Despre Iubire si cele 9 Fericiri

Sau Calea Initiatica a Desavarsirii

20 Septembrie 2011

Iisus, este primul in istoria spiritualitatii care a vorbit despre Iubire si Fericire ca singura cale de activare a prezentei divine din noi care sa ne poarte inspre contopirea cu Absolutul, cu Creatorul Suprem. El a inlaturat multe din reprezentarile si conceptele exitente pana la El care il descriau pe Dumnezeu, si implicit manifestarile Acestuia, precum o Entitate Superioara care indrageste pedeapsa, razbunarea, suferinta, care solicita nevoie de jertfa, gelos si invidios. Iisus vine si ne vorbeste despre o alta intelegere a Constiintei Cosmice care nu se mai regasea in vechiul model de explicare a cosmului si a vietii. El ne marturiseste, prin invataturi si prin propriul exemplu, ca Dumnezeu este o Infinita Iubire, Iertare, Fericire, Compasiune. Perceperea Inteligentei Supreme, prin Iisus, nu se mai poticneste in respectarea pur formala a Legilor, ci cauta spiritul ascuns in spatele cuvantului pentru a-i reda acestuia din urma sensul inalt, frumusetea si puterea eliberatoare.

Marele Invatator, Fiul lui Dumnezeu, a venit sa ne invete care este Cale intoarcerii la Tatal (Parintele) Ceresc si anume Iubirea si Fericirea. Aceasta Cale Iisus ne-a presentat-o prin cuvinte si trait-o prin propria exemplificare pana in ultimele sale consecinte. Asa cum ne-a vorbit si infatisatat aceste Adevaruri Eterne, deducem cu usurinta ca intre cele doua (Iubirea si Fericirea), in calea initierii spre desavarsire, exista o stransa legatura, adica nu se poate ajunge la Iubire fara a parcurge treptele celor 9 Fericirii si, invers, parcurgerea acestui drum initiatic al Fericirilor nu se poate strabate fara Iubire. De ce Iisus a legat taina Desavarsirii/Indumnezeirii de aceste doua mari Adevaruri si stari ale constiintei si ale inimii? Tocmai ca noi sa intelelegem ca una fara alta nu se poate, si, totodata, sa avem in permanenta un control al corectitudinii Caii pe care o strabatem. Mai simplu spus, nu se poate sa experimentezi Iubirea si sa fii in continuare trist, opusul Fericirii, si la fel nu poti dobandi Fericirile si in acest timp manifestarile Iubirii (prin ganduri, trairi, emoti si actiuni) sa coexiste cu resentimente, gelozie, ranchiuna, orgoliu sau, mai grav, chiar ura, opusul Iubirii. Multi vor spune ca aceste lucruri sunt oricum cunoscute, tin de logica bunului simt. Asa este, *dar cati dintre noi cunoastem si practicam Iubirea si Fericirea in sensul lor cel mai adanc si transformator?* Ei bine, am putea spune, fiecare dintre noi a cunoscut macar o data Iubirea si Fericirea*, in consecinta cu totii stim cei Iubirea si Fericirea ?* Din moment ce le-am trait, experimentat*, de ce am mai avea nevoie sa mai vorbim despre ele?* Nevoia vorbirii despre Ele ramane in permanenta actuala, caci vedem cu usurinta ca aceste stari ale inimii si constintei nu sunt durabile, ci sunt pline de confuzii, se risipesc cu rapiditate, si

uneori trec chiar in opusul lor, asta ne duce cu gandul ca exista o insuficienta intelegere sau poate chiar o gresita reprezentare a lor. Acum, ca sa fim mai expliciti, vom vorbi, despre Iubire si Fericire, incercand sa aducem lamuriri astfel incat aceste stari sa ni se prezinte sub forma unor imagini mai clare si s**a reusim sa le indentificam ori de cate ori le experimentam sau le observam la altii.**

Despre trairile Iubirii si treptele sale

Multi vorbesc astazi depsre Iubire si emotiile ei, dar se vede ca putin dintre noi pricep despre ce-i vorba caci ranchiuna, invidia, egoismul, orgoliul, depresia si tristetea predomina in societatea moderna, ca si in cele trecute. Ar trebui sa vorbim despre diferitele manifestari ale Iubirii si sa incercam o structurare a acestei emotii divine intr-o maniera foarte succinta si folositoare pentru a intelege cu adevarat ce este Iubirea. Ceea ce ne propunem aici nu este sa dam definitiile iubirii si sa prezentam intr-o formula largita cat mai multe din trairile acesteia. Ceea ce ne intereseaza este sa ne situam intelegerea si trairea iubirii in raport cu Iubirea spiritualizata, purificatoare si transformatoarea a constiintei, care este deasupra oricarei oscilatii, se intemeiaza pe un teren solid, si nimic nu o mai poate risipi sau clatina.

Pentru o mai usoara intelegere vom vorbi despre Iubire in 3 stari sau trepte de traire ale acestei emotii.

Treapta 1.

La acest nivel resimtim Iubirea ca pe o atractie puternica, capabila sa ne duca repede la extaz, uneori incontrolabila, si care isi are ca izvor nevoia fundamnetala de afectiune, de a oferii si primi iubire. Se intampla insa ca dupa ce focul arderilor chimice si fiziologice scade, coboram rapid din zonele trairilor inalte si alaturi de iubire incep sa se manifeste si alte sentimente contrare ei. Este „iubirea" cea mai des intalnita dar si cea mai putin apropriata de marea Iubire, caci dupa ce se potoleste pasiunea curata a iubirii incep sa apara constientizarea defectelor persoanei iubite. Cel care Iubeste incepe sa aibe, in functie de caz, gelozii, reprosuri, invidii, sa vada imperfectiunile persoanei iubite. Foarte pe scurt aceasta traire nu a putut ajunge la Iubirea adevarata, caci desi uneori poate incepe corect se opreste la una din imperfectiunile sale, **adica sentimantalism** , emotia cea mai cunoscuta si care se confunda in mod gresit cu Iubirea. Acest lucru se petrece intrucat purtatorul de Iubire si destinatarul acesteia, au o sumedenie de neajunsuri sufletesti si spirituale. Aceasta emotie am putea sa o numim **Iubirea tip telenovela**. Se mai intampla insa, din pacate, ca atunci cand emotile superioare sunt complet excluse din actul de iubire fizica-sexuala, aceasta emotie si traire nu mai contribuie in nici un fel la evolutia sufletului si in acest mod din iubire

numai ramane decat o atractie fizica instinctual-animalica care **nu face altceva decat sa hraneasca energii de vibratie foarte joasa**, tragand sufletul in jos spre anticeruri. Din nefericire prin manipularea mediatica si a societatilor secrete care ne vor adormiti din punct de vedere spiritual, se doreste inocularea ideii ca asta este Iubirea, adica actul sexual complet lipsit de emotii sufletesti, ca restul sunt doar cuvinte mari. O astfel de ”iubire” poate avea consecinte grave asupra sufletului si trupului. Transcenderea si evolutia ei se poate realiza odata cu cresterea spirituala.

Treapta a doua.

Aici Iubirea isi incepe lucrarea purificatoare si de dragul ei incepem sa manifestam pentru persoana iubita mai multa toleranta, intelegere, ne eliberam treptat de gelozie si posesivitate, iertam cu mai multa usurinta. La acest nivel deja ne situam corect, caci Iubitorul pricepe ca trebuie sa se schimbe pentru a se armoniza cu persoana Iubita. Cu eforturi sustinute Iubirea poate sa ajute sufletul sa faca un salt calitativ si astfel emotia Iubirii se ridica peste imperfectiunile persoanei iubite si manifesta o putere considerabila intrucat reuseste sa purifice atat pe cel care o traieste dar ajuta in acelasi timp la metamorfozarea trairilor persoanei careaia ii este adresata Iubirea. Neajunsul acestei Iubiri este ca desi iubeste curat, nu reuseste sa-si extinda iubirea in mod complet dezinteresat in raport cu toata creatia, am putea denumi aceasta stare a inimii si a fiintei precum **Iubirea unei persoane inscrise pe calea evolutiei**.

Treapta a treia. Este Iubirea deja purificata de toate neajunsurile sufletului si are o putere purificatoare uimitoare caci vibratiile energetice emise de acesata Iubire sunt atat de mari incat strabat intreg universul si determina repolarizarea unei uriase cantitati de energii negative in energii benefice . Acest lucru este cu putinta caci fiinta care experimenteaza aceasta Iubire ea nu vede decat frumusetea in tot ceea ce zareste, nu mai pune conditii, iubeste chiar si atunci cand circumstantele sau conditiile aparitiei Iubirii s-au tranfsormat, caci dragostea sa este complet dezinteresata, unicul interes fiind acela de situare a vietii si a celorlalti pe calea Evolutiei Spirituale. Trebuie spus foarte clar ca la acest nivel nu este exclusa dragostea fizica, ea este cuprinsa numai ca a fost transformata prin consacrarea si spiritualizarea ei intr-o sursa de lumina si energie foarte benefica. **Iubirea unei fiinte care a inteles rostul sexualitatii, a deprins masura si a dobandit tehnica convertirii ei in Lumina** participa la evolutia spiritului si se paote ridica pana la Dragostea neconditionata, invatand ca printr-o iubire particulara se poate inalta si indrepta catre intreaga umanitate si creatie. Odata ce ajungem aici, **Dragostea este Lumina Pura, Intelepciune, Bucurie permanenta.** Acest tip de Iubire a depasit de mult iubirea aparentei si a invelisului caci a descoperit esentialul in fiecare fiinta si este capabila de sacrificiul suprem in numele IUBIRII, precum **Minunatul**

Invatator al Iubirii Desavarsite – IISUS, de aceea am putea sa o definim ca **Iubirea Christica.**

Acum fiecare dintre noi sa se observe pe sine, sa-si analizeze iubirile si singuri sa ne situam pe una dintre aceste trepte.

Intrucat cateva din aspectele esentiale ale Iubirii au fost prezentate este necesar sa vorbim si despre cele 9 Fericiri pentru a observa modul prin care Iubirea si Fericrea se intrepatrund si se sutin reciproc.

Despre cele 9 Fericiri

Cele 9 Fericiri reprezinta cai initiatice si trepte ale evolutiei sufletesti prin care se produce transformarea acestuia inspre desavarsirea progresului spiritual, adica Indumnezeirea Omului sau actualizarea conditiei de Fiu de Dumnezeu. **Ce este foarte important de retinut ca desi parcurgerea acestor cai presupune sacrificii si mult efort starea interioara trebuie sa fie a Fericirii, caci altfel daca renuntam sau nu capatam bucuria in parcurgerea acestei cai initiatice in suflet nu se mai produc schimbarile necesare in sensul desavarsirii, Indumnezeiirii acestuia.**

Vom lua pe rand aceste Fericiri si vom vorbi despre ele pentru a le deslusi intelesul si a le patrunde tainele.

Prima fericire: *Fericiti cei saraci cu duhul caci a lor este Imparatia Cerurilor.*

Aceasta Fericire alaturi de ceea de a doua sunt Fericirile cu cele mai raspandite greseli de interpretare dintre toate Fericirile. Proasta intelegere a acestei fericiri banuim ca a fost special indu-sa de catre adversarii Luminii si de putine ori s-a vorbit despre sensul ei adanc si adevarat. Cei mai multi dintre oameni considera ca aceasta Fericire se refera la oamenii mai putin inzestrati din punct de vedere intelectual sau mai inocenti, caci ei fara sa-si puna prea multe intrebari sunt cei care dobandesc fericirea mult mai lesne. Acum, sa gandim putin, Cel care ne-a vorbit depre aceasta Fericire a venit in lume special spre a ne aduce Cunoasterea de Dumnezeu si a Creatiei Sale, el a fost Cel care a pus sub semnul intrebarii interpretarile rigide ale Legilor Vechiului Testament, el a fost Cel care a indemnat la multa reflectie prin toate pildele Sale, comori ale Cunoasterii si Intelepciunii Eterne, El a fost cel care ne-a invatat ca Fericrea se poate obtine, dar nu oricum, ci respectand legile sufletului. Atunci sa ne intrebam : *era cu putinta ca Iisus sa indemne si sa aprecieze pe cei care nu au facut din dorinta cunoasterii o conditie a desavarsirii spirituale?* Orice minte sanatoasa si careria reflectia nu-i este straina ar intelege ca sensul acestei fericiri este altul.

Intrucat dorim ca intentia noastra sa fie clara de la bun inceput reformulam aceasta fericire: **Fericiti cei care desi traiesc in saracire materiala se bucura de bogatia duhului (spiritului), caci a lor este Imparatia Cerurilor**. In sprijinul celor spuse sunt multe relatarii cu oameni foarte saraci, (oameni simpli sau calugari) dar carora chipul le stralucea de Bucurie si Lumina, caci ei traiau in realitatea spiritului si in consecinta il cunosusera pe Dumnezeu si Dumnezeu El Insusi se facea ascultator de rugamintile lor. Altfel spus Fericiti cei care nu-si ataseaza sufletul de lucrurile materiale, care se pot usor deslipi de bogatia lumii materiale pentru a dobandi adevarata avutie – cea a spiritului. Aici ne grabim sa adaugam ca starea bogatiei/saraciei materiale nu are in sine nici un avantaj sau dezavantaj. Atitudinea corecta fata de lucruri, adica detasarea este cea care transforma atitudinea intr-o virtute. Atat saracul plin de frustrari, datorita lipsurilor sale, cat si bogatul indragostit peste masura de bunurile sale sunt departe de lumea spiritului. In schimb saracul, material vorbind, caruia nimic nu-i lipseste, caci foarte putinul ii este suficient, si bogatul care poate renunta usor la bogatiile sale fara sa simta nicio durere au pasit deja pe poarta inaltei spiritualitati si intelepciuni.

A doua fericire : *Fericiti cei care plang, ca aceia se vor mangaia*

Multi interpreti grabiti au spus ca crestinismul este religia suferintei, caci de aceea Iisus S-a lasat rastignit, ca lumea asta nu este facuta pentru bucurie daca cauti spiritualitatea, si ca rasplata este in viata de apoi. Fals. In aceasta Fericire Iisus ne vorbeste despre puterea formidabila a suferintei transformate in bucurie, despre schimbarea completa a sensului incercarilor atunci cand dobandim rostul lor si contemplam in perspectiva bucuria adusa de suferinta purificatoare. **Iisus care a vorbit atat de mult despre Iubire si Fericire nu putea pune suferinta ca realitate fundamentala a vietii**. A vorbit in schimb despre cei care deslusesc sensul suferintei (ca scoala a evolutiei) sau care au priceput ca suferitna este o treapta necesara in dobandirea intelepciunii si iubirii si ca inevitabil, cand am deslusit sensul ei purificator si transformator vom capata mangaierea, adica bucuria de a se contempla pe sine si pe ceilalti de la un alt nivel al intelegerii spirituale. **Stim prea bine cu totii ca suferinta prezenta nu garanteaza in niciun fel fericirea ulterioara daca suferinta nu a fost luminata de intelegere**. Suferinta care nu a cunoscut Lumina si Intelepciunea datatoare de sens va ramane in continuare suferinta fara sa capete mangaiere. Astfel suferinta fara reflectie, fara actul de vointa si intelegere a sensului ei, nu poate fi fericire si deci nu poate fi mangaiata.

A treia fericire: *Fericiti cei blanzi caci aceia vor mostenii pamantul*

Aici blandetea nu reprezinta starea de a fi baljin si timid, ci reprezinta fiinta smerita care renunta la egoul sau pentru a capata o mostenire mult mai importanta, bogatia

lumii. Asadar aici avem o echivalenta BLANDETE = SMERENIE. Blandetea care evita conflictul, nu din neputinta, ci din dorinta de a gasi o cale a pacii, se transforma pe sine in blandete inteleapta, adica in smerenie. Blandetea care nu se vrea pe sine mai mare peste ceilalti si nici nu cauta intaitate si plin de cumpatare se da la o parte din calea celor agresivi si plani de manie, nu este lipsa de curaj sau slabicune, ci este Iubire caci intelege ca prefera sa ofere de la sine ceea ce i se pretinde, caci el este constient de Legea inteleapta a naturii si a pamnatului, care-i spune neincetat ca tot cea vine fortat si smuls cu de-a sila in cele din urma se va risipii. Cel bland este constient ca atunci cand el isi indeplineste datoria fata de pamant/natura/Lege a spiritului recompensa este indiscutabila si fara de intarziere . Astfel numai blandetea inteleapta sau smerenia va mostenii pamantul.

A patra fericire: *fericiti cei ce flamanzesc si inseteaza dupa dreptate, ca aceia se vor satura*

Starea de neonestitate a sufletului, adica nerecunoasterea virtutilor fundamentale, provoaca mintii si inimii multe nevoi iluzorii si astepari false care daca nu vor fi implinte vor aduce senzatia nedreptatii lumii in raport cu necesitatile noastre. Astfel sufletul orientandu-se dupa calauze amagitoare va trai intr-o continua ratacire si insuficienta si va simti, in consecinta, tot timpul nedreptatea lumii si va decreta nonsensul si absurdul vietii. Cand sufletul incepe sa intrezareasca Adevaratele Lumini Calauzitoare – Legile Spiritului – ceva nemaivazut se intampla in interiorul sau: dint-o data vede justetea lumii, viata ii pare o desfasurare de evenimente pline de sensuri majore, recunoaste ca Universul este drept intrucat Fiinta Ganditoare din spatele a tot ce se vede si nu se vede vegheaza fara incetare. Din acest moment sufletul se transforma in cautator al dreptatii divine, inseteaza si flamanzeste dupa ea, si o va recunoaste cu usurinta si o va aplica ori decate ori i se ofera posibiliatatea. O data ce fiinta cautatoate ajunge in aceasta stare de constiinta, indata ce privirea asupra lumii este radical schimbata (sau imbunatatita), sufletul nu mai resimte nicio lipsa, caci se satura din frumusetea, intelepciunea si bogatia lumii, pe deplin intelese cand el a dobandit rostul si dreptatea lumii.

A cincea fericire: *Fericiti cei milostivi, ca aceia se vor milui*

Iisus ne vorbeste despre o alta lege fundamentala a universului: ceea ce oferi este ceea ce vei capata, adica legea karmei. Dar mai mult decat legea insasi, Iisus ne indemana spre o anumita atitudine a inimii, El Imparatul Lumii ne vorbeste nu despre o respectare formala a regulii, ci vrea sa actionam din inima, cu multa generozitate, ca si cand nu am stii cum functioneaza viata in univers. El vrea sa actionam din iubire, din compasiune, din milostenie fara sa ne pese daca Cerul ne va intoarce milostenia. De

aceea Iisus vorbeste despre Fericirea celui care miluieste adica a celui care arata, iubire, compasiune, generozitate. Si asta fiindca Milostenia facuta din aceasta emotie a iubirii isi are imediat propria rasplata, prin inaltatea sufletului in inaltele sfere divine. Si intrucat nu suntem mai presus de greseala, caci oricand putem gresi si deci avea nevoie, din partea celui caruia i-am gresit, de iertare si compasiune, conditia obtinerii ei este sa o oferim noi. Astfel in fata suferintei celorlati prima atitudine pe care trebuie s-o avem este sa luptam impotriva indiferentei noastre, sa ne straduim sa oferim compasiune prin simplul fapt de a ne ruga pentru toti cei care sufera. Noi nu putem inlatura suferinta din lume, caci ea are rostul ei, dar putem inlatura indiferenta noastra si astfel sa aducem o mangaiere lumii.

A sasea fericire: Fericiti cei curati cu inima, caci aceea vor vedea pe Dumnezeu

Iisus ne indica calea vederii lui Dumnezeu si anume purificarea inimii. Cum se obtine aceasta purificare Iisus ne-o spune de multe ori, adica prin renuntarea la tot ceea ce o murdareste: neiubire, necredinta, orgoliu, lacomie, gelozie, ura, neiertare, critica si in general la toate valorile, actiunile si starile emotionale si mentale care atrag si creeaza energii polarizate negativ*. Dar de ce tocmai purificarea inimii este necesara pentru vederea lui Dumnezeu ?* Pentru ca inima este sediul central al sufletului, o buna parte din energia si informatia sufletului se afla in acest organ, restul rezida in jurul trupului fizic, in celelalte corpuri energetico-informationale. Atata vreme cat inima nu cauta si nu se hraneste cu Iubire, Adevar si Credinta (cu tot ceea ce inseamna asta) putinta ei de a se purifica este nula, si astfel sufletul nostru nu va putea evolua suficient pentru a avea acces la stari de constiinta superioare si a-l vedea pe Dumnezeu.

A saptea fericire : *fericiti facatorii de pace, caci aceea se vor numii fii lui Dumnezeu*.

Posibilitatea obtinerii conditiei/actualizarii starii de Fiu de Dumnezeu se face prin manifestarea energiei Pacii si Armoniei in toate circumstantele vietii, si mai ales cand suntem provocati sa raspundem la conflict si razboi. Nevoia evitarii razaboiului si a conflictului este vitala pentru evolutia sufletului si anihilarea karmei, a tuturor efectelor negative create prin actiunile, gandurile si emotiile noastre. Atunci cand raspundem agresivitatii prin agresivitate, legea karmei si consecintele acesteia se prelungesc, se multiplica si se complica din ce in ce mai mult, facand astfel imposibil obtinerea Pacii si Bucuriei, si astfel restructurarea destinului in „zodii" binefacatoare. Perpetuarea razboiului, fizic sau emotional, da nastere unor energii cumplite, precum ura si dorinta de razbunare, care vor lasa urme pe intreaga viata si uneori si pe vietile viitoare. Daca obtinerea pacii se face prin renuntarea la bunuri materiale, dar nu sufletesti atunci „pierderile" sunt neinsemnate.

Uneori se intampla insa ca pacea nu poate fi obtinuta decat printr-un razboi. Acest lucru se intampla atunci cand initiatul nu a parcurs in totalitate drumul Iubirii si al Fericirilor si inca nu este transmutat in Lumina in totalitate, caci daca am fi in mod integral in Lumina nicio persoana, situatie sau energie nu se poate apropria de noi intrucat in preajma Luminii totul se repolarizeaza pozitiv. Insa, nu suntem, inca, integral in Lumina si uneori dupa toate incercarile de a impune Pacea, agresivitatea si ura celuilat nu se diminuiaza si razboiul se impune. *Ce-i de facut in aceasta situatie?* Raspunsul este :**acceptarea luptei dar fara a renunta la iubire**, sufletul nu trebuie in niciun mod sa se incarce cu ura fata de cel care purtam lupta, caci trebuie sa ne amintim ca adversarul nostru poate fi incarcat cu energii si entitati negative, si deci manipulat, de adversarul Luminii si numai iubirea noastra il poate intoarce spre Dumnezeu si Lumina. **Cata vreme in lupta noastra noi purtam Iubirea, Cei care ne vor ajuta sa obtinem neindoielnic biruinta este Iisus si Maica Domnului.** Iata deci raspunsul complet: **in nicio circumnstanta sa nu pierzi Iubirea si credinta in oameni, in Dumnezeu, Iisus si Maica Domnului, si astfel toate razboaile pe care le vei duce vor fi izbanzi ale sufletului.**

Aici, vom incerca sa dam si un raspuns de ce minunatul Iisus pe Cruce fiind, rastignit a spus : **Tata de ce m-ai parasit ?** *A fost un moment de frica sau slabiciune? ori a fost momentul maximei glorii si biruinte a lui Iisus - ca om ?*, doar ca om, fara parte Sa Dumnezeiasca- impotriva lui lucifer , caci prin biruinta lui Iisus ca om s-a deschis posibilitatea fiecarei fiinte umane sa-l poate invinge pe lucifer (Arsenie Boca). Iisus ca Dumnezeu il invinsese de nenumarate ori pe lucifer (Arsenie Boca)**, dar mai trebuia s-o faca inca o data ca om astfel incat prin exemplul Lui fiecare om sa poata repeta aceasta victorie**. Acum sa vedem ce inseamna asta. Putin mai devreme am spus ca atunci cand initiatul spre inalta spiritualitate este integral in Lumina, adica prezenta Duhului Sfant este permanenta, nicio entitate, energie, perosana sau situatie negativa nu-l mai poate atinge sau vatama. Astfel Iisus in momentul in care se lasa capturat de fariseii si soldatii romani devine un om absolut normal, Duhul Sfant pleaca, dar Puterile Lui Dumnezeiseti raman caci trebuia sa treaca peste ispita folosirii lor pentru propria salvare, si ramane doar cu Iubirea infinita pentru oameni. Deci Iisus in timpul patimilor si pe Cruce ramane fara Duhul Sfant, caci daca Duhul Sfant ar fi ramas nimeni nu s-ar fi putut apropria de El pentru a-i face rau. El a devenit ca noi toti, adica un om normal, dar cu o infinita iubire si durere in suflet, caci a vazut cat de fragila este fiinta umana, cat de nestatornica este in credinta si iubire, mai ales ca-L cunoscusera pe Dumnezeu.

Astfel ceea ce a facut Iisus pentru noi si pentru istoria umanitatii si a civilizatiei este incomensurabil. Schimbarea pe care a determinat-o El in inima si constiinta umana a

fost si este imensa, dar ce trist este ca inca si astazi sunt atat, atat de putini aceia care pricep acest ADEVAR fundamental.

A opta fericire: *fericiti cei prigoniti pentru dreptate, ca acelora este Imparatia Cerurilor.*

Prin acesta fericire observam ca in lumea asta marturisirea dreptatii nu este un lucru simplu din faptul fundamental ca societate omeneasca nu reflecta decat in mica masura societatea cereasca, adica modelul societatii perfecte si ideale care ar trebui sa o lumineze pe cea omeneasca. Oglindirea societatii ceresti in societatea umana este o sarcina ce revine fiintelor omenesti, fiecaruia dintre noi, si care se poate infaptui prin respectarea si implinirea Legilor Spiritului. In societatea umana insa este atata necredinta, atata ura, orgoliu, invidie, sete dupa bani, atat de proasta intelegere a rostului sexualitatii, incat conceptul de Dreptate ca exercitiu de respectare a legilor Universale este foarte departe de ceea ce ar trebui sa fie. Noi intelegem dreptatea in raport cu respectarea normelor si legilor sociale, care de multe ori sunt indepartate sau chiar te imping sa sa te impotrivesti adevaratei Dreptati. Astfel ca totii cei care urmaresc implinirea Legilor Divine for fi prigoniti de cei care nu inteleg Adevarul lor, au interese contrare Luminii, sau urmaresc exclusiv aplicarea normelor sociale, fara a tine seama ca ele ar trebui sa reflecte celelalte norme si legi, ale Cerului. Dar orice marturisire a Dreptatii Divine te aproprie de Dumnezeu, pe cand, uneori, respectarea unei anumite norme sociale, desi legale, inseamna renegarea lui Dumnezeu. Ca sa fim foarte clari, vom da exemplul societatilor totalitare atee (e.g. comunismul) sau complet materialiste (care te marginalizeza ca nefiresc si ciudat daca vrei sa parcurgi drumul Luminii) care au prigonit credinta si pe toti cei care isi manifestau apartenenta la o lume superioara, la cea a spiritului.

A noua fericire: *fericiti veti fi voi cand va vor ocara (jigni) si va vor prigoni si vor zice tot cuvantul rau impotriva voastra, mintinand, din pricina Mea.*

Prezenta fericire si ultima vorbeste despre marturisirea Adevarului si a lui Iisus indiferent daca costul inseamna a fi jignit, prigonit, a suferii multe nedreptati si minciuni, si, poate uneori, marturisirea cu propria viata, asa cum s-a intamplat cu primi ucenici ai lui Iisus. **Aceasta fericire este cea mai importanta treapta a initierii in vederea desavarsirii,** caci presupune a situa Adevarul Divin mai presus de propria fiinta si de toate intersele sale, prin initiatul Luminii manifestandu-se Duhul Sfant si puterile cerului in vederea schimbarii (extinderii) constiintei devenind astfel o Lumina Calauzitore pentru toate sufletele ce aspira spre adevarata si inalta spiritualitate.

Acum, evident, orice minte, sa-i spunem normala, s-ar intreba: *din moment ce marturisirea Adevarului era si este un act de mare curaj, ce poate avea repercursiuni asupra fiintei, atunci de ce Dumnezeu si Iisus nu schimba lumea mai repede incat recunoasterea si urmarea Adevarului sa nu mai fie o mare incercare a sufletului* ? Intrebarea are temei atata timp cat inca nu suntem initiati in tainele spiritului sau nu am reflectat suficient asupra Universului, a vietii si a rostului fiintei umane pe pamant. Atunci cand cugetul nostru hranit de iubire se apleaca asupra tainelor creatiei lui Dumnezu, fara tagada va primi raspunsuri folositoare pentru sufletul sau si al celorlalti. Dar acum, totusi, sa incercam o explicatie de ce Constiinta Suprema nu aranjeaza lucrurile astfel incat marturisirea Adevarului sa nu fie lipsita de riscuri. Pentru a da un raspuns amintim un aspect esential al invataturilor lui Iisus: **fiecare fiinta umana este fiu de Dumenzeu**. A fi fiu de Dumnezu este o posibilitate, o potentialitate **care trebuie actualizata si potentata prin urmarea si aplicarea Legilor Divine**. *De ce ?* **Pentru ca a fi Fiu de Dumnezeu insemna contopirea cu Creatorul Suprem.** Iar pentru a ajunge la aceasta stare **este nevoie de depasirea oricarui obstacol aparut in calea initierii pentru dobandirea desavarsirii,** si printre acestea inseamna **invingerea oricarei frici sau temeri**, **dobandirea Credintei si Iubirii Absolute pentru Creator si Creatia Sa**, si uneori ni se cere ca Iubirea, Curajul si Credinta (care impreuna alcatuiesc Supremul Adevar Divin) sa fi marturisite indiferent de costurile unui bine superficial, si astfel prin marturisirea lui renuntam la toate imperfectunile fiintei pentru a fi una cu Dumnezeu. **Iata Calea Indumnezeiri noastre.**

Prin aceasta incercare de a explica ultima fericire sau treapta cea mai inalta a initierii, am vrut sa aducem o lamurire utila tuturor sufletelor iubitoare de Dumnezeu si Adevar, fara a epuiza insa toate interpretarile, caci nu ne-am propus acest lucru.

Iata-ne la capatul unei exercitu de reflectie si iubire prin care ne-am propus sa deslusim, alaturi de multimea de entitati de lumina care ne-au ajutat, insemnatatea si sensul celor 9 fericiri. Pentru o mai buna memorare a sensului lor vom reda esentialul pentru fiecare fericire in parte si semnificatia lor pe calea initiatica a desavarsirii.

Prima fericire (treapta) reprezinta eliberarea sau detasarea de nevoile materiale si dobandirea adevaratei avutii si bucurii -a spiritului

A doua fericire (treapta) reprezinta eliberarea de suferinta si dobandirea fericiri prin constientizarea rostului incercarilor

A treia fericire (treapta) eliberarea de orgoliu si dobandirea smereniei

A patra fericire (treapta) eliberarea din nedreptatea aparenta a lumii pentru dobandirea dreptatii divine

A cincea fericire (treapta) eliberarea de indiferenta si legea karmei pentru dobandirea compasiunii

A sasea fericire (treapta) conditia vederii lui Dumnezeu prin purificarea inimii prin Iubire

A saptea fericire (treapta) eliberarea de orice tip de conflict pentru manifestarea pacii si armoniei

A opta fericire (treapta) eliberarea de propriul sine si acceptarea sacrificiului personal in numele dreptatii divine

A noua fericire (treapta) si cea mai inalta eliberarea totala de ego si de toate constrangerile vietii si marturisirea/imbratisarea neconditionata a Adevarului Divin

Neindoielnic, noi, aici, am atins decat o parte din frumusetea si bogatia spirituala a ceea ce inseamna Iubirea si Fericirea. Ceea ce noi am urmarit a fost sa inlesnim intelesul acestora pentru cei care vor sa deprinda exercitiul reflectiei spirituale si au nevoie de ajutor pentru a ajunge la aceasta practica a mintii si a inimii care duce inevitabil la cresterea Luminii interioare si a vibratiei ceea ce ar facilita intelesul marilor Adevaruri si concepte spirituale. Avand convingerea ca acest text va aduce putina Lumina fiecaruia dintre noi, vrem din nou sa-i multumim lui Dumnezeu, Iisus, Duhului Sfant si Maicii Domunuli pentru ajutorul dat. Si totodata tuturor fiintelor de Lumina si care ne ajuta in evolutia noastra.

Cu prietenie si afectiune al vostru insotitor de drum pe calea desavarsirii spirituale,

Dumitru Darlaiane

Despre intelepciune si inteligenta

20 Septembrie 2011

DESPRE INTELIGENTA

Printre valorile considerate cele mai importante, de catre persoanele cu o buna educatie, aproape in toate timpurile, se regaseste si inteligenta, pe care multi o considera capacitatea de a face asocieri si relationari intre concepte si situatii, darul de a avea o buna judecata logica si putere analitica, si, mai nou, din punct de vedere conceptual, mai exista si inteligenta social-emotionala, adica stiinta de a stii sa te relationezi cu ceilalti si talentul de a controla emotiile astfel incat actul de comunicare si de adaptare la situatii sa fie optim. Inteligenta mai este si putinta de a înțelege cu usurinta, de a sesiza esențialul, de a rezolva situații sau probleme noi pe baza experienței acumulate anterior , si, mai popular, este o desteptaciune naturala si imbunatatita prin experienta, care ne ajuta sa ne descurcam in foarte multe situatii. Prin cele de mai sus nu am urmarit o definitie de dictionar, nu acesta este interesul nostru, ci dorim doar sa facem aceste precizari pentru a pleca de la un dat comun pe care sa-l acceptam cu totii, si, cel mai important, sa subliniem ca **este un pretios dar oferit de Providenta**, dat fiind faptul ca ne nastem cu ea, noi doar o imbunatatim, sau o pierdem, in functie de straduinta fiecaruia.

Despre metoda inteligentei si cunoasterea specifica

Din punct de vedere epistemologic inteligenta este manifestarea intelectului, al organului cunoasterii cerebrale, care se bazeaza cu precadere pe analiza si sinteza, preluand informatii atat din realitatea inconjuratoare, prin simturi si observatie, cat si din activitatea independenta a mintii. Acest tip de cunoastere va fi considerata ca adevarata daca metoda utilizata si rezultatele ei sunt cuantificabile, masurabile, si, daca, respecatand tema si conditiile cercetarii, oricare subiect cunascator va ajunge la acelasi rezultat. Astfel din aceasta perspectiva, mai pe scurt, cunoasterea este adevarata daca orice individ, respectand toate conditiile, ajunge la aceleasi rezultat ca si predecesorii sai, si deci, poate verifica si demonstra veridiciatea teoriilor emise, care devin legi universal valabile. Aceasta investigatie a lumii prin intelect si simturi se mai numeste si **cunoastere rationala.** Aceasta gandire epistemologica a dat rezultate extraordinare atat in cunoasterea lumii materiale, cat si a omului si a vietii sale. Prin acest tip de cunoastre, omul este inteles ca un aparat, un sistem mecanic, cu reactii fizico-chimice, care urmeaza anumite legi ale naturii, precum toate celelalte vietuitoare ale planetei.

Partile slabe, cele mai importante, ale acestui model de intelegere a fiintei umane sunt urmatoarele:

a. premisele de la care pleaca stiinta rationala in explicarea lumii sunt foarte sarace din punct de vedere conceptual si al experientei umane, din moment ce originea si aparitia vietii si universului nu este decat rezultatul intamplarii;

b. nu poate oferi explicatii suficiente asupra vietii si a tuturor trairilor, prin faptul ca hazardul este un factor important in desfasurarea evenimentelor,

c. refuza ideea, realitatea sau faptul ca Mintea unei Fiinte Extraordinare a creat totul; de altfel singura conceptie si realitate care poate explica orice, evident, daca mintea cautatoare de sens este bine antrenata atat in domeniul cunoasterii spirituale, cat si al epistemologiei si al logici;

d. spirtitualitatea si sufletul sunte expulzate din zona de interes si chiar mai mult, li se neaga existenta;

e. Sistemul emotional si psihic sunt considerate doar consecinte a reactiilor fizico-chimice din organism, si nicidecum cu o sursa si trairi de sine statatoare;

f. din punct de vedere metafizic, orice aplecare asupra spiritualitatii este considerata ca simpla speculatie filosofica sau religioasa;

g. confisca in mod nelegitim termenul de rationalitate si ratiune, caci rational inseamna orice actiune sau act de gandire coerenta si logica, care respecta anumite legi, indiferent de natura lor, logica umana sau Divina;

Astfel ca un corolar al enunturilor anterioare, observam ca Inteligenta saraceste foarte mult daca nu este, sau macar nu incearca sa fie, si un organ al cercetarii a tot ceea ce exista ca realitate metafizica, filozofica, religioasa sau spirituala , adica care depaseste cunoasterea de tip intelectual bazata doar pe metoda experientei si a instrumentelor sale de masurare fizica. Cum spuneam, toate temele care tin de sfera religiosului, a spiritualitatii sau a metafizicii, intelectul limitat doar la acest tip de cunoastere le va respinge intrucat uneltele sale de control, masurare si verificare sunt nepunticioase in raport cu nematerialitatea temelor. Din pacate, uneori, nu se margineste doar in a refuza ca teme de cercetare aceste realitati ale vieti si spiritului uman, ci are o

incapatanare stupida in a le combate. Incercand o previziune, pe linia unor mari Maestri dinaintea noastra, socotim ca in cateva decenii intelectul si intelegerea vor face un salt considerabil in zona cunoasterii apropriindu-se sau chiar unficandu-se cu spiritualitatea.

DESPRE INTELEPCIUNE

Intelepciunea nu este si aproape ca nu a fost niciodata o valoare sociala, ci este mai degraba rezultatul unui proces al cresterii spirituale care are de a face atat cu inteligenta rationala (folosim termeul rational in sensul comun acceptat) si emotionala, cat si o forma de cunoastere pe care multi o denumesc revelatie, si care este obtinuta prin organul inimii, sediul sufletului, caruia i se deschid portile catre informatia din univers prin faptul ca Lumina dobandita prin evolutia constiintei are acces direct, in diferite grade, la tot ceea ce s-a gandit vreodata, in decursul miliardelor de ani de existenta a universului.

Metoda intelepciunii si cunoasterea specifica

Intelepciunea nu exclude inteligenta rationala, dar o depaseste intrucat organul sau de investigare a lumii este si intuitiv si deci acceseaza alte zone ale mintii si ale sufletului. Intelepciunea, in incercarea sa de a oferii lamuriri asupra experientelor de viata, trebuie sa opereze si cu o alta metodologie si instrumente care nu reprezinta domeniul rationalitati stiintifice intrucat temele ei sunt cu precadere spirituale, si deci mai putin interesata de lumea materiei. *Dar de ce rezultatele intelepciunii- s-ar intreba uni, in mod legitim- nu sunt universal valabile?* Le vom raspunde ca si ele sunt universal valabile, dar nu pot fi recunoscute de catre toti, ci numai de initiati sau de toti aceia care cauta cu o sinceritate total dezinteresata **Adevarul** si sursa acestuia, **Creatorul Suprem**. Acum insa sa urmarim argumentarea:

a. intelepciunea este rezultatul unui indelungat exercitiu de cunoastere si experienta spirituala, reservata tuturor acelora care sunt dispusi sa depuna eforturi considerabile pentru evolutia lor sufleteasca;

b. rezultatele intelepciunii nu sunt la indemana tuturor caci a avea acces la ele presupune evolutia constiintei, o constiinta insuficient evoluata nu poate intelege Marile Adevaruri, in schimb le poate accepta, ceea ce este oricum mai bine decat sa le respinga intrucat nu are dovezi, sa le spunem, palpabile. De ce? Pentru ca, pentru inceput, acceptarea poate ajuta la formarea facultatii care furnizeaza intelegerea, **iar odata ce facultatea de cunoastere este creata credinta devine evidenta.**

c. pentru toti cei aplecati cu seriozitate asupra cunoasterii spirituale, indiferent de timp, epoca sau religie, rezultatele au fost aceleasi in sensul ca au realizat ca lumea si viata sunt creatii constiente a unei Fiinte Absolute care nu a parasit lumea dupa ce a plasmuit-o si ca totul se desfasoara conform unei anumite legitati.

d. astfel, putem conluziona, ca insasi intelepciunea poate si opereaza cu Adevarul si conceptul de universal valabil, numai ca rezultatele cercetarii se revela doar marilor initiati, iar acestia le dezvaluie tuturor din bunavointa lor, dar si din datoria acestora fata de Diviniate si oameni.

Spuneam mai sus ca mintea si inima inteleptite au acces la Adevarurile Eterne*, cum de este posibil acest fap*t ? socotim ca am raspuns, foarte pe scurt este adevarat, dar am vrea sa adaugam, un lucru cunoscut de mii de ani, ca toate ideiile, gandurile, emotiile si faptele noastre de la inceputul timpului si pana acum raman inregistrate undeva in cosmos pe un suport energetic intr-o cronica (Akashica) a universului. Acest lucru explica de ce uneori oameni nestiutori de carte, in schimb foarte ganditori asupra Fiintei Supreme si cu o uriasa credinta si smerenie, au ajuns la adevaruri formidabile si o intelepciune de viata absolut remarcabile, desi uneori au trait mai degraba izolati, decat amestecati in tumultul lumii. A fost cu putinta acest lucru intrucat mintea si inima lor s-au adunat si unificat intr-un mijloc de adoratie si cunoastere a Fiintei Absolute, iar Aceasta, datorita puritatii lor, le-a ingaduit sa intre direct in conexiune cu energiile Sale Creatoare si Atotstiutoare.

Intelepciunea este, deci, un organ care reuneste atat cunoasterea de tip analitic-empirica cat si cunoasterea intuitiva, revelata a inimii. Cele doua forme de cunoastere, odata impreunate in sufletul ganditor si iubitor pot atinge Intelepciunea si uneori, prin harul acestui suflet atat de imbunatatit, se poate manifesta chiar Ratiunea Divina.

Asemanari si deosebiri intre inteligenta si intelepciune .

Ambele vor sa inteleaga cat mai corect situatiile, sa desprinda esentialul din lucruri si sa incerce sa eficientizeze si maximizeze rezultatul procesului de gandire. *Dar ce le desparte?*

Cand inteligenta functioneaza strict dupa regulile mintii fara sa asculte de inima, adica analitic si conform legilor logice empirice, si, cum spuneam, in viziunea sa asupra lumii nu este dispusa sa accepte o Constiinta Superioara, creatoare si guvernatoare a totului prin principii si legi, nu este deloc interesata de armonizarea deciziilor cu Legile Universului, pentru ca nu este interesta de morala si nici de spiritualitate (aici amintim ca stiinta moralei este o componenta a spiritualitatii, adica a stiintei care care se

preocupa de Legile Eterne a Constiintei Creatoare) , zona sa de interes este pragmatismul (ingust) si latura practica a vietii. Interesul inteligentei este rezolvarea problemei existente fara sa se mai preocupe de viitor. Daca inteligenta isi extinde zona de interes dinspre imediat inspre perspective cat mai lungi de timp, eventual eternitatea, atunci se ridica la un nivel superior de intelegere, si se aproprie de intelepciune.

Intelepciunea insa nu judeca si analizeza lucrurile, persoanele si situatiile doar in imediat, desi le cerceteaza in amanuntime si vrea sa le perceapa sensul adanc, Ea este interesata cu precadere de evolutia lor in perspectiva spiritualitatii, adica urmareste ca deciziile si rezultatele sale sa fie cat mai aproape de Legile Universului.

Intelepciunea desi acorda interes datelor furnizate de inteligenta prin cunoasterea analitica si logica, totusi nu se opreste la acestea intrucat informatia care vine prin simturi si observare directa a realitatii nu pot avea decat o semnificatie pe termen mai mult sau mai putin scurt. Insa daca cunoasterea analitica poate suprinde o anumita legitate a fenomenului care depaseste lumea materiei si patrunde in legile universului energetico-informational, atunci tema de cercetare se schimba, caci legile acestei lumi a energiilor si informatiilor ne poate da o imagine despre modul de organizare si functionare a universului in integralitatea sa.

Intelepciunea se intereseaza si doreste sa formeze o anumita viziune asupra lumii care poate fi capabila sa dea explicatii turor situatiilor particulare, chiar si acolo unde inteligenta prin componentele ei analitice isi recunoaste neputinta.

Despre inteligenta, morala si valori.

Atunci cand inteligenta exclude morala din rationamentele sale, sau nu doreste sa cunoasca Legile spiritului, modul de raportare la morala va fi unul conflictual, caci va perecepe morala ca pe ceva limitativ care-i ingradeste acesteia spatiul de desfasurare. Inteligenta, care inca nu a cunoscut Lumina, va dori sa lase deoparte orice interventie calauzitoare din partea moralei intrucat o resimte pe aceasta din urma ca pe o limitare a libertatii. Libertatea inteleasa doar prin inteligenta poate provoca mari daune sufletului, caci deciziile luate de inteligenta in totala libertate fata de morala poate conduce catre anarhismul sufletului si a societatii umane.

Si intrucat lupta dintre Lumina si intuneric s-a rafinat foarte mult (lupta desfasurata sub atenta supraveghere a Constiintei Cosmice, deci Fiinta Suprema este constienta de toate cele ce se petrec in univers**, astfel ca orice act de frica este fie manifestarea necredintei, fie insuficienta intelegere a Ratiunii Divine),** azi nu se mai proiecteaza

realitati sociale dezorganizate si conflicte decat acolo unde este necesar pentru a schimba o randuire prezenta care nu serveste in totalitate intereselor adversarilor Luminii , lupta cea mai importanta pentru dezordine s-a mutat aproape exclusiv in spatiul sufletului. Reprezentantii intunericului vor sa construiasca o realitate sociala in care sa nu mai intre deloc valorile spiritului, iar daca le accepta pe alocuri sa fie profund rastalmacite, pentru a adanci in totalitate sufletul in haos, si astfel sa distruga posibilitatea evolutiei Spiritului*. De ce vorbim despre aceste lucruri aici, cand tema noastra este inteligenta*? Intrucat aceasta, inteligenta, cand refuza sa fie calauzita de spiritualiate poate fi cu usurinta o unealta oarba in mana intunericului, slujind intereselor acestuia. Inteligenta poate lupta pentru Iubire, Libertate, Dreptate, Democratie, Spiritualitate, Pace si totusi sa nu slujeasca Luminii. *Cum este posibil*? Pentru ca orice Iubire, Libertate, Dreptate, Democratie, Spiritualitate si Pace obtinute cu pretul inabusirii sau chiar distrugerii sufletului si spiritului nu reprezinta deloc **adevarata Iubire** care te ridica direct la Creatorul Suprem, **adevarata Libertate**, totala, pe care o resimte sufletul cand traieste in Dumnezeu, **adevarata Dreptatea** inteleasa conform legilor spiritului, **adevarata Democratie** ca posibilitate de evolutie sufleteasca pentru fiecare individ, **adevarata Spiritualitate** prin care se intelege si se adora frumusetea, rostul si intelepciunea Lumii si **adevarata Pace** ca absloluta impacare a sufletului cu sine, cu lumea, cu intrega creatie si Creatorul Suprem. De multe ori, sau de cele mai multe ori, aceste valori, Iubirea, Libertatea , Dreptatea, Democratia, Spiritualitea, si Pacea, sunt foarte prost intelese. Iubirea este perceputa precum libertate sexuala, Libertatea ca posibilitatea de a face orice fara a fi ingradit de reguli, Dreptatea se limiteaza la doar ceea ce vedem prin tribunale, Spiritualitatea ca o preocupare mondena, Pacea o liniste sociala prin care se doreste adormirea spiritului, a constiintei treaze. Astfel, din nefericire, inteligenta in loc sa te aproprie de Creator, te indeparteaza de Acesta si striveste sufletul prin proasta intelegere a vietii si a universului. Atunci cand sufletul evolueaza foarte mult, si astfel atingem Intelepciunea, avand acces direct la Cunoastrea Universala, de la situarea acestei stari a constiintei putem observa cum multe din actiunile inteligentei lipsite de spiritualitate ni se par stupide. *De ce?* Pentru ca avem acces la consecintele ultime si vedem cat de oarba este inteligenta fara spiritualitate. Daca inteligenta nu ravneste sa devina intelepciune, atunci, din perspectiva Adevarurilor Eterne, va ramane doar mediocritate. Daca in drumul ei nu vrea sa se inalte spre a cauta Adevarul Absolut, atunci se va opri la relativismul lumii, care nu este decat relativismul propriei putinatati, **caci privind lucrurile doar din perspectiva orizontalei nu vom pricepe niciodata adancul tainuit si nici inaltimea eliberatoare.**

Intelepciunea, morala si valorile.

Intelepciunea este simtirea si inteligenta adanc ganditoare care au patruns atat in tainele universului material, cat si in universul energetico-informational, inca prea putin perceptibil stiintei de azi, sesizand Legile Eterne si vietuind conform acestora. Astfel intre intelepciune si morala nu exista un raport de respingere, precum in cazul inteligentei, ci o relatie de cooperare. *De ce* ? Intrucat intelepciunea a inteles ca stiinta moralei a fost special lasata ca sa calauzeasca sufletul inspre evolutia spiritului. Astfel morala nu mai are un rol limitativ, ci unul formator, caci impune resctrictii in vederea obtinerii unor daruri de mii de ori mai mari si mai insemnate decat cele obtinute prin exercitiul libertatii lipsite de morala. Mintea care aspira spre Intelepciune intelege ca sufletul are nevoie de un ghid care sa orienteze sufletul in directia corecta. **De accea raportul intre mintea iubitoare de intelepciune si morala este unul a unei stranse cooperari, mintea lasandu-se dirijata de morala, dar reusind, prin puterea Luminii care odihneste in mintea si inima acestuia, sa evite formalismul si rigorismul ingust care nu aduce niciun folos sufletului.** Intelepciunea pricepe ca valorile moralei ne-au fost date ca sa lumineze drumul sufletului si sa-l tina pe acesta departe de ispitele aruncate in drumul evolutiei de catre intuneric. **Dar intelepciunea a mai inteles ca nu moraliatea este ultimul popas pe calea desavarsirii/ indumnezeirii, ci evolutia spiritului**. Din acest motiv una din cele mai importante valori ale spiritului este Iertarea. Cum omul este supus greselii, a cadea din morala, uneori, este cumva firesc. Nefiresc este atunci cand nu intelegem rostul normelor morale si gresim de multe ori in acelasi fel, lasand astfel loc ca in sufletul nostru sa intre boala fizica si sufleteasca, prin acumularea de multa energie daunatoare si, uneori, chiar entitati negative, care fac vindecarea sa fie, de multe ori, imposibila pe calea medicinei alopate**. Dumnezeu in infinita lui Iubire, l-a trimis pe Iisus ca noi sa pricepem ca Iertarea si nu judecarea Ii este Lui placuta, ca intelege fragilitatea umana, cand inca nu s-a inscris pe calea adevaratei evolutii**. Totusi, in deplina Lui Iubire si in Intelepciune cand vede ca suntem grei de cap, caci cu foarte multa greutate pricepem Adevarul, atunci lasa suferinta sa ne lumineze si sa ne intelepteasca, fortand inteligenta sa gandeasca mai profund si mai cuprinzator. Dar, mai sunt cate unii dintre noi, cei mai nefericiti, care refuza sa reflecteze asupra experientelor si situatiilor de viata, chiar si atunci cand sunt napaditi de incercari, si se razvratesc impotriva vietii si a lui Dumnezeu - pe care probabil pana in momentul suferintei Ii tagaduisera existenta - si a tututor celora care in mintea sa intunecata de furie si durere ii gaseste responsabili pentru suferinta sa, evitand sa-si intoarca privirea inspre interior pentru a gasi cu adevarat responsabilul. Acestea sunt personajele cele mai triste de pe scena destinului uman.

Inteligenta si Adevarul

Evident Inteligenta este un important instrument al aflarii Adevarului, slujind pentru a aduce limpezime si a gasii solutii la situatii particulare. Adevarul, la randul sau se lasa perceput de catre inteligenta, la diferitele sale nivele, mai ridicate sau mai inalte. Adevarul, pentru a folosi o formula plastica, **este ca o linie verticala care uneste cerul si pamantul,** aici prin pamant putem intelege si conditia noastra umana, limitata, si firesc de fragila pana intr-un anumit grad, iar prin Cer aspiratia spre Creatorul Suprem, spre zona desavarsirii, si deci in consecinta spre **Adevarul Absolut.** Cand inteligenta nu a fost inca vizitata de Lumina, de Duhul Sfant, ea se va misca mai mult pe orizontala sau va urca foarte putin pe axa verticala care uneste pamantul si cerul. Ce se intampla in aceste cazuri cu analiza Inteligentei? Accesul ei la Adevar va fi limitat, caci numai prezenta luminii o poate ridica la Adevarul Absolut. Acum putem intelege de ce oamenii vorbesc de relativism in privinta cunoasterii (chiar si in stiinta, in special cand se schimba o paradigma veche cu una noua mai cuprinzatoare si mai patrunzatoare a realitatii), a moralei si a spiritualitatii. Relativismul exista atunci cand inteligenta urca putin sau insuficient pe axa Advarului si in consecinta zona ei de cuprindere va fi limitata. De aici aparitia opiniilor contrare in privinta Adevarului si a relativismului, pentru ca intotdeauna modul de abordare si inaltare pe axa Adevarului va di diferit,caci oamenii traiesc in realitati diferite, cu experiente de viata individuale si deci cu unghiuri distincte de abordare a Adevarului, ceea ce face ca de multe ori - in stiinta deasemenea, nu numai in morala si spiritualitate – ca oamenii sa se regaseasca pe pozitii contradictorii. *Sa deducem de aici ca nu exista Adevar Absolut si ca totul este relativ ?* Nicidecum. Putem spune doar ca inteligenta nu poate cuprinde Adevarul Absolut pentru ca ii lipseste ingredientul esential si necesar, Lumina, caci numai prin „posesia'' ei se transforma pe ea insasi in Intelepciune Divina. Dar in momentul cand inteligenta abordeaza Adevarul, nu conteaza perspectiva, si este puternic doritoare de intelegere, nu pleaca de la ideii preconcepute, ci se deschide tuturor posibilitatilor, si asculta si de inima, atunci incepe sa urce pe axa unificatoare a pamantului si cerului, si de la un moment dat, cand Lumina incepe sa se aseze in sufletul iubitor de adevar, vom observa cum relativismul dispare.

Intelepcinea, Adevarul si Lumina

Intelepciunea este starea inimii si a mintii intoarse inlauntru, adica spre propria reflectie de sine si iubire. Intelepciunea stie ca Adevarul este atat inlauntrul cat si in afara noastra, dar a inteles ca dezvaluirea acestuia in cele mai tainuite aspecte nu se face decat atunci cand intelectul si iubirea se aduna cu bucurie in suflet pentru a da hrana spiritului spre a se ridica si primi Lumina Sfinta a lui Dumnezeu. Inteleptul este

aceea persoana care a incetat sa mai judece lumea pentru asi arata superioritatea si dreptatea, nu o mai priveaste prin intelesuri singulare si partiale, si care nu se mai multumeste cu bucuriile trecatoare si inselatoare, ci a priceput ca lumea trebuie acceptata, ca ori de cate ori ii dezvaluie neajunsurile o face din iubire si nu din dorinta de a critica, ca este necesar sa ne oprim asupra bucuriilor care raman mereu aceleasi. Inteleptul realizeza ca nu putem pricepe lumea decat daca o integram unei intelegeri care porneste din sursa aparitiei ei si pana la deznodamantul ei final, care este unul al unei imense Iubiri din partea si pentru Creatorul Suprem. Atunci cand inteleptul, dupa un exercitiu indelungat de iubire, smerenie, reflectie si daruire, este permanent locuit de Lumina are acces la nivele din ce in ce mai inalte pe axa Adevarului, ajungand, in momentul cand este integral transformat in Lumina, sa vada Adevarul Absolut, adica modul de gandire a lui Dumnezeu si principiile care au dat nastere tuturor universurilor si a modului lor de organizare si desfasurare a acestora. *Este intelepciunea un mod mai usor de surprindere a Adevarului* ? Acest fapt se masoara prin vointa de schimbare, adica renuntarea la ego si la toate imperfectiunile sufletului si hotararea de a trai dupa legile spiritului, de a manifesta iubirea neconditionata. *Este acest lucru este mai usor ?* fiecare suflet in parte sa-si raspunda, dar sa nu uite ca aici trebuie sa ajungem daca ne preocupa spiritualitatea, iar daca in continuare sustinem ca iubim spiritualitatea, dar nu vrem sa ne schimbam, atunci nu facem decat sa traim in iluzii superficiale in ceea ce priveste propria fiinta, atat referitor la intelegerea de sine, cat si a Constiintei Supreme.

Asadar acestea sunt caile: **ceea exterioara**, cand inteligenta se apleaca doar asupra lumii exterioare si asupra propriilor realitati si moduri de functionare, cu rezultate foarte confortabile pentru trupul fizic (adica dezvoltarea civilizatiei materiale) dar cu totul neindastulatoare pentru suflet si spirit; si ceea a **cunoasterii interioare** prin transformarea inteligentei in intelepciune, care aduce multa lumina si bucurie sufletului si il face pe acesta sa posede toate avutiile lumii, materiale si spirituale. Acum sa judecam si singuri ce cale este mai buna si mai folositoare.

Inteligenta si bucuria (fericirea)

Inteligenta are acces la bucurie, insa doar fragmentar, pe alocuri, uneori cu intensitate inalta, chiar foarte inalta, dupa care, din momentul de intensitatea scade, incepe din nou sa resimta tristetea si durerea lumii. Inteligenta isi cauta sursa bucuriei in senzatii artistice, instincte, iubire sexualizata, diferite acte de creatie, dar aproape intotdeauna in afara fiintei sale, sau macar considera ca are nevoie si de ceva exterior pentru a-i stimula bucuria pornita din interior. Uneori se intampla ca, fie din dorinta de a cunoaste sau fie dupa ce am cunoscut sferele minunate ale bucuriei, dorul nostru dupa aceste stari este atat de mare incat dorim sa sacrificam lucruri insemnate pentru a le

dobandii din nou*. Si ce face atunci inteligenta* ? inca necunascatoare a luminii, dar usor manipulabila de instincte. Cauta cai artificiale precum droguri si substante halogene, pentru a retrai bucuria pierduta*. Care vor fi consecinetele ?* Banuiesc ca le cunoastem cu totii, adica pierderea pe termen mediu si lung a oricarei bucurii si distrugerea completa a sanatatii si a darului minunat care este Viata. *Merita sa urmam aceasta cale* ? Cred ca cunoastem raspunsul.

Intelepciunea si Bucuria

Pentru intelept originea bucuriei nu se regaseste in afara sufletului, ci inlauntrul sau **dar fara sa excluda lumea, ci dimpotriva o cuprinde si o intelege mult mai bine, integrand-o in iubirea sa fata de viata si tot ce inseamna experienta ei. Bucuria inteleptului nu va exclude lumea exterioara dar o va percepe prin intelegerea spiritualizata care ii va deschide ochii spre adevarata si statornica bucurie pe care o ofera lumea in orice clipa a existenei.** Experienta bucuriei pentru intelept va fi un act de iubire si intelegere a profunzimii creatiei si surprinderea frumusetii si sensului ei deplin. Inteleptul nu va vedea tristetea sau nefrumusetea lumii, nu pentru ca refuza s-o vada cum este ea in realitate, ci pentru ca va vedea dincolo de ele in deplinatatea unui sens major, in virtutea caruia totul exista inspre evolutia noastra si deprinderea bucuriei adevarate, statornice si neschimbatoare. Bucuria inteleptului este legata de intelegerea profunda a lumii, a intelepciunii si frumusetii ei. **Cei orbi, printre care se pot enumera chiar si cei foarte inteligenti**, nu vor vedea frumusetea si rostul intelept al lumii pentru ca ei se vor opri mereu doar la suprafata lucrurilor si al intelegerii pentru ca nu vor sa accepte ca lumea are un sens, ca exista o Constiinta Suprema Creatoare. Iata, in cele din urma, la ce se rezuma totul*: are sau nu viata un sens* ? *Exista o Fiinta Superioara care a creat totul sau intreg universul este rodul hazardului* ? In functie de cum raspundem la aceste intrebari realizam daca suntem vizitati de Lumina cea Sfanta si daca ne-am inscris pe calea evolutiei/ extinderii constiintei. Un intelept din antichitate spunea: **inteligenta ne orizontalizeaza, pe cand intelepciunea ne verticalizeaza.**

Acum cand incheiem aceasta incursiune in lumea minunata a inteligentei si intelepciunii sper sa se inteleaga ca reflectiile noastre nu sunt impotriva inteligentei. Acest demers urmareste sa trezim si sa impingem inteligenta inspre intelepciune, ceea ce ar insemna initierea inteligentei inspre dobandirea Libertatii, Iubirii, Bucuriei, Spiritualitatii si Adevarului. Daca resusim sa „deturnam” inteligenta inspre Lumina, atunci saltul constiintei este formidabil, si de aici incep marile Bucurii.

Cu drag al vostru prieten, impreuna cautator si indrumator pe calea evolutiei spirituale.

Despre pierderea si regasirea Luminii

Sau parabola *Fiului ratacitor*

Iisus, Marele Invatator al legilor creatiei, a principiilor spirituale care guverneaza toate universurile vazute si nevazute, ne-a povesit prin pildele sale despre conditia umanitatii, despre istoria si devenirea sa. Desi esenta invataturii Fiului de Dumnezeu a fost clar transmisa, limpede si usor de inteles chiar si pentru constiintele de atunci, totusi gradul de intelegere al cuvintelor si pildelor sale va creste pe masura ce iubirea din inima noastra a inceput sa straluceasca din ce in ce mai puternic. Taina adancita in cuvintele si pildele Sale ni se va deschide catre priceperea ce mai profunda doar cand ne-am eliberat de mizeria egou-lui si de toate componentele sale - orgoliu, invidie, ura, egoism, lacomie, ignoranta spirituala -, atat de grav otravitoare pentru suflet si trup.

Dorim sa ne oprim asupra unei pilde prin care sa incercam sa intelegem conditia fiintei umane si perspectivele devenirii sale. Pilda care ne povesteste foarte bine despre modul de situare a omului in lume si cum isi intelege el, omul, situarea in raport cu sine si cu lumea este parabola **Fiului ratacitor.**

Aceasta pilda este atat de bogata in intelesuri incat cuprinde intreaga desfasurare a conditiei umanitatii**. Ne invata despre despre caderea fiintei umane si pierderea luminii, dar si despre imensa bucurie a regasirii, a recuperarii ei pe o alta treapta a constiintei.** Aceasta pilda ne vorbeste atat despre istoria trecuta si prezenta a omului, cat si despre putinta devenirii viitorului, putinta care se regaseste in exclusivitate in ograda fiintei umane, singura responsabila de destinul ei individual, colectiv, planetar si cosmic.

Acum, asa cum ne-am obisnuit, mai intai vom reda pilda in intregime si apoi vom porni spre dezlegarea invataturii divine ascunse in randurile sale**.**

Iisus a zis: Un om avea doi fii.
Şi a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Şi el le-a împărţit averea.

Şi nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o ţară depărtată şi acolo şi-a risipit averea, trăind în desfrânări.

Şi după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în ţara aceea, şi el a început să ducă lipsă.

Şi ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei ţări, şi acesta l-a trimis la ţarinile sale să păzească porcii.

Şi dorea să-şi sature pântecele din roşcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea.

Dar, venindu-şi în sine, a zis: Câţi argaţi ai tatălui meu sunt îndestulaţi de pâine, iar eu pier aici de foame!

Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu şi-i voi spune: Tată, am greşit la cer şi înaintea ta;

Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argaţii tăi.

Şi, sculându-se, a venit la tatăl său. Şi încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său şi i s-a făcut milă şi, alergând, a căzut pe grumazul lui şi l-a sărutat.

Şi i-a zis fiul: Tată, am greşit la cer şi înaintea ta şi nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău.

Şi a zis tatăl către slugile sale: Aduceţi degrabă haina lui cea dintâi şi-l îmbrăcaţi şi daţi inel în mâna lui şi încălţăminte în picioarele lui;

Şi aduceţi viţelul cel îngrăşat şi-l înjunghiaţi şi, mâncând, să ne veselim;

Căci acest fiu al meu mort era şi a înviat, pierdut era şi s-a aflat. Şi au început să se veselească.

Iar fiul cel mare era la ţarină. Şi când a venit şi s-a apropiat de casă, a auzit cântece şi jocuri.

Şi, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea.

Iar ea i-a răspuns: Fratele tău a venit, şi tatăl tău a înjunghiat viţelul cel îngrăşat, pentru că l-a primit sănătos.

Şi el s-a mâniat şi nu voia să intre; dar tatăl lui, ieşind, îl ruga.

Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, atâţia ani îţi slujesc şi niciodată n-am călcat porunca ta. Şi mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei.

Dar când a venit acest fiu al tău, care ţi-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el viţelul cel îngrăşat.

Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna eşti cu mine şi toate ale mele ale tale sunt.

Trebuia însă să ne veselim şi să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era şi a înviat, pierdut era şi s-a aflat.

Evanghelia dupa Luca cap. 15, 11-32
Acum sa vedem indeaproape care sunt semnificatiile acestei parbole realizand o interpretare pe fiecare idee in parte pentru a construi ulterior perspectiva generala asupra esentei mesajului continut in aceasta parabola.

Iisus a zis: Un om avea doi fii.
Şi a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere.
Şi el le-a împărţit averea.

Aici Tatal este Bunul Dumnzeu, cei doi fii reprezinta fiinta umana in diferite faze de evolutie a constiintei sale. Un nivel inca fraged, mai putin evoluat a constiinei, reprezentat de fiul cel tanar si un nivel al constiitei ceva mai evoluat, dar inca nedesavarsit, reprezentat de fiul cel mare.
Acum tanarul, adica constiinta cea mai putin intelegatoare, cere Tatalui partea sa de avere. Bogatia materiala, averea pe care o da Tatal, este un simbol pentru energiile divine, pentru Lumina hranitoare a sufletului, si in general, daruri, calitati ale fiintei umane care i-au fost date acesteia de catre Bunul Dumnezeu ca ea sa-si gestioneze evolutia sufleteasca si astfel sa determine inaltarea spiritului prin invatarea lectiilor aferente vietii pe pamant. Astfel vedem cum fiul cel tanar decide sa-si ia zestrea de lumina, de energie si alte daruri de la Tatal sau. Tatal, in Intelepciunea sa Absoluta, stie ca daca il va opri pe fiul Sau cel tanar (cel cu o constiinta inca putin evoluata) sa-si manifeste liberul arbitru, acesta se va razvrati impotriva Sa, si poate ca isi va pierde chiar iubirea pentru El, si astfel chiar posibilitatea cresterii sale, a evolutiei sale ca fiinta. In aceasta stare de lucruri Tatal cel Bun si Intelept nu-si opreste fiul cel neascultator. Si atunci decide sa-l lase sa-si manifeste libertatea si vointa sa asa cum intelege acesta, constient fiind ca fiul Sau poate gresi. Si iata ca, ***atunci, la fel ca si la inceputul creatiei si in toate timpurile care au urmat si mai vor urma inca, Dumnezeu Tatal a dat omului averea sa de lumina***, de iubire, si energiile sale divine, si omul a devenit responsabil in mod absolut pentru destinul sau. Numai ca de aici incolo, odata ce si-a cerut avutia sa de lumina, darurile si energiile divine, fiinta umana incepe sa-si asume o imensa responsabilitate, trebuia sa se decida intre: *a ramane ascultator de Tatal sau, adica de legile creatiei si de legile spirituale* ? sau *va hotara sa nu mai asculte de Tatal si de legile creatiei si atunci isi va decide singur soarta dupa nivelul sau de constiinta dobandita* ?
Asa cum stim din pilda si din istoria zbuciumata a omenirii, fiul Sau cel tanar, umanitatea cu a sa constiinta inca insuficient de evoluata, decide sa-si ia partea sa de zestre si se hotareste sa-si conduca viata dupa propriile reguli, ignorand legile spiritului.

Şi nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o ţară depărtată şi acolo şi-a risipit averea, trăind în desfrânări.

Iata ca fiul - dupa ce a intrat in posesia bunurilor parintesti cuvenite, adica a energiillor divine corespunzatoate conditiei sale de copil al lui Dumnezu - pleaca departe, adica se indeparteaza legile spiritului, nu le mai respecta. Acum, *ce face fiul cel tanar* ? Incepe sa-si duca existenta dupa cum ii dicteza nivelul sau de constiinta – haotic si fara sa respecte sau sa cultive darurile si energiile primite in dar de la Tatal sau. Pilda ne spune cu precizie ca a *trait in desfranari*. Aici a trai in desfranari inseamna folosirea simturilor si instinctelor in exces, fara ca mintea rationala sa aiba vreun control asupra lor, fara sa le impuna vreun sens si vreo masura. Mintea, in loc sa-si exercite puterea de control si cenzor al simturilor este redusa la o simpla slugarnica a simturilor denaturate. In mod invetibail, folosinta dezordonata a simturilor si a mintii (ascultatoare fiind de simturile oarbe, nu mai are forta sa lumineze si calauzeasca prin ratiunea superioara care vine din cunoasterea legilor spiritului) averea se consuma, adica energia divina si resursele de vitalitate se epuizeza.

Şi după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în ţara aceea, şi el a început să ducă lipsă.

Si, desigur ca, o data ce energiile divine se epuizeza din corpul fizic si din suflet, atunci fiinta incepe sa resimta o acuta lipsa de putere si de energie vitala. Cum fiul cel tanar, constiinta putin evoluata, nu s-a ingrijit deloc de legile spiritului, corpul si sufletul sau nu au mai primit energiile benefice exitente in cosmos. Energiile superioare care strabat universul se pot accesa, putem beneficia de ele, insa doar daca sufletul nostru se armonizeaza cu principiile creatiei. Dar cum tanarul, adica umanitatea care inca ignora legile spiritului, nu a vrut sa asculte de oranduirea existenta in univers, si-a intrebuintat darurile si energiile dupa capriciile sale putin inteligente si deloc intelepte, si, cum este si firesc, la un cert moment a inceput sa resimta lipsa acestor energii. *Cum resimtim in viata noastra lipsa averii spirituale, adica a energiilor divine si a intelepciunii provenite din cunoasterea spirituala ?* La nivel individual, o sumedenie de incercari, de crize si probleme vin peste noi: unii se vor imbolnavii sufleteste (frica, nesiguranta, depresie, tristete, nelinisti, framantari, suferinte inexplicabile si neimpliniri de tot felul); alti vor trece prin pierderea locurilor de munca si a averilor materiale; altii isi vor pierde relatiile si prietenii, altora li se vor da boli la nivel fizic, altii vor trai intr-o ratacire permanenta, ...etc. La nivel colectiv, cand resursele de energie si iubire au fost risipite iar echilibrele energetice au fost afectate, omenirea va cunoaste razboaie militare, conflicte de tot felul si cataclisme naturale. Iar toate aceste incercari ni le-am creat noi, si ne sunt ingaduite sa le experimentam cu scopul de a trezi in noi constiinta ca ne aflam pe un drum gresit, departe de legile creatiei.

Şi ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei ţări, şi acesta l-a trimis la ţarinile sale să păzească porcii.

Astfel in tara indepartata, adica departe de principiile si legile creatiei, acesta isi paraseste conditia de fiu al unui Tata instarit si bun, si este nevoit sa hraneasca porcii. Aici porcii reprezinta instinctele noastre decazute si in general conditia decazuta a fiintei umane, neascultatoare de Dumnezeu, deci care numai cunoaste legile spiritului si ale moralei. Cand fiinta umana isi perpetueaza ratacirea, criza continua, resursele de energie divina sunt terminate, iar aceasta traieste doar din rezervele fiintei.

Şi dorea să-şi sature pântecele din roşcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea.
Iata cum fiul cel tanar, umanitatea neascultatoare de legile creatiei, este nevoit sa cerseasca roscoave, adica o sursa de energie de vibratie joasa, suficienta doar pentru mentinerea vietii trupului, cu niciun folos pentru suflet. Deci tanarul, umanitatea, inzestrata, prin bunavointa Parintelui Ceresc, cu cele mai minunate si cele mai inalte energii din univers, ajunge un cersetor, pandind sa intre in posesia unei surse de hrana de o vibratie scazuta, gata sa accepte orice il putea mentine in viata trupeasca. Iata conditia umanitatii indepartate de Dumnezeu si de legile spiritului – **este nevoita sa cerseasca energii de vibratie joasa care ii afecteaza toate structurile, cu consecinte grave la nivel de suflet si trup.**

Dar, venindu-şi în sine, a zis: Câţi argaţi ai tatălui meu sunt îndestulaţi de pâine, iar eu pier aici de foame!

Iata momentul de rascruce, iata marea cumpana, iata mare decizie care schimba in mod esential destinul : tanarul isi vine in sine/fire, ceea ce, din nefericire, inca nu s-a intamplat cu umanitatea nostra ratacita. Asi veni in sine/fire, inseamna ca tanarul incepe sa-si inteleaga rostul, conditia, incepe sa reflecteze la legile creatiei si astfel isi extinde constiinta si aseaza bazele dobandirii intelepciunii si redobandirii luminii si energiilor pierdute. Tanarul isi spune: *eu pier aici de foame, iar in casa Tatalui meu exista indestulare.* Acum, tanarul nostru, noi nutrim speranta ca si umanitatea la randul ei, intelege ca traind in afara Tatalui, adica ignorand legile creatiei si legile spiritului, foamea (lipsa hranei celei mai de pret: Iubirea, Bucuria, Lumina, Smerenia, Intelepciunea) il stapanea, pe cata vreme traind intru ale Tatalui totul ii era la indemana si de toate se bucura si toate dintre cele inalte ii erau oferite si nimic din cele trebuincioase sufletului si trupului nu-i lipseau. Iata adevarata trezire, iata adevarata revenire in fire: sa intelegi ca numai intru cele ale Tatalui, adica ascultarea de legile

spiritului si ale creatiei, exista linistea si hrana cea adevarat hranitoare, singura situare in lume care asigura evolutia sufletului si astfel indumnezeirea spiritului.

Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu şi-i voi spune: Tată, am greşit la cer şi înaintea ta; Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argaţii tăi.

Sa privim cum se petrece cu adevarat trezirea si evolutia constiintei: *Tata, am gresit la cer si inaintea Ta*. Fiul ratacit de legile spiritului si de ascultarea Tatalui, plin de smerenie isi recunoaste greseala fata de iubirea Parintelui - Bunul Dumnezeu, si de legile creatiei- greseala fata de cer.
Iata cum puterile vointei se activeaza si impreuna cu constiinta innoita isi spun: ma voi scula si imi voi marturisi greseala. Tanarul isi exercitase si mai inainte vointa si inteligenta de a intelege lucrurile, numai ca vointa si inteligenta sa au fost in mod gresit intrebuintate, dat fiind faptul ca ele nu au fost luminate si calauzite de legile spiritului. Atata vreme cat vointa si inteligenta nu asculta de legile divine, ele isi pierd capacitatea de a determina evolutia si devin obstacole majore in procesul indumnezeirii noastre. Vedem, insa, ca pe langa manifestarea vointei apare constientizarea greselii si inevitabil procesul de reinnoire a mintii, metanoia, sau in termeni mai vechi: *cainta- pocainta*. Deci extinderea constiintei nu poate avea loc daca nu ne acceptam greseala, daca nu initiem transformarea launtrica prin schimbarea si innoirea mintii. Sub acest proces de alchimizare a sufletului vointa si inteligenta isi intra cu adevarat in drepturile lor divine si cunosc corecta intrebuintare.

Şi, sculându-se, a venit la tatăl său. Şi încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său şi i s-a făcut milă şi, alergând, a căzut pe grumazul lui şi l-a sărutat.

Iisus ne arata care este atitudinea Parintelui Ceresc in fata copilului sau ratacit – umanitatea. Cand aceasta isi manifesta vointa de schimbare, de innoire a mintii: *i s-a făcut milă şi, alergând, a căzut pe grumazul lui şi l-a sărutat.* Iata ca atat de mult isi iubeste Bunul Dumnezeu fiul ratacit caci pe loc ii acorda Iertarea Sa, milostenia Sa, si, mai mult decat atat, fara nicio urma de repros, Tatal isi manifesta iubirea si il saruta pe grumaz. Acum intelegem de ce talharul pe cruce, cel rastignit alaturi de Iisus, dupa o puternica trezire a constiintei si manifestarea caintei, a innoirii minti, l-a facut pe Iisus sa spuna: *adevarat graiesc tie, astazi vei veni cu Mine in rai.* Iata care este privirea Tatalui Ceresc catre fiecare dintre noi, care am ratacit drumul, ne-am pierdut bogatiile sufletului – o privire plina de caldura, de iubire, de iertare si ingaduinta. Atat asteapta Tatal ca sa ne imbratiseze din nou si sa ne ofere iertarea sa: smerenia noastra si

constiinta innoita, evoluata sau procesul de transformare interioara a caintei.

Şi i-a zis fiul: Tată, am greşit la cer şi înaintea ta şi nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău.

Fiul smerit isi recunoaste culpa, iar constiinta sa vinovata cere Tatalui sa-l nu-l mai trateze ca pe fiul Sau, ci ca pe unul dintre argatii Sai, caci el, pe cand poseda privilegiul de a se numi fiul Sau, nu s-a purtat conform pozitiei sale si sa facut nevrednic de aceasta. Este important de observat, ca fiul isi declara nevrednicia dupa ce Tatal sau isi arata iertarea si iubirea de acesta. Astfel smerenia si vointa sa de schimbare sunt autentice, intrucat din momentul primiri iertarii fiul ar fi putut sa sa spuna doar: Tata iarta-ma, insa constiinta sa schimbata/innoita il face sa-si declare nevrednicia de a mai fi numit fiu al Sau. Astfel, deja, in fiul cel tanar, la nivelul cel mai adanc al fiintei se petrecuse innoirea sufletului, procesul de transmutare a orgoliului sau in profunda smerenie se implinise.

Şi a zis tatăl către slugile sale: Aduceţi degrabă haina lui cea dintâi şi-l îmbrăcaţi şi daţi inel în mâna lui şi încălţăminte în picioarele lui;

Dar care este reactia Tatalui in fata fiului smerit si cu o constiinta evoluata ? Tatal vedea pana in adancimea cea mai tainuita a inimii fiului Sau ca acesta isi invatase lectia, o alta proba nu mai era necesara. Si atunci cere sa i se aduca haina lui cea dintai, **adica sa i se returneze energiile**, **lumina si harurile pierdute,** mai cere si un inel, **semn ca se reface legatura care exista intre fiu si Tata**, intre fiu si Cer, si o pereche de incaltaminte, **caci de acum fiul Sau a pasit pe un alt drum, un drum al ascultarii de legile creatiei, adevaratul drum al libertatii, al iubiri si luminii**.

Şi aduceţi viţelul cel îngrăşat şi-l înjunghiaţi şi, mâncând, să ne veselim;

Dar bucuria cere un sacrificiu – vitelul ingrasat. Aici, Iisus, prin sacrificarea vitelului ingrasat vrea sa ne spuna ca de acum, la noul nivel de constiinta instinctele vor fi stapanite de inteligenta superioara, ca manifestarea lor libera este sacrificata pentru dobandirea unui lucru mai de pret – controlul acestora si folosirea lor cu chibzuinta si conform rostului lor originar.

Căci acest fiu al meu mort era şi a înviat, pierdut era şi s-a aflat. Şi au început să se veselească.

Acest fiu era mort pentru ratiune, lumina, smerenie si iubire, dar revenindu-si in fire a reinviat, si pierdut cum era prin drumurile indepartate ale ignorari legilor spiritului acesta s-a regasit, s-a aflat intr-o noua constiinta, luminata si cunoscatoare. Si de abia acum incepe adevarata bucurie, bucuria care nu mai aduce nicio paguba sufletului, ci dimpotriva ii sporeste energiile si toate harurile.

Iar fiul cel mare era la ţarină. Şi când a venit şi s-a apropiat de casă, a auzit cântece şi jocuri.

Acum in pilda noastra reapare cel de al doilea fiu. Cel care a decis sa ramana langa Tatal sau si sa asculte de Acesta. Aparent acest fiu mai mare, ce desemneaza o constiinta mai evoluata, pare sa fie mai intelept caci asculta de Tatal sau, el fiind acela care dobandind partea sa de avere a decis sa ramana alaturi de Parintele sau. El nu a vrut sa se indeparteze de Tatal si de oranduirea pe care Acesta o stablise.

Şi, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea.

Iar ea i-a răspuns: Fratele tău a venit, şi tatăl tău a înjunghiat viţelul cel îngrăşat, pentru că l-a primit sănătos.

Şi el s-a mâniat şi nu voia să intre; dar tatăl lui, ieşind, îl ruga.

Observam ca fiul cel mare, constiinta ceva mai evoluata, nu se bucura la aflarea vestii ca fratele sau s-a intors la Tatal, ci, dimpotriva acesta se manie afland despre iubirea neconditionata a Tatalui fata de fratele sau. *Ce vrea sa ne spuna Iisus, prin cel de al treilea personaj al pildei?* Iisus vrea sa ne arate limitele iubirii formale, conventionale si ascultarea de legile spiritului doar dintr-un punct de vedere literal, care nu ajunge sa strapunga litera legii pentru a-i dobandii spiritul. In sfintele Evanghelii comportamentul fratelui cel mare este foarte bine ilustrat de preotii foarte buni cunoscatori ai legii, dar care nu dobandisera spiritul lor, caci acesta din urma se poate obtine decat prin exercitarea iubirii, a iertarii si compasiunii.

Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, atâţia ani îţi slujesc şi niciodată n-am călcat porunca ta. Şi mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar cand a venit acest fiul al tau, care ti-a mancat averea cu desfranatele, ai injughiat pentru el vitelul cel ingrasat.

Fratele cel mare ii spune Tatalui ca a el fost riguros, conventional, formal si a ascultat de el. Mai mult, fratele cel mare ii reproseaza Tatalui ca nici macar un ied nu i-a dat, adica el si-a controlat instinctele, simturile si mintea, si nu s-a lasat ispitit. Observam

aici ca fratele cel mare nu si-a folosit vointa in sensul de a cere, el si-a folosit-o doar in sensul ascultarii si si-a condus-o inspre respectarea regulilor, el fiind foarte riguros, astfel el nu a gresit, dar nici nu s-a desavarsit. Fratele cel mare fiindca nu a cunoscut greseala, nu a dobandit nici posibilitatea iertarii. Aici fratele cel mare isi declara limita intelegerii si iubirii. Acesta inca nu cunoscuse iubirea neconditionata si nu dobandise inca puterea si gratia puterii de a ierta, si asta pentru ca a ascultat doar de glasul legii formale, golite de iubire. Insa, ne intrebam, *este neaparta nevoie sa gresim ca sa putem ierta* ? *nu este suficient sa respectam regulile in mod strict si totusi sa capatam gratia iertarii* ? Raspunsul este simplu : atata vreme cat respescaterea legilor spirituale este doar formala si riguroasa fara sa dobandim ceea ce este viu inlauntrul lor, adica iubirea, dobandirea gratiei iertarii este cu neputinta. Nu este nevoie sa gresim, dar este obligatoriu sa iubim ca sa putem ierta.

Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna eşti cu mine şi toate ale mele ale tale sunt.
Trebuia însă să ne veselim şi să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era şi a înviat, pierdut era şi s-a aflat.

Tatal, plin de iubire si intelepciune il ajuta pe fiul Sau cel mare sa faca saltul de la ascultarea formala a legilor, la continutul lor plin de iubire, compasiune si intelegere. De aceea Tatal ii spune: *fiule, tu ascultand de Mine toate ale Mele, ale tale sunt, insa sa inveti sa intri in posesia acestor averi, adica a energiilor divine, a Luminii si a multor haruri, tu trebuie sa mai faci un salt de constiinta, tu trebuie sa inveti iubirea neconditionata si iertarea, caci numai astfel cu adevarat toate acestea ale tale vor fi*. Tatal, Bunul Dumnezeu, plin de intelepciune, ii spune ca ori de cate ori un fiu, un copil al lui Dumnezeu, se intoarce la Tatal sau, este o mare bucurie in cer, caci acest fiu ratacit/risipitor era mort pentru legile spiritului, dar el dobandind lectia smereniei, a ascultarii, si prin ea energiile si intelepciunea aferenta, el a revenit la viata. Si din pierderea in care se ratacise s-a reaflat in noua constiinta, capabila sa inteleaga mai bine Iubirea neconditionata a Tatalui, iertarea Sa infinita, compasiunea Sa fara margini.
Isus nu ne spune cum a reactionat fiul cel mare, daca acesta a facut saltul de constiinta si a dobandit iubirea si iertarea. Iisus nu ne povesteste mai departe despre hotararea fiului cel mare intrucat acesta insusi se ratacise pe calea iubirii si astfel i-a dat si lui timpul necesar regasirii. Stim ca in timpul istoric in care Iisus a venit pe pamant, cei care gestionau legile divine nu cunoasteau inca iubirea si iertarea, ei aplicau legile doar formal, iar rigoarea lor era lipsita de orice traire. Astazi este putin mai bine, dar inca departe de ceea ce ar trebui sa fie.

Acum, la sfarsitul acestei aventuri inlauntrul careia am incercat sa exploram intelepciunea divina a lui Iisus, Dumnezeu Fiul, Cel care iL cunoaste pe Dumnezeu Tatal mai bine decat oricare alta fiinta care a trait pe pamant, reusim cu ajutoturul Lui sa pictam adevaratul portret al Creatorului Suprem: ***Fiinta ce a ridicat Iubirea la rang de princpiu al tuturor legilor universale; Fiinta care a situat iertarea la nivelul Gratiei celei mai inalte; Fiinta care a pus Lumina sa guverneze peste legile creatiei; Fiinta care a adus smerenia in varful virtutilor, Fiinta care a infatisat o ingaduinta fata de neputinta umana, mult dincolo de cat poate pricepe mintea si inima noastra; Fiinta care a dat hrana cea mai de pret mintii umane –Intelepciunea de a cunoaste tainele universului; Fiinta care dizvolva toate paradoxurile pentru a face sa straluceasca Iubirea neconditionata.***

Dar, totodata, Iisus ne-a descris intr-un mod atat de intelept si de adevarat conditia fiintei umane si cum aceasta se poate ridica din cadere - **prin calea dobandirii smereniei si iubirii**; si ne-a infatisat, fiecaruia dintre noi, care este calea recuperarii sanatati noastre sufletesti si trupesti, care este modalitatea redobandirii energiilor si luminii pierdute – **evolutia constiintei sau innoirea mintii, adica a calauzi, prin iubire, mintea si simturile dupa marile legi ale creatiei.**

In cele din urma, putem afirma cu tarie ca nu poate exista in niciunul dintre universurile existente un **Parinte mai plin de Iubire, de Intelepciune, de Iertare si Lumina.** ***Te iubim Parinte Ceresc, pe Tine si pe minunatul Tau Fiu, Iisus Hristos, si pe toti aceia care ni Te-au revelat si prin care Te-am cunoscut**.*

Cu multa dragoste si prietenie,
Dumitru

MAICA DOMNULUI

3 Octombrie 2011

Despre destinul Maicii Domnului

Nu putem deslipi destinul universal al lui Iisus de destinul Fecioarei Maria. Nu putem separa viata lui Iisus de viata Mamei Sale, putem spune chiar ca Iubirea Maicii Domnului este de aceiasi masura si inaltime ca Iubirea pe care a avut-o Iisus pentru omenire. Ne minunam cat de multa Iubire a putut sa cuprinda o singura inima, caci Sfanta Fecioara stia inca de la conceptie ca soarta Ei si a Copilului nu era una a bucuriei, ne referim la bucuria asa cum o inteleg oamenii obisnuiti, ci va fi a unei cutremuratoare dureri. Totusi, din momentul in care Arhanghelul Gabriel ii spusese care este misiunea ei pe pamant, ea nu se mai opune, nu se mai indoieste de sarcina divina incredintata si plina de o sfanta iubire si smerenie, care o fac mai puternica decat toata ura si necredinta exsitente in univers, isi accepta maretul destin uman si cosmic. Iubirea Sfanta a Maicii a adus ca dar puterea nebanuit de mare a principiului feminin, desi totul in preaminunta Nascatoare de Dumnezeu era echilibru, oferind umanitatii exemplul unei mame care isi iubeste total Fiul, rodul pantecului sau si al Duhului Sfant, intreaga umanitate, cat si, bineinteles, pe Dumnezeu, Creatorul Suprem.

Ne adancim in reflectie si constatam un lucru absolut minunat**:** i**ntr-o singura Fiinta se aduna toata Treimea cea Sfanta**. In pantecul si inima deosebit de frumoasa si blanda a tinerei preacurate s-au concentrat **Iubirea, Puterea si Intelepciunea Universului:** Copilul, Iubirea, care avea sa devina expresia maxima a Iubirii lui Dumnezeu pentru propria creatie, Duhul Sfant, energia atotcreatoare si atotputernica a Universului, dar si Intelepciunea si Cunoasterea Infinita a Creatorului Suprem exprimata de Iisus prin invataturi, pilde si propria marturisire. Cine mai poate crede acum ca miscarea care a luat fiinta dupa Iisus, si pe care astazi o denumim crestinism, mai poate fi considerata misogina cand intreaga frumuste, daruire si dragoste neconditionata s-au intlanit in inima si sufletul unei femei. Vorbim aici de crestinismul originar, care a transformat lumea prin Iubire, Daruire, Putere, Intelepciune, Smerenie si Sacrificiu, pentru a carui intelegere si exemplificare Cerul ne-a trimis, din cand in cand, spirite inalte care sa ne aduca aminte ce inseamna sa-l iubesti pe Iisus, si implicit inreaga omenire, si sa ne jute si pe noi cei care ne-am propus sa contribuim, in masura in care Lumina cea Sfanta binevoieste sa se opresca din cand in cand in inima noastra, si sa vorbim mai departe despre aceste Adevaruri.

Ne intrebam ce putere, ce forta a trebuit sa aiba preaminunata Fecioara incat nu a pregetat nicio clipa sa implineasca destinul pe care Creatorul il planificase pentru Copilul sau si pentru sine. Maica ar fi putut oricand sa renunte la acest destin, caci nu credem ca cineva i-ar fi reprosat ceva, caci era peste putinta omeneasca ceea ce Cerul ii rezervase. Dar nu a fost asa, cu o putere cu totul nemaintalnita Ea si-a pregatit copilul pentru Destinul scris inainte de vremuri, pregatindu-se pentru o lupta ce avea sa dureze intreaga viata, o viata a incercarilor si a marturisiri iubirii neconditionate la tot pasul. Tot ceea ce a facut Maria a fost sa adauge piatra peste piatra - in constructia lui Iisus si a Destinului Universal - astfel incat sa-l cladeasca pe minunatul sau Fiu asa cum Dumnezeu Il voia. Ea nu s-a gandit la sine niciodata, sa-si pastreze Copilul pentru bucuria ei, ci I-a daruit iubire, Lui si intregi umanitati, si cunoastere cat sa o poata cuprinda si pricepe in intregime si astfel sa-i aduca Supremul Sacrificiu.

Cata Sfanta Rabdare a putut sa aiba Minunata Fecioara? Sa pregatesti totul in vederea Iubirii, sa vezi ca rasplata tuturor sacrificiilor va fi ura, dar totusi sa astepti ca ura sa se transorme in Iubire, si sa-i ierti pe cei care au vrut sa-ti naruiasca destinul, care nu era doar al Sau si al Copilului Ei, ci al intregului Univers, si iarasi sa nu incerci sa inlaturi nimic din suferinta care era scrisa, si care treabuia sa se implineasca ca lume sa se transforme in bucurie. Nu a fost o rabdare umana, ci a fost o Rabdare a unei Fiinte coborate din Cer spre a ne invata ce este Iubirea si Rabdarea.

Maica si copilaria lui Iisus

Trebuie spus ca Maica Domnului a fost singura femeie crescuta in sinagoga, un lucru cu totul neobisnuit pentru religia iudaica in acele vremuri si asta pentru ca Dumnezeu stia dinainte ca Iisus va creste in pribegie si cineva trebuia sa-l initieze in taina legilor si in scrieirile sacre ale Vechiului Testament. Maica i-a fost primul si probabil cel mai mare invator, atat prin cunoastere cat si prin iubirea ei desavarsita. Maica i-a fost lui Iisus modelul uman de Iubire, Daruire, Sacrificiu, Smerenie, Blandete si Credinta. Mama Lui i-a daruit si I-a exemplificat inteaga traire, intelepciune si iubire. Nu stim foarte exact, cea facut Iisus, dupa varsta de 12 ani, momentul „pierderii" sale si „regasirea in Casa Tatalui", sunt mai multe relatarii si opinii in aceasta privinta, insa stim un singur lucru: pana in ani adolescentei El a trait alturi de Maica, si Ea fost ceea care l-a dascalit si initiat in taina textelor sfinte a religiei iudaice. A fost dascalul cel mai plin de Iubire pe care Iisus l-a cunoscut, caci, pana cand Iisus isi constientizeaza Dumnezeirea si inseparabilitatea fata de Tatal Ceresc, Maica a fost ceea care i-a vorbit de Dumnezeu, despre creatie si viata.

Maica Domnului se transformase in primul marturisitor al lui Iisus, ca Fiu al lui Dumnezeu si Mesia mult asteptat care trebuia sa salveze lumea, si a salvat-o, dar nu

asa cum erau asteptarile pe atunci si pe acum – atunci salvare din robia unei ocupatii armate straine, care acum s-a transformat in robia fata de o societate dominata de materialism si necredinta -, ci a mantuit-o de povara neintelegerii Cerului, a neiubirii, si a necredintei. Maica a fost prima care in tacere a pregatit drumul fiului sau - a Mantuitorului care ne-a salvat de robia interpretarii rigide si formale a legilor- si a marturisit pentru el, in sufletul sau indurerat, renuntand a mai trai ca o mama obisnuita, ci a trait ca o **Mama Divina** care trebuia sa-si creasca copilul cat mai bine pentru a implini planul Divin, dar care L-a invatat si cum sa iubeasca si sa se integreze lumii de atunci. Isus a iubit mult si lumea asta, asa cum este ea, dar Maica L-a crescut pe Iisus nu doar pentru a se adapta lumii, ci pentru a o schimba, a schimba nu doar in sensul inlocuiri a ceva cu altceva poate putin mai bun, ci in scopul de a impinge lumea si constiinta umana inspre Dumnezeu si Iubire. Iisus a fost fiinta umana ca noi toti, El trebuia sa cunoasca toate bucuriile, framantarile si durerile fiintei umane, trebuia sa o inteleaga cat mai bine in tot ce avea mai minunat si mai josnic in structurile ei. De accea Maica Domnului , in iubirea Ei inteleapta, nu l-a protejat pe al sau Copil de relele lumii si nu i-a ascuns nedreptatile. Cum de stim asta? Pentru ca Iisus cunostea firea umana in intrega ei frumusete (cand intelege rostul si intelepciunea lumii) si uraciune (atunci cand uita de iubire si traieste in ura), in sublimul sau (atunci cand se contopeste prin Iubire si Adevar cu Dumnezeu), dar si in abjectia sa (atunci cand isi reneaga partea esentiala, adica divinitatea, si se lasa tarata, prin necredinta sa, spre taramurile intunecate unde nu domneste Iubirea si Lumina ci adversarele Lor care faramiteaza neincetat sufletul). In lungile lor calatorii Maica ii va fi vorbit de modul cum este alcatuita lumea si cum ar trebui sa arate ea, atunci cand umanitatea isi va intoarce privirea curata spre Dumnezeu. Iisus a dobandit esentialul cunoasterii naturii umane si divine de la Sfanta Fecioara, fapt ce i-a modelat caracterul in sensul dorit de Dumnezeu. Cum spuneam, nu prea stim bine ce s-a intamplat intre 12 si 30 de ani in viata lui Iisus, dar cu siguranta a mai deprins multa cunoastere care s-a adunat pe ceea ce a cladit si structurat Sfanta Fecioara. Tot ce s-a intamplat cu Iisus, din perspectiva cunoasterii si iubirii, dupa adolescenta a insemnat desavarsirea invataturilor primite pana atunci.

Fecioara si iubirea neconditionata

Stam si cugetam: *cata de mare a fost povara preluata de preaminunata Maica a lui Iisus* ? *De unde venea aceasta fiinta care avea atata curaj ?* incat a stat alaturi de Iisus in momentul patimilor si al rastigniri, ignorand total ura multimii manipulate de intuneric, pe cand toti ceilalti discipoli au fugit, mai putin unul, discipolul Iubirii, Apostolul Ioan; de aici se vede ca numai Iubirea si Credinta pot invinge frica. *De unde avea aceasta minunata forta incat sa-si priveasca Fiul schingiuit si totusi sa nu simta*

ura pentru cei care infaptuisera acest lucru? Credem ca toate acestea au fost cu putinta intrucat din momentul cand Duhul Sfant (Lumina) intra in fiinta Ei pentru a-L zamisli pe Iisus, nu a mai plecat niciodata. Maica a fost purtatoate de Duh Sfant de la nasterea Fiului sau Cel minunat si pana cand a parasit aceasta dimensiune, plecand in Ceruri, pentru a ne oferii si mai mult ajutor si protectie tuturor celora care ne rugam la Ea. Maica lui Iisus nu este doar modelul iubirii materne, este mai mult decat atat, este exemplificarea Iubirii Divine, este principiul Mamei Creatoare, este sublima grija a Cerului pentru toate fapturile umane.

Compasiunea Maici este atat de cuprinzatoate incat Ea era indurerata si suferea chiar si pentru toti aceeia care comiteau cumplita greseala de a-L ucide pe Cel care venise sa-i invete Iubirea si Indumnezeirea. Cum spuneam, Ea nu resimtea frica, caci numai cunostea aceasta emotie, dar simtea tristete si durere pentru cei care l-au refuzat pe Dumnezeu Insusi.

Cata putere trebuie sa ai sa vezi drama umanitatii orbite de manipulare, ura, orgoliu si de proasta intelegere a credintei, si totusi s-o iubesti in continuare, chiar atunci cand Fiul Iubirii si al Blandetii este osandit pentru o singura vina: ca nu a incetat sa iubeasca, nici macar pentru o clipa, intreaga umanitate. Paradoxul uimitor al Iubirii Maicii si al lui Iisus este ca ei nu s-au rugat intratat pentru cei care le-au fost aproape si care i-au urmat – intrucat acestia deja pasisera in Imparatia Cerului-, ci cu mult mai mult pentru cei care ii urau, batjocoreau si ii osandeau. *Oare ce tip de iubire este asta cand inima se apleaca si mai mult asupra celor care te dispretuisesc si vor sa te ucida? Este iubire umana? Ori asta este iubirea divi*na? **Credem ca este Iubirea Creatorului Suprem care ni se transmite prin formele cele mai inalte ale Constiintei Universale**. Nu mai conteaza cum le numim, sa nu ne impiedicam de nume, religii sau persoane, ne intereseaza doar atat: sa tindem catre aceste Constiinte Universale, indiferent de religie sau scoala de spiritualite. **Noi in continuare vom vorbi despre Iisus si Maica Domnului**, daca altcineva cunoaste aceleasi exemple ale Constiintei Universale si in alte religii, folosind denumiri diferite, este minunat, **caci ne vom intalni sub bolta sfanta a aceleiasi Iubiri si Constiinte.**

Dumitru Daralaiane

DESPRE SUFLET si RUGACIUNE

27 Octombrie 2011

Despre fiinta umana si suflet

Omul, fiind plasmuit dupa chipul si asemanarea Creatorului, este si va ramane o fiinta plina de mister, enigme, intrebari despre sine si cosmos, cu un potential spiritual care depaseste cu mult imaginatia umana actuala. Cunoasterea despre om nu va inceta niciodata, caci este cunoasterea despre eternitatea spiritului aflat in plin proces de evolutie si oricat de mult am stii la un moment dat, este totusi limitat in raport cu imensitatea zestrei spirituale depuse de Dumnezeu in strafundurile structurii umane. Omul, fiinta ganditoare, iubitoare si inzestrata cu vointa, este nemijlocit creator in microcosmos, si poate deveni si coparticipant in creatia Macrocosmosului, prin inaltarea spirtului pana la cele mai adanci si tainuite intelegeri ale Universului, urmand in totalitate principiile dupa care se guverneaza insasi Inteligenta Cosmica in actiunile Ei. Satutul sau de creator in microcosmos (adica creator a destinului propriu) si cocreator in cadrul macrocosmului (participand la evolutia universului prin transmitrea spirtitualitatii catre toata umanitatea, imbunatind astfel atat soarta planetei care ne gazduieste pe noi si celelalte fiinte, cat si a intregii galaxii) nu se poate realiza fara o constientizare vie si treaza a a esentei fiintei – spiritualitatea, si fara a deslusi si stabili sensul, prioritatile si valorile fundamentale ale vietii. Datorita modului in care suntem alcatuiti, la acest nivel de evolutie al spiritului, inteligenta umana trebuie sa se indrepte atat spre cunoasterea vietii materiale cat si a celei spirituale. Intre cele doua domenii de interes major al cunoasterii umane nu trebuie sa existe o respingere si ignorare reciproca, ci cooperare si armonizare astfel incat una sa se sprijine pe cealalta si fiecare sa se foloseasca de cunoasterea specifica celeilalte parti in beneficiul fiintei umane. Astfel **cercetarea asupra lumii materiei si a microcosmosului uman trebuie sa ne transmita prin analogie o intelegere a lumii spirituale si a macrocosmului**, si la fel **cunoasterea spirituala si reflectiile asupra universului si a legilor spiritului, datand de atata vreme, sa se rasfranga si in lumea concreta a existentei materiale** pentru a o ajuta pe aceasta sa intelelega care-i esenta ultima si care sunt principiile creatoare si, la fel de important, sa-si pastreze simtul moral in folosirea puterii extraordinare pe care i-o ofera tehnologia moderna. *Dar in ce punct ne situam noi acum pe axa orizontala (integrarea in lumea fizica a materiei) si cea verticala a cunoasterii (ridicarea la princiile creatoare ale universului)*? Din nefericire, din punct de vedere al cunoasterii institutionalizate (adica a inavaturilor care ni se transmit prin sistemul educational), cercetarea asupra fiintei umane se opreste doar la materialitatea sa, iar viata psihica este inteleasa ca o consecinta a diferitelor reactii a materiei organice. Lucrul cel mai

grav insa nu este acesta, **ci faptul ca refuza sa-si insuseasca invatamintele superioare, a principiilor care se desprind din aceste invataturi, din numeroasele studii despre trupul uman si legile fizice ale universului**. De exemplu, sa ne oprim asupra cercetarii trupului uman si a cunoasterii stintifice dobandite despre acesta.

Prin aprofundarea cunoasterii structurii fizice a trupului, savantii au descoperit ca in interiorul fiintei umane totul este foarte bine organizat, fiecare organ, muschi, celula , fiecare componenta anatomica are o sarcina foarte bine definita, ca nimic nu se petrece la intamplare, ca totul in aceasta imensa si foarte complexa uzina care este corpul uman, urmeaza niste reguli si legi foarte clare. **Inteligenta Cosmica** ne-a ingaduit acest studiu aprofundat in privinta trupului uman intrucat doreste ca mintea umana sa faca un salt de intelegere si sa reflecteze asupra urmatoarei analogii**: daca in structura corpului se ragaseste atata ordine si legitate atunci ar trebui sa conchidem ca si in regiunea vietii psihice, adica a emotiilor, gandurilor, vointei, ar trebuie sa existe o ordine si legitate asemanatoare**. Am spune noi ca, cu atat mai mult in cadrul vietii psihice caci aceasta este cea care determina in mod esential viata trupului. Corpul nostru este instrumentul prin care psihicul nostru actioneaza in viata materiei, deci trupul nu i-a decizii de la sine, ci doar executa comenzile dictate de emotiile, gandurile, sentimentele si pornirile noastre intelectuale. Ce ar trebui sa deducem de aici: ***ca din moment ce trupul se supune unor reguli si unei ordini, cu atat mai mult viata psihica, prin elementele ei, trebuie sa respecte anumite legi sau reguli***. Cu toate acestea se vor gasii multi care vor spune ca emotiile, gandurile si vointa nu trebuie sa urmeze nicio regula, caci ele sunt rezultatul reactiilor fizico-chimice a organismului. Sarmanii de ei, ii compatimim. Acestia din urma vor ignora legile cele mai importante care i-au creat si vor reduce intelegerea fiintei umane doar la aparenta trupului fizic, ignoarand ca iubirea, constiinta, gandirea, memoria, emotiile si toate procesele pishice in general nu sunt rezultate ale materiei, ele putand fiind influentate de experientele trupului, dar sunt trairi independente si stari superioare ale fiintei umane care impreuna alcatuiesc activitatea sufletului, care la randul sau se supune altor legi, si nu celor fizice.

Trebuie mentionat ca Initiatii Lumini stiu ca Bunul Dumnezeu a lasat special ca in ultimile 4 secole spiritul uman sa se lanseze si sa aprofundeze cunoasterea lumii materiei si a trupului uman. Dar, s-ar intreba unii: *Cum poate trupul si cunoasterea materiei sa ne aduca inapoi la adevarata spiritualitate?* Raspunsul este ca spiritul uman s-a aplecat cu precadere in ultimele secole asupra studierii lumii fizice **pentru a stabili un echilibru intre lumea spiritului si a materiei** si, mai ales, aspectul esential, **sa recupereze mesajul spiritual originar al marilor fondatori de religii**, care prin dogma gresit inteleasa, prin interesele institutionale ale bisericilor sau chiar personale a acelora care le-au condus, prin interventia abila a intunericului si prin ignoranta,

orgoliul, egoismul si nepasarea oamenilor, **mesajul spiritual originar s-a diluat foarte mult si uneori chiar s-a pierdut**. Pentru conformitate vom ilustra cateva din gravele greseli in domeniul spiritului:

- pana in epoca moderna corpul uman se considera a fi o inchisoare a sufletului, si din acest motiv multi s-au flagelat sau automaltratat in diferite chipuri, **si sa contrapunem acest lucru cu faptul ca Iisus vindeca trupurile bolnave**;

- multi oameni religiosi au dispretuit lumea asta si s-au retras in pustie, **cand lumea asta ar trebui sa fie un prilej de slava a Creatiei lui Dumnezeu si inlauntrul ei sa-l cautam pe Creator si sa-i glorificam Creatia**;

- s-a vrut ca adevarul, asa cum l-au inteles unii, sa fie impus cu forta tuturor celorlalti, iar cand nu era acceptat trupul si insasi viata erau schingiuite si distruse;

- **si toate acestea cand Iisus si apostolii si-au oferit propria viata pentru a inlesni intelegerea Adevarului si au facut din cunoasterea Sa principala cale a Eliberarii, a Iubirii si a Tolerantei**.

Iata unde poate duce insuficienta sau proasta intelegere a spiritualitatii.

Despre suflet si hrana sa

Avem un trup si un suflet, care la randul sau gazduieste un spirit. In privinta trupului lucrurile sunt relativ simple: il vedem, il percepem, il hranim, il studiem, il protejam si incercam sa respectam anumite reguli de odihna si nutritie pentru a-l pastra sanatos. In ceea ce priveste sufletul, situatia se complica putin intrucat unii in continuare vor pune la indoiala existenta lui, iar altii ii vor demonstra existenta printr-o multitudine de argumente. Cum nu ne propunem aici sa vorbim despre existenta sufletului, poate ca o vom face alta data, pentru moment propunem celor care nu cred sa reflecteze asupra analogiei propuse mai sus, **noi vom pleca de la ceea ce pentru constiinta noastra reprezinta o realitate de netagaduit, care modeleaza viata intr-un mod esential,** – **existenta sufletului**.

Sufletul, la fel ca si trupul, are nevoie de hrana. *Care ar fi hrana sufletului ?* Este simplu de raspuns: iubirea, credinta, faptele si gandurile bune, smerenia, altruiesmul, bucuria, dreptatea, generozitatea, armonia, si tot ce ne aduce bucurie si pace, atat noua insine,

cat si semenilor nostri in egala masura. Caci, in treacat fie spus, ceea ce tie iti face bine, insa altuia ii face rau, in cadrul aceluiasi sistem de referinta, binele inceteaza de a mai fi bine, ci rau, atat pentru tine cat si pentru ceilalti. Dar, ca sa revenim, poate ca unii se vor intreba: *cum ne-am putea hrani sufletul daca noi nu simtim in mod instinctiv sa facem bine, nu tindem sa aducem bucurie si pace in jurul nostru in mod constient, nu suntem prea altruisti in sentimente si actiuni, nu prea avem credinta, nu suntem prea generosi iar in iubirea noastra incape mult sentimentalism ?* Nu trebuie sa disperam, cu totii ne putem imbunatatii fiinta, iar a face greseli, in sine, nu este foarte grav, ceea ce este foarte grav insa este sa nu invatam nimic din ele. Ca noi sa putem evolua si sa dam sufletului cel mai bun aliment, istoria spiritualitatii ne-a lasat mai multe cai, 3 la numar. Primele doua cai, sunt cele pe care le putem parcurge si singuri - desi ajutorul cuiva cu experienta ne este de mult folos, caci vom dobandi sensul mult mai lesne si timpul de intelegere ne va fi mai scurt. Prin aceste prime doua cai trebuie sa urmarim transformarea noastra, schimbandu-ne principiile si valorile pentru a hrani sufletul cu o energie foarte benefica. Pentru a treia cale, insa, este nevoie sa fim calauziti de cineva mai pregatit decat noi, poate ca o putem strabate si singuri dar rezultatele nu vor fi aceleasi. Iata cele trei cai:

1. **Reflectia constienta** asupra tututor gandurilor, faptelor si emotiilor noastre in raport cu valorile enuntate mai sus, adica analiza lucida a cat de mult le urmam si ne randuim viata dupa ele; acolo unde ne constientizam partile slabe, adica, de exemplu, manifestam o destul de mare intoleranta si orgoliu, trebuie depus un efort serios si constient pentru schimbare in vederea obtinerii tolerantei si a smereniei; deci, in aceasta cale, actiunea vointei si inteligentei sunt necesare si hotaratoare, iubirea trebuie insa sa le insoteasca.

2. **Rugaciunea permanenta catre Dumnezeu**, Creatorul Suprem, prin care sa ne conectam la Lumina, Intelepciunea, Puterea si Iubirea Sa, incat sa ni se arate cu adevarat la ce nivel de volutie ne situam, sa vedem cata intelegere am dobandit pentru a urma calea corecta, cata vointa avem pentru a strabate drumul si cat de multa iubire avem incat sa anihilam tot raul generat pana in acel moment, sa ne corectam toate greselile comise si sa furnizam sufletului o noua energie, a iubirii ; aici avem nevoie de iubire, vointa, dar si luciditate .

3. **Meditatia**, sau situarea sufletului intr-o stare de liniste absoluta, prin care reusim sa coboram nivelul frecventa a undelor cerebrale si ridicarea starii de constiinta a inimii incat sa devenim un

receptor al mesajelor divine, si astfel sa primim revelatii si sa avem acces la Adevarul Divin; aici este absoluta nevoie ca iubirea sa conduca celelalte facultati ale sufletului, vointa si inteligenta (cunoasterea).

Aceste trei cai nu trebuie sa se excluda, ci trebuie sa se completeze si sa coopereze in vederea extinderii constiintei noastre. Daca urmam doar una dintre cai este posibil ca rezultatele sa fie slabe, **caci rugaciunea fara reflectie, poate adanci confuzia**; **reflectia fara rugaciune, poate fi lipsita de forta**; si astfel doar reflectia corecta ne arata unde ne situam pe calea noastra spirituala; numai rugaciunea ne aduce forta si vointa de schimbare; iar prin meditatie vom reusi sa culminam cele doua exercitii spirituale si sa aducem in noi linistea si bucuria totale prin care sa dobandim gratia stari de **Fiu/Fica de Dumnezeu**. Aceste trei cai sau exercitii spirituale nu necesita mult timp, doar la inceput pana cand sufletul este determinat sa inceapa ascensiunea catre Constinta Cosmica. Odata ce incepem sa practicam aceste exercitii **sufletul intra intr-o stare de reflectie permanenta**, fiind constient de gandurile, emotiile si faptele sale, **si in starea rugaciunii permanente**, adica toate gandurile, emotiile si faptele sale sa fie indreptate catre Creatorul Suprem si glorificarea creatiei sale, iar din acest moment glasul **constiintei tale superioare se va auzi cu usurinta ori de cate ori aduci linstea inlauntrul tau**. Si de aici incolo totul este numai Bucurie si Lumina.

Actul rugaciunii si treptele sale

Pentru suflet, cum subliniam, rugaciunea, alaturi de reflectie si meditatie, esta hrana cea mai inalta. *De ce ? Intrucat Rugaciunea reprezinta actul prin care se reface conexiunea sufletului cu Creatorul si totodata cu sursa primordiala a tot ceea ce exista. Astfel prin rugaciune realizam contactul cu energia creatoare a Duhului Sfant*.

Ceea ce trebuie sa reamintim, caci inca de la stramosii nostri daci stim foarte bine, ca intre suflet si trup exista o relatie de interdependenta si relationare. Spritul, prin suflet, are nevoie de trup sa se manifeste in lumea fizica si astfel sa dobandesca lectiile spirituale necesare pentru evolutia sa, iar trupul are nevoie de energia sufletului intrucat, fara energia sa, corpul uman se va hrani numai cu energie de la alimente si natura, care in principiu poate fi suficient pentru existenta, dar nu va resusi niciodata sa se transforme intr-un templu al Luminii, al Duhului Sfant. In afara exercitiului de rugaciune, contemplatie si reflectie asupra lui Dumnezeu nu exita posibilitatea cresterii Luminii interioare, iar daca lumina interioara nu creste, atunci evolutia sufletului si spiritului sunt cu totul neinsemnate. *De ce?* Pentru ca oricate experiente de viata am avea, noi nu le vom putea deslusi intelesul si astfel vom fi nevoiti sa le repetam la nesfarsit. Asadar fara rugaciune, contemplatie (meditatie) si reflectie asupra valorilor nu prea exista evolutie spirituala.

Transferul de energie de la suflet la trup

Dar cum se realizeaza transferul de energie de la suflet la trup? Sufletul, cum spuneam in alte scrieri, isi are sediul atat in organul inimii cat si in in jurul trupului fizic prin alte corpuri subtile, 6 la numar. Legatura intre corpul fizic si corpurile subtile se realizeza prin ceea ce se numeste corpul eteric, care asa cum ne sugereaza si numele este un corp energetic. Astfel sufletul nostru cand se alimenteaza cu energie superioara din univers o resfrange si asupra trupului caruia i se pot reface toate structurile fiziologice si organice afectate.

Procesul si treptele rugaciunii

Dar sa vedem ce se intampla in timpul unei rugaciuni. Cand mintea se linisteste, eliminand toate gandurile si emotiile perturbatoare, cele trei facultati ale sufletului (cunoastere, iubire si vointa) se aduna in una singura, care trebuie sa se inalte catre Dumnezeu intr-un act de adoratie. *De ce avem nevoie de toate cele trei facultati in ritualul magic al rugaciunii?* Caci fara cunoastere nu am stii sa ne rugam si cuvintele ar fi doar niste vorbe fara sens si deci nu si-ar mai implini menirea purificatoare si eliberatoare; intrucat fara iubire actul de a ne ruga nu ar fi decat ceva formal si conventional care nu aduce sufletului niciun beneficiu; deoarece fara vointa nu am putea participa la aceasta lucrare sacra prin care urmarim trasmutarea fiintei in Lumina. Acum, ca am inteles de ce sunt necesare toate cele 3 facultati ale sufletului, vom incerca sa descriem ce se petrece in acest act magic:

1. Incepem rostirea rugaciunii si concentrearea exclusiv pe continutul rugaciunii;

2. mintea se linisteste si nimic nu o mai tulbura, incepem sa ne destasam de toate preocuparile si grijile noastre;

3. mintea isi coboara frecventa, patrunzand in zone de o liniste superioara;

4. mintea incepe sa coboare in inima, pentru a se contopi cu aceasta, pentru acest lucru vizualizam in inima chipul lui Iisus sau al Maici Domnului;

5. inima si mintea se concentreaza pe un singur gand sau emotie: rugaciunea propriu-zisa, care este traita cu multa iubire si inchinata Creatorului Suprem;

6. ramanem aici cu mintea in inima rostind rugaciunea intr-un act de adoratie a lui Dumnezeu;

7. La un moment dat rugaciunea se spune de la sine, nu mai este un act constient al vointei si al gandirii, este o traire a iubirii;

8. Acum, cand rugaciunea decurge natural si de la sine, incepem sa simtim o realitate mult mai profunda decat mintea strict rationala si inima naiv sentimentala;

9. In acesata stare a fiintei inima si mintea se tranfsorma intr-un organ de cunoastere superioara;

10. Inima si mintea reunite in iubire si adoratie de Dumnezeu permit primirea de revelatii; pentru inceput nu vor fi intuitii majore, el vor urma pe masura ce exersam mai mult acest act magic de iubire;

Care sunt consecintele benefice, cum va arata sau ce va devenii fiinta umana in urma practicarii corecte a rugaciunii? Sa enumeram cateva, cele mai importante, caci imbunatatirile aduse fiintei sunt nenumarate, in toate planurile, si transforma sufletul in cele mai profunde structuri .

La nivel fizic si emotional:

1. O stare de calm, confort si siguranta se instaleaza in viata psihica;

2. Tensiunile cerebrale, emotionale si fizice incep sa se linisteasca pana la disparitie;

3. Fluxul inspiratiei/respiratiei si absorbtiei de lumina se autoregleaza;

4. Toate campurile fizico-energetico-informationale se restructureaza la un nivel superior;

5. Trupul se alimenteaza cu o energie foarte puternica care sa raspandeste prin toate structurile sale si pana la ultima celula;

6. Toate organele si structurile corpului fizic se reconfigureaza conform matricei originare;

7. Impregnam cu energie pozitiva si purificam atat campurile fiintei noastre cat si tot ceea ce o inconjoara;

8. Dobandim o extraordinara sanatate fizica, emotinala si psihica;

La nivel de constiinta:

1. Odata ajunsi, la acest prag al constiintei, mintea si inima nu mai doresc sa se intoarca la nivelul anterior, adica al neiubirii si orgoliului, al suferintei si absurdului; constiinta a dobandit iubirea, bucuria si smerenia;

2. Mintea si inima pot de acum sa atinga cele mai inalte culmi ale constiintei universale; marile adevaruri devin accesibile, este imposibil sa fii manipulat de institutii sau persoane;

3. Viata noastra este profund transformata, tot nonsensul de ieri astazi ni se revela ca plin de sens, toate componentele care ne-au indus dizarmonia existentei isi acordeaza acum instrumentele pentru a intona gloria lumii;

4. Vei deveni un marturisitor al lui Dumnezeu si Iisus, a intelepciunii, rostului si frumusetii Creatiei;

5. Vei fi motorul care va schimba pe toti cei de langa tine si astfel intreg universul;

6. De acum lui Dumnezeu Insusi Ii este placut sa se contemple in tine si de asta iti va trimte Duhul Sau Cel Sfant sa salasluiasca in tine.

Evident atat pasii rugaciunii cat si consecintele ar putea fi mai multe si mai detaliate, nu conteaza asta, **ceea ce este semnificativ si important este procesul de transformare si inaltare a sufletului nostru.**

Ce se intampla cand nu neingrijim de suflet

Asa cum trupul fara hrana va fi iute vlaguit, tot astfel si sufletului caruia nu-i dam Lumina, Credinta si Iubire, adica nu-i dam nutritie, va slabi foarte mult si ii va cauza trupului si destinului fiintei umane probleme majore. Unii se intreaba: *dar de ce nu este suficient sa ne hranim trupul fizic si sa ne vedem de responsabilitatile noastre familiale, sociale si profesionale?* Mai intai, le vom raspunde ca nu este destul, caci in aceiasi masura in care suntem fiinte ale pamantului, suntem si fiinte ale cerului, si, deci, avem datorii si catre Cer, sau mai bine spus suntem nevoiti sa ascultam de legile creatiei

cosmice, caci noi suntem parte a acestei creatii. Apoi, partea minunata a acestei apartenente a omului printre fiintele cerului este ca din moment ce acordam atentie sufletului prin iubire, cunoastere, vointa de a urma caile celeste , nu numai ca nu prejudiciaza in niciun fel existenta noastra fizica si responsabiliattile ei, dar benefiiciile sunt uluitoare pentru noi prin vindecarea trupului si imbunatatirea considerabila a destinului, uneori schimbandu-l radical, **intorcandu-ne dinspre drumul irosirii fiintei inspre calea imbogatiiri si desavarsirii ei.**

Astfel timpul dedicat cunoasteri spirituale si intelegerii fiintei este timpul cel mai bine investit, iar profiturile pentru om sunt incomensurabile.

Dar c*e se intampla daca sufletul, totusi, nu vrea sa respecte legile creatiei sau daca fiinta umana isi limiteaza intelegerea doar la corpul sau fizic?* In acest moment legi ale universului vor intra in actiune ca sa opreasca procesul de autodistrugere a sufletului, caci fara evolutia sa este condamnat la involutie si deci la multa suferinta. Aceste legi nu vin in viata noastra spre a ne pedepsi, ci doar actioneaza inspre beneficiul nostru incercand sa ne transmita cat mai clar posibil ca nu este alt mijloc de corectare si echilibrare a sistemului uman decat prin aceste experiente pe care noi le traducem in experienta noastra precum suferinta, dat fiind faptul ca am refuzat examenul constiintei. Asadar actiunile noastre, prin ganduri, emotii si fapte au generat energii si informatii de o vibratie foarte joasa/ sau negativa fapt ce a indus virusarea sistemului numit fiinta umana. Suferinta nu este altceva de cat mijlocul prin care Providenta ne trimite ajutorul pentru a ne purifica de toti virusii existentiali. Acum, iata, ca se face lumina in ceea ce priveste apartia suferintei in existenta umana, realizam ca numai ignoranta, adica necunoastrea legilor dupa care am fost creati, si incapatanarea si orgoliul fiintei, care desi are posibilitatea sa cunoasca aceste legi, nu vrea sa le cerceteze si sa le urmeze. *Si cine-i atunci vinovat? Fiinta umana care isi trage un val peste minte, ochi si inima pentru a trai in necunoastere si suferinta? Sau Dumnezeu, care pe masura ce tot gresim, creste si Compasiunea Sa pentru noi?* **Caci sub nici un chip, in Iubirea sa Infinita, nu accepta sa ne piarda, ci va lupta pana la sfarsitul timpurilor pentru Izbavirea noastra si dobandirea Intelegerii, a Bucuriei, a Luminii si Iubirii.**

Cu prietenie,

Dumitru Darlaiane

DESPRE DREPTATE si SUFERINTA

3 Noiembrie 2022

Sensul originar al lumii si starea ei prezenta

Lumea a fost creata din energia Iubirii cu scopul ca toate fiintele care o populeaza sa experimenteze aceasta energie si emotie si sa tinda cu tot avantul spre trairea ei. Exista in univers, inca de la inceput si intrinsec creatiei , toate conditiile ca fiintele constiente sa traiasca aceasta vibratie divina si astfel sa cunoasca Adevarul, Fericirea si Libertatea in plenitudinea lor. Pentru a trai si experimenta Iubirea, Adevarul, Fericirea si Libertatea si toate starile corespondente lor, fiinta constienta de sine insasi, omul, trebuie sa asculte si sa urmeze legile Creatiei, care, in esenta, asa cum ne-a invatat cel mai mare Invatator, Iisus, Fiul lui Dumnezeu, se pot rezuma in doua legi fundamentale:

1. Sa manifesti iubire spre Creator (si implicit spre toata creatia Sa);

2. Sa-i iubesti pe ceilalti, semenii tai, precum te iubesti pe tine insuti, si astfel niciodata sa nu pricinuesti rau tie sau altora.

Deci nimic nu este complicat, ci, dimpotriva, este foarte simplu. S-a intamplat insa ca omul, inzestrat cu atribute divine, printre care si Liberul Arbitru, nu a mai vrut sa asculte de aceste doua legi fundamentale. El, omul, a renuntat la bucuria ce-i strabatea sufletul si chipul atunci cand respira Iubire, Libertate si Adevar Divin pentru a experiementa ce se afla dincolo de cele doua legi fundamentale. *Care a fost urmarea*? Fiinta umana s-a indepartat tot mai mult de esenta sa divina pana cand si-a uitat originea, rostul si legile care guverneaza creatia. Consecinta acestei indepartari a fost ca omul a inceput sa experimenteze stari contrare Iubirii, Fericirii, Adevarului si Libertatii si astfel a cunoscut ura, suferinta, minciuna, egoismul, lacomia si starea de sclavie si dependenta fata de ego (adica de dorinte si instincte primare care satisfac numai nevoile egoiste ale trupului si ale mintii care traieste in ratacire fata de Adevar) si materie. Oamenii incetand sa-si ma constientizeze ca originea lor este divina au rastalmacit atat de mult Iubirea, Fericirea, Adevarul si Libertatea incat aceste valori nu mai seamana deloc cu originalul lor. Iar intrucat aceste valori sunt atat de ravasite s-a ajuns ca fiinta umana sa experimenteze multa suferinta, disperare, ura si tot felul de emotii negative ca pe o stare de normalitate a fiintei, impiedicand astfel sufletul sa aspire catre locuinta sa cereasca si sa-si recapete forma si starea sa initiala de Bucurie, Libertate, Armonie si Pace. Cum toate valorile esentiale s-au indepartat de la semnificatia lor originara acum intelesul lumii insusi este foarte schimonosit. Oamenii se inseala, se fura, se mint, se ucid, intra in competitii absurde, isi produc suferinta

fizica si emotionala in mod reciproc unii altora fara nici un temei, iar alti, cei mai zdruncinati mental si emotional de proasta intelegere a vietii si a Lumii il acuza pe Dumnezu de exitenta suferintei si in general de felul in care viata lor este alcatuita.

Dreptatea si Ratiunea Divina

Insa trebuie spus foarte clar si raspicat: tot ceea ce exista si se intampla, atat in universul vazut si perceptibil noua , cat si in intregul univers nevazut si deci neperceptibil noua prin simturi, **sta sub semnul DREPTATII DIVINE.** Dreptate Divina inseamana ca orice se petrece in univers sta sub **Lege,** adica se desfasoara conform legilor care guverneaza **Cosmosul** pana in cea mai mica si cea mai detalita actiune care are loc in spatiul tuturor universurilor posibile. Mintea umana datorita lipsei exercitiului de gandire divina si a faptului ca a coborat intr-atat in materie (corp fizic si cercetarea exclusiva a lumii fizice ignorand lumea spiritului) nu mai are putinta intelegerii **Ratiunii Divine**. Ratiunea umana, parte a Ratiunii Divine, nu-si mai exercita potentialul imens intrucat fiinta umana se identifica cu ego-ul sau, si nu mai pricepe nimic din individualitatea sa mareata si se autolimiteza la exercitiul ratiunii (saracind-o pana la disparitie) doar pentru asi satisface nevoile fizice, emotionale si psihice primare. Din acest motiv oamenii isi judeca viata proprie si a altora dupa modele de interpretare a realitatii care sunt extrem de limitate din punct de vedere al cunoasterii fiintei umane si a caror orientare este exclusiv doar inspre aici si acum. Nu mai putem face salturi de intelegere dincolo de aici si acum, nu mai cautam cauzele care au creat si generat tot ce se intampla in viata noastra si nici nu ne pasa de ceea ce determinam la nivel individual sau colectiv prin actiunile prezente. Fiinta umana s-a rupt complet de cauza primordiala a universului, Iubirea, si nici n-o intereseaza in mod profund de tot ceea ce i se intampla siesi, in mod particular, si universului in mod general. Ea nu vrea sa inteleaga, ci doar sa acuze, nu-si cauta radacinile problemelor in propriia fiinta, ci mereu le exteriorizeaza acuzandu-i pe ceilalti de tragediile sale. Dar, din perspectiva universului, nu exista decat o singura **TRAGEDIE sau DRAMA autentica: starea deplorabila in care a decazut fiinta umana datorita incapatanarii prin care refuza sa se intoarca la originile sale, adica la Iubire, Credinta, Adevar si Libertate.** Ceea ce experimenteaza oamenii drept suferinta, drama sau tragedie nu este decat indepartarea de originile sale divine si de legile universului**.**

Cauzele vazute ale suferintei

Universul nu ingaduie sa se intample accidente sau lucruri nedrepte , **exista insa echilibrari ale sistemului cauza si efect**, consecinte a actiunii si reactiunii, si anume tot ceea ce am provocat in trecut si continuam sa generam in prezent, indepartatii fiind de legile divine si originea noastra, are urmari acum si in viitor. Poate ca cei care sunt mai

sentimentali**, dar putin adanciti in cunoastere si in reflectia profunda a ceea ce este Viata, Fiinta umana si Universul**, ne vor spune ca suntem cinici: *cum putem spune ca nu exista accidente, nedreptate, tragedie si drama in viata umana cand istoria umanitatii a fost istoria conflictelor, cand zilnic se petrec accidente de tot felul si cand exista atata suferinta?* Iar noi vom intreba la randul nostru:

Cine a creat istoria sangeroasa a umanitatii, daca nu orgoliul, lacomia, neiubirea, necredinta, egoismul si rautatea umana?

De cate ori am ascultat glasul constiintei, care cauta in fel si chip sa ne avertizeze asupra pericolului si vroia sa ne mentina in iubire si dreptate, inainte de experienta unei suferinte sau a unui accident?

Am vrut noi sa adunam iubire, smerenie, bunatate, blandete si generozitate in fiinta noastra?

Am cautat noi tot mereu pacea, armonia si bunastarea nu doar pentru noi dar si pentru semenii nostri?

Suntem curiosi sa aflam ce ne nor spune acesti sentimentalistii care refuza sa gandeasca in profunzime. Oricum, dat fiind ca pentru orice minte sanatoasa si inima iubitoare raspunsul este previzibil, il vom sugera tot noi*:*

Am uitat sa ne indreptam atentia si privirea spre Cer spre a ne hrani cu iubire si smerenie, ci ne-am centrat cu atentia doar in interiorul ego-ului nostru, limitat si egosit, si acolo am pus prag iubirii noastre ca sa nu se mai rasfranga in afara noastra si am sfarsit astfel sa nu mai avem iubire adevarata nici macar pentru noi insine.

Nu am manifestat deloc smerenie si ingaduinta fata de ceilalti. Nu, la orice inchipuit sau real atac din partea celorlati am replicat disproportionat cu si mai multa violenta verbala sau fizica, ratand astfel lectia iertarii;

Cat de mult am fost noi preocupati de semenii nostrii si cat de multa generozitate am manifestat noi fata de acestia ? In cele mai multe cazuri am fost intersati numai de noi, in anumite cazuri de noi si familia noastra; iar in cazuri extrem, extrem de rare ne-am aratat ingrijorati cu sinceritate de soarta celorlati; indiferenta, egoismul si orgoliul sunt caracteristicile societatii in care traim, **si noi totii suntem responsabili.**

Cat de multa pace si armonie am adus noi in jurul noastru ? Ne place violenta, o cultivam prin toate canalele mediatice, alimentam instinctele primare prin valorile pe care le promovam si ne miram dupa aceea ca exista atata rautate in jurul nostru.

Ei bine, pe linia acestei argumentatii, putem enumera toate defectele omului si a societatii, pe care tot noi am creat-o, pentru a conchide un lucru simplu: **viata noastra este exact ceea ce noi am determinat, in bine si in rau, la nivel individual si colectiv, si astfel, asa cum spune proverbul de o mare intelepciune: culegem doar ceea ce am semanat.**

Cauzele nevazute ale suferintei

Poate ca vor fi unii care ne vor spune ca exista totusi oamenii foarte buni, care respecta legea iubirii si a celorlate virtuti *dar care totusi sufera* ? *Atunci exista nedreptate in univers* ? Pentru ca totul are sens si nu exista intamplare in imensitatea cosmosului le vom prezenta trei explicatii:

1. Suferinta poate exista ca consecinta a unor fapte gresite din trecutul indepartat sau alte exitente anterioare, care s-au sters din constient dar s-au pastrat in subconstient, caci energia negativa produsa si adunata ramane acolo pana cand se va transmuta in energie benefica; astfel momentul in care sistemul energetic-informational numit fiinta umana incepe sa se echilibreze pentru a proteja sufletul, noi nu mai avem in constient cauza suferintei, si de aici impresia ca exista nedreptate in raport cu „perfectiunea noastra"; daca subiectul suferintei, fiinta umana, ar fi imbratisat adevarata iubire atunci toata karma creata ar fi fost transmutata in lumina, dar pesemne nu a fost asa; totusi nu trebuie sa cadem in depresie, caci, odata ce ne-am intors catre Dumnezeu cu sinceritate, durata suferintei va scadea uimitor de mult, si continunad sa manifestam iubire si smerenie vom dobandi repede bucuria si lumina;

2. Sunt spirite mari care vor sa deprinda o lectie, sa-i spunem a rabdarii, si atunci accepta sa vina in viata asta cu un handicap fizic major tocmai pentru a deprinde aceasta lectie; deci niciodata sa nu judecam o persoana care sufera considerand ca suferinta sa este rezultatul greseli sale;

3. Sunt spirite dintre cele mai mari in univers care vin in aceasta viata pentru a prelua din karma pamantului si a fiintei umane creata tot de oameni, adica din greselile noastre, pentru a ne putea ajuta in evolutia spirituala; Sunt spirite care au ajuns la iubirea neconditionta (iubirea pentru Creator si iubirea de vrajmas) si

care au decis sa se intoarca pe pamant doar din iubire de oameni si pentru a ne invata lectiile necesare evolutiei.

Cum vor recunoaste aceste spirite care se regasesc in ultimele doua situatii ? Aceste spirite celeste vor trece prin experienta suferintei cu multa seninatate, cu multa impacare si intelepciune si vor avea o dragoste de viata, oameni si Dumnezeu neinchipuit de mare. La ei nu vei observa frustrari si resentimente pentru suferinta lor, caci sunt mult peste aceste emotii primitive, iar chipul lor le straluceste de bunatate. Multe dintre aceste spirite nici macar nu sunt constiente de maretia lor, caci in smerenia lor iubesc atat de mult pe Creator si creatia sa incat dedicandu-se cu abnegatie, constient sau nu, sa ne arate drumul care ne conduce inspre Dumnezeu, ei uita de sine; **dar Cel care nu-i uita este Dumnezeu si toate fiintele carora le-a schimbat viata, si in veci va avea recunostinta si iubirea Lui si a lor .**

Ei bine, dupa acesta argumentare sper sa existe mai multa lumina in mintile si inimile noastre si sa nu mai consideram ca universul si viata sunt nedrepte**, caci facem o teribila greseala: il judecam pe DUMNEZEU**! Da, ati citit bine, ori de cate ori consideram ca viata este nedreapta cu noi si semenii noastrii atunci nesocotim RATIUNEA DIVINA, care actioneaza intotdeauna din IUBIRE pentru noi si din INTELEPCIUNE ca sa stearga din sistemul fiintei umane greselile comise, chiar daca in mintile si inimile noastre ingustate de atata neintelegere si neiubire, nu pricepem acest lucru. Astfel, atunci cand ne plangem soarta, viata si tot continutul ei de fapt il acuzam si judecam pe DUMNEZEU. Acest lucru sa ne ramana bine infipt in minte si in inima.

Iubirea si legea cauzei si efectului in Univers

Universul este construit dupa un model logico-matematic foarte riguros, cu reguli, norme si legi foarte clare si produce consecinte grave tuturor acelora care le ignora**.** Universul, desi este construit dupa un model matematic permite totusi multa libertate, iar libertatea decurge din intelegerea profunda a legilor care il guverneaza. Problema, sau daca vreti tragedia, este ca desi pricepem foarte putin din viata noastra nu facem nimic sa ne sporim intelegerea spirituala si astfel sa ne sporim Fericirea si trairea in ADEVAR. Reprezentantii intunericului au fost foarte abili si au reusit sa induca ideea falsa ca Universul a fost creat din intamplare, un simplu accident al materiei, (dar iata ca mai avem o posibila „drama" : materialistii inca nu vor sa priceapa ca materia in esenta ei ultima este alcatuita din energie si este supusa unor legi clare, in miscarile si condensarile sale) si ca tot universul este ''guvernat'' de hazard. Si cu acest neadevar adversarii luminii au reusit sa induca in eroare multe minti naive sau mai slab pregatite. Daca ni se va spune ca exista, totusi, minti stralucite care gandesc ca nu exista ordine si legitate in univers si ca nu exista nicio Constiinta Creatoare, le vom raspunde printr-o

parabola : aceste minti stralucite sunt specialiste si specializate, sa zicem, in cercetarea unui organ- a ficatului, dar in orgoliul lor pretind ca studiile lor despre ficat pot sa vorbeasca cu pertinenta despre fiinta umana in totalitatea si integralitatea sa fizico-emotionalo-intelectual- spirituala, deci vorbesc despre om fara sa cunoasca nimic din esenta fiintei umane. Aceste miniti, desi foarte inteligente, pot gresi cu usurinta in aprecierile generale asupra universului si a fiintei umane, pentru ca ei vor sa extrapoleze o cunoastere absolut particulara despre om la o intelegere generala a fiintei umane, care nu poate fi separata de Constiinta Universala. Chiar si oamenii de stiinta preocupati de cosmologie, despre originea si fizica universului, isi recunosc din cand in cand neputinta, si anume atunci cand paradigmele stiintifice se schimba sau sunt depasite, in sensul ca altele mai cuprinzatoare apar; si se vor tot schimba pana cand stiinta va atinge culmile gandirii si iubirii atinse de spiritualitate, care reprezinta esenta universului si a omului.

Spuneam ca acest univers, incomensurabil pentru mintea umana, este unul de tip matematico-logic, care insa a fost creat di energia iubirii care este si una dintre atributele funadamentale a Creatorului Suprem. *De ce Iubirea ?* Pentru ca iubirea unifica totul si organizeaza armonios totul, inclusiv materia; dupa cum se stie astazi, in urma unor numeroase experiente stiintifice facute asupra apei si a altor elemente, prin care s-a demonstrat cum iubirea are puterea de a reorganiza materia subatomica dispersata si sa refaca toate structurile afectate conform matricei originare. Poate ca unii se intreaba: *Dar* c*um de este posibil ca Mintea Cosmica, care a organizat totul atat de perfect si regulat, asa cum considera fiintele cu adevarat libere si iubitoare, sa utilizeze ca energie fundamentala IUBIREA, care dupa cum stim cu totii este energie dar este si emotie, si deci are nevoie de libertate*? *Si din moment ce totul se spune legii cauzei si efectului unde mai este libertatea* ? Acestora le sugeram sa urmareasca doua posibile raspunsuri:

1. Tocmai fiindca energia fundamentala creatoare, iubirea, are printre atributele sale esentiale ordinea si armonia. Iubirea cand este haos si dezordine nu este iubire, ci este doar o falsa traire imitativa care nu aduce nimic din sublimum originalului; de aceea astazi suntem incontinuu asaltati cu ''povesti de dragoste'' ale personajelor din societatea modena care se termina prost sau cu mult scandal, pentru ca acestia au trait o parodie a Iubirii si nicidecum Iubirea adevarata, dar se vrea ca oamenii sa inteleaga ca asta este Iubirea; *cei ofuscati acum ca suntem prea rigurosi vor spune ca daca Iubirea nu este spontana si plina de neprevazut nu mai este iubire !!!* Dar le vom raspunde ca inaluntrul ordinei si armoniei incape neprevazutul si o spontanietate infinita; Dumnezu nu a creat Ordinea si Armonia ca sa ne limiteze pe noi, ci dimpotriva sa cream si mai mult

inlauntrul lor, astfel incat Ordinea si Armonia prezente sa devina premizele ridicarii la cele mai inalte culmi ale Constiintei, Fericirii, Iubirii si Libertatii.

2. Este Iubirea, Fiindca Creatorul in imensa lui Dragoste ne ingaduie ca prin trairea si transmiterea acestei emotii sa ne corectam greselile comise care au poluat grav sistemul energetic uman si totodata sa realizam ca atunci cand traim in afara Iubirii, traim de fapt in afara legilor universale si deci in suferinta. Si numai Iubirea poate transcende legea cauzei si a efectului, anihiland toate consecintele actiunilor noastre neconforme cu legile spiritului.Trebuie reamintit ca IUBIREA fara SMERENIE nu va avea insa suficienta forta de a schimba destinul si de a corecta greselile comise, caci reechilibrarea sistemului energetico-informational al fintei umane nu se poate implini oricum, daca in acest proces , Iubirea nu este precedata si insotita de SMERENIE. Prin acesata fundamentala virtute, Smerenia, fiinta ganditoare, iubitoare si volitionala care este Omul, isi poate modifica intelegerea si sa ajunga la ADEVAR. Uneori insasi Iubirea, desi energia fundamentala a universului, inceteaza sa mai fie Iubire daca nu cunoaste Smerenia. Daca oamenii isi inchipuie ca in Iubire mai incape orgoliu, neiertare si lipsa vointei de schimbare, ei se insala. Ca sa cunoastem ce este Iubirea si Adevarul avem nevoie de Smerenie, care este o calitate principala a inimii care deteremina multe alte virtuti: Toleranta, Blandetea, Iertarea, si multe altele. Deci, dupa cum se vede Iubirea si Smerenia trebuie sa fie de nedesapartit pentru a inlatura suferinta din viata noastra.

Acum, dupa ce am urmarit toata expunerea si am analizat argumentele stam si ne intrabam: *unde este nedreptatea vietii si a universului ? Unde este vina lui Dumnezeu cand noi generam atata suferinta, razboaie si conflicte la nivel individual sau colectiv ?* **Inima lui Dumnezeu se gaseste in lacrimi ori decate ori ne observa cruzimea, prostia, orbirea, neiubirea, lacomia, si orgoliul nostru nebun.** *Ce solutie Ii ramane LUi atunci* ? **El in iubirea Lui nemarginita pentru noi Se vede silit sa ne ingaduie sa experimentam suferinta ca o ultima scoala a indreptarii noastre**, caci suntem corijenti si repetenti la disciplina vietii si a universului; iar El, Creatorul Suprem, asteptand cu durere, in infinita Lui Rabdare, ca noi sa dam primele semne ca am deprins lectia si astfel tot El sa ne ajute sa ne iubim, sa ne iertam si sa manifestam din nou smerenie si blandete. **Doar cand am invatat sa ne iubim din nou, pe noi insine si pe ceilalti in aceiasi masura, lectia suferintei va inceta si RATIUNEA DIVINA se va restaura din nou in viata noastra, si atunci Iubirea, Bucuria si Lumina vor fi iara casa sufletului nostru.**

Cu prietenie,

Dumitru Darlaiane

DESPRE CURAJ si CONSTIINTA

(sau modelul si treptele evolutiei interioare)

18 Noiembrie 2011

Despre Constiinta

Ne-am propus sa reflectam si sa vorbim despre Curaj si Constiinta. Constiinta, asa cum o intelegem noi si asupra careia vrem sa ne aplecam, nu are doar o natura psihologica, ci si una spirituala, sau **in mod esential spirituala**. Vom asocia si identifica constiinta spirituala cu ceva foarte simplu si care tine de simtul comun – vocea interioara (prin care ar trebui sa se auda glasul Creatorului) care ne indeamna fara incetare inspre evolutia sufletului si ne creeaza mustrari ori de cate ori facem ceva gresit in raport cu legile spiritului, si care ne impinge neincetat inspre corectarea fiintei noastre pentru a asemana unui model al desavarsirii pe care fiecare il poseda in interiorul sau prin intuitie, prin natura noastra divina, sau pur si simplu prin cunoastere. Multi vor spune *: dar nu ne auzim aceasta voce – constiinta spirituala, si nici nu percepem vreun glas din interior care sa ne invete ce sa facem?* Unul din scopurile prezentului text este tocmai acesta: sa inlaturam straturile de murdarie create de ego si care s-au asternut peste sufletul nostru blocand astfel posibilitatea de a auzi vocea divina din noi si sa dam totodata o cale, o metoda prin care sa facem cu putinta ascultarea acestei voci. Glasul Lui Dumnezeu nu se mai aude deloc in inima si mintea noastra caci ne-am indepartat foarte mult de principiile spiritului, si traim intr-o neintelegere existentiala de fond. Constiinta trebuia sa fie (asa cum ne spunea un extraordinar de mare om al spiritului, Arsenie Boca) o cunoastere impreuna - con(cu)stiinta, adica o participare nemijlocita a Creatorului in viata si evolutia noastra, participare de care noi trebuie sa fim in permanenta constiienti. Drama este ca noi am ales sa ne ducem existenta rupand aproape complet legatura cu divinitatea, pe cand tot ceea ce facem, simitim si gandim ar fi trebuit sa fie rodul unei cunoasteri superioare, o cunoastere atat de sine (cunoasterea noastra ca fiinta spirituala, dar si umana prin corpul fizic si trairile si nevoile aferente ale acestuia), cat si a lumii in care te afli. Este obligatoriu sa practicam o cunoastere care sa tina cont de originea noastra divina, si astfel, dincolo de tot ceea ce suntem acum, toata atentia noastra sa se indrepte catre recuperarea originii si prin asta sa ajungem la autorealizarea potentialului divin, a zestrei divine prezente in structurile umane, adica indumnezeirea omului. Cunoasterea de azi, a redus constiinta la o simpla facultate psihologica, una printre celelalte, dezabracandu-o de menirea ce i se harazise: o voce, o lumina care sa ne arate si sa ne spuna unde este adevarul si sa ne corecteze de fiecare data ce ne indepartam de Calea Divina. Daca in timupurile de demult, in epoca misterelor egiptene si grecesti, toti initiati care cautau accesul si

cunoasterea tainelor lumii spirituale trebuiau sa treaca prin multe incercari fizice si psihologice pentru a depasi teama si a intarii vointa de a strabate drumul cunoasterii superioare, de la Iisus incoace, cea mai mare proba a sufletului si spiritului nu mai este depasirea unor obstacole exterioare sau transmutarea fricii in curaj prin incercari psihologice, ci este examenul constiintei superioare, adica lupta cu tine insuti inspre propria desavarsire. **Proba pe care o cere Iisus de la fiecare dintre noi este atingerea si manifestarea iubirii neconditionate**, este incercarea cea mai dura, caci iti cere curajul de a renunta in totalitate la propriul ego si sa imbratisezi fara rezerve Lumina, Iubirea si Smerenia. **Numai astfel constiinta este Constiinta Spirituala si devine o realitate nemijlocita a lumii interioare, care traieste, deci, in deplina armonie si comuniune cu lumea divina, si care transforma in mod esential si definitiv lumea exterioara**. Mai simplu spus: suntem si traim la nivel exterior ceea ce constiinta simte si traieste in interior. Astfel singura cale capabila sa ne schimbe existenta este calea Constiintei, a extinderii ei inspre iubirea neconditionata catre Creator si toata creatia Sa.

Despre curaj

In ceea ce privestea Curajul, cel care ne intereseaza pe noi, asa cum banuim ca deja ati intuit, nu este cel pe care il intalnim pe campul de batalie, care are neindoielnic meritul sau si trebuie sa se bucure din partea noastra de mult respect, atunci cand se exercita pentru o cauza nobila si un ideal umanitar. Curajul asupra caruia am vrea sa ne oprim este mult mai inaltator si mai apropiat de semnificatia divina a acestei Virtuti, caci daca oamenii ar dobandii acesta inalta calitate a inimii campurile de lupta fizica si conflictele sufletului de tot felul nu ar mai avea loc. **Este vorba despre curajul de a practica introspectia lucida**, de face o analiza rece a ceea ce exista inlauntru nostru cel mai adanc, a privi cu limpezime ceea ce suntem si sa nu permitem niciunui un fard exterior sa oculteze Adevarul despre noi, si sa patrundem astfel cu intelegerea despre sine pana in cel mai tainuit ungher al sufletului. Este examenul de constiinta pe care fiecare dintre noi trebuie sa-l faca daca vrea sa se cunoasca pe sine si sa se remodeleze conform modelului perfectiunii**. Este curajul de a ne contempla asa cum suntem, cu toate neajunsurile, greselile si slabiciunile noastre pentru a putea consemna toate carentele in raport cu Fiinta ideala.** Evident acest mare Curaj se mai poate numi si avantul sau dorinta si capacitatea de a parcurge examenul constiintei de sine. *Ce inseamna acest mare examen ?* Sa nu te revolti orbeste si fara ratiune impotriva incercarilor de tot felul, ci sa-ti folosesti vointa si luciditatea pentru a vedea unde te afli in marea experienta a spiritului uman, sa constientizezi ceea ce esti cu adevarat, adica spiritul mai presus de ego, si sa inveti sa-ti doresti de la tine insuti doar ceea ce corespunde cu voia divina, adica cu legile spiritului. Sa ai curajul de a pretinde mult mai mult de la tine, sa nu te multumesti cu doar a fi trait de viata prin valorile mediocre ale

celorlati, ci sa pretinzi de fapt tot ce este mai important, mai nobil si mai inaltator pentru tine: **sa devii in totalitate o fiinta a luminii si iubirii, adica omul indumnezeit**. Sa se stie de la bun inceput ca nu vom putea strabate acest drum al desavarsirii daca ne lipseste aceasta virtute atat de importanta – Curajul.

Despre curajul constiintei

De ce am dorit sa asociem curajul si constiinta ? Raspunsul este ca intre (extinderea) constiintei si curajul de a privi lucrurile cu multa luciditate este o legatura directa, stransa si puternica. Acestea doua se alimenteaza si se sustin reciproc, caci daca curajul nu ajunge sa se conecteze la constiinta, toate actiunile noastre pornite din curaj si indrazneala pot fi doar intreprinderi temerare indreptate spre cele trecatoare si putin indestulatoare ale lumii materiale sau spre dorintele meschine ale ego-ului, si lipsite, deci, de maretul scop al evolutiei spirituale; tot astfel, examenul de constiinta nu poate avea loc daca nu ai curajul sa te contempli cu toata sinceritatea asa cum esti alcatuit, avand in fata chipului nostru (pentru a realiza diferenta si ati ilumina drumul desavarsirii) oglinda perfectiunii, adica a modelului pe care trebuie sa-l urmam.

Extinderea constiintei, totusi, in unele cazuri, poate avea loc printr-o experienta care ne determina sa schimbam modul de intelegere al lumii sau s-o imbunatatim in raport cu legile universului. Aceasta cale este provocata de Inteligenta Suprema care ne obliga sa facem un salt de constiinta, de obicei din 2 motive esentiale:

a. misiunea pe care trebuie s-o indeplinim in aceasta viata este importanta si atunci vom fi in permanenta ghidati si ajutati pentru a urma calea pregatita inca inainte de venirea noastra in corpul fizic; daca intarziem sa ne constientizam misiunea atunci Ratiunea Divina ne va impinge direct in experiente care ne vor face sa imbratisam si sa urmam calea ce ni s-a pregatit;

b. atunci cand sufletul continua sa refuze insusirea lectiilor spirituale, fapt care determina Ratiunea Divina sa ingaduie diferite experiente, de obicei percepute ca neplacute, dar necesare conform destinului nostru superior care urmareste sa ne situeze pe calea corecta a evolutiei;

In prezentul text, insa ne intereseaza situatia de viata cand sufletul isi constientizeaza nevoia de evolutie si se inarmeza cu toate armele virtutiilor pentru a purta cea mai mare batalie a sufletului si a istoriei personale. Putem adauga aici ca, daca un anumit numar de constiinte vor trece la acest mare examen al curajului care este extinderea constiintei vor determina in mod direct si schimbarea istoriei colectivitatii noastre si intr-un mod mai general al planetei. Acest lucru este posibil intrucat totul in jurul

nostru este energie si informatie, iar daca din ce in ce mai multe constiinte se vor inscrie pe marea cale a evolutiei spirituale vor genera campuri de energie atat de pura incat vor determina cresterea vibratiilor de lumina pe planeta si atunci toti cei care vor sa ne tina prizoneri in materie si in nerespecarea legilor spiritului nu vor mai avea puterea sa ne controleze mental si emotional, si astfel sa actionam gresit. Iar din acel moment evolutia spirituala va fi posibila pentru toata umanitatea si nu mai vor fi nevoie de catastrofe si alte tragedii ale istoriei care sa echilibreze energiile atat de poluate ale planetei.

Despre treptele evolutiei constiintei

Acum insa vedem cum se va desfasura acest proces de crestere si avansare a sufletului inspre cel mai inalt dintre toate cerurile existente. Vom face, ca de obicei, o expunere in trepte, pentru a inlesni priciperea pasilor necesari si sa avem o mai mare claritate:

1. **Sa faci o analiza lucida a ceea ce esti fara sa doresti sa ascunzi nimic** din ceea ce te coboara ca fiinta; sa privesti cu mare curaj tot ceea ce te urateste si te murdareste (ura, orgoliu, egoism, materialism exacerbat, neiertari, furie, manie, necredinta, lipsa de blandete si iubire, pofte necontrolate alte trupului si mintii, invidie, gelozie, atasari de orice fel, etc...)

2. **Sa te accepti, pentru moment, exact asa cum esti, si sa te iubesti foarte mult** astfel incat sa nu deznadajduiesti daca ceea ce ai vazut te nemultumeste profund; caci esti fiinta creata dupa un model desavarsit, si Creatorul tau, si al tuturor, Te iubeste mult mai mult decat iti poti inchipui, intrucat esti copilul sau cel drag care s-a ratacit pe caile lumii, dar exista oricand posibilitatea evolutiei, nu conteza cat de mult ne-am indepartat de ceea ce trebuia sa fim);

3. **Sa treci la partea cea mai importanta, adica sa urnesti in tine dorinta de schimbare**; caci nu este suficient doar sa vezi cu claritate si sa ramai in contemplatia propriei caderi, ci trebui sa aduni in tine toate fortele sufletului pentru a porni spre drumul ascensiunii spiritului;

4. **Sa te vezi, sa te proiectezi asa cum ai dori sa fii sau mai degraba cum trebuie sa fii, adica sa semeni Fiintei Perfecte**; este necesar sa ne conectam (prin rugaciune) la modelul perfectiunii ca sa-l avem mereu prezent viu in inima si minte;

5. **Sa aduni in tine multa energie a iubirii incat sa poti parcurge drumul dobandirii modelului desavarsirii**; trebuie sa-ti muti adoratia catre modelul perfectiunii, caci conectarea catre acesta te va umple de cea mai pura energie a iubirii;

6. **Sa fii constient ca drumul pe care il vei strabate este anevois si plin de obstacole**, caci asupra ta se vor napastui toate instinctele primitive, toata indaratnicia, neascultarea si lipsa de vointa (obstacole interioare), si forte contrare luminii (obstacole exterioare) vor incerca sa te inspaimante, sa te indeparteze din drumul desavarsirii in fel si chip, poate, poate, vei ceda si vei amana schimbarea pentru o alta vreme, care nu stim cand va mai reveni, caci intunericul va avea grija sa-ti blocheze urcusul spre lumina;

7. **Odata inceputa adevarata lupta pentru desavarsire, ti se vor ivi in cale multe incercari;** acum trebuie sa aduni atata Iubire, Credinta si Putere incat daca totul se va clatina in jurul tau si inlauntrul tau, tu sa gasesti Curajul si Puterea de a duce lupta mai departe, avand credinta deplina ca vei izbuti, sa te vezi deja triumfand in cea mai importanta batalie a spiritului, caci acest lucru iti va da energii nebanuite;

8. **Este bine de stiut ca nu esti singur, caci fiinte ale Luminii sunt alaturi de tine in cea mai spectaculoasa aventura a fiintei tale**; nimic inainte nu a fost atat de maret pentru sufletul tau precum lucrurile care se petrec cu tine acum, de aceea Creatorul Suprem va trimite catre tine mii de fiinte sa-ti vina in sprijin pentru a dobandi victoria;

9. Cu toate acestea, **uneori, gandul renuntarii iti va da tarcoale spunandu-ti ca deja ai facut destul pentru tine.** Sa nu asculti aceasta voce, este inselatoare, nu este glasul constiintei superioare, caci aceasta iti va aduce in fata ochilor sufletului modelul perfectiunii pentru a-ti da puteri neinchipuite pana atunci; ori de cate ori iti vine in gand ca te-ai ridicat destul si ca cerul iti este la indemana este bine sa contempli modelul desavarsirii care te inspira si te ajua;

10. **Prin rugaciune si smerenie va fi usor sa treci peste aceste ganduri si** sa-ti aduni toate fortele pentru a strabate drumul care a mai ramas inspre desavarsire; nu esti departe, ai nevoie sa faci din perseverenta o virtute;

11. La un moment dat, insa, **incepi sa vezi ca ceva esential se schimba in tine, ca dobandesti din ce in ce mai usor linistea, bucuria, iubirea;** simti ca ceva profund s-a nascut in tine, este chipul modelului perfectiunii care incepe sa se arate in sufletul tau;

12. **Acum curajul tau este de nestavilit**, nimic si nimeni nu-ti mai poate inlatura certitudinea ca drumul pe care il parcurgi este cel al izbavirii, al transformarii in lumina si iubire, al desavarsirii spirituale;

13. Lupta pe care o vei duce de acum inainte, caci aceasta lupta nu s-a incheiat inca, va fi purtata cu multa usurinta, caci **deja te poti privi si contempla in perspectiva devenirii iminente;**

14. **Cand esti aproape de ultimile trepte, chiar pana la ultima treapata a desavarsirii , esti cuprins de beatitudine si sufletul ar tendinta sa slabeasca veghea si lupta**, caci deja se simte pe taramul Imparatiei Divine; aici este un alt mare pericol, **fii prevazator si sa te bucuri cu moderatie de toate virtutile pe care le-ai dobandit** in acesata calatorie a sufletului; si niciodata sa nu uiti ca toate darurile care s-au adunat in tine existau deja in zestrea ta genetica, puse acolo de Bunul Creator inca de la inceputul creatiei tale, iar acum doar le-ai activat cu ajutorul Cerului si al fiintelor de lumina, deci meritul tau este indiscutabil, dar nimic nu ar fi fost cu putinta daca ai fi fost lasat singur in aceasta extraordinara calatorie initiatica;

15. **Dumnezeu iti va permite sa traiesti, din ce in ce mai des in Imparatia sa, sa gusti din cea mai pura Iubire si Bucurie, sa contempli Adevarul.**

16. Din acest moment mai ramane **o ultima incercare**, dintre cele mai grele pentru desavarsirea spiritului, caci dupa modul in care o vei traversa vei deveni **Fiu de Dumnezeu sau doar un maestru spiritual**, ceva mai luminat decat ceilalti oameni, iata unde se face diferenta: *Vei aduce slava Creatorului si Modelului Desavarsirii continuand sa-i slujesti pe oameni, considerandu-te in continuare doar un instrument al Iubirii si Ajutorului oferit de Creator catre umanitate?*
Sau vei incepe sa crezi ca si tie ti se cuvin onoruri si slava, caci ai strabatut atat drum pana aici? Iata ultima mare ispita*: sa dobandesti virtuti divine si sa te crezi peste oameni sau toate aceste daruri sa-ti aduca si mai multa smerenie si Iubire*?
De acest lucru atarna castigarea celui mai maret si de pret titlu din Univers – Fiu de Dumnezeu.

17. **Daca ai trecut cu bine peste aceasta ultima incercare atunci vei dobandi pentru totdeauna Pacea Abosluta, Armonia Divina, Iubirea Infinita a Creatorului si Bucuria Eterna a Cerului**. De acum sufletul tau trecand prin lume are puterea de a converti in mod automat si rapid suferinta in bucurie, ura in iubire, intunericul in lumina, razboiul in pace, dezordinea in armonie, boala de orice fel in sanatate deplina.

Acum, ca in mod teoretic si imaginar am parcurs drumul perfectiunii ne dam seama ca nu este imposibil, ca fiecare din noi il poate urma, ca fiecare are Curajul si Energia necesara sa strabata acest drum. Ramane doar sa aducem impreuna Curajului si Constiintei, cel trei facultati ale sufletului Iubirea, Cunoastrea si Vointa. Si le vom capata pe toate cele desavarsite si minunate.

Nu am mentionat, dar nu ne indoim ca toata lumea a inteles ca modelele desavarsirii la care ne-am referit sunt Bunul Iisus si Maica Sa Minunata, a caror iubire pentru noi intrece orice putinta de inchipuire, de aceea si recunostinta noastra catre Ei nu cunoaste margini.

Cu prietenie,

Dumitru Darlaiane

Buna seara tuturor. va trimit cateva randuri care vorbesc despre Iubirea neconditionta a lui Iisus fata de noi toti. Lectura si reflectie placuta. *Dumitru*

10 Ianuarie 2012

RUGĂMINTE

(Ieromonah Rafail Noica, fiul filosofului Constantin Noica)

"Nu-Mi spune nimic... Îţi cunosc mizeria, necazurile, luptele şi ispitele sufletului tău, aşa cum eşti tu! Dă-Mi inima ta! Dacă o să aştepţi să devii un înger ca să Mi te dăruieşti întru iubire, atunci n-ai să Mă iubesti niciodată.

Chiar când eşti laş, fricos, neîncrezător în împlinirea dragostei şi a sfinţeniei, chiar când ai să recazi în acele păcate pe care nu ai vrea să le mai faci, Eu nu îţi dau voie să nu Mă iubeşti. Iubeşte-Mă aşa cum eşti tu!

În orice moment şi în orice situaţie te-ai afla, în credincioşie sau în trădare, în râvnă sau în uscăciune, tu iubeşte-Mă aşa cum eşti! Eu vreau să Mă poţi iubi din puţina şi săraca ta inimă. Dacă voi aştepta până când vei fi desăvârşit, atunci n-ai să Mă iubeşti niciodată.

N-aş putea Eu oare să fac din fiecare fir de nisip un serafim?! Un înger care să strălucească de curăţie şi dragoste? Nu sunt Eu Domnul Dumnezeu, Care am creat toate şi pot totul? Omule, ţi-ai dat tu viaţa pentru lume din dragoste pentru oameni, sau ai murit din iubire pentru Mine? Atunci din ce motiv nu Mă laşi să te iubesc?

Fiul Meu, lasă-Mă să te iubesc! Eu îţi vreau inima, care este locasul Meu. Desigur, cu timpul am să te schimb, însă chiar până atunci, iubeşte-Mă aşa cum eşti tu, fiindcă Eu te iubesc cu toate că eşti aşa.

Eu vreau ca dragostea ta pentru Mine să se nască din puţina şi săraca ta inimă; din adâncul neputinţei şi al murdăriei tale. Eu te iubesc şi când eşti slab şi necurat. Nu vreau o dragoste izvorâtă şi hrănită din mândria "virtuţilor" tale, ci dintr-o inimă smerită, pe care o poţi curăţi oricând. N-am nevoie de "virtuţile" tale, de talentele tale, de înţelepciunea ta. Eu vreau doar să Mă iubeşti şi să lucrezi cu dragoste pentru Mine.

Nu "virtuţile" tale doresc; dacă ţi le-aş da, tu eşti aşa de slab şi mândru, încât aş hrăni amorul tău propriu şi nu M-ai cinsti pe Mine. Apropie-te cu dragoste!Unui fier negru, flăcările unui foc nu numai i-ar curăţa rugina, dar l-ar face incandescent. Iubeşte-Mă deci, şi păcatele se vor arde, şi tu vei fi fericit. Iubeşte-Mă nu numai ca să fii curat - asta ar fi din nou o mândrie pentru tine, ci pentru că Eu vreau să odihnesc în inima ta. Deci nu te mai îngrijora de asta. Aş putea să fac prin tine lucruri mari pentru mintea omenească, dar nu; tu ai să fii slugă rea şi nefolositoare şi neputincioasă. Am să-ţi iau şi puţinul pe care tu te încrezi că-l ai. Eu te-am făcut din iubire şi pentru ca să-ţi dau iubirea, fără ca tu să-Mi poţi da ceva. Nu încerca să-Mi plăteşti iubirea prin nimic! Asta Mă doare atât de mult la tine... Iubeşte-Mă în dragostea Duhului Meu şi fără motive.

Nu mai sta departe de Mine! Îţi lipseşte nu sfinţenia, -pe care numai Eu ţi-o pot da - ci o inimă gata să Mă iubească oricând şi până la capăt. Astăzi Eu stau la uşa inimii tale ca un cerşetor, Eu, singurul si adevăratul Împărat şi Domn. Eu bat şi aştept. Grăbeşte-te să-Mi deschizi prin smerenie; nu mai aduce motiv întinăciunea şi sărăcia ta. Dacă ţi-ai cunoaşte-o până în adânc şi deplin, ai muri de durere. Dar ceea ce M-ar durea pe Mine ar fi ca tu şi acum să te îndoieşti de dragostea ce o am Eu pentu tine. Crede că Eu pot totul şi tu nu poţi nimic fără Mine; doar păcatul eşti în stare să-l faci fără ajutorul Meu.

Să nu te încrezi în tine fără Mine, căci altfel voi fi nevoit să te las în cădere în măsura cu care tu te apreciezi. Nu te frământa că n-ai "virtuţi". Am să-ţi dau Eu sfinţenia Mea. Deschide-ţi inima prin pocăinţă şi Mă primeşte în potirul sufletului tău prin Trupul şi Sângele Meu, pe care în dar ţi le dau la Sfânta Liturghie. Atunci o să te fac să înţelegi totul şi să Mă iubeşti mai mult decât îţi poti închipui. Lasă să curgă Sângele Meu în sângele tău şi să bată inima Mea în inima ta!

Eu ţi-am dat-o pe Sfânta şi Preacurata Mea Maică. Lasă să treacă totul prin inima ei curată, încât să poată mijloci pentru tine. Orice s-ar întâmpla, nu aştepta nicidecum să devii sfânt, ca pe urmă să Mă iubeşti... În acest fel tu nu M-ai iubi niciodată. Şi acum du-te!... EU SUNT CU TINE!!!"

Despre Maestrii Spirituali

Sau despre ***Pastorul cel Bun***

08 Februarie 2012

Intelepciunea si cunoasterea lui Iisus a trecut si trece peste toate schimbarile si pragurile temporale, culturale si spirituale, intrucat pildele Sale nu se adresau doar timpului Sau istoric, ci si eternitatii, caci cuvintele Lui izvorau din cunoasterea primordiala, esentiala, statorncica si vesnica a Universului. Iisus stia ca multi invatatori I-i vor urma si vor vorbi lumii despre invataturile Sale. Si stia de asemenea ca acestea, invataturile, vor ajunge si in alte culturi si religii. Din acest motiv, in aproape toate pildele Sale, orice individ, indiferent de spatiul cultural si religios din care face parte, poate extrage din ele intelepciunea si cunoasterea universal valabila.

Astfel, in pilda ***Pastorului Cel Bun*** Iisus, de fapt, ne vorbeste atat despre El si misunea ce avea s-o indeplineasca pentru intreaga umanitate, cat si despre cum trebuie sa fie un maestru spiritual, si, mai mult decat atat, cum ar trebui discipolii sa recunoasca un adevarat invatator de spiritualitate. Aceasta pilda este perfect valabila pentru a recunoaste un maestru spiritual autentic, dincolo de orice religie si scoala de spiritualitate, dincolo de epoca istorica in care ne regasim. Intelepciunea si adevarul prezente in aceasta parabola pot ajuta un maestru spiritual si scoala sa de spiritualitate sa-si construiasca valorile si principiile de functionare. Dar sa ne aplecam asupra pildei **Bunului Pastor** si sa incercam sa-i deslusim intelesurile si sa pricepem ce inseamana sa fii un pastor/maestru spiritual.

Vom incepe analiza pildei, a fiecarui paragaraf, asa cum apare in Evanghelia dupa Ioan, cap10.

1. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce nu intră pe uşă, în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela este fur şi tâlhar;
2. Iar cel ce intră prin uşă este păstorul oilor.
Ceea ce observam inca de la inceputul pildei este ca Maestrul Spiritual trebuie sa fie foarte transparent, ***sa intre pe usa***, tot ceea ce vorbeste si face sa fie sub lumina, la vedere si fara secrete, fara planuri ascunse, caci doar falsul ***pastor intra pe aiurea, si este un fur si un talhar***. Asadar cel care ne aduce invataturile spirituale trebuie sa fie complet deschis, sincer si sa nu-ti *ceara* sa pastrezi secrete asupra invataturilor transmise sau sa-i marturisesti credinta vesnica sau sa semnezi documente care sa te tina legat de acesta si de scoala/organizatia lui. Mai mult, daca o scoala de spiritualitate te ameninta cu represalii daca vrei s-o abadnonezi, atunci in mod evident, acolo sunt **furi si talhari**.

Doar maestrul care acorda totala libertate discipolilor sai sa paraseasca scoala oricand acestia doresc si care isi face cunoscute intentiile bune si luminoase in modul del mai vizibil cu putinta va fi considerat bunul maestru/pastorul care intra pe usa.

3. ***Acestuia portarul îi deschide şi oile ascultă de glasul lui, şi oile sale le cheamă pe nume şi le mână afară***.
4. ***Şi când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor, şi oile merg după el, căci cunosc glasul lui.***
   Cand pastorul/ invatatorul, vorbeste cu limpezime si fara interese tainuite, discipolii ii vor dechide usa, caci portarul, **adica mintea (ratiunea) si inima**, vor recunoaste ca invatorul vorbeste despre adevar si deci asculta de glasul lui, si el stie, isi cunoaste discipolii, le arata respectul cuvenit si nu-si demonstreaza superioritatea, caci toti discipolii sunt prietenii sai.
   Invatatorul va indica discipolilor sai, prin propriul exemplu, drumul ce trebuie sa-l parcurga pentru evolutia lor spirituala. Maestrul ii va indruma personal prin principiile si valorile spirituale pe care acesta le promoveaza, si astfel acesta va merge inainte discipolilor, iar acestia il vor urma. Din momentul in care discipolii si-au primit initierea in tainele cunoasterii spirituale, el, maestrul, trebuie sa fie alaturi de discipolii sai si nicioata sa nu-i abandoneze. Astfel sarcina pastorului nu este doar initierea, care etimologic insemana – **asezarea pe un drum**, ci trebuie sa fie alaturi de acestia, sa-i indrume, sa le arate calea in continuare, sa-i sprjine in toate greuatile si obstacolele inerente evolutiei spirituale. Discipolii il urmeaza pe Maestru caci ei recunosc iubirea si devotamentul maestrului pentru acestia. A recunoaste vocea inseamna ca Invatatorul si-a demomstrat iubirea, discipolii recunosc adevarul afirmatiilor sale, iar intentiile sale pline de iubire au fost pe deplin verificate.
5. ***Iar după un străin, ele nu vor merge, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul lui.***
   Daca maestrul nu da proba iubirii sale fata de proprii discipoli, daca nu este dispus sa faca sacrificii pentru acestia, daca el nu respecta principiile pe care le propavaduieste, atunci el nu va fi urmat, caci el nu va fi recunoscut ca un adevarat maestru de catre ucenici sai. In scurt timp maestrul care nu demonstreaza ca viata sa este organizata si traita conform principiilor pe care le transmite si nici nu demonstreaza sprijinul fata de discipoli, atunci, dupa putina vreme, acesta isi va pierde autoritatea, si discipolii il vor socotii un strain. Iar un strain nu castiga increderea si nici nu poate cere sa fie ascultat si urmat.

6. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înţeles ce înseamnă cuvintele Lui.

Nu intotdeauna discipolii isi vor intelege maestrul, vor avea tot timpul lucruri neclare in privinta invataturilor si tainelor spirituale pe care acesta le dezvaluie, din acest motiv maestrul va aduce acestora si mai multe explicatii si lamuriri astfel incat invataturile sa poata fi asimilate cu usurinta si in mod corect. Un bun meastru va veghea mereu ca invataturile sale sa fie pe deplin intelese si conform preceptelor implicite. Insa, totodata, maestrul stie ca intelepciunea informatiilor spirituale pe care le transmite nu poate fi decriptata imediat si de catre toti ucenici. Este nevoie de un timp, uneori foarte indelungat, ca discipolii sa inteleleaga pe deplin sensul adanc al invataturilor maestrului.

7. ***A zis deci iarăşi Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt uşa oilor.***
Aici Iisus spune foarte clar ca El, adica propriul exemplu si toate invaturile si legile spirituale despre care a vorbit reprezinta ***usa*** caruia discipolii trebuie sa-i treaca pragul. Asa si un veritabil maestru, el insusi trebuie sa se converteasca in ***usa*** prin care trebuie sa treaca discipolii sai**, el devenind modelul de Iubire, Intelepciune, Smerenie si Lumina, asa cum a fos invatatul invatatilor, Iisus Hristos**.

8. ***Toţi câţi au venit mai înainte de Mine sunt furi şi tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.***
Iisus ne spune ca inainte de el, au fost multi care au vorbit despre Dumnezeu si cunoastere spirituala, dar acestia erau ***furi si talhari***, caci in momentul in care **Iubirea** trebuia marturisita pana la capat, **si doar atunci se putea capata mantuirea/ indumnezeirea**, acesti falsi invatatori nu au mai trecut testul suprem al iubirii, smereniei si daruiri, ci au abandonat calea desavarsirii pentru o cale mai usoara si mai simpla, dar care nu mai era in Adevarul Suprem, nu mai era in totalitate in Dumnezeu. **Hristosul a coborat doar in Iisus**, caci doar El a trecut toate testele Iubirii, Smereniei, Blandetii si Daruiri de Sine. Si din acest motiv ucenicii nu au ascultat de acel invator /maestru care nu a putut sau nu a vrut sa dea proba Iubirii Neconditionate, caci acesta nu a fost in masura sa le arate drumul desavarsirii. Daca un maestru nu va fi un model autentic al Iubirii, Smereniei, Blandetii si Daruiri de Sine, atunci el nu se va converti intr-un maestru adevarat, ci va fi doar un fur si un talhar, caci acesta rataceste discipolii sai pe drumul evolutiei, le fura acestora speranta desavarsirii si ii talhareste de energiile acestora si eventual si de bunurile materiale.

9. ***Eu sunt uşa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.***
Trecand prin ***usa*** care este Iisus, adica urmand invataturile lui Iisus, te vei mantui, adica vei intra prin *usa* care este El (adica vom cunoaste legile universului, Adevarul si principiile creatoare) si totii discipolii se vor elibera complet de karma si vor pasii pe drumul indumnezeirii; **si pasune vor afla**, adica o infinita resursa de Lumina, Iubire si Fericirea continua. Daca un maestru preda esenta principiilor spirituale

atunci el se converteste in usa prin care ar trebui sa treaca discipolii sai, si, inevitabil, ei vor cunoaste desavarsirea si gratia de a fi in Dumnezeu. Adevaratul pastor/invatator da viata vesnica, adica te instruieste in legile eterne ale spiritului si in privinta principiilor creatoare eliberandu-te complet de nevoia incarnarii, caci doar insusirea acestora si implicit deprinderea tuturor lectiilor spirituale specifice vietii pe pamant, adica a experientei vietii spirituale in materie, inseamna mantuire/indumnezeire.

10. Furul nu vine decât ca să fure şi să junghie şi să piardă. Eu am venit ca viaţă să aibă şi din belşug să aibă.

Falsul maestru nu va voi decat sa castige bani in urma invataturilor si abilitatilor sale spirituale, va voi sa-si manipuleze adeptii pentru asi indeplini planurile sale meschine, sa-i priveze de libertate si in cele din urma sa-i rataceasca pe inchipuitele drumuri ale spiritualitatii, si care nu vor avea ca rezultat decat incarcarea karmei si, deci, imputinarea sau chiar pierderea energiilor sufletului. In schimb adevaratul maestru va oferii din izvorul nesacatuit al lui Dumnezeu: Lumina, Iubire, Intelepciunea, adica sursa Vietii Eterne si a Bucuriei perpetue.

11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi pune sufletul pentru oile sale.

Iisus, Invatatul invatatilor, afirma: **Eu sunt pastorul cel bun**, adica adevaratul invatator, caci El este cel care este gata sa-si ofere viata, si si-A oferit-O, pentru rascumpararea si evolutia discipolilor sai. Trebuie precizat ca in cazul lui Iisus sacrificiul a fost facut nu doar pentru ucenicii Sai, ci pentru intreaga umanitate. Asadar, iata ce i se cere unui adevarat maestru: sa-si puna sufletul in numele Iubirii . Invatatorul si pune sufletul ca apoi sa si-l ia inapoi**. Iisus isi pune sufletul pentru fiecare dintre noi, adica ne daruieste iubirea Sa si toate invataturile si darurile si energiile indumnezeirii.**

12. Iar cel plătit şi cel care nu este păstor, şi ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge; şi lupul le răpeşte şi le risipeşte.

Iisus ne spune aici ca maestrul spiritual care preda invataturile sale pentru interese financiare sau alte interese ascunse nu este un adevarat maestru, caci interesul sau pentru ucenici sai se va limita la avantajele pe care le poate obtine, iar cand vine vremea incercarilor, cand fortele contrare Luminii vor navali peste maestru si ucenicii sai, maestrul este primul care abandoneza confruntarea si isi paraseste ucenici de indata. Si astfel discipolii fara maestru sunt de graba inspaimantati, confuzi si renunta la evolutia lor spirituala.

13. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit şi nu are grijă de oi.

Si astfel toti maestri care practica spiritualitatea pentru avantajele finaciare vor fugi

din fata incercarilor, pentru ca pe ei ii interseaza doar profitul relatiei sale cu ucenici sai si astfel ii va lasa pe acestia fara ajutorul, protectia si dragostea lor.

14. ***Eu sunt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine.***
Dar Iisus, si dupa El oricare veritabil maestru, spune: Eu sunt pastorul cel Bun, si totii ucenici imi sunt cunoscuti si le cunosc incercarile, iar ei ucenici Mei stiu ca Eu, Invatatorul, sunt langa ei si nu-I parasesc la vremea incercarilor.

15. ***Precum Mă cunoaşte Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl. Şi sufletul Îmi pun pentru oi.***
Adevaratul maestru nu face nimic de la sine putere si cu propriile forte, el este constient ca mai presus de sine se gaseste Vointa Tatalui Ceresc, caci toate cele marturisite in numele Iubirii, Luminii si Intelepciuni, nu provin de la maestru, ci provin de la Tatal Ceresc. El, maestrul este doar un canal al Iubirii, Luminii si Cunoasterii Divine. Iar Tatal isi cunoaste Fiul, adevaratul maestru/invatator spiritual, si stie ca acesta este dispus sa-si demonstreze imensa iubire pentru ucenici sai.

16. ***Am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Şi pe acelea trebuie să le aduc, şi vor auzi glasul Meu şi va fi o turmă şi un păstor.***
Aici Iisus ne spune clar ca mult mai multi oameni vor auzi de invataturile Sale, oameni care nu sunt de aceleasi neam si aceiasi religie, si stie ca si pentru acestia cineva trebuie sa le aduca cuvantul Iubirii si al manturii (desavarsirii spirituale), si astfel vor auzi, vor simti in mod tainic glasul, prezenta**, Adevarul marturisit de Iisus si astfel vor forma o comunitate a Iubirii unde Pastorul si totii ucenici sai sunt o singura constiinta**. La o scara mai mica si maestrul prin invataturile si efortul pe care il depune in raspandirea Luminii si Iubirii nu va schimba doar constiinta ucenicilor sai, caci odata strunita nevoia evolutiei constiintei ucenici vor impartasii darurile Iubirii si ale Luminii si acestea se vor raspandi la apropriati, la familie si prietenii fiecarui discipol in parte. Astfel Lumina si Iubirea se vor darui la un numar din ce in ce mai mare de oameni, **si toti aceia care vor primi Iubirea, Lumina, Fericirea, Credinta, Smerenia si Intelepciunea ca Marele Adevar Divin vor constitui o singura constiinta traitoare in Dumnezeu si un Singur pastor - Iisus Hristos.**

17. ***Pentru aceasta Mă iubeşte Tatăl, fiindcă Eu Îmi pun sufletul, ca iarăşi să-l iau.***
Iata cum veritabilul maestru poate dobandi sprijinul si Iubirea Creatorului Suprem, prin iubirea neconditionata pe care acesta o depune in deplina libertate in favoarea discipolilor sai, iar Iisus pentru toata omenirea. Sufletul daruit, adica energiile Iubirii si Luminii, se dobandeste inapoi, caci iubirii curate i se reintoarce aceasi iubire curata. Dar atunci cand discipolii au crescut suficient si au deprins lectia iubirii si au inceput sa manifeste darurile indumnezeirii, Iisus (sau veritabilul maestru) se retrage pentru a-i lasa pe ucenicii Sai sa umble pe propriile picioare si sa capete

convingerea ca si ei sunt Fii de Dumnezeu. Disipolul care a inteles ca Iubirea si Adevarul constitue esenta cunoasterii spirituale, se va converti la randul sau, intru-un generator de Lumina si Iubire, si astfel iubirea si Lumina primita de la maestru este amplificata si redirectionata catre sursa, catre Dumnezeu, si impreuna vor pregati contopirea cu Absolutul.

18. Nimeni nu-l ia de la Mine, ci Eu de la Mine Însumi îl pun. Putere am Eu ca să-l pun şi putere am iarăşi ca să-l iau. Această poruncă am primit-o de la Tatăl Meu.

Nimeni nu ne poate smulge Iubirea si Lumina, ci ele trebuie daruite intr-un act de generozitate totala, fara nicio constrangere. Si pe masura ce le daruiesti, si mai mult vei primi inapoi. Libertatea trebuie sa fie deplina, daruirea in numele Iubirii sa se faca pentru Creatorul Suprem. Caci nu exista cerinta mai mare din partea lui Dumnezeu, nu exista o forma superioara de implinire a voii Tatalui Ceresc decat o Infinita Iubire si o Nesfarsita Lumina daruita oamenilor, planetei, cosmosului si in cele din urma lui Dumnezeu Insusi, Creatorului Suprem.

Toate cele spuse aici nu sunt decat o parte din minunatia si intelepciunea infinita a acestei pilde. Telul nostru este ca fiecare dintre noi care parcurege aceasta pilda, si toate celelalte, sa intelega frumusetea, intelepciunea, Iubirea si Adevarul Suprem continute in textele Evangheliei.

Am dori sa precizam, inainte de a incheia aceasta incercare de a deslusi din intelepciunea nesfarsita a lui Iisus, ca semnificatia pastorului/maestrului si invatatorului nu se refera in mod exclusiv la cei care *profeseaza* predarea spiritualitatii. De aceea vom incerca sa subliniem ca oricine poate fi un bun trasmitator al valorilor spirituale daca urmeaza si a ales sa traiasca conform principiilor spirituale. Astfel:

1. Pastorul Cel Bun inseamna totii maestri spirituali care transmit invataturi spirituale;

2. Pastor poate fi si fiecare dintre noi care vorbeste celorlalti despre Dumnezeu si iubire. Pastor poti sa fii doar cu familia ta, in special copii tai, cu prietenii si rudele apropriate;

3. Ca sa fii pastor nu trebuie neaparat sa vorbesti de Dumnezeu, dar este obligatoriu sa vezi fumusetea lumii, armonia si intelepciunea creatiei ei si sa contribui la mai buna ei intelegere.

4. Asadar, intru-un fel sau altul, **toti trebuie sa interpretam acest rol de pastor, caci prin fiecare dintre noi Dumnezeu devine manifest in chip vizibil**. Cand vorbim despre

iubire si credinta autentica atunci activam si manifestam Dumnezeirea noastra si ajungem astfel sa interpretam acest rol de pastor la nivelul cel mai inalt.

Lucrul deosebit de important ce trebuie sa ne reamintim clipa de clipa este ca **Iisus a fost si este Pastorul cel bun** asa cum ne-a aratat El insusi prin Iubirea si imensa daruire catre ucenicii Sai si pentru intrega umanitate, intr-o masura care este mult peste ordinea fireasca a lucrurilor, El a daruit Iubire intr-o ordine si masura Divina. El a fost acela care, Dumnezeu fiind, si-a pus sufletul si si-a dat vita pentru noi. **Cu totii stim asta, este exemplul de iubire cel mai maret din istoria civilizatiei actuale.**

Cu prietenie si iubire,

Dumitru Darlaiane

TE IUBIM SI ITI MULTUMIM IISUSE HRISTOASE

13 Martie 2012

Dragele si dragii mei,

Ne aflam in postul Pastelui, un timp cu totul special. Pe de o parte, pentru ca acum se aduna din intregul univers numeroase energii si puteri cosmice, atat benficie (extraordinar de benefice), cat, insa, si contrare acestora, deoarece este un moment al incercarilor izbavitoare pentru suflet. Pe de alta parte, pentru ca in aceasta perioada putem intelege si invata cel mai usor ce este inalta spiritualiate si, totodata, acum ne putem schimba cel mai lesne destinul. Din aceste considerente socotesc ca este necesar sa depunem un efort in plus pentru evolutia noastra spirituala, in vederea dobandirii Bucuriei si Iubirii. Drept urmare va propun sa tinem post, dar nu un post care sa se concentreze pe limitari (care neindoielnic sunt bune pentru a echilibra excesele noastre), ci un post in care sa experimentam doua emotii: daruiriea iubirii si exprimarea recunostiinei catre **Iisus Hristos,** Cel care ne-a invatat ce este Adevarul Divin - Iubirea, Daruirea, Smerenia, Lumina, Intelepciunea, Armonia, Echilibrul, si prin toate acestea **Indumnezeirea Omului**. Am scris urmatorul text pentru a ma ajuta pe mine, si pe toti cei care vor, sa ne purificam campurile spirituale si ajutam reorganizarea lor la un nou nivel de constiinta; pentru a se infaptui acest deziderat avem nevoie sa exersezam cat mai mult si cat mai bine iubirea si recunostiinta catre Mantuitorul nostru**.** Citind acest text/rugaciune nu doar ne vom elibera de framantari, griji, frici si ganduri negative, dar vom participa activ la purificarea karmei pamantului si a umanitatii. Pe cat de mare este iubirea noastra pentru EL, Mantuitorul Lumii, pe tot atat de insemnata va fi si despovararea sufletului nostru. Sa parcurgem acest text/rugaciune, in tihna, cu rabdare, cu dorinta de a intelege, sa-l aducem in lacasul sfant al inimii noastre, si tot ce este minunat va fi cu putinta pentru noi.

TE IUBIM SI ITI MULTUMIM IISUSE HRISTOASE

Te iubim si iti multumim Iisuse, pentru ca ne-ai invatat puterea infinita a Iubirii desavarsite, cea mai presus de rigori, conventii si conditionari;

Te iubim si iti multumim Iisuse, ca ai adus in dar, framantatului nostru suflet, Lumina nemarginita a Universului;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci Libertate este cuvantul Tau pentru inima mea intemnitata in neiubire;

Te iubim si iti multumim Iisuse, pentru ca ne-ai aratat Adevarul salvand sufletul nostru din intunericul existential;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci ne-ai reamintit cine suntem: copiii dragi, si intratat de mult iubiti, ai Dumnezeului Celui Prea Inalt;

Te iubim si iti multumim Iisuse, ca ne ai aratat ca Indumnezeirea Omului este capatul tuturor straduintelor si incercarilor noastre;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci ne-ai demonstrat ca singurul drum, Calea Divina, a Indumnezeirii Omului este Iubirea Neconditionata, singura care poate inlatura si purifica tot ceea ce se impotriveste cresterii, eliberarii si transformarii omului;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci ne-ai aratat nobletea, generozitatea si puterea mareata si de neinvins a smereniei;

Te iubim si iti multumim Iisuse, ca ai indepartat durerea din al nostru suflet sfasiat de neintelegeri si ai pus in locul ei Bucuria Cerului;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci ne-ai invatat sa-i iubim pe semenii nostrii chiar si atunci cand ei ne gresesc si ne dispretuiesc;

Te iubim si iti multumim Iisuse, ca ne-ai invatat sa deprindem puterea iertarii si a blandetii;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci ne-ai aratat ca binele facut si darurile oferite altora se masoara si cantaresc in rapiditatea cu care le-am dat uitarii, intrucat toate le savarsim in numele Tau;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci ne-ai scos din intuneric si neiubire, si ne-ai asezat pe drumul Iubirii si Luminii, drumul mantuirii noastre;

Te iubim si iti multumim Iisuse, pentru ca neincetat veghezi peste inima noastra;

Te iubim si iti multumim Iisuse ca ai venit si ne-ai daruit Mantuirea, cand credeam ca nu mai era cu putinta decat pieirea, datorata nenumaratelor si nemasuratelor noastre greseli;

Te iubim si iti multumim Iisuse, pentru ca Te-ai dus in locul nostru pe Cruce, desi noi Ti-am construit crucea prin orgoliile, neiubirile si egoismul nostru;

Te iubim si iti multumim Iisuse ca ne-ai iubit, desi, noi, tot nu Te-am urmat;

Te iubim si iti multumim Iisuse, ca nu incetezi sa ne iubesti, desi, noi inca mai ezitam sa Te urmam;

Te iubim si iti multumim Iisuse, pentru ca ne iubesti oricum, cu toate abandonarile, lasitatile, neajunsurile si fricile noaste;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci Tu ne Iubesti, desi noi nu ti-am multumit pana acum pentru cate ai indurat si induri pentru noi;

Te iubim si iti multumim Iisuse, ca nu ai renuntat sa ne ajuti si sa ne iubesti atunci cand mult Te-am dezamagit;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci mare este Rabdarea si Intelegerea Ta pentru ratacirea si neputinta noastra;

Te iubim si iti multumim Iisuse, ca Tu ne iubesti cu toate ca noi de abia acum am inceput sa te intelegem, sa te cunoastem, si, timid, invatam sa Te iubim;

Te iubim si iti multumim Iisuse, caci tristi si pierduti eram prin intortocheatele cai ale inimii neizbavite de tristete si suferinta, iar tu ne-ai aratat calea regasirii inspre Fericire;

Te iubim si iti multumim Iisuse, pentru ca ai dat sens existentei noastre, si viata acum este o experienta a Iubirii si Fericirii;

Te iubim si iti multumim Iisuse, deoarece ai facut cunoscut neinsemnatei noastre fiinte pe Dumnezeul Cel prea Inalt;

Te iubim, Te iubim, Te iubim Iisuse Hristoase pentru netarmuita Iubire ce ne-o porti.

Iti multumim, Iti multumim, Iti multumim Iisuse Hristoase pentru vesnica grija aratata si pentru eternitatea Bucuriei oferita ca rasplata pentru iubirea noastra catre semenii nostri, catre Tine, Maica Ta si Parintele Ceresc;

Te iubim Iisuse cu o dragoste ce tasneste si curge dintr-un nesecat izvor al fiintei noastre izbavite, fiinta ce a cunoscut si traieste in Iubire,

Iti multumim Iisuse din cea mai adanca recunostiinta a inimii noastre, inima care a inteles Iubirea, Bucuria si Smerenia, caci prin Tine Iisuse L-am cunoscut si i-L iubim pe Tatal Ceresc, parintele Creator al Luminii, Bucuriei si Iubirii nesfarsite;

Laudati si Slaviti sa fie Maica Ta si Duhul Sfant, caci din Iubirea si Lumina cele mai pure Te-au zamislit;

Si Laudat si Slavit sa fie Domnul Dumnezeul nostru Creatorul Cerului si al Pamantului, si al tuturor universurilor vazute si nevazute.

AMIN

Cu multa iubire,

Dumitru

Despre nevoia schimbarii interioare si calea Adevarului
5 Martie 2012

Despre importanta si semnificatia schimbarii

Desi toti oamenii, fara exceptie, au cel putin o nemultumire legata fie de viata emotionala, sociala, profesionala, fie de starea de sanatate, fie de destin (intr-un sens mai larg), totusi foarte putini sunt dispusi sa accepte ca ei insisi sunt cauzele care genereaza aceste nemultumiri si ca rezolvarea acestora nu depinde de nimeni altcineva decat de noi insine. S-a creat in psihicul omului un fals mecanism psihologic care proiecteaza vina, pentru propriile probleme, aproape intotdeauna, in exteriorul fiintei si aproape deloc inlauntrul ei. Cum s-a construit acest mecanism, de ce se intampla acest lucru? Explicatia este ca: **una dintre cele mai grele si dificile probe ale fiintei umane este schimbarea launtrica, adica renuntarea la ceea ce ne tine legati de proasta intelegere a vietii, a omului si a universului**. Fiintei ii este mult mai confortabil sa arunce culpa pentru ceea ce i se intampla in afara ei, decat sa caute sursa si rezolvarea in viata interioara **si din acest motiv ii este foarte anevois sa se rupa de propriile obisnuinte gresite, mentalitati eronate si intelegeri insuficiente, si cu atat mai grea ii este schimbarea daca a invatat sa supravietuiasca neajunsurilor create de acestea, de mentalitatile si intelegerile gresite**. In afara unor situatii aproape extreme, omul nu este dispus sa se transforme, nu este dispus sa investeasca in evolutia constiintei, si asta dintr-un motiv foarte simplu - a ajuns sa se multumeasca cu foarte, foarte putin din infinita sa bogatie potentiala, si atunci putinatatea fiintei sale il tine prizoner intr-o captivitate in care isi intrebuinteaza facultatile doar in nevoile egotice, nevoi prost intelese, si uita de bogatia sa intrinseca, care deriva din realitatea superioara ca este si o faptura spirituala - cereasca, nu doar umana-pamanteasca. Asa se face ca, din nefericire, natura umana si-a creat o predispozitie in a coexista cu putinul fiintei, cu proasta intelegere si uneori chiar cu raul**, deoarece puterea obisnuintei, de cele mai multe ori, este mai mare decat Adevarul.** Se mai intampla insa, cate o data, sa aflam Adevarul, sa-l intuim, sa fim fascinati de acesta, la inceput, dar, putin mai apoi, vedem ca Adevarul ne cere sa ne schimbam in mod esential, sa traim conform principiilor acestuia. Si atunci se da o mare batalie inlauntrul nostru: *renuntam la vechea intelegere a vietii si a sinelui ?* sau *ne indreptam cu hotarare spre o nou viziune asupra vietii, spre un nou nivel, mai ridicat, al constiintei, unde vom cunoaste adevarata Libertate si Bucurie ?* Noua stare a constiintei inseamna sa renuntam la o parte semnificativa la ceea ce am fost inainte - adica la fiinta plina de neiertari, neiubiri, gelozii, lacomie, invidie, orgolii - si se pune intrebarea: *suntem noi dispusi sa pornim inspre un drum care poate fi anevois, dar*

este singurul care ne poate da izbavirea de neajunsurile fiintei si a destinului sau? Iata, de raspunsul la aceste intrebari atarna evolutia sufletului nostru.

In textele evangheliilor gasim un text care contine o chemare foarte raspicata, clara si de o incisivitate fara de echivoc in ceea ce priveste nevoia si obligativitatea schimbarii constiintei si urmarea adevarului.

Redam in continuare acest text:

Nu socotiti ca am venit sa aduc pace pe pamant; nu am venit sa aduc pace, ci sabie

Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său , pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa.

Şi duşmanii omului (vor fi) casnicii lui.

Cel ce iubeşte pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.

Şi cel ce nu-şi ia crucea şi nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine.

Evanghelia dupa Matei, cap 10, 34-38

Iata-ne in fata unuia dintre celei mai neintelese texte ale evangheliei. Dupa modalitatea exprimarii lui Iisus, atat de categorica si ferma, ne dam seama ca fost un timp al unor mari decizii pentru fiinta umana, atat pentru spiritele care i-L cunoscusera pe Iisus in mod nemijlocit, fiindu-i contemporani cu prezenta Sa in lumea fizica, cat si pentru spiritele care au venit in trup dupa inaltarea lui Iisus in ceruri, si care iL cunosc atat prin opera si mostenirea Sa de infinita Iubire, cat si prin trairile spirituale. Prezenta lui Iisus in lume a fost si este pentru fiinta umana cel mai mare examen al constiintei, al iubirii si intelegerii adevarului.

Dar, revenind la text, ne inchipuim ca multe mintii bolnave, ratacite si deloc patrunse de spiritualitate si iubire, au interpretat acest text dupa cum le-a dictat interesul si putintatea mintii si a inimii si l-au folosit in a justifica nevoia violentei in atingerea unor obiective presupus religioase. Dar El, Iisus, marele Invatator al Iubirii si al Adevarului, care, pe cat de infinita Ii era Iubirea, cu atat mai mult se aplica asupra marginirii sufletului ratacit in neintelegerea iubirii; pe cat de dumnezeiasca ii era invatatura, pe atat de simplu, firesc si lumesc ii era comportamentul; pe cat de mare Ii era Bucuria inerenta de a fi parte din Tatal Ceresc, pe atat de mare ii era durerea cand oamenii nu-L intelegeau; pe cat de nelimitat era in Lumina ce cuprindea Universul, pe atat de mult s-a aplecat sa inlature intunericul si din sufletul cel mai mic; pe cat de mare Ii era Pacea, pe atat de mare a fost tulburarea adusa in sufletele oamenilor in Numele Sfintei Iubiri; pe cat de Inteleapta ii era fiinta divina, pe atat de rabdator sa impartaseasca Iubirea

Tatalui si Impartia Cerului celui mai nestiutor dintre oameni; **si cum mai putem accepta si gandi ca El, intruchiparea perfectiunii umane si Divine, putea vorbi despre Sabie ca incitare la violenta, despre iubirea de mama, tata, fiu sau fiica ca impotrivire, ca o contrapondere a iubirii de Dumnezeu?** Este de la sine inteles pentru orice ins cu o inima curata, cu o minte limpede si o buna judecata **ca Iisus nu a vorbit decat despre o singura lupta: lupta cu propriul sine pentru a dobandii Iubirea.** Singurul mijloc prin care Iisus a recomandat schimbarea acestei lumi a fost Iubirea Neconditionata, doar aceasta, si nimic alteceva nu va conduce la o schimbare esentiala a fiintei, a lumii si a universului. Toate celelalte mijloace de schimbare, fie ele decrete, legi guvernamentale, sau impuneri prin violenta a unor coduri si norme, nu vor aduce decat schimbari formale, nimic de substanta, doar manifestari ale unor norme goale pe dinauntru, care vor fi inlaturate de indata ce presiunea exterioara a normei vor disparea.

Acum, ca sa intelegem mai bine ce a vroit sa ne transmita Iisus, sa analizam mai pe larg textul propus:

Nu socotiti ca am venit sa aduc pace pe pamant,

Iisus nu a venit sa aduca pacea pe pamant, adica nu a venit sa perpetueze aceiasi intelegere gresita, insuficienta despre fiinta umana si viata, dar cu care ne-am obisnuit atat de mult incat le socoteam adevar, nu a venit sa prelungeasca falsa pace in care oamenii se complaceau si se complac. Starea in care se regaseste sufletul uman atunci cand prezenta divina nu este activa, arzatoare si datatoare de sens, este o stare care trebuie indepartata, pentru a da loc adevaratei paci, cand sufletul este patruns de indumnezeire si gaseste linistea absoluta in Dumnezeu**. Asadar Iisus nu avenit sa continue o stare, o inchipuita pace a sufletului, care ne otraveste fiinta, ne imbolnaveste sufletul, desi, uneori, aparent, trupul are iluzia sanatatii.** La venirea lui Iisus, de altfel ca si acum, sufletul omului era si este bolnav, iar unui suflet bolnav nu i se administreaza aceiasi medicamentatie care l-a imbolnavit, ci trebuie o alta, diferita, capabila sa-l insanatoseasca, adica medicamentatia iubiiri nesfarsite de Dumnezeu si a iubirii neconditionate fata de oameni. Astfel, pe scurt, Iisus a venit sa inlature ceea ce tinea fiinta umana departe de rostul ei divin originar, departe de frumusetea ei cereasca, departe de energia iubirii, singura energie capabila sa produca transformarii esentiale in om si sa-l aseze pe drumul indumnezeirii. Iisus nu putea accepta starea de fapt si de constiinta existente la venirea Lui, caci pe atunci, ca si in prezent de altfel, fiinta isi ratacise drumul originar care trebuia sa-l poarte inspre transformarea materiei in spirit, ci s-a complacut in convietuirea cu trupul si materia uitand de sensul sau primordial. Iar intr-o astfel de situatie atitudinea era una singura: **alungarea pacii otravite care confiscase spiritul si sufletul, inrobindu-le ego-ului, materiei si trupului.**

Nu am venit sa aduc pace, ci sabie

Deci Iisus, nu a venit sa continue ceea ce exista, ci a venit cu ceva nou, care presupune o separare, o transformare fundamentala a ceea ce era pana atunci, acesta transformare si separare trebuia sa se infaptuiasca prin „ceva nou”, printr-o noua traire, printr-o noua intelegere, printr-un instrument capabil sa separe lucrurile in vederea transmutarii lor, si acest „ceva nou” Iisus il simbolizeaza prin sabie. *Astfel ce este sabia, in acceptiunea dumnezeiasca a lui Iisus ?* vom incerca cateva raspunsuri:

1. Sabia este hotararea puternica de a taia tot ceea ce ne tine legat de neiubire, de orgoliu, lacamoie, ranchiuna, interese meschine, inselaciune, suferinta, neiertare, tristete si, in genereal, de tot ceea ce ne tine in prizoneratul ego-ului, pentru a lasa sufletul sa se avante inspre Lumina, Iubire, Bucurie, Smerenie si Intelepciune;
2. Sabia este trezirea constiintei, constiinta care s-a perceput pe sine ca bolnava si decide astfel sa se stramute catre o noua intelegere care o va apropia de Dumnezeu, adica de insanatosirea absoluta;
3. Sabia este iubirea care incepe sa incolteasca in sufletul omului si care ii deshide acestuia intelegerea unei altfel de vieti, o viata spiritualizata, o viata unde prezenta divina launtrica este activata in tot potentialul sau sublim;
4. Sabia este revolutia inimii si a mintii care au lasat in urma vechea paradigma in care acestea erau separate, in conflict deschis, fiecare dorind suprematia una asupra celeilalte, si astfel in aceasta revolutie inima si mintea se impaca, se armonizeaza, se aduna impreuna pentru a-i sluji lui Dumnezeu si omului;
5. Sabia este decizia sufletului de a pune capat ratacirii prin cotloanele neintelegerii si de a se indrepta inspre drumul eliberarii si al mantuiririi;
6. Sabia este vointa spiritualizata, inteleptita care a inteles sensul major al existentei si care decide sa-si investeasca toate energiile si resursele in construirea unui prezent care a asimilat in interior greselile trecutului, si plina de smerenie se indreapta catre un viitor care-i deja prezent: trairea bucuriei de a fi in Dumnezeu;

Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său , pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa.

Sufletul inteleptit de iubire de Dumnezeu va voi, mai intai, sa aduca bucuria trairii in Creatorul Suprem celor mai apropriati, adica familiei. Se poate intampla insa ca membrii familiei (tatal, mama, fica, fiul sau nora) nu vor intelege iubirea purtata in suflet, ei nu vor intelege ca trebuie sa-i iubim si pe ei care ne dusmanesc, ca trebuie sa-i

iertam pe cei care nu ne voiesc binele, sa-i binecuvantam pe cei care ne vorbesc de rau. Se intampla atunci, se intampla si acum la fel: unii dintre noi nu vor voii sa ierte, **desi neiertarea le distruge sanatatea trupeasca**; altii nu vor sa iubeasca, **ci se hranesc cu ura, desi ura le blocheaza destinul fericiri**; unii nu au deloc exercitiul binecuvantarii si tolerantei si **vor voi sa raspunda la fel precum agresorii lor verbali, fizici sau energetici, desi sa ai aceiasi reactie de agresivitate presupune sa-ti imbolnavesti sufletul**. Iata deci ca atunci, ca si azi, unii dintre cei ce sunt tatal, mama, nora sau fiul, nu vor intelege nici acum, dupa 2000 de ani, noua Lege, a iubirii neconditionate, caci toti acestia traiesc inca in vechea lege care ne cere sa-i respectam doar pe cei ne respecta, sa-i iubim doar pe cei care ne iubesc, ei inca nu traiesc in gratia Noii Legi. Asadar ce se va intampla cu cel/cea caruia a ajuns sa inteleaga si sa traiasca Gratia Iubirii ? Va renunta la aceasta, la Gratia Iubiri ? Nicidecum, caci din moment ce ai cunoscut sublimul si adevarul divin al Iubiiri neconditionate este cu neputinta sa te intorci la ceea ce ai fost. Constiinta odata inaltata la Iubire, nu mai poate cobora in straturile sale inferioare, acolo unde inca mai domnea neclaritatea, neiubirea si neadevarul. **Atunci intre constiinta iubirii si constiintele mai putin evoluate se va petrece o separare de nivel,** aceasta separare insa, se va manifesta diferit: pentru constiintele neevoluate va insemna si o separare de afectivitate si uneori de destin, caci uneori il/o vor dispretui pe cel/cea care s-a ridicat si nu-l vor mai socotii unul de al lor**; pe cand pentru acel/acea ce si-a inaltat constiinta la Iubire, va insemna o separare de un trecut pe care il priveste si cu mai multa compasiune si intelegere, caci de acum, in gratia Iubirii, totul ii este mai clar si mai coerent in viata sa, si nu mai cunoaste putinta de a dispretui, ci doar putinta de a iubi;** si, desi, foarte probabil, noii constiinte i se va raspunde cu dispret si aroganta de catre cei ramasi in vechea constiinta, ea, constiinta iubiri, va darui si manifesta multa ingaduinta si compasiune catre cei care inca nu cunosc Gratia Iubirii.

Şi duşmanii omului (vor fi) casnicii lui.

Se va intampla ca unii dintre cei foarte apropiati noua, chiar propria familie uneori, vor fi atat de prinsi in neintelegerea lor, in neiubirile, orgoliile, agresivitatile, neiertarile si fricile lor ca nu vor accepta in nici un chip iubirea, smerenia, bunatatea si iertarea. Unii dintre acestia chiar ne vor ura pe noi, caci le cerem sa ierte si sa iubeasca pe cei carora le-au gresit. Iata, insa, ca tocmai aici se va da prima mare proba a iubirii ce o purtam: *ne vom simti superior, datorita noii intelegeri, fata de cei dragi care inca nu au priceput Adevarul si ne vom indeparta sufleteste de ei* ? *sau si mai multa iubire vom simti pentru acestia intrucat acum avem putinta de a intelege si de a cuprinde Adevarul*? Poate ca cei ramasi in vechea constiinta te vor ura, nu te vor mai considera ca unul dintre ai lor, si te vor dusmanii. Ce vei face? De vei raspunde cu iubire, abia atunci vei

cunoaste starea ei de gratie.

Cel ce iubeşte pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.

In acele clipe se va da o mare batalie in sufletul nostru: *vom urma adevarul si il vom marturisi in continuare ?* sau in numele celor dragi noua vom renunta la ajutorul intins de Providenta constiintei si destinului nostru, care vrea sa ne poarte inspre eliberare*, sau ne vom intoarce la vechile principii si norme?* De modul cum reactionam la aceasta incercare se va vedea cat de multa dumnezeire (Duh Sfant) a coborat in noi si cat de bine s-a salasluit in fiinta noastra.
DDe la Iisus incoace ni se cere sa facem o alegere fundamentala: *il urmam pe El si invataturile Sale Divine rostite in numele Iubirii Sfinte de Dumnezeu si Oameni ? ori ramanem prizonierii propriilor frici, neiubiri si orgolii?* In functie de ceea ce alegem ne vom face demni de Iisus sau nu. Ceea ce trebuie spus foarte clar si puternic este ca numai daca il urmam pe Iisus avem o sansa sa-i iubim cu adevarat pe semenii nostrii, caci altfel nu va fi decat o impartasire reciproca a slabiciunilor, fricilor, ratacirilor, si nesigurantei noastre. Astfel a fi vrednic de Iisus inseamna in acelasi timp a fi vrednic si de oameni, caci doar cand am capatat vrednicia de a fi ai lui Iisus putem fi parinti, frati, fii, fice sau prietenei adevarati si minunati. De nu am dobandit aceasta vrednicie a lui Iisus oricand putem insela, mintii sau chiar ura pe cei apropriati noua.

Şi cel ce nu-şi ia crucea şi nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine.

Ca sa poti martusiri Iubirea si Adevarul nu este usor, ci se cere sa renunti la o parte din tine - la partea care se identifica cu interesele meschine si egoiste, cu ura, orgoliul si invidiile tale - sau accepti aceste „sacrificii" in numele cresterii tale sufletesti si in scopul ajutorarii celorlalti**, si doar atunci cand purtam crucea schimbarii, a marii intelegeri a ceea e insemana Iubirea, ne facem vrednici de Iisus.**

Despre cruce am mai vorbit si in intr-un alt text, de aceea socotim ca nu mai este necesar sa vorbim depre aceasta.

In incheiere dorim sa facem o singura remarca: oricat s-ar spune ca din scrierilor evangheliilor s-au scos texte, ca altele au fost modificate sau ca unora li s-a schimbat sensul, noi tinem sa precizam si sa demonstram oricand ca in aceste scrieri este Adevarul, adica Iubirea de Dumnezeu si oameni, si totodata gasim drumul cum putem ajunge la Adevar si Iubire. Cine isi justifica lipsa lecturii acestor scrieri sacre, de fapt isi argumenteaza lipsa iubirii si a pregatirii intelectuale specifice in decriptarea textelor de

spiritualitate. De fapt, nu prea este nevoie de o mare pregatire intelectuala, in schimb este obligatoriu rugaciunea inimii, rugaciunea iubirii.

Cu multa iubire si prietenie,

Dumitru Darlaiane

DESPRE LIBERTATE, EGO, CRUCE SI DESAVARSIREA SPIRITUALA

20 Februarie 2012

O problema a libertatii si a corectei intelegeri.

Drumul evolutiei spirituale nu se realizeaza doar prin lectura multor carti sau prin obtinerea unor diplome de initiati in urma participarii la cursuri in cadrul carora se predau invataturi si practici spirituale. Acest drum al evolutiei sufletesti prespune, mai intai, o corecta intelegere a spiritualitatii si o constientizare foarte serioasa libertatii, a ceea ce inseamna ea, libertatea, si a modului in care vrem s-o exercitam. Ca sa fim foarte expliciti vom spune ca daca ne indrum vointa si dorinta cunoasterii spre un drum al evolutiei unde reperele nu sunt foarte clare, luminoase, nu corespund legilor universale, atunci roadele obtinute pentru sufletul nostru, uneori dupa ani lungi de straduinte, pot fi nesemnificative, sau, mai rau, sa pricinuiasca sufletului pagube foarte serioase. Dar, ca sa-i linistim pe cei dintre noi care s-au lasat amagiti de scoli de spiritualitate care le promiteau sa obtina *„peste noapte”* puteri fantastice, le spunem inca de la inceput, ca nimic nu este, inca, pierdut, ca totul se poate recupera si ne putem indrepta inspre Lumina si Iubire. Acum, insa, sa explicam ceea ce am afirmat, si vom incepe prin a arata de ce simpla lectura a cartilor nu este deloc indestulatoare pentru suflet.

A. **Cartile de spiritualitate**

Firesc, ne intrebam: De ce nu este destul, de exemplu, lectura cartilor de spiritualitate? Motivele sunt mai multe, dar doua dintre ele sunt esentiale:

1. Sunt multe carti care abordeaza spiritualitatea, dar care sunt pline de intentii de manipulare, care vor sa rastalmaceasca toate valorile creand numeroase confuzii astfel incat oamenii sa nu mai discearna intre bine si rau, intre lumina si intuneric, intre adevar si fals, intre iubire si ura. Sunt numeroase texte (introdu-se cu multa abilitate de reprezentanti intunericului) din aceste carti care ne spun in mod categoric ca totul este permis, ca nu exista nicio lege spirituala in univers si ca, in consecinta, poti sa faci ce vrei, caci nu exista responsabilitate, caci nu exita nicio lege careia trebuie sa-i raspundem. Unii, poate, vor voii sa ne contrazica si ne vor spune: Dumnezeu le cuprinde pe toate si este prezent in toate, astfel, continuand argumentarea, vor afirma ca nu exista diferenta intre bine si rau, intre lumina si intuneric, intre adevar si fals, intre iubire si ura. Noi vom raspunde in felul urmator: este adevarat ca Dumnezeu le cuprinde pe toate, ca toate principiile contrare se armonizeaza in El, dar EL,

Creatorul Suprem este prezent in grad diferit in Lumina si Iubire, **adica, aici, in Lumina si Iubire are o prezenta absoluta, iar cel care a dobandit Lumina si Iubirea stralucete in toata splendoarea dumnezeirii dobandite** si este pe deplin unificat cu Creatorul Suprem, pe cata vreme **in intuneric si ura participarea esentei divine a Creatorului este aproape de inexistenta**, caci cei care au ales sa manifeste intunericul si ura au inabusit aproape in totalitate esenta (scanteia) divina din ei, **manifestand doar principiile contrare divinitatii.** Astfel, acceptam ca o prezenta infima de Divinitate mai rezida si in intuneric si ura, caci tot ceea ce exista este creatia Sa, **dar Dumnezeu ingaduie si tolereaza raul si intunericul caci fara acestea noi nu am mai putea recunoaste si identifica Iubirea si Lumina**. Fara acestia, intunericul si raul, fara provocarile lor, noi nu am mai progresa, am cadea intr-o stare de letargie spirituala, astfel prezenta acestora in univers este necesara pentru evolutie. Sa spui insa ca **prezenta Creatorului este aceiasi si in Lumina si in Intuneric, este o mare greseala de intelegere a spiritualitatii si a Universului**. Astfel prezenta raului, a urii si intunericului in univers sunt necesare tocmai pentru a oglindi si mai bine lumina si iubirea, pentru a ne spune noua fiintelor constiente si iubitoare: ramaneti departe, nu va apropriati de intunerc si ura, caci acestea sunt opusul a ceea ce voi tindeti in mod natural, uman si divin, sa fiti. Sunt multe minti naive si putin ganditoare (chiar daca unele dintre ele sunt foarte inteligente, si asta pentru ca intelegerea spiritualitatii nu o da inteligenta, ci lumina interioara care te poarta inspre intelepciune, care este mult superioara inteligentei), care socotesc ca nu conteaza ce alegi, caci oricum esti in Dumnezu si, deci, este OK. Ce le putem spune? Le vom grai astfel: vai sarmanii de voi, caci putin pricepeti din lumea asta, desi aveti inimi care pot iubi si minti care pot gandi, ati ales sa nu iubiti adevarul si sa nu ascultati de cei mai mari dintre oameni care au existat pe aceasta planeta: fondatorii de religii si Sfintii acestora (atentie am spus fondatorii de religii, adica cei care ne-au transmis cele mai inalte cunostinte despre Dumnezeu, univers, viata si fiinta umana, si deci, nu am spus institutiile organizationale care vor sa le reprezinte invataturile). Astfel noi le vom spune: Cand Iisus a spus: ***Eu sunt lumina Lumii***, oare el s-a inselat ? De ce nu a spus: Eu sunt si Lumina si Intunericul Lumii ? de ce, pe Cruce rastignit, a spus plin de Iubire : ***Doamnei iarta-i ca nu stiu ceea ce fac*** ? Nu a fost Iisus in integralitatea Sa cand a manifestat doar Iubire? Daca Iisus ar fi fost si ura atunci ar fi spus: Doamne pedepsestei caci in mine este si iubire si ura. De ce Iisus ne-a indemnat: ***spune Da cand este da, si Nu cand este nu***? De ce Iisus a vrut in mod categoric sa discearna Adevarul de fals ? Evident, argumentatia noastra poate urma la nesfarsit, dar vrem sa subliniem inca o data esentialul: **pe Dumnezeu il gasim in plenitudinea Sa in Iubire, Lumina, Adevar si Intelepciune,** iar in cei care au ales sa manifeste

intunericul si raul mai exista doar o farama de divinitate, **si pentru aceasta farama de divinitate suntem obligati sa-i iubim,** caci doar iubirea noastra poate transforma putinatatea de divinitate ramasa intr-o prezenta mult mai consistenta a scanteii divine care sa permita sufletului ratacit in tenebrele intunericului sa faca saltul inspre Lumina si Iubire.

2. Adevaratele carti de spiritualitate nu sunt chiar asa de multe, precum oferta bogata in acest domeniu ne-ar lasa impresia. Printre acelea care trebuie sa le citim in mod obligatoriu se enumera cartile sacre ale marilor religii si a marilor initiati ai Luminii. Insa accesul la aceste scrieri sacre ne este refuzat, intelegerea spiritualitatii lor nu ne este ingaduita in lipsa unei bune „decodificari" a continutului acestora. Iar codul care poate decripta aceste scrieri este: iubirea si lumina. Repetam Iubirea si lumina, nu Intunericul si ura. In lipsa unui excelent exercitiu de iubire si de dobandire a luminii (care se capata prin respectarea Legilor Universale ale spiritului), oricat de savanti am fi noi in alte domenii, nu vom pricepe nimic din ceea ce este scris acolo. Asadar inainte de a citi textele sacre trebuie sa practicam multa iubire, rugaciune, multa bunavointa si doar atunci suntem gata sa intelegem adevarul tainuit in aceste scrieri. In lipsa acestui exercitiu citirea Evangheliilor, de exemplu, nu va fi decat o carte de literatura, o poveste, deci va fi doar o lectura la suprafata fara sa pricepem nimic din adevarul si bogatia spirituala adancite in cuvinte.

B. Despre cursurile de spiritualitate.

De asemenea, nu este destul sa participam la cursuri de spiritualitate, daca invataturile primite nu sunt transformate in principii de viata. Consideram, din punctul nostru de vedere, ca daca in cadrul acestor cursuri nu se dobandesc invataturi despre Iubire, Lumina, Adevar si indemnuri clare la respectarea legilor universale ale spiritului si a moralei (care este o stiinta a spiritului), este mai bine sa nu le urmam, caci vor face din noi niste robotei ai intunericului si nicidecum niste fiinte Libere car vor sa dobandeasca dumnezeirea. Ei bine, socotind ca se repescta aceste indemnuri esentiale, initierile si practicile spirituale dobandite la cursuri raman ineficiente daca nu exersam zilnic principiile acestora. Participarile la cursuri de spiritualitate nu reprezinta o plimbare mondena, de socializare, ci sunt, sau ar trebui sa fie, dorinte puternice ale sufletului inspre cresterea spirituala. Asadar toate invataturile dobandite la aceste cursuri trebuie sa se extinda in toate domeniile vietii noastre si sa nu ramanem doar la o insusire teoretica a lor.

C. Analiza unui paragraf din textele Evangheliei

Astfel, din cele de mai sus obervam ca doua sunt marile probleme: intelegera corecta a spiritualitatii si cum ne manifestam libertatea. Intentia noastra este sa contribuim la o mai buna intelegere a textelor sacre. In cazul nostru, fiind crestini, in mod evident vrem sa dam o mai mare claritate Evangheliiilor. In acest sens propunem sa facem un efort de hermeneutica si de iubire si sa decriptam unul dintre cele mei cunoscute si, poate, mai neintelese texte ale sale:

***Iisus** le-a zis: Oricine voieste să vină după Mine, să se lepede de sine, să-si ia crucea si să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-si scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine si pentru Evanghelie, acela îl va scăpa.*

(Evanghelia dupa Marcu 8:34-38)

Iata cum intr-o singura fraza Iisus rosteste adevarul despre conditia fiintei umane si ne da formula desavarsirii spirituale si modalitatea concreta a realizarii ei. Dar, mai intai, am vrea sa reformulam pe intelesul tuturor aceasta afirmatie a lui Iisus:

Oricine voieste sa vina dupa mine (adica oricine cauta sau isi manifesta libertatea in scopul desavarsirii spirituale sau, altfel spus, mantuirea)*, sa se lepede de sine* (adica sa renunte la dorintele gresite si la proasta si denaturata folosire a instinctelor care au condus la formarea ego-ului) *sa-si ia crucea* (adica sa accepte nevoia experientelor spirituale chiar si atunci cand ele sunt dureroase, caci prin aceste experiente se purifica spirtul, se primesc marile daruri) *si sa-mi urmeze mie* (adica sa-si duca viata conform principiilor marturisite de Iisus prin propriul exemplu de traire si iubire*). Caci cine va voi sa-si scape sufletul il va pierde* (toti cei care cauta sa-si duca existenta in afara principiilor spirituale si vor cauta sa traiasca viata dupa alte reguli nu vor parcurge drumul evolutiei spirituale, deci vor pierde energiile sufletului) *iar cine va pierde sufletul sau pentru Mine si Evanghelie* (si anume, cine va asculta de cuvintele lui Iisus si va trai conform invataturilor Sale si deci renuntand la multe idei, prejudecati, mentalitati sau obiceiuri care il tine departe de aceste invataturi, si va descoperii esenta cunoasterii si trairii spirituale – si anume Iubirea Infinita de Dumnezeu si oameni) *acela il va scapa,* (adica acela se va mantui, va ajunge la indumnezeire).

Acum sa analizam mai in detaliu si mai cuprinzator afirmatia lui Iisus.

Oricine voieste sa vina dupa Mine.

Aici avem o problema fundamentala a libertatii, intrucat observam cat de mult respecta Dumnezu fiinta umana si liberul sau arbitru, caci Ii spune : daca vrei, urmeaza-ma. Deci nu este nici o constrangere, nicio obligativitate, numai cine vrea sa-si manifeste

libertatea in sensul Luminii si Iubirii sa-l urmeze pe Dumnezu si Iisus. Din nefericire multi dintre noi alegem sa nu intrebuintam libertatea in senul cunoasterii si dobandirii spiritualitatii, ci o folosim in scopuri contrare si sfarsim astfel prin a o pierde in totalitate. Iisus, Dumnezeu, vor sa-I urmam intr-o totala libertate, in deplina libertate de alegere a constiintei: *Cu de-a sila, Dumnezeu nu vrea sa mantuiasca pe nimeni* (Arsenie Boca). Iata-ne, deci, cu cea mai decisiva alegere a fiintei noastre, de care depinde destinul nostru pentru multe vieti: urmam lui Dumnezeu si lui Iisus (adica Iubirii, Luminii si Adevarului) sau ne hotaram sa ne indreptam spre un drum care este contrar Iubirii, Luminii si Adevarului ? In functie de ceea ce alegem dam masura fiintei noastre, care va fi cantarita in cata Lumina, Iubire, Adevar si Intelepciune, putem cuprinde.

Sa se lepede de sine,

Ce reprezinta sinele aici ? Aici sinele nu este altceva decat Ego-ul nostru, **adica cea mai mare capcana a fiintei**. Am vrea sa spunem mai intai ce inseamna ego-ul si cum se formeaza el. Foarte simplu spus, ego-ul, pe de o parte, se formeaza atunci cand fiinta noastra se identifica cu instinctele trupului care si-au pierdut rostul si masura (rost si masura inscrise in fiinta de catre inteligenta naturii), si am ajuns la o folosinta gresita a acestora, cu mult peste necesarul cerut de natura si ne-am indepartat foarte mult de sensul lor original; iar, pe de alta parte, atunci cand ne identificam cu toate dorintele noastre egoiste, egocentriste, exclusiviste care nu urmaresc decat satisfacerea lacomiei si dorintelor proprii, fara sa tinem cont de ceea ce cauzam altora. Astfel, cand ne oranduim viata conform acestor instincte carora le-am rastalmacit sensul originar si ne concentram exclusiv asupra binelui propriu, ia nastere ego-ul nostru care va reduce intelegerea vietii si a universului doar prin prisma interesului egoist al propriei persoane. Asadar ego-ul ne va obliga sa ne identificam cu corpul fizic si cu nevoile sale egoiste creandu-ne impresia ca noi traim intr-o realitate in mod exclsusiv individuala si deci, ceilalti nu sunt altceva decat niste straini. Ego-ul ne creeaza o constiinta a separarii de ceilalti, pe cata vreme iubirea ne uneste, dezvoltand o constiinta unitara, in care constiinta individuala nu se percepe ca separata, ci doar ca o parte a unui intreg: constiinta umana, planetara, cosmica. Dar, ne intrebam in mod legitim: este gresit sa ne folosim si sa ne bucuram de simturi/instincte ? Este gresit sa avem dorinte? **Raspunsul este foarte clar: nimic nu este gresit in insticte sau in dorinte atata vreme cat ele traiesc inlauntrul rostului lor originar.** Simturile/instinctele sunt, pe de o parte, un instrument de percepere, investigare si cunoastere a realitatii, si, pe de alta parte, un mijloc de a ne adapta la lumea materiei; folosirea lor inlauntrul masurii corecte si a sensului prevazut de Inteligenta naturii insemna sa ne bucuram de ele. Dar, ori de cate ori intelegerea fiintei se ataseaza si trece prin dorinte egoiste si se reduce la simturi/instincte carora le-am schimbat sensul, adica le-am denaturat, fara a mai lasa

loc sensului si masuri lor orginare, **ne va ramane doar o inchipuita placere, foarte costisitoare pentru spirit.**

Sa-si ia crucea. Crucea are mai multe simboluri si semnificatii, vom aminti cateva:

1. **Crucea ca nevoia purificarii prin suferinta de ceea ce am facut si gandit gresit, deci purificarea si eliberarea de karma**. Iisus, si dupa El multi Sfinti, adica adevaratii maestri spirituali, ne-au sfatuit sa nu fugim de cruce/karma, adica de experientele, uneori dureroase, ale vietii. De ce au facut-o ? tocmai pentru ca astfel putem stinge consecintele faptelor, actiunilor si emotiilor gresite savarsite de catre noi. Daca noi vrem sa eludam experientele necesare purificarii sufletului, atunci niciodata sufletul nostru nu se va putea curata, si astfel ne vom misca intr-o suferinta continua, care ne va adanci si mai mult in dezordine, ratacire si neintelegere.

2. **Crucea ca incercare, ca proba necesara in vederea atingerii unor niveluri de evolutie a constiintei din ce in ce mai inalte**. Dumnezeu in Iubirea si Bunatatea lui Nemarginite, ori decate ori trecem cu bine printr-o experienta purificatoare, nu doar permite sufletului sa se elibereze de legaturi care i-l tineau legat de trecut si de multe intelegeri gresite, dar ofera acestuia accesul la noi nivele ale constiintei. Astfel multe dintre experientele sufletului, si ale vietii in general, nu sunt altceva decat incercari ale spiritului de a dobandi stari din ce in ce mai inalte ale constiintei.

3. **Crucea ca mijloc de primire a darurilor spirituale**. Pentru dobandirea unei noi stari sau a unui nou prag al constiintei, spiritul, chiar daca eliberat de karma, are nevoie sa dea masura vointei, iubirii si cunoasterii sale. Acesta masura se da prin noi si noi incercari, care, o data depasite da putinta acestuia sa se apropie de indumnezeire si de primirea a numeroase haruri specifice acesti noi conditii sufletesti.

4. **Crucea ca intersectie a lumii materiale si spirituale.** Crucea, cum stim cu toti, este intersectia dintre doua linii, dintre doua lumii: ceea a orizontalei si cea a verticalei. Linia/lumea orizontalei o reprezinta viata spiritului in materie, exitenta in trup si viata pe pamant. Linia/lumea verticalei reprezinta ascensiunea spiritului si a vietii catre Dumnezeu si indumnezeire. Asadar intreaga noastra zbatere in aceasta viata trebuie sa se concentreze in pastrarea echilibrului intre aceste doua dimensiuni. Cata vreme suntem in trup si avem o preocupare exclusiv spirituala se pot produce multe dezechilibre, si tot astfel, din moment ce suntem si spirit, o concentrare exclusiva pentru trup si viata pamantesaca va creea multe neajunsuri si mari dezordini spiritului. **Deci, Adevarul pentru actuala conditie a fiintei umane consta in echiblibrul celor doua dimensiuni.**

5. **Crucea ca taire a egou-ului si a dimensiunei orizontale a vietii printr-o a aspiratie de iubire infinta catre Creatorul Suprem.** Crucea mai semnifica si efortul constient de armonizare a atat dorintelor mintii si inimii, cat si a insitnctelor trupului cu nevoile de desavarsire ale sufeltului. Deci toate pornirile egoiste, toata folosinta necuvincioasa a instinctelor trebuie taiate de catre vointa si iubirea luminate prin cunoasterea superioara a spiritualitatii, care ne spune neincetat ca sensul oricarei actiuni trebuie sa fie aspiratia catre Dumnezeu.

6. **Crucea ca simbol terapeutic.** Din experienta dobandita in sedintele de terapie stim ca acest simbol, Crucea de Lumina, are o putere energetica extraordinar de mare, poate simbolul cu cea mai mare putere vindecatoare, purificand foarte repede zonele incarcate cu energie negativa, alungand usor entitatile negative si energizand rapid zonele slab energizate. Evident, ca in cazul oricarui simbol, puterea terapeutica a acestuia depinde indeosebi de lumina interioara, vibratia si iubirea terapeutului. Cu cat acestea din urma sunt mai mari, cu atat si puterea de actiune a semnului este mai mare**.**

Sa-mi urmeze mie. Ceea ce vrea sa ne spuna Iisus este ca o data cu venirea Lui, drumul initiatic s-a schimbat, principala actiune a sufletului pentru evolutia spiritului trebuie deplasata inspre iubire si mai putin pe actiuni aspura fizicului si psihicului, precum se petrecea in templele egiptene si grecesti, si cum inca se mai petrece azi in unele scoli de spiritualitate. Venirea si Rastignirea lui Iisus au insemnat pentru umanitate un fel de a doua creatie a omului (Arsenie Boca), caci prin sacrificiul Sau fiintei umane i s-au adaugat noi structuri spirituale si campuri info-energetice cu scopul ca aceasta, fiinta umana, sa poata absorbi din ce in ce mai multa lumina din Univers si sa poata intelege si marturisi Iubirea Neconditionata. Din aceasta ratiune Iisus ne cere intr-o maniera lipsita de echivoc sa-l urmam, adica sa ne conducem viata conform principiilor marturisite de catre El, prin propriul Sau exemplu de traire si iubire, caci de atunci incoace fiinta umana a fost inzestrata cu noi capacitati ca sa poata intelege in mod desavarsit Lumina si Iubirea. Astfel cei care nu-L urmeza inseamna ca nu vor cu adevarat evolutia spiritului. A urma lui Iisus inseamna sa ascultam si sa practicam cuvantul Lui prin gandire, emotie si fapta. Trebuie spus ca indiferent de religia pe care o practicam, daca dobandim Iubirea, Lumina si Adevarul Divin (cu toate invataturile specifice), dobandim si Constiinta Christica, caci aceasta este rezervata tuturor acelora care ajung la Lumina, Iubire, Adevar.

Caci cine va voi sa-si scape sufletul il va pierde. Toti aceia care cauta sa-si duca existenta in afara principiilor spirituale si vor cauta sa traiasca viata dupa alte norme, inventate de catre ei sau urmand false invataturi, toti aceia care refuza sa inteleaga lectia iubirii, nu vor parcurge drumul evolutiei spirituale. Cum ne putem pierde

sufletul? Energiile sufletului se pierd prin faptul ca nu integram cunoasterea spirituala in viata noastra si astfel energiile sufletului se irosesc in neintelegeri ontologice, in suferinta inutila, in falsele bucurii ale ego-ului, in dorinte gresite, in proiecte de viata care nu au nicio substanta spirituala, ci doar interese materiale marunte.

Iar cine va pierde sufletul sau pentru Mine si Evanghelie. Astfel cine se abandoneaza lui Iisus si cunoasterii spirituale care a adus-o se va salva. Ce inseamna acest lucru? In primul rand sa renuntam la multe dintre ideile, prejudecatile, mentalitatile sau obiceiurile care ne tin departe de aceste invataturi, care nu ne permit sa facem saltul de constiinta catre Iubirea neconditionata. Doar daca lasam sufletul nostru in mainile lui Iisus vom descoperii esenta cunoasterii si a trairii spirituale din Evanghelii, si anume - Iubirea Infinita de Dumnezeu si oameni.

Acela il va scapa. A scapa sufletul inseamna ca spiritul a ajuns la **Iubire Neconditionata, Lumina, Intelepciune, Smerenie, Bucurie (fiinta si-a insusit toate lectiile Adevarului Divin specifice vietii spiritului in materie),** a dobandit invataturile necesare evolutiei si deci **a parcurs drumul indumnezeirii, asadar s-a mantuit.**

Incheiem aici aceasta incursiune in intelepciunea dumnezeiasca a lui Iisus, spunand, asa cum am facut-o si in alte ocazii, ca nu avem deloc pretentia ca am epuizat toate interpretarile sau ca am ajuns sa aducem la suprafata Iubirea, Lumina, Adevarul si Intelepciunea ascunse in pildele si cuvintele evangheliilor. Efortul nostru este unul modest, de a aduce mai multa intelegere si claritate textelor sacre.

Cu multa iubire si prietenie,

Dumitru

Rastignirea si Invierea lui IISUS

12 Aprilie 2012

Rastignirea lui Iisus este cea mai mare Biruinta a Iubirii impotriva urii, cea mai insemnata Victorie a Luminii contra intunericului. Prin acest act de Iubire Infinita Iisus a preluat greselile/pacatele noastre si imensele energii negative aferente acestora pentru ale transmuta in Lumina. Prin Suprema Compasiune si Desavarsita Sa Smerenie, Iisus a purificat destinul planetei si karma omenirii, rascumparand, totodata, milioane si milioane de suflete din temnita nemiloasa a intunericului, suflete cazute fie datorita ignorantei spirituale, fie prin nerespectarea Legilor Spiritului. In acele vremuri viata pe pamant se afla intr-o mare cumpana, trebuia sa se decida soarta ei. Astfel, Rastignirea lui Iisus trebuia sa se implineasca caci nu mai ramasese alta cale pentru izbavirea lumii, si asta pentru ca neamul omenesc, copilul lui Dumnzeu, se adancise intratat de mult in ura, egoism, razboaie si orgolii, **incat nu a mai lasat Tatalui Ceresc decat o singura optiune pentru a salva pamantul si fiintele care il locuiau: sa-L trimita pe Fiul Sau cel Prea mult Iubit si sa plateasca cu propria suferinta raul creat de umanitate**. Dumnezeu nu putea ridica/curati Karma omenirii pur si simplu, ar fi incalcat propriile Legi , atunci Cineva trebuia sa fi preluat asupra Siesi toata mizeria egoismului, orgoliului, urii si a nenumaratelor greseli spirituale ale umanitatii. Pentru aceasta Iisus a coborat printre noi, sa ridice povara necredintei noastre si sa ne arate ca Parintele Ceresc, Prea Bunul Dumnezeu, este Iubire, Bucurie, Iertare, Blandete, Smerenie. Dar cata durere si tristete s-a adus inimi lui Iisus, caci atat de putini au fost cei care L-au inteles, desi El dadu-se toate semnele Dumnezeirii Sale; inima si mintea umane, insa, erau atat de intunecate de neiubire, incat nu L-au priceput. Nici atunci si nici acum cei mai multi dintre noi nu am priceput si nu am cuprins cu inima si mintea invatatura si uriasul beneficiu al noii Legi - Iubirea Neconditionata, singura Lege-Iubirea care poate reface aproape instant toate strucuturile fizice si info-energetice afectate al fiintei umane. Din fericire, totusi, atunci au fost cativa care au inteles Dumnezeirea Fiintei Sale si divinile Lui invataturi si au inceput astfel sa creeze o forta purificatoare care din acele zile si pana acum regenereza pamantul si omenirea pastrand un anumit echilibru. De atunci incoace au fost ceva mai multe suflete care au inteles Dumnezeirea lui Iisus, totusi infinit de putine in raport de cate fiinte au fost si sunt pe pamant, toate venite pentru a afla si a deprinde lectia suprema a universului -Iubirea.

In acel moment, Fiul Iubirii, Luminii si Smereniei, Fiul Omului Cel Nou, a trebuit sa-si asume totul in numele intregii omeniri si sa plateasca tributul celui rau si intunecat, adica demonului. Dar celui rau si intunecat, demonului, scurta i-a fost bucuria bolnava si meschina, caci Iisus a iubit pana in ultima clipa si in totalitate pe toti, inclusiv pe aceia care il scuipau, batjocoreau, schingiuiau si care L-au trimis la moarte pe cruce. Da, I-a

iubit chiar si pe fii intunericului, si atunci cel rau si intunecat si toti slujitorii sai au inteles ca au fost infranti, ca nimic nu intrece in putere Iubirea, atat in aceasta lume vazuta, cat si in toate lumile nevazute. Atunci raul a urlat de furie, caci Iubirea lui Iisus a rascumparat omenirea cazuta si lasata pe mainile murdare ale celui fara de lumina, si care se hraneste si se guverneaza dupa orgoliu, egoism, invidie si ura. Si iata ca ceea ce trebuia sa fie victoria celui fara de iubire s-a transformat intr-o mare izbanda a Celui Prea Plin de Iubirea Nemarginita. In acele zile de o insemnatate colosala pentru univers si umanitate, in intregul cosmos doar trei Fiinte pricepusera ce avea sa se petreaca: Creatorul Suprem, Bunul sau Fiu si Prea Minunata Sa Maica. Restul fiinelor ceresti si pamantesti asteptau sa inteleaga care va fi deznodamantul confruntarii dintre iubire si neiubire, dintre lumina si intuneric. Si asta pentru ca Iisus trebuia sa invinga raul nu ca Dumnezu, ci ca Om (Arsenie Boca), ca noi toti, ca sa dea semn intregii omeniri ca putinta infrangerii raului/demonului se poate infaptui de catre oricare dintre noi. Si pentru a fi aceasta cu putinta, prin Sacrificiul/Rastignirea lui Iisus, omul a fost recreat, zamislindu-se noul om, adica fiintei umane i s-au adaugat mai multe structuri si corpuri informational-energetice astfel incat sa permita acesteia sa inteleaga puterile nemarginite ale Luminii si Iubirii si sa poata pasi pe drumul indumnezeirii. Da, Iisus la invins pe cel rau si intunecat doar ca Om, asa cum il invinsese mai inainte ca Spirit de nenumarate ori , si cum va tot invinge de acum incolo prin toti aceia care vor urma Iubirea, Bucuria si Lumina.

Ce este de neinchipuit pentru logica umana, dar nu si pentru cea divina, este faptul ca Fiul Iubirii n-a vrut sa pedepseasca raul, intunericul, si pe toti slujitorii sai, caci lesne putea s-o faca intrucat puterile Tatalui erau si ale Sale. Fiul Iubirii, insa, a avut o atat de mare compasiune incat a oferit pana si acestora, copiilor intunericului, sansa de a se intoarce la Lumina, Iubire si Bucurie, dar orbi de atata orgoliu si intunecati de neiubire nu au ascultat de glasul Iubirii si Iertari. Atunci, ca si in toate veacurile ce vor urma, slujitorii intunericului au ales sa se autopedepsesca, sa-si automutileze sufletul si spiritul prin dispretul aratat Luminii se tot autoexclud din Gratia Divina a Parintelui Ceresc prin neascultare de Legea Iubirii, Intelepciunii, Smereniei si Bucuriei.

Cu toate acestea, adevarul Rastignirii si Invierii lui Iisus se tot implineste in istoria acestei lumi. Iisus a invins pentru noi si ne-a daruit noua aceasta izbanda, dar lupta nu a fost curmata.

Caci El, Iisus, a fost rastignit acum 2000 de ani, pentru ca nu-L recunoscusem ca Mantuitor si nu acceptasem invataturile sale izbavitoare. Insa, de atunci incoace nu incetam sa-l rastignim zilnic prin tot ceea ce facem impotriva invataturilor sale, si, in special, prin nemanifestarea iubirii. Procesul rastignirii lui Iisus nu este inca incheiat, el

continua pana cand ultimul om de pe aceasta planeta va intelege adevarul si puterea Iubirii, Bucuriei, Luminii si Smereniei.

Dar Iisus a inviat sa arate intregului Cosmos cat de mare este iubirea Sa si a Tatalui Ceresc, si totodata, sa demostreze ca orice fiinta care cunoaste Iubirea nu mai poate fi franta de nicio agresiune a intunericului si a urii, de nimic nu mai poate fi biruita, nici macar de moarte. Isus a inviat acum 2000 de ani si nu inceteaza sa invie zilnic pentru noi, caci altfel de mult am fi fost pierduti si nimiciti de cei potrivnici Luminii. Insa, trebuie spus, Iisus va invia cu adevarat si in inimile si mintile noastre numai cand vom inceta sa manifestam ura, orgoliu si egoism si vom alege sa ne deschidem iubirii, generozitatii si smereniei.

Suntem cu totii chemati sa intelegem tainele adanci ale Rastignirii si Invierii Sale, si, mai ales, sa traim durerea rastignirii cand ura, egoismul si orgoliul ne stapanesc, si sa traim bucuria eliberari si Invierii cand daruim iubire, bucurie si smerenie.

Si iata ca, in cele din urma, am reusit sa pricepem ca religia lui Iisus, Crestinismul, nu este religia suferintei, **ci a iubirii si bucuriei**; nu este religia neputintei, **ci a celei mai inalte biruinte**; nu este religia care te abandoneza unei lumi cazute, **ci este religia celei mai mari nadejdii, caci iti spune ca tu singur poti transforma si imbunatati lumea**; nu este religia care te face slab prin manifestarea compasiunii si a smereniei, **ci este religia care iti da cele mai puternice arme pentru a lupta impotriva neadevarului, raului si a mizeriei din noi si din toti ceilalti**; nu este religia care te indeamna la saracie, **ci este religia care te sporeste si te imbogateste cu cele mai minunate inzestrari si haruri**. Astfel putem spune ca **religia lui Iisus este manifestarea chipului lui Dumnezeu, chip al puterii desavarsite - Iubirea, al imensei generozitati - Iertarea, al celei mai inalte stari a sufletului – Bucuria, a celei mai profunde intelegeri – Intelepciunea Divina, a celei mai stralucitoare esente necreate – Lumina, a celei mai adanci cumpaniri – Echilibrul si Armonia Divina, a celei mai pretioase linisti – Smerenia sau Ascultarea Divina.**

Cu nadejdea ca am reusit sa dezlegam cate ceva din marea taina a Rastignirii si Invierii lui Iisus, va propun acum o rugaciune - scrisa dintr-o mare Iubire pentru Iisus, Domnul Iubirii, al Bucuriei, Smereniei si al Intelepciunii - care sa ne extinda si mai mult intelegerea si implicit constiinta, sa ne intareasca Iubirea pentru El si Creatorul Suprem si sa ne eliberam astfel sufletele de durere, tristete, intuneric si neintelegeri.

RUGACIUNE PENTRU INVIERE

Ai venit Iisuse, Dumnezeul Mantuirii mele, sa arati lumii si intregului cosmos Iubirea Parintelui Ceresc,

Ai venit Iisuse sa Te rastignesti in locul nostru, ca noi sa invatam Iubirea si Iertarea,

Dar noi nu Te-am recunoscut, desi nimeni nu mai daruise atata iubire si blandete,

Si, la inceput, rasplata pentru iubirea Ta fata de noi a fost necredinta noastra,

Ne pricepand nimic, Te-am rastignit Iisuse, cu toate ca ai venit sa ne aduci izbavire si bucurie,

Te rastignim din nou Iisuse caci am uitat ca trebuie sa ne iubim, si in loc de iubire, ura ne daruim,

Dar Tu, in nemarginita Ta Iubire, N-ai ascultat de neinsemnatatea si orbirea noastra si ai Inviat pentru noi,

Ai inviat sa arati intregului univers ca nici macar moartea nu poate stavili puterea Iubirii,

Tu, in fiecare zi, de fapt, invii pentru noi, ca sa ne sustii prin Iubire,

Iubirea, cea mai adanca taina a firii revelate noua prin Fiinta Ta,

Sunt nedumerit Iisuse, cum de n-a incetat Iubirea ta pentru noi,

Caci mult timp Te-am respins, ignorat, inselat, dezamagit, si, totusi, ne-ai iubit,

Cat de necuprinsa iti este durerea cand vezi cat de putin am cuprins noi din intelepciunea cuvintelor Tale,

Si totusi, cat de mare iti este iubirea Iisuse, caci necontenit transformi rautatea omenirii in Iubire,

Cat de nemarginita iti este Puterea, ca intunericul cel plin de ura L-ai prefacut in Lumina stralucitoare pentru noi,

Incercam sa te iubim Iisuse, dar esuam tot mereu din neputinta de a transcende egoismul nostru,

Te rugam Iisuse, stim ca intelegi slabiciunea nostra, vino Tu in inimile noastre care plang de dorul Tau, si dinlauntrul lor invata-ne sa Te iubim,

Fa-ti lacasi Iisuse in inima mea smerita si arata-mi cum sa-mi iubesc semenii,

Ajuta-ma Isuse ca eu la randul meu sa-mi rastignesc neiubirile, neiertarile, orgoliile si patimile mele,

Sa pot renaste in Tine, sa pot darui iubire asa cum faci Tu,

Ajuta-ma sa cunosc si eu invierea izbavitoare ca sa slavesc maretia Tatalui Ceresc,

Te rog Iisuse, acum, ca am ajuns sa te inteleg, fa ca invierea ce are loc in inima mea sa cante iubirea ce Ti-o port,

Sa pot striga intregului univers bucuria ca Tu locuiesti in sufletul meu,

Sa arat lumii ca Lumina dobandita prin invierea impreuna cu tine inlatura intunericul cel de nepatruns,

Invierea ta Iisuse sa fie invierea intregului neam omenesc intru Iubire, Bucurie, Smerenie si Lumina,

Fa Iisuse ca Invierea Ta sa fie si invierea intru Iubire, Bucurie, Smerenie si Lumina a intregului Cosmos,

Doamne, o Parinte Iubit, da-Mi putere si intelepciune sa marturisesc lumii Iubirea ce ne-o porti,

Parinte Ceresc, Iisuse Hristoase , Duhule Sfant, Maica Minunata si Entitati de Lumina, ma infatisez voua ca o fiinta care a inviat intru Iubire, Smerenie, Lumina si Bucurie, acum si in eternitatea fapturii mele spirituale, pentru toata vesnicia universului,

Primeste Doamne bucuria si recunostinta ca m-am regasit in Tine, redevenind copilul Tau ce asculta de Iubirea si Intelepciunea Ta,

Primeste Doamne Iubirea nesfarsita ce Ti-o port,

Amin

Cu multa iubire si prietenie,

Dumitru

Rugaciune

Dragele si dragii mei

14 Aprilie 2012

Asa cum v-am promis la seminar, va trimit o rugaciune pe care s-o rostiti dupa ce ati luat Lumina Sfanta a Invierii Domnului IISUS HRISTOS;

Facand semnul crucii de 3 ori 3 pe candela/lumanarea aprinsa cu Lumina Sfanta spuneti:

Doamne Iisuse Hristoase, Biruitorul mortii si al intunericului prin Iubirea Nemarginita catre Parintele Ceresc si intreaga umanitate, Slavita sa fie Lumina cea Sfanta a Invierii Tale.

O, Doamne Iisuse Hristoase, fa ca Lumina Sfanta a Invierii Tale si infinita Ta Iubire sa coboare in fiinta mea, sa-mi purifice sufletul, sa-mi inalte spiritul, sa-mi curete toate structurile fizice, informationale si energetice ale fapturii mele;

Si cu voia Tatalui si a Duhului Sfant sa alung de la mine toate duhurile rele, toate entitatile malefice, toate programele si conceptele gresite, sa desfac toate legaturile care ma tin legat de neiubire, neiertare, de orgoliu, egoism si invidie si sa me dezleg de tot ceea ce impiedica sufletul meu sa se indrepte catre iubirea pentru Sfanta Treime si Maica Ta, calea indumnezeirii noastre.

Prin puterea de nestavilit a Luminii Invierii Tale, sa purific spatiul fizic in care locuiesc de toate duhurile rele, de toate entitatile malefice, sa anihilez toate energiile negative pentru a le transforma cu ajutorul Tau in Lumina.

Tot ceea ce am eliberat din structurile mele fizice si spirituale si tot ce am alungat din casa mea le trimit la Tine Doamne Iisuse Hristoase ca Tu, prin Intelepciunea Ta Divina, sa le folosesti inspre cresterea Lumini si Iubirii .

Acum, pentru ca traiesc intr-o casa curata si sunt o fiinta purificata cu ajutorul Tau, al Tatalui Ceresc si al Duhului Sfant, ajuta-ma sa primesc harul Invierii, al Luminii , Iubirii, Intelepciunii, al Bucuriei si Smereniei, pentru a Te Slavi si iubi pe Tine, ca sa-mi pot iubi si ajuta semenii.

Amin

Inainte ca Lumina/flacara din candela sa se stinga este bine s-o transferati catre o alta candela spunand astfel:

Cu voia Sfintei Treimi transfer Lumina Invierii Lui Iisus Christos de pe aceasta lumanare/candela pe aceasta noua candela (pe care faceti semnul crucii de 3 ori 3). **Cu ajutorul Sfantei Treimi am transferat Lumina Invieri lui Iisus Christos pe aceasta candela noua. Amin,** dupa care faceti semnul crucii de 3 ori 3 ori.

Va urez din nou PASTE FERICIT,

Cu multa iubire si prietenie, Dumitru.

Asa cum v-am promis ieri, va trimit algoritmi pentru suflet si curatare.

19 Aprilie 2012

Terapia de dezlegare si refacerea sufletului

Activarea tuturor simbolurilor si crearea sferei de lumina prin invocarea Sf Tr. Si a celorlalte divinitati.
In numele T, F, si SD, se deszleaga tot ce este legat cu lumina si intuneric pe sine, pe soarta, cale, casatorie, succes profesional si afaceri, pe organe (creier, ficat, organe sexuale, splina , rinichi, inima) pe apa si pe toate fluidele (sange, limfa, saliva, lacrimi, sudoare, lapte matern,) pe dejectie, menstruatie, par, piele si unghii si tot ce este facut cu parti, organe, dejectie, spalaturi de la animale, plante, oameni vii sau morti,,
....si se elibereaza SN (sufletele) si SK (energiile kundalini) captive, umane, animale,vegetale, planetare, astrale, ingeresti, divine, sfinte, galactice, solare,
....si toate elementele de apa, aer, foc, pamant, metal, ghiata, eter
...si se anihileaza toate blestemele, farmecele, legaturile, stringurile, spatiile malefice sau benefice care incalca Liberul Arbitru, si toate programele negative la nivel de subconstient, constient, inconstient , si toate ideeile, conceptele cu EB variabile,
..si tot ces este al meu prin accept Divin sa vina aici si acum si sa se manifeste intreg, alb si stralucitor.
Amin

Pentru suflet - SN :

In numele T, F, si Sfant Duh, sufletul malefic malefic adugat sa vina in palmele mele (se deseneaza semnele Crucii, Zonar, Halu, DKM, HSZSN, SHK)
In numele T, F, si SD se anihileazatoate programele de SN adaugat, in numle T,F SD si le trimit la DUMNEZEU (palmele in forma de causi)
In numele T, F, si SD se dezlega sufletul meu acolo unde este legat in lumina si intuneric,

in numele T, F, si SD il aduc inapoi de acolo unde este furat sau pierdut, in lumina sau intuneric,

In numele T, F, si SD sa vina in mainele mele SN meu original, limpede, curat ca lumina SD, asa cum mi L-a dat BUnul Dumnezeu.

Se implanteaza la nivelul inimii si se pronunta : se reface integritatea SN-ului, a campurilor, a tuturor structurilor fizice si spirituale, se reface informatia la nivel celular coform matricei originale.

Amin

INDRUMAR PENTRU SCHIMBAREA LAUNTRICA

SAU AUTOINITIEREA

11 Iunie 2012

Conditia fiintei umane in intelegerea contemporana

Omul, privit din perspectiva cunoasterii esentiale, este o fiinta care a ales sa traiasca doar intr-o relativa cunoastere de sine, ignorand, aproape cu buna stiinta, ceea ce ii defineste si ii da dimensiunea eternitatii. Desi este o creatie divina intrinsec inzestrata cu tot ceea ce-i trebuie pentru a cunoaste si experimenta adevarul absolut despre sine si lume, el isi limiteaza zona de investigatie doar asupra aspectelor efemere ale fiintei. Din acest motiv studiile se opresc asupra conditiei sale de fiinta intrupata in corp fizic (cu instincte, simturi, trairi emotionale si procese intelectuale), si de fiinta sociala (relatia sa cu semenii si cu mediul inconjurator), iar, pe de alta parte, in ceea ce priveste cunoasterea universului, zona de interes a cercetarilor sale se concentreaza aproape exclusiv asupra lumii materiei. Fiinta umana s-a decis sa nu acorde importanata principiilor sau Cauzei Prime care au generat totul si guverneaza intreaga creatie, si care ii influenteaza viata in mod fundamental. Desi sunt studii filozofice in acest sens, autorii lor, filozofii, au incercat sa inteleaga viata si universul ca avand o Cauza Prima, insa, datorita perspectivei intelectual-abstracte, reflectiile lor nu au comportat consecinte spirituale, ci doar intelectuale si, uneori, anumite implicatii etice - morale, care sunt foarte folositoare, dar neindestulatoare pentru a dezlega taina care este omul. *Ei bine, ne-am intreba, care sunt consecintele acestei abordari ? cum ne influenteaza viata aceasta perspectiva asupra cunoasterii omului si a universului ?* Nu este complicat sa raspundem, daca reflectam si observam cata ratacire si suferinta, cata neiubire, dizarmonie, dorinta de a insela, egoism, orgoliu, framantare si nefericire exista pe pamant, intelegem de indata in ce profunda ignoranta spirituala se complace fiinta umana, cat s-a indepartat de esenta sa, de sanatatea sa originara, din moment ce, in ciuda tuturor eforturilor sale, rezultatul este suferinta, boala, in loc de o mare bucurie*. Si de ce acest rezultat?* in mod firesc suntem nedumeriti, si vrem sa stim raspunsul.

Fiinta care isi ignora esenta se imbolnaveste

Toate acestea intrucat omul isi ignora propria esenta. Daca am vrea cu adevarat sa aflam conditia fiintei umane, atunci am constata cu usurinta ca aceasta a fost creata cu scopul de a pricepe marile taine ale universului, pentru a trai si cunoaste Cauza Prima care a generat creatia si care alimenteaza intregul cosmos cu energia Sa cea mai inalta, energia Sa intrinseca, pe care noi o cunoastem sub forma energiei iubirii, a fericirii, a

luminii, a echilibrului, armoniei, a pacii. Astfel omul a fost creat pentru a cunoaste si pentru a se desfata spiritual cu aceste energii creatoare si cu multe alte daruri si stari inalte ale inimii, mintii si sufletului. Dar omul sufera, si este nefericit si bolnav, intrucat isi ignoara propria sa conditie, si asta pentru ca nu-si mai cunoaste starea sa de sanatate spirituala si bucurie fireasca, conform naturii sale originare, desi fost conceput sa experimenteze iubirea si fericirea, sa le marturiseasca si sa creeze cu ele pentru a se implini pe sine prin toate incercarile sale de viata. Asadar, noua oamenilor ne-a fost dat, inca de la inceputuri, sa desavarsim creatia prin experimentarea iubirii si in acelasi timp sa dobandim cunoasterea spirituala in vederea indumnezeirii fiintei noastre. Numai ca fiinta noastra nu inceteaza sa comita greseli contra legilor creatiei si a Cauzei Prime si astfel se imbolnaveste tot mai rau. Atunci se impune ca noi sa facem ceva cu propria boala, sa punem capat ratacirii fiintei noastre, sa inlaturam starea noastra de slabiciune spirituala, mentala si fizica si sa ne recapatam conditia originara. Ca noi sa ne tamaduim fiinta este nevoie sa ne schimbam in straturile noastre cele mai profunde, adica sa ne intoarcem la intelegerea esentei noastre, sa dam sansa acesteia sa se manifeste si astfel procesul de vindecare de suferinta, nefericire si alte boli ale trupului, ale sufletului si ale destinului sa se realizeze de la sine. **Deci diagnosticul este simplu: noi suferim pentru ca noi ne-am schimbat in raport cu originea noastra, ne-am alterat de firea ce ne era proprie si in consecinta ne-am ratacit pe drumul cunoasterii de sine, de lume si de Dumnezeu**.

Necesitatea stabilirii unor principii si a unui indrumar pentru recuperarea conditiei originare.

Pentru a putea indrepta fiinta umana catre drumul cunoasterii izbavitoare de suferinta si ignoranta spirituala trebuie sa avem un indrumar cu cateva repere spirituale, care trebuie sa ne ajute pentru a ne mentine pe drumul corect. Daca schimbarile pe care ni le propunem la nivel de fiinta nu sunt cele corecte, este foarte probabil ca starea noastra de afectiune sufleteasca si trupeasca sa se agraveze, si nicidecum sa se imbunatateasca. Astfel este de o absoluta urgenta sa stabilim acest indrumar, sa incepem sa parcurgem primii pasii inspre redobandirea starii noastre firesti, si anume a starii de libertate, iubire, bucurie, lumina si smerenie. Reperele, principiile spirituale, pe care le propunem si pe care trebuie sa le urmam sunt urmatoarele:

1. Sa intelegi cine esti tu, si in general ce este fiinta umana. Cum am spus, pentru ca schimbarea noastra sa fie in sensul corect si conform legilor creatiei este necesar sa stabilim clar cateva adevaruri fundamentale despre fiinta umana, ca sa putem avea o adecvata intelegerea a conditiei vietii, rostul si finalitatea ei. Acceptand aceste repere foarte clare, putem fi siguri ca schimbarea ne poarta spre cararea eliberarii de tristete

si boala, spre drumul indumnezeirii noastre. Atunci este obligatoriu sa cunoastem si sa intelegem urmatoarele:

a. Omul este copilul lui Dumnezeu, el este Dumnezeu la nivel potential, si este imperios necesar sa-si inteleaga conditia sa de fiu/fiica de Dumnezeu si trebuie sa depuna toate straduintele pentru activarea tuturor potentialelor divine. Activarea acestor potentiale in totalitate si in plenitudinea lor se poate face doar prin iubirea neconditionata catre Dumnezeu, oameni si creatie.

b. Astfel, **omul, prin natura sa apartine a doua lumii distincte, care nu se exclud, ci se completeaza**. Prin trupul sau fizic apartine lumi pamantesti si este o fiinta a acestei planete, iar prin sufletul si spiritul sau este o fiinta divina si apartine unei lumi nevazute, pe care o numim lumea divina sau lumea cereasca. Datorita acestei duble naturi, coexistam in mod simultan in doua lumi, care sunt obligate sa se armonizeze. Orice situare exclusiva in una din aceste doua lumi, creaza dezechilibru si sistemul uman intra intr-o stare de dezordine iar toate structurile sale infomationale-energetice –fizice sunt afectate. Astfel trebuie sa-l iubesti pe Dumnezeu, Cauza Prima a Universului, din toate puterile tale sufletesti, si esti obligat sa iubesti neconditionat si viata ta in trup, indiferent cum este ea la un moment dat, agreabila sau nu.

c. **Intaietatea spiritului in raport cu materia, cu trupul.** Asadar, la acest nivel de evolutie a fiintei, doar incercarea de a pune in impacare cele doua naturi va conduce inspre echilibru si armonia sistemului, si astfel fiinta va invata deprinderea lectiilor spirituale in existenta materiala. Insa este foarte important sa stim ca partea spirituala este mult mai insemnata pentru fiinta, decat cea trupeasca. Daca exista un conflict intre spirit si materie, spiritul are intotdeauna intaietate, **caci el este etern, divin, si el trebuie sa se indumnezeiasca**. Rolul trupului este acela, pe de o parte, sa se transforme in templu sacru pentru a permite coboararea Energiilor si Harurilor Divine (Duhul Sfant), iar, pe de alta parte, de a fi un instrument ajutator prin care spiritul isi dobandeste lectiile in vederea desavarsirii sale. Cand trupul incepe sa depaseasca ca importanta spiritul, atunci fiinta intra intr-un grav dezechilibru.

2. **Sa cunosti, si sa ai mereu prezent in minte si in inima marele principii ale creatiei si legile spirituale.** Desavarsirea spirituala se poate infaptui doar daca urmam legile creatiei si le respectam. Le enumeram aici pe cele mai importante:

a. Viata este un dar divin, este suprema initiere la acest nivel de evolutie a fiintei, deci trebuie pretuita si iubita. Orice act de depresie indelungata, orice forma de critica continua adusa vietii, propriului sine, celorlati si lui Dumnezeu, este un act de agresiune energetica, si astfel pierdem o imensa cantitate de energie, ceea ce ne va face mai slabi, mai bolnavi si mai

nestiutori. Daca dispretuim viata si darul ei intrinsec, ratam cea mai mare initiere posibila. Oricat am cunoaste noi din lumea materiala a universului sau din alte lumii si universuri nevazute; oricat am stii din alte civilizatii care au existat pe aceasta planeta sau care coexista cu noi in alte lumi paralele; oricat de priceputi am fi noi in cunoasterea tuturor corpurilor fizice si astrale ale omului – este mult prea putin folositor pentru noi daca nu iubim aceasta viata si nu vrem sa ne invatam lectiile aferente acesteia.

b. Iubirea si Bucuria sunt sentimentele cel mai firesti ale vietii, si reprezinta energiile creatoare care sustin viata universala. **Iubirea**, intrucat este calea prin care ne conectam la energiile creatoare, si prin ea primim darurile si energiile cele mai inalte ale cerului. Deci orice situare in afara iubirii ne goleste de aceste energii si daruri. **Bucuria**, deoarce am inteles ca peste tot, in viata noastra si peste intreg universul, vegheaza Iubirea si Intelepciunea **Fiintei Absolute, Bunul Dumnezeu, Cauza Prima**. Orice alta experienta a sufletului in afara bucuriei, precum frica, deznadejdea, vinovatia, tristetea, depresia, grija exagerata, se situeaza in afara starilor firesti ale sufletului. Astfel ura, orgoliul, lacomia, inselaciunea, egoismul, grija, tristetea intinsa in timp (depresia), sunt foarte nocive sufletului si trupului, si blocheaza foarte mult ascensiunea spirituala.

Ce este bine de stiut, de fapt, **extrem de important**, nu conteaza cat de slab, de fricos, de deznadajduit esti la un moment dat, caci daca te-ai hotarat sa faci pasul initierii in iubirea neconditionata ti-se vor activa din adancimea sufletului puteri niciodata banuite, forte care iti vor transforma fiinta slaba in una extraordinar de puternica, frica ti-se va transmuta intr-un mare curaj, iar deznadejdea intr-o uriasa credinta si incredere de sine, si toate acestea pentru ca iubirea te va ajuta sa te intelegi cine esti cu adevarat – Fiul/Fiica lui Dumnezeu, adica un mare maestru al Luminii. Insa, cei care nu vor aceasta initiere trebuie sa le spunem foarte raspicat ca**: iubirea si bucuria nu sunt pentru cei slabi si putin intelepti, ci este rezervata spiritelor celor mai puternice, celor mai curajoase, celor mai echilibrate si intelepte**. Evident, t**oti aceia care vor sa ramana slabanogi si cu putina zestre in inima si minte, vor considera ca iubirea si bucuria sunt pentru cei naivi si idealisti**, si de aceea ei vor prefera si vor manifesta neiubirea, orgoliul, lacomia, egoismul, hotia si supararea, caci toate acestea le sunt la indemana, nu le solicita niciun efort de schimbare si de lupta cu sine, si aparent, la sugestia intunericului, ar putea considera ca aceste emotii, energii si atitudini, chiar le dau o mare forta. Dar sarmanii de ei, ce orbi, ce rataciti sunt ei de adevar. Insa, in cele din

urma, vor intelege si acestia care este adevarul, *dar cate costuri sufletesti, cata suferinta a fost platita pentru asta?*
Timpul nu se insala niciodata, este cel mai bun revelator al adevarului, **din acest motiv Iisus a castigat lupta si cu istoria umana, caci pe aceea cu intunericul si cu Istoria Cerului, inca putin cunoscuta noua, o castigase din momentul in care a acceptat sa se urce pe Cruce pentru noi, pentru ratacirile noastre. Astfel initierea in iubirea neconditionata a lui Iisus, este cea mai puternica initiere, superioara tuturor celorlalte, ea este rezervata acelora care vor sa devina, sau sunt destinati sa devina, mari maestri**. Este cea mai puternica initiere intrucat o primesti direct de la/ sau prin Iisus Hristos, iar din momentul in care incepi s-o marturisesti tuturor celorlati si sa schimbi constiinte, din lumea tenebrelor se vor napusti peste tine hoarde intregi de slujitori intunecati, orbi, manipulati de ura si orgolii**.** Asa trebuie sa se intample, Dumnezeu ingaduie acest lucru, caci nu poti deveni mare maestru fara sa cunosti lupta, fara sa te ridici deasupra propriilor imperfectiuni care iti vor spune sa-i urasti pe cei care iti vor raul**.** Acestia din urma, slujitorii intunericului, au si ei rostul lor, ei ne pot fi buni instructori, ne pot revela foarte bine fricile si slabiciunile ramase in adancul nostru. Dar nicio clipa sa nu-ti fie frica , caci tu ai mereu prezent in minte si inima acest lucru: **langa tine este Cel care a stapaneste toate universurile, Iisus Hristos, si alaturi de El si cu ajutorul Lui vei invinge totul, caci iubirea pe care o ai pentru El si iubirea pe care El ti-o daruieste, te face de neinvins, un biruitor peste toate cele ce sunt in acesta lume si in toate celelalte.** Este forma de crestere cea mai rapida, caci iti cere sa porti toate luptele cu iubire si bucurie, caci stii ca iL marturiesti pe cel de neinvins, pe Iisus, a carui iubire infinita continua sa salveze aceasta lume de la prabusire.

c. Lumina este hrana cea mai inalta a sufletului, si trebuie sa ne indreptam exclusiv spre aceasta. Vom recunoaste invatatura luminii, cand ni se va spune, ca lumea este plina de sens si de responsabilitate fata de creatie si legile spiritului, ca exista o Vointa Suprema care a creat totul si priveste indeaprope evolutia universului, ca tu esti chemat sa-ti actualizezi prin iubire neconditionata toate potentialile divine in vedrea indumnezeirii tale. Asadar, ceea ce iti sporeste cunoasterea responsabila despre viata, despre sine si Dumnezeu este Lumina, tot ceea ce reduce viata la o simpla intamplare, care simplifica cunoasterea de sine doar la trupul fizic si ignora o Inteligenta Superioara Universala ca Creator a tot ceea ce exista, nu este o cunoastere a Luminii, deci este superficiala si ignoranta din perspectiva adevaratei cunoasteri, este intunecata, si deloc datatoare de sanatate sufleteasca si

trupeasca. Cand ni se propavauieste cu ne exista legi si principii spirituale, ca nu exista nicio responsabilitate, ca totul este un amalgam de lumina si intuneric, de adevar si fals, ca nu exista distinctie dintre ele, sa fii convins ca asta nu este invatatura luminii, ci a intunericului care vrea sa-ti distruga sufletul. Tu urmeza invataturile Luminii, singurile care te vor ajuta sa cunosti adevarata libertate si bucurie de a fi.

d. Intelepciunea este conditia sufletului obtinuta printr-o inima si o minte echilibrate si purificate: trebuie sa aspiram prin cunoastere continuua catre inteleptirea inimii si inzestrarea mintii cu iubire. Atat mintea cat si inima trebuie sa depuna eforturi considerabile pentru a se purifica. Mintea trebuie sa fie rationala, sa urmeze legile logici, dar trebuie sa accepte ca gradul ei de intelegere este strict legat de nivelul de cunoastere stiintifica aferenta timpului sau. Astfel, mintea nu trebuie sa fie dogmatica, ci sa se pastreze mereu deschisa si sa caute iubirea pentru a putea primi intuitii si revelatii superioare. Inima trebuie eliberata de sentimentalisme banale si triviale, de emotiile inutile, superficiale, si nu trebuie sa se lase manipulata de sentimente joase. Inima trebuie sa fie preocupata de iubirea spiritualizata si de intelepciune, caci ea, inima, este poarta prin care primim cunoasterea superioara si cele mai inalte intuitii care ne dezvaluie cunostiinte despre Dumnezeu si creatie.

e. Smerenia ne spune ca trebuie sa ne dobandim linistea prin ascultarea de legile creatiei. Sa fii constient in orice clipa ca totul are sens, totul are o masura, si ca tu esti inzestrat cu daruri pe care tu trebuie sa le gestionezi, sa le dezvolti, sa le duci la desavarsire. Orgoliul de a ne crede superiori, mai buni decat altii, nu este decat o ignoranta intoarsa pe dos. Asadar asculta de legile creatiei, fii supus lor pentru a dobandi adevarata libertate, cunoastere si intelepciune. Smerenia sa-ti fie cenzor si sa-ti stapaneasca toate reactiile nascute din orgoliu si facute din mandrie desarta. Si nu uita, nu accepta nicio ispita, nicio lupta, nicio provocare din partea semenilor, fi smerit, caci lupta ce adevarata se da cu tine insuti si nu cu ceilalti. Cand vei reusi sa te biruiesti pe tine, ii poti invinge pe toti ceilalti prin iubire si smerenie. Si mai tine minte un lucru, pastreaza-ti puterile si energiile pentru confruntarile inevitabile care vor urma cu forte nevazute, care vor voi sa te opreasca din drumul desavarsirii tale.

f. Echilibrul este situarea corecta in toate situatiile. Cunoasterea si pastrarea masurii este singura cale care ne poate garanta o atitudine

inteleapta in fata tuturor experientelor. Astfel trebuie sa ne luptam in permanenta impotriva egoismului, orgoliului si lacomiei noastre care ne fixeaza pe noi in centrul universului, iar pe toti ceilalti ii azvarla la periferia neinsemnatatii. Excesul, indiferent de felul in care s-ar manifesta, ca lacomie a trupului, a stomacului, a sexului, a mintii sau a inimii, face un imens rau fiintei. Asadar in nimic nu-ti este ingaduit excesul, doar echilibrul si dreapta masura iti vor fi calauze. *Cum vom recunoaste dreapta masura*? Simplu: de indata ce in simturi, in instincte, in minte sau in inmima apare senzatia de satietate, trebuie sa ne oprim imediat, caci dincolo de asta inceteaza nevoia si incepe excesul.

g. Libertatea interioara este conditia implinirii desavarsirii noastre. Fara libertatea noastra launtrica noi nu vom putea cunoaste adevarata viata si marile daruri spirituale. Astfel mintea, inima, sufletul trebuie sa fie eliberate de lucruri inutile, de o scazuta importanta, ele trebuie sa se concentreze exclusiv, in orice circumstanta exterioara pe marile valori spirituale. Daca ne vom tine mintea si inima ocupata cu nimicuri, libertatea noastra se imputineaza si nu ne va mai fi cu putinta sa pricepem lucrurile cele mari. Asadar pentru veritabila cunoastere a lumii si a sinelui este obligatoriu sa ne pastram libertatea interioara. Orice tip de incrancenare sau indarjire facuta din orgoliu sau pentru un scop meschin, si nu din dorinta de a persevera in bine, in cunoastere si in lumina, produce o scadere a libertatii.

h. Rabdarea este o mare virtute, asemanatoare credintei. Chiar daca totul pare lipsit de sens, chiar daca nimic pare ca nu mai soseste la timpul sau, chiar daca socotim ca ceea ce avem si suntem este putin in raport cu ce socotim ca meritam, **totusi, noi, niciodata, sa nu ne indoim ca tot ceea ce ne lipseste ne va veni cand suntem pregatiti sa-l primim si sa-l intelegem**; **ca nonsensul se revela ca plin de sens, daca nu am pus sub semnul intrebarii imensa iubire a lui Dumnezeu fata de noi**; caci avem si suntem, atat cat putem duce si cuprinde intr-un cert moment, ca nerabdarea de a fi sau de a avea mai devreme decat timpul cuvenit poate provoca mari dezechilibre; **cand insa am dobandit adevarata putere a intelegerii si a rabdarii, atunci totul ni se da, caci deja ceea ce ni se daruieste, vine ca sa ne sporeasca fiinta si nicidecum s-o saraceasca.**

i. In lupta pe care trebuie s-o duci, sa ai grija sa nu te ranesti pe tine sau pe semenii tai. Lupta se va desfasura, se va purta pe doua paliere. **1**. **La nivel interior, cu propriul sine**.

Cand te vei aseza pe drumul initierii de sine, sa stii ca in interiorul tau se afla numeroase inertii, obstacole, programe negative care se vor razvrati impotriva vointei tale de schimbare. Din adancuri vor iesi la suprafata multe frustrari, multe neimpliniri care isi vor cere dreptul la existenta. Tu sa fii docil cu tine, sa fii bland, sa te iubesti si sa nu vrei transformari miraculoase, sa ai rabdare. In schimb, cand te observi ca devii prea ingaduitor cu imperfectiunile si slabiciunile tale, atunci este momentul sa fii aspru si hotarat cu tine, si sa actionezi fara ezitare pentru a curma manifestarea imperfectiunilor.

2. La nivel exterior, cu ceilalti si cu lumea. Poate ca nu ai ajuns inca la o Lumina inalta, si mai exista inca multe programe de agresivitate in tine. Avand in vedere existenta acestor programe cu siguranta vei mai fi atacat -verbal, emotional, psihic, energetic sau poate chiar fizic. Atunci trebuie sa stii ca nu ai voie sa manifesti deloc agresivitate, chiar daca tu trebuie sa te aperi, ci sa lupti mereu detasat fata de adversar/semenul tau, si sa fii constient ca nu el, fiinta divina din el, ci programele de ura si agresivitate pe care acesta si le-a format de-a lungul multor greseli te ataca. Si te ataca pentru ca tu rezonezi cu ele, pentru ca exista multe corzi energetice intre voi. Sa incerci sa-l pretuiesti si pe el/ea, caci si tu ai fost candva ca el/ea, si astfel corzile energetice negative se vor arde de la sine. Iar, cand lupta trebuie sa se desfasoare impotriva intunericului, tu sa te lupti cu seninatate, fara incrancenare, fara niciun pic de ura, si ar fi bine sa poti incearca sa simiti o anumita compasiune si pentru cei care ii slujesc raului. Sa nu fii niciodat crud cu ei, ci sa le acorzi mereu iertarea ta, si lasa-i in seama Bunului Dumnzeu sa-i judece.

3. Alegera unui model suprem/ un maestru, cel cu care vrei sa semeni, care sa te inspire si sa te atraga catre el. Dupa ce am inteles ce-i cu fiinta noastra prin aceasta viata si in acest univers, trebuie sa ne alegem un model suprem, sa ne propunem sa semanam cu **Cineva**. Este obligatoriu sa-i luam ca modele pe Cei mai mari care au existat pe pamant, **pe Iisus, pe Maica**. Intotdeauna modelul sa fie un mare exponant al intelepciunii, al iubirii, al spiritualitatii, al moralitatii si al profesionalismului. In cazul ultim, al modelelor profesionale, daca nu sunt si modele de intelepciune si spiritualitate atunci sa fim atenti ca influenta acestuia sa se reverese strict in spatiul profesiei. *De ce avem nevoie de un model suprem* ? Simplu, pentru ca Modelul exercita o puternica influenta foarte benefica asupra noastra, are puterea sa ne ridice la Sine, la inaltimea la care este situata Fiinta modelului. Pentru ca transferul de energie, de lumina, de intelepciune, si multe alte daruri, sa se poata realiza este nevoie ca discipolul sa aiba o mare iubire pentru Maestrul sau, sa se hraneasca din exercitiul de adoratie catre acesta. Deci sa-i iubim si sa-i adoram pe **Iisus si Maica Sa si a noastra, a tuturor**. De

asemenea, pentru a intelege foarte bine modelul/maestrul ales, trebuie sa-l cunoastem foarte bine, trebuie sa-l studiem, sa reflectam indelung asupra vietii sale, asupra atributelor si implinirilor sale. Nu este suficient sa ne alegem un model ca sa beneficiem de ajutorul sau. Trebuie sa ne dedicam timp si reflectie pentru a-l cuprinde cu inima si mintea, cu intreaga fiinta, cu o imensa iubire.

4. Curajul de a privi inlauntrul tau, asa cum te-a gasit momentul treziri spirituale. Odata ce ai inteles care este modelul tau ideal si ceea ce trebuie sa devii trebuie sa accepti sa te privesti cu adevarat asa cum esti. Din momentul in care ti-ai ales modelul trebuie sa ai curajul sa te observi prin comparatie, la modul cum esti alcatuit. Trebuie sa-ti vezi lipsurile, imperfectiunile ca sa poti incepe cladirea asemanarii cu modeul tau. Nimic nu trebuie sa ne dispere sau sa ne impinga spre tristete. **Ceea ce am fost si inca mai suntem are o singura importanta: stim punctul din care incepe transformarea noastra**. Atat. Dumnezeu ne iubeste oricum, numai ca de acum asteptarile Lui fata de noi incep sa creasca si ne trimite in ajutor mii de ingeri pentru autoinitierea noastra. **Astfel, acesta este e momentul sa-ti inchei problemele cu trecutul si sa te accepti asa cum esti, pentru inceput, pentru a initia procesul eliberarii de orice frustrare, remuscare sau sentiment de vinovatie.** Nu trebuie deloc sa mai traiesti in trecutul tau, cu fricile, necredinta, suferinta, tristetele, cu complexele noastre de superioritate sau inferioritate. **Singura concentrare trebuie sa fie pe ceea ce vrei sa fii.**

5. Incepi sa-ti propui scopuri realizabile pe un termen relativ scurt. Nu trebuie sa cautam sa ne schimbam imediat in ceea ce ne-am propus sa devenim, este aproape imposibil. Schimbarea noastra este necesar sa aiba loc in mai multe trepte. Astfel sa ne propunem lucruri realizabile, foarte posibil de atins pentru moment. Propunem un exemplu care sa ne serveasca drept model general, si anume: avem o mare neiertare in interiorul nostru pentru o anumita persoana, datorita unei experiente din trecut. Ei bine: 1) mai intai intelegem ca neiertarea ne face mult rau, ne afecteaza toate structurile, ne inbolnavim, ne eupizeza de energie, **asa ca ne propunem sa fim indiferenti fata de acea persoana, si astfel incetam s-o mai uram**; 2) mai tarziu ne gandim ca poate acea persoana avea vreun motiv sa actioneze in felul in care a actionat, **si astfel ne extindem constiinta si facem o incercare a de a-l intelege pe celalalt;** 3) apoi, continuand reflectia, nu o gasim in mod exclusiv vinovata pentru ceea ce ni s-a intamplat, **si astfel incepem s-o acceptam putin cate putin**; 4) pe urma iti dai seama ca persoana are si parti bune, si ca intr-o zi ai putea-o privi, totusi, ca pe o prietena, **acum deja perspectiva relatiei cu aceasta persoana s-a schimbat in mod esential**; 5) si, in sfarsit, vei descoperi ca si ea are multe greutati, mult suferinte, si astfel se naste o certa compasiune pentru ea, **iar de aici incolo este deschisa calea catre iubire.**

Astfel trebuie sa ne propunem sa ne schimbam in timp, sa nu ne impunem miracole noua insine pe timp scurt ca nu vom reusi. Daca, insa, vom avea intelepciunea de a ne propune schimbari treptate, sistematice, orice schimbare devine cu putinta.

6. Trebuie sa fii constient ca in munca de schimbare trebuie sa antrenezi toate cele trei facultati: vointa, iubirea, intelectul. Schimbarea va fi cu putinta daca vom solicita intelectului sa depuna eforturi de intelegere; inimii sa-si curete emotiile, si prin rugaciune sa dobandeasca energii din inalt; iar vointa nu trebuie sa actioneze oarba, ci trebuie sa asculte de minte si inima. Asadar, trebuie ca mintea sa elaboreze planul schimbarii, sa fixeze fazele intermediare si sa aiba un control a progreselor obtinute; inima insasi trebuie sa sustina acest plan prin intuita sa, si mai ales sa acceseze din energia infinita existenta in univers pentru a da forta procesului; si numai dupa ce mintea si inima au conlucrat in elaborarea planului, vei obliga vointa sa actioneze, dirijata fiind de mintea iubitoare si inima inteleptita.

8. Iti propui sa traiesti mereu in prezent. Toate simturile tale sa fie active, toate gandurile sa fie controlate, sa nu le lasi sa curga in dezordine. Nu-ti vei mai permite sa lasi mintea sa aiba ganduri haotice, fara nicio noima; mintea trebuie sa se concentreze pe lucruri inalte, pe ideii nobile si spirituale, nu trebuie s-o lasm sa se ocupe de nimicuri, caci resursele sale se vor epuiza fara rost.
Si nici simturilor sa nu le dai o libertate excesiva, sa nu le lasi sa se raspandeasca dupa bunul plac, ci sa le dai libertatea cuvenita, insa mintea calauzita de ratiunile superioare, de principiile stabilite, sa exercite un control asupra lor si sa le canalizeze doar acolo unde este interesul nostru spiritual, caci toate aceste lucruri necontrolate vor consuma fiintei energiile cele mai inalte;
Iar inima sa n-o lasi sa se hraneasca cu sentimentalisme, cu emotii prost intelese, cu trairi de vibaratie joasa. Astfel sa nu ne hranim inima cu emotii de genul celor intalnite prin telenovele, in emisiuni de scandaluri si in alte emisini de foarte mult prost gust, caci altfel nu vom mai fi capabili sa mai pricepem ceva.
A fi prezent inseamna ca toata fiinta ta este constienta de sine, **insa fara a deveni rigid**. Atentia sa fie distributiva, dar concentrata, adica sa percepi prezentul si tot ceea ce te inconjoara cu toate organele de simt si analiza, dar sa reusesti sa ramai concentrat pe ce te intereseaza, **sa devii una cu modelul tau suprem, Iisus.** Ceea ce nu are deloc legatura cu scopul transformarii tale, ar fi mai bine sa ignori. Si, reamintim, tot timpul concentrarea ta sa fie pe timpul prezent, trecutul numai este relevant pentru ceea ce ti-ai propus, iar viitorul se stabileste in momentul prezent al actiunii. Desi procesul schimbarii se deruleaza in timp , mintea si inima trebuie sa fie ocupate doar pentru prezent, avand perspectiva devenirii tale.

9. Folisirea eficienta a timpului. Desi tu esti o fiinta care apartine vesniciei, totusi prezenta spiritului in trup este efemera. Din acest motiv trebuie sa inveti sa-ti gestionezi timpul cu multa intelepciune, astfel incat sa-l poti utiliza cu maxima eficienta si luciditate. Nu-ti vei mai ingadui sa-ti pierzi timpul in actiuni inutile sau fara sa faci ceva folositor pentru suflet, minte sau inima. Toate activitatile sau nonactivitatile care iti consuma timp si energie - si nu iti sporesc fiinta in frumusete, noblete si intelepciune – trebuie imediat sa renunti la ele. Nu citi carti din care nu ai nimic de invatat; nu-ti irosi timpul cu oameni care nu vor deloc sa se schimbe, nu vor sa faca nicio investitie in cunoastere si in sufletul lor si nici nu vor sa renunte la imoralitate (acestia nu se vor trezi in aceasta viata, dar iubestei oricum, asa cum sunt ei); nu pierde vremea in vizionarea de programe TV - unde barfa, critica, violenta, judecata, prostul gust este laitmotivul emisiunilor. De asemenea este necesar sa inveti sa-ti alternezi preocuparile pentru a ajunge la un anumit echilibru. Astfel este o vreme in care trebuie sa-ti hranesti sufletul, prin rugaciune si meditatii catre Fiinta Absoluta; este o vreme cand trebuie sa te indeletnicesti cu cele ale minti, citind din cartile sacre, sau din mari maestri ai Luminii; este si un timp in care, trebuie sa te ocupi de corpul tau, sa-ti pastrezi sanatatea si frumusetea prin sport si plimbari in natura; este un timp cand inima trebuie nutrita, atunci asculta marile compozitii muzicale care redau armonia universului, asculta-i pe cei care vorbesc de idealuri inalte, nobile; si este si un timp de repaos, respecta-ti orele de somn. Aceasta alternanta de activitati va inlatura actiunea monotona si va hrani toate facultatile tale, si te va ajuta sa atingi desavarsirea. Un lucru este foarte important de tinut minte: sa nu devii un robot, sa nu-ti planifici totul foarte meticulos, caci vei deveni foarte rigid si vei pierde esenta. Solutia este sa-ti faci un plan care sa cuprinda actiuni cat mai variate, pentru fiecare facultate a sufletului, dar sa ramai natural, firesc, sa-ti ingadui, conform intuitiei interioare, o concentrare mai mare pentru o anumita activitate, insa sa ai grija sa nu le ignori pe celelalte . Urmand acesta indicatie te vei dezvolta foarte armonios, vei simti adevarata libertate si vei creste fara niciun blocaj interior, fara nicio obsesie, fara nicio frustrare.

10. Este necesar sa-ti exersezi foarte mult observatia si analiza. Tot ceea ce ni se intampla are o adanca semnificatie, astfel orice experienta interioara sau exterioara, trebuie analizata si supusa intelegerii tale. Nu lasa nimic din tot ceea ce ti se intampla fara sa vrei sa intelegi de ce. Nu conteaza ca nu vei gasi raspunsul imediat - poate ca va veni dupa cateva zile, saptamani sau dupa luni – dar, prin faptul ca te intrebi cu smerenie despre ceea ce se petrece cu viata ta, cu sufletul tau, creeaza premisa ca sa primesti raspunsul. Unei vieti care se ignora pe sine, care nu vrea sa se cunoasca si nu doreste sa dobandeasca intelepciune, nu i se iau daruri, ci i se iau**. Asadar atentia se adreseaza atat proceselor launtrice, cat si experientelor exterioare. Trebuie sa fim constienti ca ceea ce ne provine din experienta exterioara a fost creat si determinat si**

de la nivel interior, si invers – ceea ce traim la nivel interior a fost determinat, cauzat si din exterior. La un nivel subtil intre cele doua nu exista diferenta. De aceea este necesar sa fii foarte atent la cele doua tipuri de experienta, interioara si exterioara. Incercand sa intelegem experientele prin care trecem si modul in care noi reactionam la ele ne vom descoperii pe noi insine cu toate apectele bune si mai putin bune. Astfel identificand in mod clar, concret, care sunt partile noastre mai slabe vom sti mai bine cum sa le imbunatatim.

11. Avand mereu in minte modelul ideal iti analizezi orice reactie emotinala, intelectuala, orice actiune. Pentru a sti cum sa-ti modifici reactiile tale emotionale si intelectuale te raportezi in permanenta la modelul tau suprem, caci acesta va juca rolul de indrumator, de filtru care iti va reaminti in orice clipa, in orice incercare, versiunea corecta a gandurilor, a emotiilor si actiunilor tale. In momentul in care esti supus incercarii pentru a creste spiritual, trebuie sa actualizezi imaginea modelului cu toate harurile aferente, sa-l invoci pentru a putea beneficia de energiile sale superioare. Chiar daca, mai ales la inceput, reactiile tale nu vor fi intocmai cu ceea ce ti-ai propus, cu asteptarile tale, sa nu deznadajduiesti, ca in tine deja incepe sa se formeze substanta si matricea informationala sufleteasca ce te va purta inspre izbavire. Pentru ca, atunci cand esti si devii constient de modul in care ai reactionat - cu toate ca nu a fost cel mai corect cu putinta, dar iti impui vointa de a te imbunatati ca fiinta, de a-ti corecta imperfectiunile cunoscute de acum, - inlauntrul tau deja se formeaza noi structuri, de care vei avea habar mai tarziu.
Asadar analiza tururor reactiilor avute la nivel interior sau exterior, trebuie realizata imediat ce s-au consumat, pentru a putea evalua gradul de corectitudine al acestora, iar talonul, scara de comparatie, sa fie principiile stabilite si atributele Modelului/Maestrului ales.

12. Puterea de a-ti controla toate reactiile inainte ca ele sa prinda viata in exterior sau inlauntrul tau. Astfel, dupa ce te-ai obisnuit cu analiza propriilor reactii, pasul urmator trebuie sa fie **dobandirea puterii de a impune un filtru tuturor emotiilor si actiunilor inainte ca acestea sa se transforme in actiune sau in emotie manifesta**. Orice gand care iti vine in minte si este contrar principiilor stabilite trebuie cenzurat, orice emotie care nu corespunde cu trairile inalte ale inimii trebuie inabusita. Posibilitatea de a face acest lucru este simpla: ori incepem sa ne rugam, ori invocam numele lui Iisus, ori rostim o formula mentala care corespunde principiilor si este contrara emotiilor sau gandurilor negative venite in minte. Exemplu: ne vine un gand de agresivitate fata de o anumita persoana, *ce trebuie sa facem ?* Inlocuim acest gand negativ cu un gand (chiar o rugaciune) de pretuire, de respect, chiar de iubire pentru persoana respectiva. *Care este efectul* ? Am stopat o sursa de energie negativa care ne

putea face mult rau si chiar poate produce karma, si am transormat-o prin acest exercitiu de autocontrol intr-o sursa de lumina, de energie benefica, de crestere spirituala, atat pentru noi cat si pentru cei care initial voiam sa-i agresam, si astfel darurile cerului se vor rasfrange peste noi.

13. Nevoia de a fi foarte flexibil, foarte adaptabili oricarei situatii. Nevoia de a creste, de a a te schimba se va realiza prin experimentarea unor situatii foarte variate, uneori vei avea impresia ca ceea ce ti se cere este contrar principiilor stabilite. Dar nu este asa, in spatele tuturor experientelor se ascunde Intelepciunea Absoluta a Bunului Dumnezeu. Astfel, nu trebuie sa ai niciun sablon comportamental, sa cunosti principiile si sa te orientezi dupa ele si astfel vei putea intelege intelepciunea tainuita in fiecare situatie. Va trebui sa intelegi ca mintea si inima sunt nevoite sa caute o formula de reactie si de adaptare pentru fiecare situatie in parte. In mod firesc, multe situatii sunt asemanatoare, unele insa vor fi inedite, noi, de aceea nu vom folosi o schema prestabilita, caci nu ne poate fi de folos, ci, dimpotriva, chiar ne poate impedica sa atingem ceea ce ne-am propus.

Asadar, intotdeauna, in oricare situatie, daca avem in minte marile principii si am ales sa ne calauzim dupa ele, vei vedea ca vei gasi calea de a reactiona corect. Asadar fii liber, inventiv, creator si urmareste marile principii. Nu este greu, doar la inceput. Cu timpul iti vei forma anumite instincte care te vor ajuta sa raspunzi corect oricari situatii noi.

14. Iti propui, cu inteligenta, sa-ti ajuti semenii. Dupa ce ai inceput sa te cunosti foarte bine si sa ai o buna stapanire de sine, esti apt sa-i ajuti pe oameni intr-un mod foarte eficient. A sti cum sa-i ajuti pe oameni este o mare intelepciune, una dintre cele mai mari intelepciuni. Semenilor nostri nu trebuie sa le dam mereu tot ceea ce ne solicita, ci trebuie intotdeauna, cum spune si intelpciunea populara, sa le oferim mijlocul, calea, instrumentul prin care acestia sa se ajute singuri. Astfel trebuie sa ne propunem mereu sa le transmitem marile principii ale creatiei, legile spirituale, sa-i ajutam sa se schimbe la nivel de sine. Munca pe care trebuie s-o facem noi pentru ei nu trebuie sa substituie efortul acestora de a se intelege pe sine, si de a se corecta conform cu legile divine. Cand oferim totul sau prea mult, de obicei oameni uita sa se schimbe, si, mai grav, incep sa creada ca totul li se cuvine. Iata aici unul din principiile fundamentale ale educatiei: **ori de cate ori oferi ceva cuiva, ai grija ca acel cineva sa intelega darul primit si ca acesta la randul sau sa invete sa-l ofere altcuiva**. Daca tot timpul oferim si nu solicitam ca rasplata sa fie transmiterea darului mai departe, atunci darul ar putea fi in zadar. Atentie, Dumnezeu ne cere sa ne ajutam si sa ne iubim semenul intotdeauna, dar ne cere sa fim si intelepti. Absolut toti oameni, intr-o forma sau alta trebuie ajutati. Chiar si atunci cand, sa spunem, aparentele ne spun contrariul.

Exemplul nr. 1: vine o anumita persoana la noi, in caliate de terapeuti, si ne solicita ajutorul. Noi, prin analiza rapida si folosind intuitia (consideram cu nu putem sau nu avem posibilitatea de a masura Voia Domnului prin tehnicile de masuratoare stiute), realizam ca aceasta persoana nu cauta deloc sa se schimbe, ci vrea doar sa capete ajutorul nostru energetic fara sa faca niciun efort interior pentru a se schimba. *Astfel cum trebuie sa reactionam in acest caz?* Daca este vorba sa ne oferim ajutorul ca terapeuti, ii ceri persoanei sa se roage alaturi de tine (nu-i refaci structurile afectate si nici nu-i cureti blocajele, deci nu intri in Karma ei) , si astfel si tu si ea ve-ti primi energii din inalt, fara sa incalci Voia Divina, iar persona in cauza, daca te va cauta in continuare, se va schimba si se va vindeca. Insa, daca aceasta refuza sa se roage alaturi de tine, ii spui foarte simplu ca nu ai cum s-o ajuti daca ea nu vrea sa se ajute pe sine. Ii spui ca terapia nu are efect daca ea nu vrea sa participe, si daca chiar nu vrea, din necredinta, orgoliu sau incapatanare, o lasi in pace si te retragi. Astfel implinesti Voia Domnului.
Exempul nr. 2 : Daca ni se cer bani (indiferent cine ne-o cere, un apropriat, o cunostiinta sau un cersetor pe strada) si avem posibilitatea de a-i oferi, atunci cand ii oferim ii conditionam in felul urmator: **Iti dau acesti bani in numele lui Iisus Hristos, ca tu sa-i poti cheltuii conform Voii Domnului si a Binelui tau Suprem**. Astfel, daca aceasta persoana trebui sa-si ia o lectie karmica prin lipsa de bani, tu conditionand bani oferiti de legile divine, soliciti ingerilor din astral sa intervina ca persoana respectiva sa-i consume cu intelepciune sau pur si simplu bani vor ajunge la cineva care ii merita. Astfel ne punem la adapost de incalcarea legilor divine, si implinim mereu legea Iubirii.
Poate ca bani nu-ti vor fi returnati, in cazul imprumutului, dar sa fii convins ca Bunul Dumnezeu te va rasplati inzecit.
Asadar Dumnezeu ne cere sa-i iubim si sa-i ajutam pe oameni, dar ne cere, si noua si semenilor nostri, sa invatam principiile spirituale pentru a deveni intelepti si sa implinim Voia Divina intotdeauna.

15. Comparatia cu modelul ales, pentru a putea aprecia progresele obtinute. Dupa ce ai parcurs un drum lung, al unei mari transformari, este momentul sa te masori cu modelul/maestrul ales. Trebuie sa vezi cat de mult ii semeni, cat de mult gandurile tale se aseamana cu ale Lui, cat de mult emotiile tale se identifica cu ale Sale, cat de mare este gradul de silimitudine dintre actiunile tale si cele ale Modelului/maestrului tau. Astfel prin comparatie vei stii cat de mult te-ai schimbat, cat de mult iubirea pe care i-o porti te-a transformat. Nu conteaza daca nu esti inca precum maestrul tau, important este sa observi cat de mult ai inceput sa-i semeni, cat de mult te-ai apropriat de el, fiind ca el. Chiar daca esti inca departe de inaltimea acestuia, ceea ce este cu adevarat insemnat, este sa poti oberva ca a aparut o ingemanare cu el.

16. Realizarea saltului la o noua constiinta. Dupa ce ai observat progresele infaptuite vei realiza ca traiesti deja intr-o noua constiinta. Poate ca inca lipseste mult sa fii precum maestrul tau, dar prin faptul ca iubirile voastre s-au unificat, te ajuta sa te inalti la un alt nivel de constiinta, unde deja perceptia deveniri tale este foarte vizibila si asta iti da o si mai mare forta. Acum, privind in trecutul tau, intelegi ca totul a avut un sens major in viata ta, ca ceea ce era inexplicabil acum s-a lamurit, ca totul trebuia sa se petreaca asa cum s-a petrecut ca tu sa ajungi aici. Acum te-ai reconciliat cu trecutul tau pentru totdeauna. Prin unificarea cu Modelul tau Iisus Hristos, de fapt tu te-ai unificat cu intreaga umanitate, cu intregul cosmos. Dispare complet senzatia separabilitati. Ii vei privi pe ceilalti si iti vei da seama ca, de fapt, toti sunt fratii si surorile tale, ca nu mai poti ura sau invidia nici macar o singura fiinta din univers, caci in realitate, acum ai inteles, te agresezi pe tine insuti. Iata s-a nascut constiinta care te unifica cu totul, care iti spune ca tu esti parte din intreg, si intregul se regaseste in mod complet in tine.

17. Actualizarea conditiei de fiu de Dumnezeu. De indata ce destinul ti s-a lamurit pe de-a intregul si ai priceput ca nu exista separare - ci ca intr-un mod tainic, prin legaturi energetico-informationale noi suntem legati unul de celalalt, si noi toti suntem intr-o puternica conexiune cu Supremul Creator, Fiinta Absoluta - acum ai trecut la un alt prag al tau si al umanitatii. Caci de acum incetezi sa mai traiesti ca un simplu om, acum iti realizezi in mod deplin divinitatea, te comporti ca un Fiu/Fiica de Dumnezeu, ca un autentic Fiu al Luminii, si resipiri libertate, intelepciune, iubire, bucurie, lumina, smerenie prin fiecare celula, prin fiecare componenta a fiintei tale, spirituale si trupesti. Numai exita nicio temere, nicio ingrijoarare, ai castigat multe lupte si asta te face de neinvins. Totusi mai ramane o ultima treapta, actualizarea deplina a Christului.

18. Activarea deplina a Constiintei Christice. Pragul cel mai inalt al evolutiei fiintei este atingerea deplina a Constiintei Christice, coborarea Hristosului, a tuturor harurilor Duhului Sfant, **constiinta care a fost atinsa doar de Iisus Hristos**, de-a lungul miliardelor de ani de existenta a universului. **Doar El a devenit de aceiasi Fiinta cu Tatal, Creatorul Suprem**. Fii ai lui Dumnezeu sunt mai multi, oricum un numar foarte, foarte, foarte mic, extrem de mic in raport miliardele de fiinte care au avut aceasta sansa. Hristosul, insa este rezervat celor mai mari dintre cei mai mari care au trecut pe aceasta planeta si prin toate celelalte. Posibilitatea este deschisa tuturor, dar sa ajungi acolo iti trebuie cu adevarat o **iubire, o intelepciune si smerenie infinite.**

Ca sa putem vorbi despre ceea ce se simte cand Christosul interior a fost activat in mod deplin, **trebuie sa ne gandim mult la Iisus Hristos si sa-L intelegem printr-o totala iubire**. Astfel, Constiinta Christica este total unificata cu Tatal Ceresc, toate misterele lumii sunt pe deplin revelate, constiinta va fi cu mii de ani naintea intelegerii stiintifice contemporane cu prezenta Ta istorica in lume si vei putea merge pana la inceputurile

creatiei lumii, si Tu ai luat parte la aceasta. Te identifici cu tot universul, cu intreaga creatie, si intreg universul este casa Ta. Din acest moment Tu si Tatal ceresc una sunteti, o singura constiinta, o singura iubire, o singura vointa.
Lumea in care traiesti este o lume a bucuriei, a luminii infinite, a iubirii nemarginite, dar vei mai cunoaste durerea, cand vei privi la copiii tai, la frati tai mai mici, oamenii, si atunci inima iti va fi fulgerata de durere si chipul se va umple de lacrimi, caci vezi in cata ignoranta si suferinta se complac in continuare. Dar acum stii totul, ai inteles ca fiecare are drumul sau, timpul sau. Iar de acolo, din ceruri, Te vei ruga necontenit pentru oameni, ii vei ajuta neconditionat, poate ca, si in cel din urma ceas al aventurii sale ontologice omul se va trezi si isi va ridica privirea inspre cer, inspre conditia sa fireasca si casa sa cea dintai. **Si te vei ruga, si vei deschide larg portile cerului fiecarei constiinte care il cauta pe Bunul Dumnezeu din iubire si cu sinceritate. Si bucurie imensa va fi in cer, cand unul dintre cei rataciti va regasi drumul inspre caminul sau ceresc. Amin.**

Cu multa iubire si prietenie**,**
Dumitru DARLAIANE

Despre blandetea si compasiunea desavarsite

Sau despre Maica Domnului

16 August 2012

Daca am ignora rolul cu totul extraodinar al Fiintei Spirituale numite Fecioara MARIA, din intelegerea crestinismului - si, prin consecinta, a intregii evolutii spirituale a omenirii - atunci lumea spirituala va fi mult mai saraca. *De ce ar fi atat de insemnat sa intelegem semnificatia prezentei Maici Domnului in viata spirtuala a omenirii ?* Raspunsurile sunt multiple, ne vom opri doar la cateva, socotim noi dintre cele mai importante.

Planul divin de evolutie/mantuire a lumii.

Destinul lui Iisus si al Maicii Sale nu se pot separa, ci, dimpotriva, destinul unuia s-a implinit prin destinul celuilalt. In planul Divin de purificare a pamantului de karma grea - creata de noi, oameni razvratiti impotriva principiilor creatiei - Bunul Dumnezeu a decis sa-si trimita Fiul pentru a rascumpara lumea si sa faca cu putinta evolutia constiiintei inspre indumnezeirea omului. Fiul lui Dumnezeu - Iisus Hristos, trebuia, insa, sa vina in lume printr-o fiinta a lumii, sa cunoasca lumea ca om, si apoi s-o mantuiasca, din conditia de om. Mantuirea a insemnat si inseamna sa transformi in Lumina cantitatile uriase de energii negative create de om, pentru a da din nou posibilitatea sufletului si spiritului uman sa se inalte catre cer, si astfel sa cunoasca indumnezeirea. Cu totii stim ca bunul Dumnezeu a pregatit din timp vasul feminin ce avea sa dea nastere Fiului lui Dumnezeu, caci trebuia sa fie vasul cel mai curat, dintre toate cele existente atunci pe pamant. Ratiunea pentru care Dumnezeu, pentru a da nastere Fiului Sau in firea umana, a ales fiinta cea mai pura, cea mai blanda, este acela ca Iisus Hristos trebuia sa vina pe lume intr-o fiinta fara egouri, fara cel mai mic orgoliu, de o mare iubire, astfel incat El, venind si fiind in totalitate pur, sa poata prelua asupra Siesi Karma omenirii**. Asadar Iisus Hristos a venit in lume in acel moment istoric si pentru ca fiinta ce avea sa-L aduca in lumea materiei, in lumea corpului fizic, atinsese gradul de puritate necesar coborararii Spiritului lui Dumnezeu.** Deci Maica lui Iisus dobandise o atat de mare puritate sufleteasca incat Dumnezeu Insusi se putea naste prin Fiinta Ei.

Aparitia Maici Domnului in istoria omeniri

Este necesar sa intelegem cum Inteligenta Cosmica a pregatit venirea in lume a lui Iisus, caci, cum am spus, Iisus Hristos trebuia sa vina in lume ca om si sa mantuiasca lume din conditia de om, deci trebuia nascut dintr-o fiinta umana. Dar Iisus Hristos a fost Om-Dumnezeu, deci cand a coborat in lumea materiei, in fiinta trupeasca, spiritul

si campurile Sale info-energetice pline de Lumina Divina, de Duh Sfant, trebuiau sa coboare intr-o fiinta de maxima puritate si smerenie, caci de n-ar fi fost asa, fiinta care i-ar fi dat nastere nu ar fi supravietuit Luminii Divine, si astfel toate strucuturile energetice, sufletesti si trupesti i-ar fi fost arse. Asadar fiinta ce avea sa-L gasduiasca in pantecul ei pe Fiul lui Dumnezeu, pentru a-L aduce in firea umana, trebuia sa fie de o puritate absoluta, caci de n-ar fi fost astfel toate structurile sale s-ar fi dezintegrat. Din acesta ratiune superioara Intelepciunea Universala a pregatit din timp acest vas de cea mai inalta curatenie sufleteasca si trupeasca. Pregatirea a inceput cu parintii Maici, Ioachim si Ana, care au zamislit-o pe fiica lor la batranete, cand biologic aproape numai era cu putinta, dar prin interventia Duhului Sfant, nasterea miraculoasa a copilului a avut loc. Faptul ca Fecioara Maria se naste din parinti batrani nu este deloc intamplator, caci fiintele ce aveau sa-i dea viata trebuia sa fi dat toate probele smereniei si ale iubirii de Dumnezeu, astfel incat sa fi ajuns la intelepciune, sa fi dobandit cunoastere de Dumnezeu si viata, si, evident, sa fi capatat un control deplin asupra instinctelor trupului, caci copilul trebuia sa se nasca curat, si s-a nascut si s-a mentinut curat intrucat parintii aveau credinta si urmau legile creatiei divine. Acest proces de purificare trebuia continuat, astfel ca Fecioara MARIA, de la varsta de 3 ani pana la aproape 15 ani traieste in templul iudaic - se stie ca a fost singura exceptie din intreaga perioada a Vechiului Testament in care s-a ingaduit unei femei sa intre in Sfanta Sfintelor- caci tatal Ioachim promisese lui Dumnezeu ca avea sa-i daruiasca copilul inspre Slava Sa, dar, evident, inclusiv acest lucru era in planul divin al lui Dumnezeu. Deci Fecioara Maria traieste in templu timp de 12 ani, vreme in care invata despre legile divine si isi purifica necontenit toate strucurile info-energetice si trupesti, devenid o fiinta in mod deplin curata, gata sa devina gazda cea sfanta a Duhului Sfant si a Fiului de Dumnezeu.

Si iata ca se implineau vechile profetii, sosise momentul de rascruce al civilizatiei umane: Fiul lui Dumnezeu trebuia sa se intrupeze in fiinta umana. Stim cu totii cum decurg evenimentele din Sfintele Evanghelii, si pricepem acum de ce Iosif, logodnicul promis Mariei, era mai in varsta decat Fecioara Maria, si anume – din aceleasi considerente de ce parintii Sai i-au dat nastere la o varsta inaintata: credinta incercata, puterea de asi stapani instinctele, puterea de a asculta de voia Domnului. Acum toate conditiile se implinisera ca Fiul Omului si al lui Dumnezeu sa se nasca printre oameni.

Nasterea lui Iisus Hristos

Cand Maica Domnului da nasterei Fiului Sau, Iisus, in cosmos are loc o sarbatoare de o insemnatate peste putinta noastra de inchipuire, caci s-a sarbatorit nasterea blandetii depline in fiinta umana, a smereniei absolute, a iubirii nemarginite, a compasiunii desavarsite si toate acestea intrucat copilul lui Dumnezeu, fiinta umana, ratacise calea

catre caminul ceresc si uitase astfel calea desavarsirii fiintei sale, a indumnezeirii. Prima fiinta umana, alaturi de Iisus, care resimte aceste sentimente, evident nu este altcineva decata Maica Sa. Astfel insemnatatea aparitiei Maici in istoria umana si a cosmosului este colosala. Dar sufletulul Maicii nu cunoscuse inca pragul ultim al evolutiei supreme, pragul iubirii neconditionate, acest prag avea sa-l cunoasca cand s-a alaturat Fiului Ei in Iubirea Sa neconditionata catre totii aceia care l-au trimis spre suferinta si moarte. Iubirea Maicii Domnului a trecut atunci de testul suprem al iubirii, iubirea nemarginita de nicio margine a intelegerii sau a umanului, devenind astfel cea de a doua Fiinta intrupata din Univers care a manifestat aceasta dragoste. Prima fiind, asa cum stim cu totii, Iisus Hristos. Din acel moment s-a deschis drumul pentru toate fiintele umane, dincolo de orice religie, rasa sau categorie sociala, sa cunoasca, sa traiasca si sa manifeste dragostea neconditionata.

Maica a tuturor sufletelor blande si smerite.

Prin atingerea acestui prag ultim al evolutiei constiintei – dragostea neconditionata, Fecioara Maria devine Maica tuturor sufletelor blande, smerite, pline de iubire divina. Maica astfel s-a ridicat nu doar la Mama a unei fiinte umane, ci s-a inaltat la statura de Maica a lui Dumnezeu. Caci Ea, Maica, putea sa fi dat nastere lui Dumnezeu-Iisus Hristos dar evolutia Sa sa nu se fi ridicat intrat incat sa Fie alaturi de Fiul, si sa nu fi trecut proba suprema a dragostei – iubirea neconditionata. Si astfel Maica nu doar a dat nastere Celui care a fost desemnat de la inceputul timpurilor sa devina Mantuitorul Lumii - caci asa se face incat Faptuitorul lumii Insusi a trebuit sa vina printre noi pentru a recreea fiinta si lumea, daruindu-i fiintei umane noi structuri spirituale si aducand pamantului mai multe campuri de protectie – dar, de asemenea **Ea insasi s-a ridicat la inaltimea Cerului cel mai inalt devenind model de Mama Divina,** Mama a tuturor sufletelor suferinde, triste, cautatoare de blandete, iubire si alinare. Si astfel din dimensiunile cele mai inalte ale cerului, fiinta ce mai necajita si suferinda pe acest pamant, a castigat o Mama care sa-i vegheaza sufletul.

Indumnezeirea Maicii Domnului

Si s-a mai petrecut un lucru cu totul minunat, Sarbatoare Inaltarii Maicii Domnului este inaltarea sufletului uman la statutul de fiinta indumnezeita, caci Fecioara Maria alaturi de Iisus sunt primele fiinte umane indumnezeite, Maica deschizand posibilitatea ca fiecare fiinta umana sa se indumnezeaisca.

Despre modelele desavarsirii

Trebuie spus ca atat Iisus cat si Maica, sunt Fiinte cu totul Desavarsite - caci nici n-am putea concepe altceva din moment ce vorbim despre Fiul lui Dumnezeu, De o fiinta cu

Creatorul Suprem si de Maica lui Dumnezeu – cu toate virtutile ceresti si spirituale, toate dobandite la nivelul cel mai inalt al universului, astfel ca toate harurile minunate se regasesc in Ei in mod deplin. Insa anumite diferente in accentul pe care fiecare l-a pus in aplicarea principiilor spirituale este cumva evident.

De aceea, desi vorbim despre aceeasi desavarsire absoluta, umanitatea intreaga are doua modele de iubire neconditionata: Iisus Hristos si Maica Sa, Fecioara Maria. Iisus este modelul iubirii, **dar al iubirii care stie sa fie si aspra in intelepciunea Sa Absoluta**, caci asprimea este medicamentul care vindeca rana sangeranda atunci cand ne-am obisnuit cu durerea, cand ne complacem in propria suferinta, cand ne-am indragostit de propria neputinta, si **atunci doar o voce plina de iubire dar de o putere care cutremura fiinta poate determina schimbarea mantuitoare a sufletului.** In schimb **Maica este modelul rabdarii depline**, **care nu cunoaste asprimea de niciun fel** si care te asteapta, **intr-o absoluta rabdare**, ca tu dinlauntrul tau sa gasesti decizia care te va duce inspre izbavirea ta. Desi timpul recuperari aici este mai lung, totusi anumitor caractere se potriveste mai bine.

Exigentele Maici, nu sunt mai prejos decat cele ale Fiului, dar blandetea Sa divina **te sileste sa privesti inlauntru tau si acolo sa te contempli in adevar.** Si privirea lui Iisus este plina de blandete si iubire, dat te poate si mustra, amintindu-ti in permanenta cat de restant esti in pregatirea ta spirituala. Ajutorul Maicii este acela al fiintei desavarsite care isi rasfrange dragostea inteleapta cu multa rabdare, asteptand ca vindecarea sa se petreaca la timpul pe care tu ti-l hotarasti singur**, desi Iubirea ei te struneste necontenit inspre trezirea ta**; Iisus este acela care va veni langa tine si iti va lua durerea**, platind El pentru tine**, **dandu-ti tie sansa libertatii,** dar se va ruga pentru tine ca tu sa procedezi la fel cu toti semenii tai, beneficiind de sprijinul sau divin, **ca tu sa devii modelul de iubire precum El ti l-a infatisat tie.**

Rolul Maici Domnului in initierile spirituale.

Totii marii initiati sau sfinti au ca model si sprijin atat pe Iisus, cat si pe Maica Sa. Dar se poate la un moment dat al experientei tale sa te simti mai apropriat fata de Maica, decat de Fiul, si viceversa. Trebuie spus ca acest lucru nu afecteaza in nicun fel relatia spirituala, **caci amandoi te iubesc la fel de mult si se roaga pentru tine, pentru luptele care trebuie sa le dai pentru indumnezeirea fiintei tale.**

Sfanta Maica este cea care procedeaza la initerea multor suflete care au o mare dragoste de Dumnezeu si de Fiul Sau. In ceruri si pe pamant actiunea de ajutor si iubire este desfasurata in mod deplin de amandoi. Maica iti asculta mai repede vocea decat Fiul, dar o odata ce Fiul a binevoit sa-ti vorbeasca atunci nu mai este putinta de intoarcere pentru tine. Atat din experienta personala, cat si din aceea a marilor initiati,

stim ca mai intai sufletul este cercetat de Maica, daca Aceasta il gaseste curat, atunci incepe marea prelucrare in vederea transformarii fiintei. Atunci cand te-ai ridicat indeajuns in evolutia constiintei ca sa pricepi iubirea vine si Fiul pentru ca la randul Sau sa implineasca lucrarea de desavarsire a fiintei tale.

Dar nu mai are insemnatate cine te cerceteaza si pe Cine alegi drept model al indumnezeirii tale, ceea ce este cu adevarat important este sa alegi iubirea si smerenia, sa vrei sa le traiesti si sa le marturisesti, iar atunci si Maica si Fiul si Marii Initiati si toate Fiintele de Lumina iti vor fi alaturi in demersul tau de transformare a fiintei tale, si implicit de schimbare a intregii lumi.

Acum insa vrem sa propunem o rugaciune tuturor sufletelor care o Iubesc pe Maica si care Ii cer ajutorul, o rugaciune de iubire si recunostiinta:

O, minunata Maica a Domnului, intrupare a Blandetii Divine, opreste-ti privirea si asupra sufletului meu, ca acesta sa cunoasca pacea si bucuria, puterea si speranta, iubirea si credinta;

O, prea Sfanta Fecioara, Fiinta a Iubirii fara de margini, vreau ca glasul tau sa rasune in inima mea ca s-o pot elibera de toata durerea si supararea adancita inlauntrul ei;

O, **cereasca intrupare a Compasiunii desavarisite** alunga din fiinta mea toata razvratirea, indarjirea si judecata, ca sa pot cunoaste iubirea;

O, Stralucita Marie, **intrupare a Rabdarii absolute**, alunga graba din sufletul meu nelinisitit si agitat, ca eu sa pot cunoaste ascultarea si calmul deplin;

O, Maica, rugaciune de iubire neincetata pentru mine si semenii mei, revarsa-ti Lumina si Bucuria in faptura mea dornica sa te premareasca;

O, Tu chip al iubirii depline, al bucuriei fara de hotare umple-mi fiinta cu harurile tale;

Multumesc tie, Fiinta Sublima a Cerului, pentru iubirea si grija ce ne-o porti,

Si te intreb, **minunata Maica**, cum sa rasplatim iubirea fara de margini ce ne-o arati, si din izvorul tau nesecat de iubire am primit rapunsul: **sa-i iubim pe totii copiii tai, rataciti pe caile vieti, si pe Fiul Tau Iisus Hristos, pe Duhul cel Sfant si pe Supremul Parinte Cersc**.

Amin.

Cu prietenie si iubire,

Dumitru Darlaiane

DESPRE INALTA CUNOASTERE

sau

Despre legatura dintre iubire, lumina si cunoastere

Ei bine, astazi m-am hotarat sa-ti vorbesc despre cunoastere, despre acea cunoastere care nu mai lasa loc de nepricepere si de necunoscut in problemele tale existentiale, care inlatura orice mister nedeslusit cu privire la rostul fiintei tale, despre acea invatatura care totul iti dezvaluie si totul iti implineste. Aceste minunate lucruri ale cunoasterii iti vor fi date **de vei accepta sa-i folosesti tainele inspre vindecarea ta sufleteasca si a semenilor tai, aducand slava Fiintei Supreme**. Poate ca te-ai intrebat, si imi vei spune: stiinta contemporana cerceteaza universul si fiinta umana obtinand progrese uimitoare, dar inca mari mistere raman de deslusit, caci, in continuare, umanitatea se confrunta cu probleme grave si boli incurabile, cu razboaie si lipsuri, asadar : *cum poti tu afirma ca si taina ceea mai ascunsa cu privire la fiinta umana ni se poate dezavalui ? cum poti tu pretinde ca necunoscutul poate fi cunoscut ? cum poti sustine ca framantarile si neajunsurile noastre existentiale isi pot gasi o rezolvare ?*

Eu iti voi spune: draga mea, dragul meu, este cu putinta acest lucru intrucat cunoasterea despre care vreau sa-ti vorbesc eu nu este o cunoastere de tip stiintific, este mult mai mult, o depaseste ca insemnatate si ca zona de cuprindere a fiintei si a cosmosului, dar nu o ignora, ci o integreaza si pe aceasta, dar o integreaza intr-o intelegere inalta, intr-o finalitate pe care cunoasterea strict stiintifica, sau cunoasterea pe orizontala, n-o poate surprinde, si nici macar banui. Aceasta cunoastere la care fac referire este singura in masura sa cunoasca lumea cu adevarat, s-o transforme si sa-i rezolve problemele care acum par de nerezolvat. Vezi tu, aceasta cunoastere **nu este noua, ci este primordiala, ea este inca de la inceputurile timpurilor si a are o valabilitate absoluta dincolo de orice epoca istorica, si, deci, n-a incetat nicio clipa sa existe, si va exista dincolo de vremuri.** Dar tu, precum cea mai mare parte a omenirii, datorita structurii tale mentale si emotionale, **ca sa ai acces la ea, trebuie sa lucrezi asupra ta, trebuie sa te schimbi in sensul dobandirii marilor principii spirituale.** Asa cum esti acum - adica asa cum te ai format ca fiinta in raport de modelul de intelegere a vietii si a creatiei, principiile dupa care te calauzesti, gandirea pe care ti-ai dezvoltat-o, - nu iti sunt indeajuns s-o pricepi si sa ai, prin consecinta, o adevarata intelegere de sine, sa cunosti esenta vietii si s-o imbunatatesti. Eu iti voi destainui cea mai scurta si cea mai fascinanta cale care te va conduce inspre cea mai profunda cunoastere despre tine si despre univers, **atat cat ne**

este ingaduit de Supremul Creator, dar a caru-I generozite de a ne lasa sa- I studiem Creatia este de neinchipuit de mare si de necuprins cu mintea in raport cu putinul care il stim acum. Insa, te anunt ca, pentru a patrunde in aceasta lume a cunoasterii celei mai inalte, este necesar sa renunti la o parte din ceea ce ai fost pana acum, adica sa renunti la tot ceea ce te diminueaza ca fiinta, sa renunti la toate imperfectiunile tale, sa lasi in urma ego-ul tau, adica sa inlaturi toate ideile stramte si eronate, toate emotiile gresite ale sufletului si instinctele denaturate alte trupului. In putine cuvinte, va trebui sa inveti sa te preschimbi intr-o alta fiinta, capabila sa-si transforme slabicunile intr-o mare putere, iar ignoranta s-o converteasca in mare cunoastere. Dar ca aceste lucruri sa fie cu putinta trebuie sa-ti remodelezi, sa-ti recreezi fiinta si sufletul conform marilor principii ale creatiei, sa traiesti conform acestora, si vei primi drept rasplata **Cunoasterea cea mai Inalta**. Dupa cum ti-am spus, aceasta cunoastere este veche, de la inceputurile creatiei, omenirea a uitat-o caci s-a indepartat de legile creatiei, insa Supremul Creator, in **Iubirea lui Nemarginita**, L-a trimis pe **Fiul Sau Iisus Hristos** sa ne-o reaminteasaca. **Iisus Hristos** - **sigurul Om-Dumnezu** dintre toate fiintele si din toate civilizatiile care au existat pe pamant, ne-a dat, in mai multe randuri formula acestei transformari, formula care cuprinde principiile si metoda metamorfozarii noastre. Aceasta formula, vom folosi una din numeroasele ei exemplificari, desi este foarte sintetica, foarte concisa, cuprinde insa, la nivel de principii, cum sa dobandim Cunoasterea, si ne spune totodata ce se va intampla cu aceia care se aventureaza pe aceasta cale si nu au onestitate in inima si minte. Iti redau in continuare aceasta formula, pe care ne-a spus-o El, **Mantuitorul Lumii**:

Nimeni, aprinzand faclia, n-o ascunde sub un vas, sau n-o pune sub un pat, ci o aseaza in sfesnic, pentru ca cei ce intra sa vada lumina.

Caci nu este nimic care este ascuns, care sa nu se dea pe fata, si nimic tainic, care sa nu se cunoasca si sa nu vina la aratare.

Luati seama deci cum auziti: Celui ce are i se va da; iar de la cel care nu are, si ce i se pare ca are
se va lua de la el.

Evanghelia dupa Luca, cap. 8, 16-18.

Acum, ca sa te ajut sa pricepi ce a spus Iisus Hristos, am sa reformulez pentru tine principiile enuntate, pentru ati inlesni intelegerea: *Toti aceia care si-au aprins flacara iubirii in inima, nu-si vor putea ascunde aceasta simitire divina, iar energiile aferente inimi iubitoare vor armoniza sufletul acestora cu legile creatiei; o data ce sufletul a fost armonizat cu marile legi, Lumina Duhului Sfant va cobora in sufletul fiintei care adaposteste aceasta inima plina de cea mai puternica energie - iubirea. Iar indata ce fiinta dobandeste Lumina Duhului Sfant incepe sa aiba acces la toate tainele*

universului, la cele mai inalte principii creatoare care vor dezvalui toate misterele vietii. Dar vai acelor fiinte care vor disimula iubirea, vai acelora care traiesc in ipocrizia iubirii, caci vine vremea cand totul se va da pe fata, si cand se va vedea ca aparenta lor nu are substanta, atunci totul se va lua acestor fiinte ce n-au trait in adevar cu sinele lor superior, si se vor da fiintelor care au fost gazde bune iubirii.

Acesta este drumul cel mai scurt, cel mai simplu, cel mai sigur pentru Cunoasterea cea mai Inalta, dar si cel care iti cere in cea mai mare masura sa te schimbi. In mod firesc, atat iubirea, cat si Lumina si Cunoasterea se pot capata progresiv, pana la gradul cel mai inalt care l-a cunoscut omenirea - Iisus Hristos. **Putem spune ca numai astfel vei cunoaste Logosul Divin, sau Cuvantul sau Intepelepciunea Divina, sau Hristosul, asa cum omenirea la cunoscut prin Iisus Hristos.**

Acum insa, am sa-ti interpretez pe rand fiecare fragment in parte, ca mai tarziu sa cautam a elabora un proces practic al transformarii tale.

Nimeni, aprinzand faclia, n-o ascunde sub un vas, sau n-o pune sub un pat, ci o aseaza in sfesnic, pentru ca cei ce intra sa vada lumina.

Aici, a aprinde faclia insemna a aprinde flacara iubirii, a dobandii intelesurile divine ale acestei energii uimitoare si emotia cereasca aferenta. Astfel cel care i-a priceput originea, taina si intelesul sau inalt, nu o mai poate tine doar pentru sine (*n-o ascunde sub un vas*), n-o poate tainui sau nega existenta *(n-o pune sub un pat*), , caci ea straluceste, este de natura evidentei, si trebuie, deci, folosita inspre scopul ei suprem: a *o aseaza in sfesnic, pentru ca cei ce intra sa vada lumina.* Acest lucru inseamna intrebuintarea ei pentru iluminarea sufletelor care au plecat si se gasesc in cautarea luminii, a iubirii si a vietii. Asadar, cand flacara iubirii s-a aprins, sufletul se armonizeaza cu legile creatiei, iar in virtutea acestei dobandiri, in interiorul inimii coboara multa Lumina Divina, mult Duh Sfant, transformand fiinta intr-un *sfesnic viu*, a carei *flacara vie*, iubirea, va inlatura intunericul din locurile unde acesta, intunericul, isi extinsese stapanirea; va spori cunoasterea acolo unde inainte exista ignoranta; va purta mangaiere inimii eliberand-o de tristete; va indeparta blocajele mintii permitandu-i acesteia sa se linisteasca si sa gandeasca mai limpede; intr-un cuvant aduce iluminare si posibilitatea marii cunoasteri.

Caci nu este nimic care este ascuns, care sa nu se dea pe fata, si nimic tainic, care sa nu se cunoasca si sa nu vina la aratare.

Dar consecintele iubirii aducatoare de lumina sunt multiple, de o insemnatate cu totul neobisnuita. *Ce se intampla cand iubirea cheama lumina cea sfanta, Duhul Sfant* ? In acel moment de mare mister cosmic toate granitele cunoasterii ne sunt deschise, nimic din ceea ce era inainte tainuit fiintei nu mai poate fi ascuns**. Sub aceasta stare de conjunctie a iubirii cu lumina, se deschid canalele noastre suprasenzoriale, mintea face un salt de intelegere uluitor si astfel toate misterele lumii ne sunt dezvaluite.** Acest lucru este cu putinta intrucat lumina care a inundat mintea si inima activeaza

zone inactive ale mintii si inimii, care, desi exista, nu sunt folosite. Se stie de mult ca fiinta umana foloseste doar o mica parte din creier, circa 10%, iar ceva mai recent oamenii de stiinta au descoperit ca inima are o putere si un potential de gandire de circa 5000 de ori mai mare decat mintea. Insa, stiinta nu a reusit sa afle inca cum sa activam acest potential imens care il poseda inima si mintea, deorece elementul capabil sa activeze aceste resurse interioare ale omului, l-au cautat prin mijlocirea tehnici, si deci in afara fiintei, si nicidecum inlauntrul acesteia. Astfel acum intelegi de ce Iisus ne-a vorbit despre un drum care ne intoarce catre sine nostru adanc, catre profunzimea interiorului nostru, si a insistat atat de mult asupra iubirii, si implicit, asupra organului aferent – inima. Caci, inima, prin iubire, isi activeaza potentialele proprii si astfel determina astfel si activarea potentialului din minte.

Luati seama deci cum auziti: Celui ce are i se va da; iar de la cel care nu are, si ce i se pare ca are se va lua de la el.

Dar este un timp al adevarului, cand cei care pretind ca iubesc, ca au dobandit lumina si cunoastere trebuie sa se supuna verificabilitatii. Caci, este stiut, ne putem insela pe noi insine si pe altii, dar niciodata Inteligenta Cosmica. Putem pretinde si afirma ca suntem iubire, ca ne framantam pentru iubirea si starea de bine a semenilor nostrii si totusi sa ne inselam. Poate ca o facem constient sau nu, poate ca inca nu intelegem prea bine, sau ne place ipocrizia si vrem sa trecem ceea ce nu suntem. *Si ce se intampla atunci cand timpul expira ? cand legile creatiei ne obliga sa ne trezim si sa ne privim in bogatia sau in saracia noastra de Lumina si Iubire?* Iisus ne spune foarte clar: *Celui ce are i se va da;* astfel cel care a cautat cu sinceritate si a vrut desavarsirea nu doar pentru sine, ci si pentru Dumnezeu si oameni, indiferent cata iubire si lumina a adunat, acestuia/acesteia i se va da si mai mult din darurile adunate, caci cautarea sa a fost sincera. *Iar de la cel care nu are, si ce i se pare ca are se va lua de la el:* astfel, celui care disimuleaza manifestarea iubirii si luminii i se va da o proba in care va demonstra cat din iubirea manifestata este iubire si cat din lumina aratata este lumina, iar de se va dovedi ca lumina de fapt era intuneric, adica nerespectarea legilor divine, iar iubirea nu era decat iubire de sine, un atasament de propriul ego, atunci acelui suflet i se va lua si putinul din darurile pe care le-a adunat.

Dar, acum, ca am dobandit intelesul spuselor lui Iisus, vreau sa vedem impreuna, practic, ce trebuie sa intelegi si sa faci ca sa dobandesti aceasta cunoastere si astfel sa integrezi mai bine principiile formulate de Iisus. Iti voi desfasura aceasta pregatire, in vederea transformarii fiintei tale, in mai multe trepte, ca tu sa poti intelege mai lesne:

1. Mai intai, va trebui sa intelegi ca cercetarea lumii si a fiintei umane nu se realizeza doar prin simturile trupului fizic si prin intermediul mintii/al intelectului.
Simturile si mintea, intelectul, sunt foarte folositoare, dar ele sunt marginite ca intelegere, caci resping ca neexistent tot ceea ce nu pot surprinde la un moment dat

prin modelul de cunoastere pe care il folosesc, si deci declara ca neadevarat sau neexistent tot ceea ce depaseste sau nu incape in paradigma folosita, desi prin alte organe ale fiintei, noi intuim realitati care depasesc realitatea fizica. Dar noi stim ca multe dintre lucrurile pe care stiinta le-a respins in trecut, azi sunt adevaruri pe deplin acceptate. In educatia pe care am primit-o ni s-a spus ca in actul de cunoastere principal este intelectul, ca organ de reflectie, atat asupra propriei realitati, cat si a realitatii exterioare, ca procesor, prin analiza si sinteza, a informatiilor adunate, provenite din simturi. Cu totii acceptam ca stiinta a facut progrese uluitoare, a imbunatatit mult conditiile noastre de viata, **dar mai stim ca a investit resurse uriase in a cerceta cum sa ne autodistrugem.** Si acum iti pun intrebarea: *ce tip de cunoastere a aprofundat umanitatea, ce rationamente a elaborat atata vreme cat intelectul a urmat strict legile logigi, create tot de catre mintea insasi, ignorand legile moralei si ale spiritualitatii ?* Rezulatul este ca am ajuns la o cunoastere pe orizontala, rece, cruda de multe ori, care, daca nu se ridica la investigarea marilor probleme ale vietii si ale fiintei umane tinand cont de un cod moral, nu sporeste deloc fiinta, ci dimpotriva o saraceste in continuu. Sa privim astazi la progresul tehnologic absolut remarcabil, si sa privim si spre evolutia constiintei. Progresul tehnologic uluitor permite, este adevarat, un confort si o civilizatie materiala, dar, in acelasi timp, prin acest avans al cunoasterii stiintifice **s-au creat arme atat de periculoase incat ar distruge planeta zeci de ori, si asta in numai cateva secunde,** si atunci, din tot acest progres fantastic nu ar ramane decat o aminitire, caci vom fi disparut cu totii. *Si de ce exista aceasta posibilitate a autodistrugerii noastre?* Raspunsul este simplu: intrucat constiinta noastra spiritula, cea care trebuia sa vegheze la buna directionare a cunoasterii tehnologice, a ramas cu mult in urma, **caci ne hranim la fel de mult ca oricand in istorie cu neiubire, necredinta, egoism, orgoliu, neiertari, ura, invidii, interese meschine si lacomii de tot felul**. Singurul lucru pe care l-am invatat, cat de cat, este ca nu putem sa ne facem dreptate singuri, si ca trebuie sa mai respectam anumite reguli ale societatii in care traim. Dar, se pare ca oameni nu se vor schimba pana cand nu vor pune ura, neiertarea, necredinta, egoismul, orgoliu, invidia, intersele meschine si lacomiile de tot felul in afara legilor sociale, caci toate aceste atitudini ale sufletului reprezinta radacina raului si a ignorantei spirituale**. Astfel o cunoastere stiintifica care ignora principiile spiritualitatii nu ajuta mai deloc fiinta, ci mai mult o indeparteaza de originea si firea ei fireasca.**

2. **Dar trebuie sa stii ca omul mai are un organ de cunoastere – inima**. Cand intelectul asculta de un alt organ, inima, care ii este mult superior, poate avea acces la informatii noi si sinteze superioare. Acestui organ**, inima, care produce un act de simitire si intelegere superioara,** nu i-am acordat o mare atentie, ci dimpotriva chiar am desconsiderat-o intrucat aceasta devenise prea confuza si nu putea judeca corect.

Astfel s-a hotarat ca stiinta nu trebuie sa se amestece cu emotiile si trairile inimii caci starile acesteia, ale inimii, vor *„impieta puritatea mintii''*, si deci a actului de cunoastere. Poate ca asa este, nimic neadevarat, pentru ca rezultatele proceselor mintii sa aiba o valabilitate de obiectivitate intelectul trebuie sa ramana distant si sa nu se amestece cu inima confuza. *Dar ce se intampla cand inima este purificata de emotiile daunatoare (ego-ul) si isi activeaza intregul potential ? ce se intampla cand inima cunoaste dragostea pura, spirituala,* ***care nu exclude nimic din cei omenesc, dar ridica omenescul la rang divin?***

3. Simtirea si gandirea inimi purificate. Ca sa intelegi aceste lucruri, am sa-ti vorbesc despre simtirea inimi purificate – Iubirea spirituala, ca un act de cunoastere. Asadar iubirea nu este doar o emotie specifica inimii romantice, este si aceasta, dar este mult mai mult. **Iubirea spirituala, adica iubirea purificata de ego, este actul de simtire si cunoastere superioara prin care intelegem universul si creatia; este o energie creatoare si cunoscatoare, este o stare prin care mintea se unifica cu inima, si impreuna au acces la cele mai inalte si cele mai puternice vibratii din univers, la misterele lumii. Iubirea spirituala este starea prin care fiinta se unifica si se armonizeaza cu totul, si atunci toate potentialele sale divine latente se activeaza, determinand si o activare a potentialelor mintii**, care, in afara acestei iubiri spirituale nicand nu vor putea fi activate – **caci iubirea spirituala este singura cale de activare a acestor potentiale divine.** Iti spun ca prin starea pe care ne-o produce iubire, prin atingerea acestui nivel inalt al constiintei**, fiinta noastra se contopeste cu Creatorul Suprem, Cu Parintele Ceresc.**

4. Lumina este rezultatul armonizarii sfletului cu principiile creatiei. Iti spuneam ca dupa ce inima se purifica si se armonizeaza cu legile creatiei, se petrece un lucru de o uriasa importanta, **Lumina coboara in inima si in intreaga fiinta**. Astfel, prin cobararea Luminii, de fapt avem acces la energiile Duhului Sfant, parte din Sfanta Treime care guverneaza legile creatiei. Trebuie sa stii ca ***Duhul Sfant reprezenta Persoana din Sfanta Treime care vegheaza asupra legilor creatiei si la implinirea Adevarului Absolut in toate circumstantele vietii.*** Prin urmare, toti aceia care lupta in mod constient impotriva Adevarului Absolut (adica impotriva Legilor Creatiei) manifesta intunericul, si, deci, se opun Duhului Sfant, **fapt care distruge foarte grav structurile acestor fiinte razvratite**. Acum cred ca ai inteles ce este Lumina, si ca ai priceput ca nicidecum nu am facut referire la lumina vizibila din timpul zilei, sau la lumina fizica produsa prin aprinderea unei surse de electricitate intr-un spatiu intunecat. **Esenta Luminii este de orgine divina**, este emanatia **Duhului Sfant**, aceasta fiind impregnata cu energii si programe divine. Lumina Divina , alaturi de iubire, reprezinta forma de energie cea mai inalta a universului**, iar acestea nu se dobandesc decat printr-o inalta**

evolutie spirituala. Prin Lumina Divina se primesc marile revelatii stiintifice, artistice si spirituale, care au ajutat fundamental la evolutia constiintei umane. Dupa cum stii, in cadrul academic institutionalizat nu s-a pus vreodata problema sa se tina seama de ea ca factor care contribuie in mod esential la cunoastere , intrucat a fost repartizata cu o superioritate complet lipsita de inteligenta, in zona misticismului, deci in zona neverificabilitati rationale (ratiune inteleasa in sens foarte ingust) , si astfel s-a „bucurat” de o totala neluare in seama. Dar acum nu ne intereseaza acest aspect, insa vreau sa-ti subliniez esentialul: **Iubirea este cea care pregateste si inalta sufletul, iar Lumina Duhului Sfant este cea care desavarseste fiinta.**

5. **Trebuie sa dobandesti intelepciunea de a pune impreuna cunoasterea stiintifica si experinetele din zona spiritualitati.** Atitudinea ta fata de stiinta nu trebuie sa fie precum a multor oameni de stiinta fata de domeniul spiritualitatii, adica o ignora cu dispret. De asemenea, sa eviti sa devii un religios dogmatic, tu trebuie sa-ti propui sa cunosti cu adevarat principiile creatiei, iar cand vei dobandi daruri spirituale sa nu cumva sa dispretuiesti cunoasterea stiintifica intrucat tu *„ai ajuns sa cunosti esenta lumii”.* Tu sa ramai in atitudinea adevaratului intelept, care, pe toate este dispus sa le accepte si sa le creada, insa pe toate le va trece prin filtrul ratiunii, al intuitiei si al iubirii, in doua cuvinte al cunoasterii superioare. *Ma intrebi cum sa facem acest lucru ?* Raspunsul este simplu: sa folosesti datele pe care astazi stiinta ti le pune la dispozitie si toate acestea sa le relationezi si verifici prin cunoasterea inimii. Pentru asta insa este de un absolut folos sa recuperam virtutile si resursele uluitoare ale inimii, sa inveti tainele acesteia.

6. **Trebuie sa inveti cum sa-ti educi inima si mintea.** Noi spunem ca in actul de cunoastere este fundamental sa intrebuintam energia iubirii, care la randul ei va chema energia luminii, si care impreuna vor desface portile cunoasterii. Spuneam ca azi este inca de neinteles pentru mintea umana, dar intre energia Iubirii, energia Luminii si actul de cunoastere exista o stransa legatura, obligatorie pentru a descoperi noi intelesuri ale vietii si universului, noi paradigme care conduc intelegerea despre creatie in zonele cele mai inalte, purtand-o inspre esenta cunoasterii lumii. *Dar, poate ca te intrebi: de ce mintii strict rationale nu i se dechide aceasta perspectiva a cunoasterii ?* Raspunsul este acela ca mintea prea legata de materie si de logiga formala, nu poate pricepe ceea ce nu se supune experimentului stiintific, si atunci, inevitabil, pentru ca mintea logica sa accepte adevarurile inimii este nevoie ca avansul stiintei sa se ridice la marea cunoastere, posibila a fi obtinuta doar prin inima purificata de iubirea divina si inaltata la cele mai inalte taine prin Lumina Duhului Sfant.
Mintea umana, ca si organele de simt, au tendinta gresita de a actiona de la sine, ca si cum ar fi indepenedente intre ele si nu ar trebui sa asculte de nimic superior lor.

Datorita acestei tendinte mintea este foarte agitata, actioneaza fara noima, fara nici un control din partea **Ratiunii Superioare** (toate principiile creatiei despre care am vorbit si in alte lucrari reprezinta Ratiunea Superioara a lucrurilor). Asadar trebuie sa-ti antrenezi mintea astfel incat aceasta sa-si dobandeasca linistea necesara pentru a realiza mari salturi de intelegere.

7. Pentru ati educa minea si inima trebuie sa urmezi cateva sfaturi. Mintea si inima trebuiesc instruite in vederea marii cunoasteri. Iata cum sa faci acest lucru**:**

- *sa elimini din inima emotiile false, gresite sau denaturate. Aceste emotii gresite sunt cele ale ego-ului.*
- *inima trebuie sa se ghideze exclusiv dupa preceptele marii intelepciuni, care ne spun ca trebuie sa ai o dragoste totala pentru Dumnezeu, pentru fiinta umana si creatie, dar ca este oblilgatoriu din toate sa inveti, si sa recunosti voia divina in toate lucrurile;*
- *nu vei mai ingadui mintii sa alerge de la sine putere si nu vei accepta ganduri haotice care nu au niciun rationament, ci o vei fixa doar asupra problematicilor care te preocupa;*
- *iti vei concentra si statornici mintea si inima pe ideii nobile si spirituale, si le vei proteja de actiuni inutile, de subiecte foarte joase ca importanta si valoare, de nimicuri;*
- *cand simiti nevoia tacerii in propria minte, te aduni in interiorul tau, o conectezi la inima, si te bucuri de o liniste mareata care iti va reface toate resursele epuizate;*
- *trebuie sa-ti pastrezi echilibrul in toate, orice tip de exces va dauna fiintei tale;*
- *sa iubesti din toata puterea inimii, dar sa ai grija sa nu te atasezi, amintindu-ti in fiecare clipa ca mai presus de toate trebuie sa-l iubesti pe Domnul Dumnezeul tau;*
- *pe toate sa le privesti cu ingaduinta, dar nimic sa nu socotesti ca-i de la sine inteles;*
- *sa fii bland cu toate, dar sa stii sa fii si aspru atunci cand situatia o cere;*
- *sa vrei sa le cunoasti pe toate, insa de vei vedea ca rodul cunoasterii nu aduce nimic bun pentru fiinta umana, nu-i sporeste bunatatea, frumusetea si iubirea, atunci sa indepartezi de la tine aceasta zona a cunoasterii caci nu este de la Dumnezu, iar cel intunecat vrea sa te ispiteasca;*
- *sa le accepti pe toate, dar nimic sa asimilezi in interiorul tau fara a vrea sa-i deprinzi intelesul;*
- *sa-ti amintesti intotdeauna de cei mai intelepti decat tine, de cei care au avut o mare iubire pentru umanitate si Dumnezeu;*
- *sa stii in orice clipa ca nu ai voie sa-ti pierzi nadejdea in tine, in viata ta si in Bunul Dumnezeu, oricat de grea iti este incercarea;*

- *niciodata sa nu te razvratesti impotriva iubirii, oricat de multe dezamagiri vei avea, caci inca nu ai ajuns la iubirea cea adevarata care nimic nu dezamageste si pe toate le implineste;*
- *sa fii mereu constient ca arma cea mai puternica pentru incercarile tale este credinta in Blandetea lui Dumnezeu si a lui Iisus Hristos;*
- *sa nu accepti in mintea si inima ta nimic care sa te puna in coflict violent cu semenii tai; oricat de mari ar fi dezacordurile, tu sa ai rabdare, sa ceri ajutor de la Cel PreaInalt, si solutii neastepate iti vor venii si iti vor netezi calea spre o intelegere benefica pentru toti cei implicati;*
- *in lupta pe care trebuie s-o duci si sa stii in orice clipa ca tu nu esti niciodata singur, caci fiinte de lumina si ingeri ai cerului iti sunt alaturi,*
- *si sa ai mereu prezent in minte si in inima ca Tatal tau Ceresc stie de incercarile prin care treci, ca ele sunt pe masura ta, si te ajuta sa le depasesti chiar daca tu nu esti constient de asta;*

8. **Sa armonizezi aceste principii si sa le aplici printr-o tehnica simpla**. Acum, intrucat toate aceste principii esentiale iti sunt cunoscute si le-ai inteles fudamentele, pentru ca ai invatat cum sa-ti purifici inima si mintea, va trebuie sa dobandesti un exercitiu practic, foarte simplu, care iti va permite sa realizezi sinteze uluitoare si iti va deschide poarta spre marile intuitii si revelatii. Iata pasii catre trebui sa-i urmezi:

a*. incepi prin a spune o rugaciune de multumire si adoratie catre Creatorul Suprem;*

b*. te rogi lui Iisus, sau Maici, si le ceri ajutorul in problema pe care vrei s-o rezolvi, sau soliciti raspunsul la intrebarea care te framanta;*

c. *acum, intrucat mintea este deja calma, incepi coborarea ei in inima, incepi prin vizualizarea inimii ca pe un centru luminos, dupa care, in miezul acestui centru, apare chipul lui Iisus, care iti spune: te astept in centrul fiintei tale, fii binevenit in zona ta cea mai pura;*

d. *acum toate gandurile tale, intreaga ta fiinta, s-au adunat in inima ta deja purificata;*

e. *avand inima si mintea unificate, formulezi problema la acest nivel, enutand-o in cuvinte simple si putine, spunand: Iisuse Hristoase vreau raspunsul la.......;*

f. *astepti cateva clipe si esti atent la imaginile care iti vin in minte sau in inima;*

g. *esti atent la gandurile care iti apar in minte;*

h. *esti atent la vocea constiintei interioare care iti va vorbi bland si cald;*

i. *raspunsul il vei primi prin una dintre cele trei forme: gand, imagine, voce interioara;*

j. *dupa ce ai primit raspunsul, multumeste cu iubire si smerenie si adula slava Creatorului si Creatiei;*

Insa, trebuie sa-ti spun ca daca nu ti-ai purificat mintea si inima, acest exercitiu nu-ti va reusi si in concluzie ori nu vei primi niciun raspuns, ori raspunsul va fi eronat. De asemenea trebuie sa stii ca iti poti verifica raspunsul primit prin una dintre doua urmatoarele modalitati: fie prin repetarea exercitiului, fie prin interpretarea raspunsului in raport cu principiile pe care le cunoastem. Daca repeti exercitiul si inima este purificata, atunci raspunsul este acelasi. Iar, rapunsul poate contrazice logica formala sau instinctele noastre, dar niciodata nu va contrazice legile spirituale. Prin acest exercitiu vei avea acces la sinteze superioare, la mari intuitii, la revelatii, evident toate acestea se vor intampla daca ceea ce soliciti ca raspuns reprezinta un bine pentru constiinta ta superioara si pentru Binele Suprem al tuturor. Legile spiritului si fiintele luminii din astral nu te vor lasa sa obtii informatii veridice pentru a le folosi in scop egoist.

9. Ca sa atingi cu adevarat inalta cunoastere, este necesar sa devii Apostoul ei. Ca iubirea sa se implineasca in tine, si lumina sa te desavarseasca in chip total va trebui sa devii apostoulul acestei cunoasteri/ invataturi. Desi aceasta este veche, foarte putini, doar cei mai mari sfinti sau mari maestri spirtuali au atins-o. Insa:

- *Cand vei propavadui o lume plina de sens, ce se purifica in permanenta printr-o Infinita Iubire a lui Dumnezeu, si ca totul este vegheat prin Absoluta Sa Intelepciune;*
- *cand vei spune oamenilor ca ei sunt pe deplin responsabili pentru lumea si destinul pe care si l-au creat, in mod individual si colectiv;*
- *ca oricand Inteligenta Cosmica asteapta sa-si reverse stiinta absoluta in inimile transformate de smerenie si iubire;*
- *cand vei ajuta fiinta umana sa priceapa ca indiferent de cat de vinovata se simte in interiorul sau, ca oricat de mult a suferit sau a gresit, ca nu conteaza cat de mult a ajuns sa-si dispretuiasca soarta, semenii si viata – Dumnezeu este dispus sa ierte si s-o invaluiasca in Iubirea Lui cea blanda si pe deplin vindecatoare;*
- *ca El, Bunul Dumnezu, este oricand pregatit sa te ajute sa-ti fauresti un destin maret;*

Si, in cele din urma, cand vei convinge oamenii de cat de mult ii Iubeste Parintele lor Ceresc si ca aceasta iubire nu este intregita pe deplin daca copiii sai, oamenii, nu se iubesc intre ei si nu intorc acesata Iubire Parintelui lor drag **- Abia atunci portile stiintei desavarsite si zavoarele celor mai inalte taine se vor deschide pentru a-ti-se oferi in dar.**

10. **Folosul acestei cunoasteri este dincolo de tine si de epoca ta.** Cand in tine s-au implinit marile taine ale cunoasterii, si prin tine se schimba numerose constiinte, omenirea si planeta vor face un salt in evolutie. Numele tau va fi scris in cartea vietii, caci tu ai imbunatatit lumea prin prezenta ta, si odata ce ai trecut pe aici, pe pamant, energia terrei nu va mai fi aceiasi, constiinta ei, datorita si tie, va voi sa cunoasca alte zone ale armoniei, ale pacii, ale intelegerii, ale tolerantei si, in cele din urma, ale iubirii si bucuriei.

Iata draga mea, dragul meu prieten(a) drumul transformarii fiintei tale, a dobandirii unei mari stiinte, a dezlegarii tainei de a fi. Eu stiu ca nu-ti va fi usor, ca inlauntrul tau se vor rascula multe emotii, instincte, idei si ganduri de impotrivire, este firesc sa fie asa. Eu iti cer sa asculti de aceste lucruri pe care tocmai ti le-am insiruit, caci toate acestea nu sunt de la mine. Ceva mai presus decat mine si decat tine m-a impins sa-ti spun aceste lucruri. **Tu deja stii cine este Acela**, caci vocea Lui se aude si inlauntrul tau, opreste-ti mintea intr-o tacere purificatoare, si vocea Sa va razbate din adancurile fiintei tale **si Acesta se va marturisii lumii prin tine, prea iubit copil al Tatalui Ceresc. Lasa Iubirea sa-ti strabata fiinta, lasa lumina sa te calauzeasca, caci tu esti bucuria ce mai de pret al Dumnezeului Celui Prea Inalt. Amin.**

Cu multa iubire si prietenie,
Dumitru DARLAIANE

FEMEIA IN VIZIUNEA PARINTELUI ARSENIE PAPACIOC

24 Septembrie 2012

http://logos.md/2009/11/24/femeia-in-viziunea-parintelui-arsenie-papacioc/

"Femeia care e bună, nimic nu-i mai bun!"

Am cununat odată pe cineva, şi cînd am ajuns la citirea din apostol unde citeţul spune: "iar femeia să asculte de bărbat", toată lumea s-a uitat la mireasă şi mireasa a plecat capul. Mie nu mi-a convenit acest moment care a stăpînit ceremonia, pentru că fetiţa aceea a fost înjosită în cel mai mare moment din viaţa ei. Dar am tăcut pînă mi-a venit vremea la cuvînt, şi i-am spus: "Am constatat că lumea n-a fost atentă la cuvintele de mai înainte, care spuneau că bărbatul este dator să-şi iubească nevasta. Dragă mireasă, dacă nu te iubeşte, să nu-l asculti!" Să nu ne jucăm cu cuvintele! Fata nu e numai o jucărie de pat sau o jucărie de bucătărie; suntem plini de obligaţii, suntem plini de datorii. Prin urmare, trebuie să vezi într-o iubită de la început, cînd poţi să judeci - pentru că dacă te-ai îndrăgostit nu mai judeci - nişte lucruri pentru viitor, pînă la sfîrşitul vieţii. Deci este dezavantajul celui care se îndrăgosteşte prost, care s-a îndrăgostit pentru că a văzut ceva superficial; el nu mai simte frumuseţea aceea grozavă a iubirii.

Credeţi dumneavoastră că acest mare meşter, Dumnezeu, cînd a creat omul, şi pe femeie deci, a creat-o fără să toarne acolo sentimente şi posibilităţi extraordinare?! Femeia, ţineţi seamă, dragii mei, care e rea, nimic nu-i mai rău, dar care e bună, nimic nu-i mai bun! Deci trebuie cu orice chip s-o faci bună, dar cel mai bine este să nu te grăbeşti la începutul începuturilor.
Există un instinct în noi. Odată, mă găseam la Timişoara. Nu eram călugăr, nici la mînăstire nu eram, dar mă gîndeam la asta. Un student la politehnică se îndrăgostise de o studentă foarte urîtă. M-am trezit cu el la mine să-mi ceară sfaturi, că era înnebunit după ea. N-o cunoşteam, că nu putea să pătrundă oricine pînă la mine, dar el o iubea... Am cunoscut-o apoi. Ea, săraca, n-avea cum să speculeze iubirea, pentru că nu avea nimic, era urîtă. Dar nu există femeie urîtă. Femeile sunt ca florile: toate sunt frumoase, dar fiecare în felul ei. Bărbatul trebuie să se plece să o ia - adică să-i arate eleganţă, preţuire. Atunci floarea îşi arată şi mirosul, şi calităţile ascunse, pentru că tu ai ştiut să răscoleşti adîncurile şi ai făcut din ea ceea ce nu ştia ea că este. Femeia trebuie preţuită, să ştiti, pentru că mai întîi ne reprezintă o femeie în Împărăţia cerurilor: Maica Domnului. Te cutremuri, ţi-e şi frică să vorbeşti comparînd-o pe ea cu oamenii.
Cum vi se pare, preacuvioase, după experienţa aceasta foarte lungă atitudinea faţă de femeie, în general, sau în relaţia dintre bărbat şi femeie, a evoluat înspre pozitiv sau înspre negativ?

În general, a evoluat spre înflorire, spre pozitiv. Dar, spre îndurerarea momentului istoric în care ne aflăm, există şi foarte multe cazuri cînd femeile abia îşi mai suferă bărbaţii: sunt beţivi, chiar necredincioşi. Au rămas în ateismul anilor trecuţi şi femeile se luptă din răsputeri să-i aducă şi pe ei la credinţă, dar e foarte greu. Cu unii se poate, dar alţii spun: "Iar te rogi, iar te închini? Ce, te-ai pocăit?" Sunt şi cazuri din acestea, dar sunt şi foarte multe familii în care există întelegere duhovnicească. Însă te fură şi treburile. De aceea noi, ca duhovnici şi preoţi, în general, îi sfătuim pe cei care nu au timp pentru rugăciunea de tipic, pentru că se scoală de noapte cu treburi, să aibă o stare de rugăciune acolo unde se găsesc. Dacă tu te duci cu inima deschisă la treburile tale gospodăresti, pe care tot pentru Dumnezeu le faci, cine te opreşte să ai în gînd: "Doamne miluieşte"? Să poţi să intri apoi în casă cu sentimentul acesta de om al lui Dumnezeu.

Nu există "jumătatea mea"

Credeti că fiecare om are o jumătate a lui?

Asta este o expresie care mie nu mi-a plăcut. Nu e o jumătate a ta, ci un tot al tău; tu eşti tot, ea e tot. Nu există grad de rudenie între soţ şi soţie, pentru că ei sunt una. Dumneavoastră ati văzut steaua lui David, evreiască: sunt două triunghiuri echilaterale suprapuse. Ea e făcută de David, care era omul lui Dumnezeu, şi ea reprezintă fiinţa omenească, care are calitatea calităţilor în creaţia lui Dumnezeu: chip şi asemănare cu El. Şi de aceea l-a făcut pe om întîi ca un triunghi echilateral, cu baza în sus, pentru că omul e tare în putere, apoi un triunghi echilateral cu baza în jos, care simbolizează femeia. Nu există "jumătatea mea". E o expresie spusă la un pahar de vin; la o sticlă de vin, pardon! ca să nu zic la un butoi chiar.

"Să preţuiţi femeia"

Floarea stă în glastră; băiatul trebuie să umble să şi-o aleagă. Fata nu trebuie să bată cărările băiatului, ci băiatul să dea peste ea. Şi apoi, voi trebuie mai întîi de toate să ştiti să preţuiti femeia foarte mult. Ea este o creaţie a lui Dumnezeu extraordinară. Vă daţi seama ce putere are o femeie să te scoată dintr-o stare amărîtă. Faptul că un bărbat ştie că acasă are parte de o iubire desăvîrşită îl face să muncească, să cîştige războaiele, să-şi rezolve problemele.

Să ştiti că femeia nu gîndeşte simplu. Chiar dacă nu e învăţată, ea are o putere de pătrundere deosebită şi e mult mai realistă decît un bărbat. Ea are încă de astăzi un sentiment pentru ziua de mîine. Însă noi discutăm, raţionalizăm nişte lucruri, dar în iubire nu este nimic raţional.

SARBATOAREA CRACIUNULUI - NASTEREA LUI IISUS HRISTOS

24 Decembrie 2012

Dragele si dragii mei,

Asa cum stim cu totii Sarbatoarea Craciunului este sarbatoarea nasterii lui **IISUS** - adica **intruparea in lumea noastra a Iubirii si Luminii Infinite, a Bucuriei de cea mai inalta puritate, a Blandetii fara de margini, a Smereniei desavarsite, a Iertarii si a Intelepciunii Divine in pruncul IISUS.** Dar sensul si rostul ultim al Craciunului si a nasterii lui IISUS HRISTOS nu se termina aici, ci de abia incepe pentru noi, copiii lui Dumnezeu. Adevarul si insemnatatea faptului nasterii lui Iisus Hristos nu tine doar de un timp al istoriei, ci de un timp care se scrie in prezentul continuu, caci Adevarul -Iisus Hristos este inca de la inceputul timpurilor si va dainui pana la sfarsitul vremurilor.

Iisus s-a nascut implinind misiunea Sa cosmica, purificand karma pamantului si a omenirii , si transmitandu-ne totodata ca El trebuie sa renasca in noi, in fiecare dintre noi, cu toate virtutile Sale dumnezeisti. **Pentru nasterea lui Christos in noi**, **Parintele Ceresc al tuturor lumilor de Lumina si Iubire, prin Fiul Sau Prea Minunat**, **a facut totul dinspre a Sa parte**. Acum ramane ca fiecare constiinta sa inceapa propria sa lucrare de renastere, de transformare a propiului sine, astfel incat pruncul Iisus Christos sa se nasca si in noi. **Adevaratul dar pe care il primim in Sfanta Sarbatoare a Craciunului este acela de a ne struni vointa, de a ne orienta intelectul si a ne deschide inima inspre harurile de Iubire, Bucurie, Smerenie, Iertare, Putere, Blandete, Curaj, Bine, Frumusete, Generozitate, Rabdare, Armonie si Echilibru, daruri pe care Iisus le-a depus sufletul fiecaruia dintre noi, in toti oamenii dincolo de neamuri si religii, dincolo de clase sociale, finaciare si educationale.**

Dar sa ne bucuram o zi intr-un an ca in structurile noastre se revarsa cele mai pure energii din cosmos nu este deloc indestulator ca fiinta noastra sa se transforme in Lumina si sa putem cunoaste Bucuria si Iubirea. Sa nu ne amagim, cea de adoua nastere, din apa si din duh, adica nasterea lui Iisus Hristos in noi, nu se va realiza daca, doar sporadic, ne amintim ca suntem fiinte divine si ca ni s-a facut neasemuita cinste a intruparii lui Dumnzeu printre noi. Ca Dumnezeu, prin Iisus, sa se nasca in noi, suntem chemati sa renastem in fiecare zi in harurile Sale depuse in profunzimea fiintei noastre. Efortul nostru de renastere trebuie sa fie unul continuu, fara sa cunoastem odihna in aceasta divina lucrare cu propriul sine, si intr-o binecuvantata zi - care poate fi chiar azi daca ne-am decis in mod esential sa ascultam de harurile prezente in noi - **inlauntrul nostru va rasarii o lume noua plina de lumina, de o magnifica bucurie, de o iubire in care numai incape tristetea, suferinta si boala, si vom cunoaste o putere cosmica care se va putea opune prin iubire tuturor fortelor intunericului, eliberand suflete umane**

din tinutul celui fara de lumina. Si ni se va darui un mare curaj care ne va preschimba in fiinte stralucitoare si biruitoare, si toate luptele noastre vor fi biruinte inchinate Bunului Dumnezeu, Cel care in nesfarsita Lui Dragoste ne sustine in toate emotiile, gandurile si actiuniile noastre izvorate din dorinta de a marturisii lumii Lumina, Iertarea si Iubirea Sa pentru noi.

Doar concentrand toate virtutile sufletului nostru inspre Lumina, Bucurie si Iubire vom putea aprecia semnificatia Sfintei Sarbatori a Craciunului, a Nasterii lui Iisus; si doar atunci cand vom dobandi adevaratul rost si ne vom trezi, la randul nostru, chemati sa devenim **ucenici ai Iubirii, ai Bucuriei si a Smereniei, vom reusi sa-L vedem pe Iisus, nu dor ca o Fiinta istorica, ci ca Dumnezeu care traieste intr-un prezent continuu, caci El este alaturi de noi in toate incercarile noastre, in toate suferintele si biruintele noastre, si de ni se vor deschide ochii sufletului i-L vom zarii langa noi, cum ne sprijina si cum ne purifica sufletul necontenit.**

Asadar sa raspandim **Iubirea lui Iisus** intregi Lumi, dincolo de orice prag care ne-ar putea separa de semenii nostrii, sa ne deprindem sufletul cu a **Sa Iubire** *care ne elibereaza de suferinte, angoase, invidie, orgoliu, ura si agresivitate*, *sa alimentam sufletul cu* ***Lumina Sa*** *care inlatura intunericul*, *sa cunoastem* ***Adevarul Sau*** *care spulbera toate fricile, ingrijorarile, atasamentele si iluziile.*

Este timpul, deci sa indragim ***Intelepciunea si Frumusetea lumii, este vremea sa cunoastem ceva intru totul magnific -*** **Fericirea, Sanatatea, Libertatea si Iubirea Perpetua**, si tocmai de acea va urez sa experimentati **un CRACIUN al BUCURIEI, al LUMINII, al IUBIRII si INTELEPCIUNII**. Si acest timp si traire sa va plasmuiasca fiinta pentru intreaga voastra vesnicie.

Cu multa iubire si prietenie,

Dumitru

FORMULA DE RUGACIUNE PENTRU DEZLEGARE, PURIFICARE SI ECHILIBRAREA STRUCTURILOR SUFLETESTI SI FIZICE

4 Martie 2013

Cu mainile ridicate in sus, directionate catre cer, spun:

Doamne Dumnezeule, invoc Puterile Tale Cele Sfinte, provenite din Lumina cea Pura, din Intelepciunea Desavarsita si din Iubirea Infinita a Fiintei tale Absolute, ca eu sa ma eliberez de orice boala si suferinta, de orice neputinta trupeasca si sufleteasca, de toate duhurile necurate, de energiile si programele negative, de orice ma impiedica sa implinesc Voia Ta Cea Sfanta. Toate Doamne sa se implineasca dupa cum este Voia Ta si a Fiului Tau, Iisus Hristos, Dumnezeul Mantuirii noastre. Amin.

1. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh imi dezleg Ingerul meu pazitor si toate energiile mele Kundalini de acolo unde sunt legate, in intuneric sau lumina. Amin.

In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, Ingerul meu pazitor si toate energiile mele Kundalini s-au reintegrat in structurile mele si lucreaza in folosul fiintei mele pentru Slava Sfintei Treimi si a Maicii Domnului.

2. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh dezleg tot ce este legat pe ingeri, arhangheli, serafimi, heruvimi, ghizi spirituali si pe toate entitatile de Lumina pe care Tu Doamne le-ai trimis sa-mi ajute mie, si pe care eu le-am castigat prin Drept Divin, ca eu sa pot implini Voia Ta cea Sfanta. Amin.

In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, toate energiile si entitatile mele de Lumina, toti ghizii mei spirituali, toti ingerii, arhanghelii si serafimii, toate entitatile de Lumina la care am acces, sa vina in ajutorul meu si inlauntrul puterilor mele spre marturisirea Luminii, Iubirii, a Sfintei Treimi si a Maicii Domnului, pentru desavarsirea evolutiei mele spirituale. Amin.

3. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh creez o sfera de lumina care ma inconjoara si imi cuprinde toate structurile sufletesti, toate structurile mentale, emotionale, toate chakrele si corpurile mele spirituale si trupul meu fizic.

(Vizualizam cum cream o sfera de Lumina, proiectam Crucea de Lumina in sfera creata si o umplu cu Lumina si Iubirea Sfintei Treimi. Iar prin ajutorul Crucii de Lumina cresc puterea sferei de lumina). Prin Atotputerncia Parintelui Ceresc, prin prezenta Mantuitorului nostru Iisus Hristos, sfera mea de lumina devine intratat de puternica incat nicio energie sau entitate negativa nu pot sa patrunda in ea. *(punem in sfera de lumina toate simbolurile invatate si invocam energiile lor benefice de lumina).*

(*Ne vizualizam in cadrul sferei de lumina*): Doamne sunt inauntrul Sferei Tale de Lumina!
Doamne Dumnezeule, sunt aici gata sa Te marturisesc, sa traiesc dupa principiile Creatiei Tale, dupa legile Tale Sfinte si Absolute.

In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, cu Lumina si Iubirea Sfantei Treimi ma eliberez, anihihilez si tai toate corzile malefice, toate stringurile cu toate entitatile si fiintele malefice, cu toate duhurile necurate prezente in structurile si campurile mele.

Ma eliberez Doamne prin Puterea Ta cea Sfanta de toate proiectiile infoenergetice trimise catre mine, de toate blocajele energetice puse pe fiinta mea spiritula si trupeasca, ca eu sa Te pot cunoaste pe Tine in libertate, in deplina sanatate a fiintei mele, intr-o stare de iubire si bucurie. Amin.

Doamne, sunt prezent in sfera Ta de lumina care ma protejeza si imi incarca toate structurile cu Lumina si Iubirea Ta cea Sfanta, toate celule si microstrucuturile mele se programeaza sa implineasca Voia Ta cea Sfanta.

4. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, cu Lumina si Iubirea Sfantei Treimi, cu energiile Tale Cele Sfinte, Prea Minunata Maica a Domnului, dezleg toate legaturile facute din lumina si intuneric care sunt trimise catre mine, pe toate structurile si corpurile mele infoenergetice.

5. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, cu Lumina si Iubirea Sfantei Treimi dezleg tot ce este legat pe viata, pe vointa, pe memorie, pe constiinta, pe iubire, pe cunoastere, pe casatorie, pe afaceri, pe profesie, pe sanatate, (*pe problema pe care o are fiecare...).* Si ma dezleg Doamne de tot ce este legat pe trupul meu, pe organele mele, pe inima, pe creier, pe ficat, pe sange, pe rinichi, pe splina, pe pancreas, pe intestine, limfa, sange si pe toate Doamne le dezleg si le trimit la Tine. Ma dezleg Doamne atat cat este voia Ta.

6. In numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh, imi dezleg si imi activez toate potentialele divine prezente in mine, imi dezleg si imi activez toate potentialele Duhului Sfant prezente in mine, imi dezleg si activez toate energiile Christice prezente in mine.

Cu Lumina si Iubirea Sfintei Treimi pe toate le energizez intens pozitiv, impreuna cu capacitatea de a iubi, de a simti bucurie, de a fi smerit, de a cunoaste generozitatea, blandetea, bucuria, armonia, curajul, puterea si pacea... *(si mai adaugati virtutile de care aveti nevoie).*

7. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, in mine se dezvolta capacitatea creativa de a fi mai bun profesionist *(fiecare de ce are nevoie*), de a castiga bani in scopul de a-i folosi in cresterea mea spirituala si a-i ajuta pe semenii mei, de a avea relatii de iubire, de prietenie, de comunicare cu oamenii, pentru a putea acces Doamne la toate darurile pe care Tu le-ai depus in sufletul meu si care acum zac neactivate. Amin.

8. Cu lumina si iubirea Sfintei Treimi alung si indepartez din structurile mele toate sufletele si energiile kundalini captive sau legate, de natura umane, animale, ingeresti, planetare sau cosmice, prezente inlauntrul fiintei mele si pe toate Doamne le dezleg si le trimit catre Tine. Amin.

9. Cu lumina si iubirea Sfintei Treimi dezleg si indepartez de la mine toate elementele de aer, apa, foc, magma, plasma si toate programele trimise pe metale, siliciu si elementali care au fost trimisi sa-mi incale Liberul Arbitru si sa-mi programeze fiinta, structurile, campurile si chakrele. Pe toate Doamne le indepartez si le trimit catre Tine. Amin.

10. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh anihilez orice blestem pe linie materna si paterna, orice blestem de familie sau de neam, anihilez orice vraja sau facatura, orice proiectie info energetica negativa, orice spatiu, program si entitate malefice. Anihilez Doamne prin Voia Ta orice coarda, string sau legatura malefice care ma tin legat de entitati, de elemente si persoane de vibratie joasa, de campuri, de trairi emotionale si stari mentale care ma leaga la nivel de vibratie joasa. Pe toate Doamne le anihilez si le trimit catre Tine.

11. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh anihilez orice program de manipulare care mi l-am autoindus sau mi l-am autocreat, anihilez Doamne programele de manipulare trimise de catre altii si introduse in structurile mele incalcand Liberul meu Arbitru si Voia Ta, anihilez si toate conceptele si supraconceptele gresite din mine, toate schemele mele comportamentale, mentale si emotionale care nu respecta legile Tale.

12. Anihilez Doamne din mine tot ceea ce ma impiedica sa cunosc Voia Ta, tot ceea ce ma impiedica sa cunosc libertatea si iubirea si harurile pe care Tu le-ai pus in mine. Multumesc si Te iubesc Doamne!

13. In numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh anihilez orice blocaj prezent la nivel de trup, la nivel de structura anatomica, moleculara si celulara, anihilez toate blocajele energetice la nivel de suflet si pe toate Doamne le indepartez de la mine si le trimit catre Tine.

14. Cu lumina si iubirea Sintei Treimi toate campurile mele se aseaza coaxial conform matricei originare, toate campurile mele sufletesti, emotionale, mentale si fizice se aseaza coaxial si se incarca cu lumina si iubire Sfanta *(observati cum campurile se extind).*

15. Doamne, Dumnezeul meu cel Bun, vreau ca in mainile mele sa vina orice infoenergie adaugata malefic, orice energie de suflet straina sufletului meu, orice program malefic care a ramas in structurile mele, vreau sa vina aici in mainile *mele (si le puneti in mana stanga iar cu mana drepata trimiteti lumina pentru a le anihila).* Anihilez programele cu care au fost trimise si toate programele lor de reintoarcere, si le trimit catre Tine Doamne. Amin.

17. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, anihilez tot ceea ce ma impiedica sa implinesc Voia Divina, sa implinesc Planul meu Divin creat de Tine, Bunul meu Parinte Ceresc. Amin.

18. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh dezleg sufletul meu de acolo unde este legat, pierdut sau irosit, in lumina sau in intuneric.

In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, imi recuperez sufletul meu de acolo de unde este legat, pierdut, ratacit sau irosit, in lumina sau intuneric. Amin

In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh vreau ca sufletul meu, sa vina in mainile mele , intreg alb, stralucitor asa cum mi l-a dat Bunul Dumnezeu. Il vreau aici si acum. Amin.

In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, sufletul meu este in mainile mele, intreg, alb, curat, stralucitor*. (asteptam pana cand simitim in mainile noastre energiile sufletului)*. Amin.

In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, imi refac cu energiile sufletului toate structurile afectate la nivel celular, molecular, anatomic, fizic, emotional si mental. *(vizualizati cum mana dreapta, incarcata cu energiile sufletului, se indreapta catre inima, de 3 ori consecutiv).* Amin.

19. In numele Tatalui, al Fiului si al Sfantului Duh, tot ce este al meu prin Drept Divin il vreau aici si acum, spre slujirea Luminii si Iubirii Sfintei Treimi si a Maici Domnului, inspre mantuirea mea si a oamenilor. Amin. *(mainile incarcate de lumina le trecem peste intreg corpul, un fel de dus de lumina).*

Rugaciunea de multumire si iubire pentru sfarsitul exercitiului:

Iti multumesc si te iubesc Bunul meu Parinte Ceresc, Creator al tuturor lumilor de lumina si iubire, lumi vazute si nevazute. Iti multumesc si te iubesc Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu al Iubirii, al Bucuriei si Smereniei Desavarsite. Iti multumesc si te iubesc Duh Sfant, purtator si implinitor al Voii Parintelui Suprem si al Sfintelor Sale Haruri. Iti multumesc si Te iubesc Minunata si Sfanta Fecioara Maria, Maica a Dumnezeului Nostru. Va multumesc si va iubesc pe voi Fiinte Spirituale care ati ales sa slujiti Creatiei de Lumina a Parintelui Suprem; multumesc si iubesc intreaga omenire; iubesc si multumesc intregii Creatii Ceresti pentru darul vietii de lumina oferit mie si tututor fiintelor, clipa de clipa, ceas de ceas, ca noi sa cunoastem si sa

marturisim Gloria si Slava Parintelui Ceresc, Dumnezeu al Dumnezeilor, Caruia ii dedic intreaga mea viata, acum si in vesnicia fiintei mele. Amin.

Cu prietenie si iubire, Dumitru DARLAIANE

UN PASTE FERICIT, PLIN DE LUMINA SI IUBIRE

4 Mai 2013

Dragele si dragii mei,

Ca in fiecare an, **in timpul Sarbatorii Invierii lui Iisus Hristos, traim un timp al miracolului absolut**. Este un timp al unei mari minuni, a celei mai mari, caci ni se arata ca nimic nu poate invinge Iubirea, Bucuria si Smerenia. Dar, ca sa ne fie cu putinta intelegerea si trairea acestei mari taine si minuni, Invierea lui Iisus Hristos si a tuturor acelora care cred in El ca Mantuitor al lumii si al intregului univers, este nevoie ca ceva din fiinta noastra sa *moara*, sau mai bine zis sa se preschimbe. Acea parte din noi, care este cu trebuinta sa se stinga, sa se transforme, este orbirea si incapatanarea noastra de a nu vedea ca traim intr-o lume plina de sens, o lume ce se dezvaluie pe sine odata ce ne hotaram sa-i intelegem frumusetea si intelepciunea, o lume ce isi arata roadele de lumina si bucurie din momentul in care incepem sa depunem eforturi pentru a-i cunoaste rostul sau major, si anume – **suntem aici pentru a invata si dobandi evolutia spirituala, indumnezeirea fiintei noastre prin Iisus Hristos.** Tot ceea ce contravine acestui maret destin al fiintei , tot ceea ce ne impiedica in intelegerea iubirii si intelepciunii Divine, trebuie dat la o parte, trebuie sa *moara* astfel incat o lume noua sa se nasca in noi odata cu Invierea lui Iisus. Insa asa cu am mai spus-o de atatea ori, Iisus Hristos va invia in noi cu adevarat doar daca noi ascultam si urmam invaturile Sale. Iar invataturile Sale ne spun tot mereu ca **Adevarul este Iubirea, Iertarea, Lumina, Bucuria, Smerenia, Intelepciunea, Curajul, Libertatea, Blandetea, Binele, Generozitatea, Puterea, Armonia, Toleranta, Dreptatea, Rabdarea si Pacea.** Astfel ca tot ceea ce exista in noi si contravine acestui Adevar trebuie transmutat, trebuie sa *moara* ca sa se prefaca in contrariul acesteia. Asadar:

· sa transmutam neiubirea din noi, care ne otraveste fiinta, in **Iubire vindecatoare si eliberatoare**; cata vreme nu vom invata iubirea nu vom putea cunoaste bucuria si vindecarea. Starea contrara iubirii, **ura**, si uneori chiar indiferenta constienta, are o putere naucitoare asupra vietii si a sufletului, aducand cu sine boala si toate tulburarile existentiale; sa ne deschidem, deci, sufletul iubirii ca sa lasam energiile sale divine sa ne vindece fiinta si existenta si sa putem cunoaste astfel miracolul vietii;

· sa prefacem neiertarea care ne destrama energiile sufletului in **Iertare** care ne reintregeste sufletul. Doar iertand, sufletul nostru incepe sa respire din nou, normal si sanatos pentru fiinta; iertarea este cea care aseaza destinul pe drumul iubirii, a acceptarii vietii si a trairii acesteia in bucurie;

· sa alungam intunericul care ne spune ca nimic nu are sens, ca libertate insemna sa faci ce vrei, ca nimic nu merita osteneala noastra, ca fiinta noastra este rezultatul intamplarii. Sa lasam **Lumina** sa domneasca in sufletele noastre pentru a pune ordine in viata, pentru a ne reaminti clipa de clipa ca suntem copiii Bunului Creator, pentru a o trai cu responsabilitate. Si sa stim intotdeauna ca voia noastra ceea adevarata este sa ascultam si sa implinim Voia Divina, care inseamna intotdeuana Binele nostru Suprem;

· sa uitam de suferinta neinteleasa, care ne adanceste in haos si sa privim spre marea **Bucurie**, caci toti suntem copiii Parintelui Ceresc si toate incercarile ne sunt ingaduite intrucat ne sunt necesare pentru vindecarea, purificarea si evolutia sufletului; daca suferi cauta cu sinceritate sa intelegi *de ce,*si vei vedea cum lumina divina iti va aduce raspunsul. Iar ca raspunsul sa vina trebuie sa incetezi sa cauti vinovatul in afara fiintei tale.

· sa renuntam la orgoliile si mandriile noastre sterpe care nu fac altceva decat sa ne blocheze destinul si ne deschid portile suferintei, pentru a cunoaste **Smerenia** cea cu adevarat puternica si inteleapta care iti cere sa-ti controlezi echilibrul si tendinta launtrica a face rau, si sa cauti intelegerea prin lumina lui Dumnezeu. Deci doar Smerenia este purtatoare de sens si de solutii la problemele noastre;

· sa nu te crezi niciodata atotstiutor, suficient de invatat incat sa crezi ca ai mereu dreptate, ci sa lasi glasul **Intelepciunii Divine** sa vorbeasca in tine aducand pacea si armonia inlauntrul sufletului; ceea ce nu pricepi acum ti se va dezvalui sufletului tau daca intri in stare de tacere si ascultare de cele divine. Si asa vei dobandi Intelepciunea;

· de nimic sa nu-ti fie teama, nimic sa nu ingrijoreze peste masura, sa nu te simti neputincios si fricos, caci in tine salasluieste **Curajul** ce provine din credinta si Iubirea pentru Iisus Hristos si Maica Sa, si a noastra;

· sa stii ca, asa cum a spus Apostolul Pavel, toate ne sunt ingaduite, dar nu toate ne sunt de folos. Asadar sa inveti ca **Libertatea** nu este sa faci ce vrei tu, nu inseamna sa-ti satisfaci toate capriciile, precum cun copil rasfatat si slab de minte. *Este alegerea noastra, urmam drumul indumnezeiiri noastre, adica drumul luminii, al bucuriei si al iubirii ?* sau *facem lucurile dupa cum ne indruma sufletul, un suflet ce nu vrea sa cunoasca lumina ?* si care in mod inevitabil va experimenta suferinta si ratacirea. Libertatea, in mod esential este sa intelegi ca poti sa te asemeni si sa devii una cu Dumnzeu si Fiul Sau Iisus Hristos.

· sa nu fii agresiv(a) in niciun fel, caci forta ta vine din **Blandetea** ta, caci Dumnezeul tau este bland. Agresivitatea nu te sporeste cu nimic bun, doar te goleste de ceea ce este

luminos in tine. Deci urmeaza calea Blandetii caci ea ne sporeste fiinta cu cele minunate ale cerului si ale pamantului;

· sa nu cauti sa faci rau niciodata, caci raul care il faci da putere demonului sa intre in viata ta si s-o stapaneasca, asadar cauta sa implinesti mereu **Binele**, caci doar acesta, Binele, este izvorul vietii si al bucuriei;

· sa eviti sa fii zgarcit(a) cu harurile si avutiile ce ti le-a daruit Bunul Dumnzeu, chiar daca si tu te-ai straduit in dobandirea lor. Caci cu adevarat te vei bucura de aceste daruri ale sufletului si ale lumii materiale doar cand vei invata **Generozitatea**, adica cand vei intelege ca trebuie sa imparti si cu ceilalti cele ce ti au fost date tie pentru a le inmultii;

· sa nu crezi niciodata ca tu esti slab(a), caci in tine s-a tainuit intreaga **Putere** a universului, in tine s-a gazduit forta spirituala a Bunului Parinte, invata s-o folosesti iubind din toata inima pe minunatul tau Parinte si pe Fiul Sau Iisus Hristos;

· sa nu ramai prea mult intr-o stare de dezorganizare si dezordine emotionala, mentala sau existentiala, caci toate acestea rispesc energiile vietii si implicit iti vor aduce boala. Deci cauta **Armonia** si iubirea in orice faci si gandesti intrucat ele au puterea de a reorganiza toate partile sufletului si a-l indrepta inspre legile divine;

· sa nu fii grabit in a judeca pe ceilalti, pe sine sau viata in general. Invata sa nu critici, sa nu judeci, sa nu vorbesti de rau, sa nu barfesti, ci depune eforturi ca sa intelegi ca totul este in transformare: ceilalti, tu si sufletele tuturor acelora ce cauta Lumina si Desavarsirea. Drumul desavarsirii este lung, de aceea invata **Toleranta** sau ingaduinta fata de semenii tai si de tine insuti. Tu sa privesti mereu catre modele desvarsirii Iisus Hristos si Maica lui Dumnezeu, dar amintesti de neputinta ta si a acelor de langa tine si nu devenii prea exigent ca sa nu strivesti entuziasmul inimii;

· sa stii ca nu te poti insela pe tine, pe ceialti, viata sau pe Dumnzeu. Nu hranii in sufletul tau ganduri si emotii care te neindrepateste pe tine sau pe ceilalti. Caci universul le cunoaste pe toate, atat pe cele vadite prin actiuni concrete cat si pe cele ascunse ale sufletului. Sa stii ca peste toate se afla **Dreptatea** Bunului Dumnezeu. Nu te lasa ispitit sa gandesti sau sa infaptuiesti lucururile ce nu respecta legile divine si cele sociale, caci toate sunt purtatoare de consecinta. Urmeaza deci calea luminii si a iubirii astfel incat tot ceea ce este in afara Dreptatii lui Dumnezeu sa nu se abata peste viata ta.

· sa nu vrei sa le obtii pe cele nadajduite ale vietii si ale sufletului intru-un timp pe care il hotarasti tu, trebuie sa-ti spun ca inca nu stii cu adevarat ce iti este bine, de aceea cere Providentei Divine sa te invete **Rabdarea** si astfel sa astepti implinirea lucurilor la vremea cea mai folositoare tie, si atunci cand le vei avea, cele nadajduite, nimic nu va mai strica fiinta, bucuria si plinatatea vietii tale;

· sufletul tau si pasii tai sa stea departe de orice conflict, de orice cearta sau razboi, chiar daca toate acestea iti vor fi adresate tie, tu sa nu le accepti, caci orice lupta da nastere unei lupte si mai mari, iar odata inceputa lupta, raul deja a castigat. Asadar tu sa te deschizi si sa urmezi mereu calea **Pacii** caci doar ea poate inlatura intelegerea si poate birui intunericul si fortele raului. Singura forma de *lupta* pe care trebuie s-o accepti este aceea cu propriile slabiciuni si imperfectiuni, caci ti-ai propus desavarsirea fiintei tale, iar aceasta presupune o *lupta* si un efort de imbunatatire permanenta a sufletului;

Ei bine, daca toate aceste virtuti, adica putin din invatatura lui Iisus Hrisos, vei incerca sa le urmezi si sa le traiesti, stiind de la bun inceput ca iti este cu neputinta sa le dobandesti intr-o scurta vreme, **atunci sa stii ca in Tine va invia Dumnezeul Mantuirii si al Iubirii – Iisus Hristos.** Si abia acum vei pricepe ca toate ritualurile se implinesc in tine caci nu mai practici nimic formal si exterior, ci fiecare componenta din ritual si rugaciune devine pentru tine o traire a inimii si o stare se prezenta a mintii. **Si iata ca maretia miracolului absolut are loc si in fiinta ta, caci Invierea lui Iisus Hrisots nu mai este o minune exterioara tie, ci este o taina care traieste, se adevereste si se implineste in tine , in toate si prin toate structurile fiintei tale.**

Bunul Dumnezeu, Duhul Cel Sfant, Iisus Hristos si Minunata sa Maica sa te binecuvanteze, pe tine si pe noi toti, copiii Lor.

UN PASTE FERICIT, PLIN DE LUMINA SI IUBIRE

Cu multa prietenie si Iubire, Dumitru

PS: in anexa am atasat textul despre *Rastignirea si Invierea lui Iisus Hristos*, pentru toti aceia care ni s-au alaturat de curand seminariilor noastre.

Dragele si dragii mei,

Am scris, **cu ajutorul Sfintei Treimi, a Maicii Domnului si a Fiintelor de Lumina**, cateva rugaciuni foarte puternice si frumoase, socotesc eu, care ne pot ajuta foarte mult in procesul de purificare si transformarea a fiintei noastre.
Sa le spuneti incet si din inima, si veti vedea efectul asupra sufletului, vietii si destinului vostru.

RUGACIUNI PENTRU NEVOIA CORECTARII GRESELILOR SPIRITUALE, A PURIFICARII, A DOBANDIRII VIRTUTILOR SI A INALTARII/TRANSMUTARII SUFLETULUI IN LUMINA

1. ***RUGACIUNI PENTRU DOBANDIREA LUMINII SI A PUTERII CERESTI.***

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, da-mi din nesfarsita Ta Putere, din nemarginita Ta Lumina, Smerenie si Iubire, din absoluta Ta Intelepciune, da-mi Doamne Sfintele Tale Haruri ca eu sa Te pot marturisi pe Tine, ca Dumnezeul cel Viu si Adevarat, ca izvor al Bucuriei, al Luminii si al Puterii ce stapaneste peste toate universurile. Din inima mea cea vie, Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu. Amin.

2. ***RUGACIUNE PENTRU SANATATE.***

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, revarsa-Ti Lumina si Iubirea Ta in toate corpurile mele, in toate campurile mele, in toate chackrele mele, in toate celulele si structurile mele, ca eu prin Sfanta Ta Iubire sa ma vindec de toata suferinta sufleteasca si trupeasca, ca sa pot cunoaste si trai sanatatea deplina. Ajuta-ma Doamne sa ma eliberez de toate blocajele energetice si fizice, constiente si incostiente, de toate programele gresite prezente in sufetul meu. Si

impregneaza-ma Doamne cu Bucuria si Intelepciunea Ta, ca viata mea sa fie o marturie a neasemuitei si Divinei Tale Frumuseti si Puteri. Din toata puterea spiritului meu, Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu. Amin

3. RUGACIUNE PENTRU PURIFICARE.

Doamne Domnul Dumnezeul meu, Tu Domn Minunat al Cerurilor, ajuta-ma sa primesc in structurile mele Lumina si Iubirea Ta, Intelepciunea si Smerenia Ta, ca eu sa-mi primenesc existenta de tot ce-i rau si de tot ce exista in mine si se impotriveste Voii Tale, ca eu sa-mi vindec sufletul, inima si mintea, sa-mi purific campurile, si structurile, sa-mi purific destinul, caci pentru tine traiesc eu Doamne, sa marturisesc eterna Ta Slava. Pe Voi, sursa a bucuriei mele, Parintele meu Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Va iubesc si Va multumesc. Amin.

4. RUGACIUNI PENTRU REZOLVAREA UNOR PROIECTE, ACTIUNI...

Domane Domnul Dumnezeul meu, da-mi din Lumina si Intelepciunea Ta ca eu sa gasesc calea cea mai usoara si oamenii cei mai potriviti ca eu sa implinesc acest proiect.... inspre Gloria Fiintei Tale Absolute. Trimite, Doamne, ingerii Tai, trimite Lumina si Puterea Ta ca eu sa duc la bun sfarsit tot procesul de a (........), si sa ma bucur de acesta. Toate Doamne sa se implineasca dupa Sfanta Ta Voie. Voi, sursa a puterii mele, Parinte Bun si Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, mult Va iubesc si Va multumesc. Amin.

5. RUGACIUNE PENTRU CLARITATE si INLATURAREA CONFUZIEI.

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, da-mi Tu claritate in inima si in gaduri, da-mi Tu Doamne puterea de a vedea cu limpezime drumul care ma duce catre Tine. Alunga Doamne confuzia, indeparteaza obstacolele si ratacirea din mintea si inima mea, ca eu sa cunosc gandurile Tale si inima Ta, ca eu sa urc catre Tine si Sinele meu Superior, ca eu sa manifest Lumina si Libertatea Divina. Voi, sursa a luminii mele, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Va iubesc si Va multumesc. Amin.

6. RUGACIUNE PENTRU INLATURAREA STRESULUI

-

Doamne Domnul Dumnezeul meu, pune in inima si in mintea mea Calmul Tau si Rabdarea Ta, Bucuria si Pacea Ta, alunga din mine nelinistea si teama, inlatura din fiinta mea framantarea, grija si orice teama, caci in Tine Doamne se gaseste Izbavirea si Biruinta, prin Tine Doamne eu cunosc Curajul, Pacea si Credinta Absoluta. Voi, izvor al pacii si bucuriei mele, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, mult Va iubesc si Va multumesc. Amin.

7. RUGACIUNE PENTRU ALUNGAREA FRICII, A RAULUI DE MARE, DE MASINA, DE AVION...

Doamne Domnul Dumnezeul meu, iti multmesc ca mi-ai dat puterea de a trece peste raul/ frica de ..., caci prin Tine eu am biruit frica de moarte, frica de apa, frica de aer, frica de entitati si oameni, de toate cele cunoscute si necunoscute, si numai exista nicio teama in mine caci prin Tine Doamne toate eu le biruiesc. Si

atat cat este Sfanta Voia Ta, toate programele mele de frica si teama care mai sunt in constient si subconstient sa se preschimbe in programe de Curaj si Indrazneala Divina. Voi, sursa credintei si curajului meu, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, mult Va iubesc si Va multumesc. Amin.

8. RUGACIUNE PENTRU CONSTIENTIZARE, ADAPTARE, ORIENTARE.

Doamne Domnul Dumnezeul meu, ajuta-ma sa fiu mereu constient de sine, ca eu sa stiu fiecare intentie si gand al meu, fiecare emotie si senzatie a mea, sa chibzuiesc prin Inalta Ta Intelepciunea fiecare gand si actiune a mea, ca eu sa cunosc tot ce este inlauntrul fiintei mele. Doamne, pe toate Tu le purifica si ma intareste cu Sfanta Ta lumina, si creeaza Doamne densitatea si omogenitatea optima pentru campurile mele, ca eu sa ma adaptez, conform Luminii si Voii Tale, oricarei situatii emotionale, mentale si de viata, si pastreaza-ma Doamne intr-o stare de prezenta continua a fiintei mele. Orienteaza Doamne, mereu, sufletul meu catre Legile Tale cele sfinte. Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu. Amin.

9. RUGACIUNE PENTRU A SCAPA DE O OBSESIE (Un lucru sau fiinta fata de care avem un atasament puternic).

Doamne Domnul Dumnezeul meu, adu-mi Tu detasarea corecta in mintea mea, da-mi Tu iubirea corecta in inima mea, adu-mi Tu pretuirea corecta fata de ... (obiectul sau persoana pentru care avem obsesie/atasament), intrucat eu vreau

sa iubesc, sa cunosc si sa ofer libertate, vreau sa pretuiesc si nu sa agresez, eu vreu sa daruiesc si nu sa posedez. Caci vreau sa primesc, Doamne, din frumusetea si bogatia fiintelor ce ma inconjoara, respectand liberul lor arbitru, si pe toate cele ce vin si sunt ingaduite de Tine, prin Sfanta Voia Ta. Voi, izvor al corectitudinii si echilibrului meu, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, mult Va iubesc si Va multumesc. Amin.

10. RUGACIUNE PENTU SUFLET.

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, cat de mult am gresit eu Tie si vietii, cat de mult am ignorat eu Legile Tale si pe cai ale ratacirii pasi mei au umblat. Dar acum Doamne, prin multa iubire ce Ti-o port, eu vad Lumina pe care ai pus-o in sufletul meu, si urmez cu tarie legile Tale cele Sfinte, si inima mea cunoaste Lumina si iubirea Ta, si traiesc sanatatea deplina a sufletului, experimentez Libertatea si Puterea Adevarului Tau cel Sfant care ma uneste cu Tine Doamne in inaltul cerului. Pe Voi, izvor al luminii sufletului meu, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, mult Va iubesc si Va multumesc. Amin.

11. RUGACIUNI PENTRU LINISTIREA GANDURILOR SI A EMOTIILOR

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, risipite, in mii de locuri, sunt gandurile mele, ape nestatornice involbureaza emotiile mele prin nesfarsite senzatii, pasii mei ratacesc prin drumuri ce imi istovesc fiinta, o, Doamne, Parinte al vietii mele, aduna gandurile mele in Linistea Ta, pune Pacea Ta in emotiile mele, indruma

pasii mei, ca eu sa Te cunosc si sa Te slavesc pe Tine, ca eu sa traiesc in inima mea Linistea si Armonia Ta Absoluta, mintea mea sa se odihneasca in Mintea Ta, Pacea Ta sa fie si pacea mea, si Iubirea Ta sa fie una cu iubirea mea. Sfant esti Tu Doamne, in toate lumile vazute si nevazute. Mult Va iubesc eu si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, izvor al linistii si al bucuriei imi sunteti Voi mie. Amin.

12. RUGACIUNE PENTRU NEIERTARI SI SUPARARI DE CARE NU MAI SUNTEM COSNTIENTI.

Doamne Domnul Dumnezeul meu, Tu imi cunosti sufletul, Tu imi stii inima si mintea, si vezi ce este inlauntrul meu, poate ca au mai ramas neiertari, suparari, ganduri si trairi ascunse de care eu nu m-am eliberat si nu le-am marturisit Tie pentru a le aduce inspre Lumina si Iubirea Ta. Elimina din sufletul meu orice neiertare si suparare, stiute sau nestiute, constiente sau inconstiente, pe care o am fata de Tine, de oameni, de viata si de mine insumi. Tu, Doamne, Care esti Atot Puternic, preschimba neiertarile, supararile si tot ce-i gresit in fiinta mea in Iertarea, Bucuria si Lumina Ta Cereasca, ca sufletul meu sa straluceasca in Iubirea pe care Tu ai sadit-o in mine. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Voi izvor al iertarii si iubirii mle. Amin.

13. RUGACIUNE PENTRU SMERENIE.

Doamne Domnul Dumnezeul meu, Tu esti Absolutul credintei mele, Tu esti Bucuria existentei mele, Tu esti Iubirea care ma inalta si ma contopeste cu Tine.

Domane programeaza toata fiinta mea, programeaza-mi toate campurile, mintea, inima si toate celulele mele ca sufletul meu sa Te iubeasca pe tine, sa te marturiseasca pe Tine ca Dumnezeu al Smereniei si al Puterii fara de margini. Si invata-ma si pe mine Doamne puterea desavarsita si puritatea Smereniei ca eu s-o pot intelege, trai si manifesta. Prin credinta in Tine Doamne eu sa traiesc clipa de clipa, ceas de ceas, in toata eternitatea fiintei mele, in ascultarea de Legile Divine si desmarginita Ta Iubire, Smerenie si Intelepciune. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Voi, izvor al Smereniei Divine. Amin.

14. RUGACIUNE PENTRU A ASCAPA DE UN VICIU.

Doamne Domnul Dumnezeul meu, ajuta-ma sa ma dezleg de aceasta legatura de a ..., de aceasta obsesie de a...., ajuta-ma sa preschimb in lumina acest program de a...caci am denaturat viata mea, si ce ai nascut Tu Frumos si Intelept, eu, in nestiinta si slabiciunea mea, de lucruri rele mi-am legat sufletul. Doamne da-mi Puterea Ta sa ma dezleg si sa indepartez acest viciu de a ...din viata, sufletul si structurile mele. Da-mi Doamne Intelepciunea ca sa inteleg ce este Binele pentru mine, revarsa in fiinta mea Iubirea si Lumina Ta ca eu sa indepartez de la mine tot ceea ce ma imiedica sa implinesc destinul meu superiror, sa pot actiona mereu in sensul cel mai corect cu putinta inspre purificarea mea, inspre sanatatea si libertatea mea, spre a aduce Glorie Numelui Tau. Mult Va iubesc eu si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, izvor al sanatatii si libertatii mele divine. Amin.

15. RUGACIUNE PENTRU PROTECTIE (decizii, in actiuni, condus masina...)

Doamne Domnul Dumnezeul meu, iubirea Ta si numele Tau sunt ocrotirea mea in actiunile mele de a/pentru... in decizia mea de a.... Lumina si Intelepciunea Ta imi protejeaza existenta, emotiile, mintea si inima, imi vegheaza drumurile si destinul. Inlatura Tu Doamne tot ce este rau si tot ce vrea sa-mi distruga viata, libertatea si iubirea, ca eu sa ma pastrez in Lumina si Iubirea Ta si dintru acestea eu sa cunosc Absoluta Ta Putere si Slava Fiintei Tale, atat cat vrei tu Doamne. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, voi, sursa a linistii si protectiei mele. Amin.

16. RUGACIUNE PENTRU ORGOLIU, sau pentru o alta greseala spirituala foarte grava

Doamne Domnul Dumnezeul meu, intunecata este mintea mea, oarba este inima mea cand eu cunosc si traiesc orgoliul (...sau orice alta greseala/pacat – invidia, egoismul, barfa, judecata...), da-mi Tu Doamne Lumina si Iubirea Ta, ca eu sa cunosc ca Puterea si Intelepciunea Ta insemna Lumina Smereniei Tale (... sau virtutea opusa greselii/pacatului). Inlatura Tu Doamne din mine tot ce este orgoliu si tot ce hraneste acesta (mandria, trufia, aroganta) caci boala sunt pentru mine, pentru sufletul meu si destinul meu, si, Te rog, Doamne, pune Tu in sufletul meu Lumina si Intelepciunea Smereniei Tale. In Smerenie gasesc Doamne, Iubirea si ascultarea de Legile Tale, Puterea si Voia Ta Doamne. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Voi, izvor nesecat al blandetii si al smereniei. Amin

17. RUGACIUNE PENTRU DOBANDIREA IERTARII, sau a oricarei alte virtuti.

Doamne Domnul Dumnezeul meu, invata-ma Tu gratia iubirii si puterea iertarii (sau orice alta virtute) si inlatura din mine aceasta nestiinta si aceasta boala a neiertarii (sau a oricarei alte greseli/viciu). Doamne pune Tu darul Tau de iubire si pretuire in inima mea pentru ca eu sa-i pot iert pe aceia care nu vreau sa-i iert, si slavit sa fii Tu Doamne caci numele Tau este nesfarsita iubire, nesfarsita iertare si intelepciune. Mult Va iubesc eu si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, sursa vesnica de iertare si iubire. Amin.

18. RUGACIUNE PENTRU STABILITATE EMOTIONALA si MENTALA.

Doamne Domnul Dumnezeul meu, da-mi Puterea Ta sa pot stavilii tavalugul gandurilor, sa pot stapanii furtuna nervilor, a furiei si emotiilor, caci slab si neputincios sunt eu fara Tine. Nu-mi lasa Doamne gandurile si emotiile mele in afara Fiintei Tale, ascultare de Voia Ta sa versi in inima si mintea mea, ca Intelepciunea si Iubirea Ta eu sa le cunosc. Si vreau ca tot ce se naste in mine, Doamne, marturie sa fie Slavei Tale. Pacea si linisetea s-au asternut acum Doamne in fiinta mea. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Voi, izvor al linistii si al echilibrului meu. Amin.

19. RUGACIUNE PENTRU A INLATURA ANUMITE SLABICIUNI.

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, nu-mi lasa mintea sa asculte de neputinta si slabiciunile mele, nu-mi lasa inima si mintea sa asculte de gandurile cele rele si de emotiile mele pline de egoism, ci pune Tu gandurile Tale cele bune in minte mea,

pune Tu iubirea Ta cea Puternica in inima mea, caci de Tine vreau sa ascult si pe Tine vreau sa Te iubesc, in toate gandurile, emotiile si deciziile mele, si tot ce este slab in mine sa se coverteasca in Putere prin iubirea ce ti-o port. Dumnezeu al iubirii mele, eu ma cunosc slab si necredincios inlauntrul fiintei mele, dar Tu, Dumnezeu al Puterii Absolute, vino si intareste slabiciunea mea, si prin puterea Ta nesfarsita din slab fa-ma puternic, din sovoitor Tu fa-ma increzator, din nepriceput Tu da-mi intelepciune in cele ale vietii si ale Cerului, din drumul intunericului Tu indreapta pasii mei inspre cararea Luminii, a Libertatii, a Bucuriei si a Iubirii Tale fara de margini. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Voi, izvor al puterii mele. Amin.

20. RUGACIUNE PENTRU ARMONIE.

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, contemplu cerul si pamantul, universurile le privesc prin ochii sufletului, fiintele toate ce au izvorat din Iubirea Ta eu le admir, si nu pot a-mi stapani inima si mintea care se incanta de nesfarsita Armonie a Creatiei Tale. Toate lumile vazute si nevazute, Doamne, rod al Intelepciunii Tale, se hranesc din Armonia Desavarsita a Fiintei Tale. Doamne, prin Armonia Divina a Legilor Tale primeneste-mi inima, mintea si vointa. Umple-mi cuvantul, fiinta, inima si mintea mea cu Armonia Ta Cereasca ca eu sa cant lumii Armonia Cerurilor, Armonia Universurior, Armonia Absoluta a Fiintei Tale, caci prin tine Doamne tot raul si haosul se prefac in Bine, Pace, Armonie si Iubire. Sfant esti Tu Doamne, si in prea Sfanta Ta Armonie eu vietuiesc. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, izvor neincetat al iubirii si armoniei mele. Amin.

21. RUGACIUNE PENTRU VINDECAREA EMOTIILOR, GANDURILOR SI ACTIUNILOR GRESTE.

Doamne Domnul Dumnezeul meu, stapan slab sunt eu peste emotiile si gandurile mele, iar actiunile mele nu mai asculta de Legile Tale, si mult am gresit eu Doamne, dar Te invit Domne sa traiesti inauntrul fiintei mele astfel incat minte, inimii si toate actiunile mele sa cunoasca viata doar prin Tine. Emotiile care se ivesc in mine Domne sa se nasca doar din iubirea Ta si acolo unde se mai naste un gand, o emotie gresita, vindeca Tu Doamne toate greselile mele si aseaza Voia Ta peste vointa mea, caci Tu esti Domnul Dumnezeul meu si Tie iti inchin toate gandurile si emotiile mele de iubire, de smerenie si pace. Cat de mult Te iubesc eu Doamne in Sfanta Ta Putere de a ma aduce pe drumul Luminii. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, izvor al puritatii si luminii mele. Amin.

22. RUGACIUNE PENTRU DOBANDIREA TOLERANTEI.

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, invata-ma sa fiu ingaduitor cu mine, cu ceilalti, cu intreaga mea viata. Da-mi puterea de a-i iubi si accepta pe toti asa cum sunt, ajuta-ma sa nu-i mai judec si sa vad Frumusetea chipului Tau in totii semenii mei care ma inconjoara. Si da-mi, Doamne, Intelepciunea de a ma accepta si pe mine, asa cum sunt acum, dar struneste-ma neincetat Doamne sa ma ridic tot mai mult catre Iubirea, Intelepciunea si Smerenia Ta. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Voi izvor al compasiunii mele. Amin.

23. RUGACIUNEA PENTRU A PRIMA IERTARE DE LA CEI CARORA LE-AM GRESIT

O, Doamne Domnul Dumnezeul meu, cat de mult am gresit eu in fata Legilor tale si a semenilor mei. Doamne, eu stiu ca Numele Tau Infinita Iubire este, de aceea nadajduiesc si stiu ca Tu ma vei ierta in toate greselile mele, dar te rog Doamne, ajuta-ma sa primesc iertare si de la cei carora mult le-am gresit eu lor. Inima mea, plina de durere este, caci acum stiu ca in nechibzuinta, nestiinta si rautatea mea mult am gresit eu si multa suferinta am provocat. Dar acum inima si mintea mea s-au innoit in Iubirea ce Ti-o port, si de aceea, Te rog, poarta Tu rugamintea mea de iertare si gandul meu de iubire catre toate sufletele caroara le-am adus tristeste, suferinta, rani sau lipsuri. Mult Va iubesc si Va multumesc, Parinte Ceresc, Doamne Iisuse Hristoase, Duh Sfant si Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, Voi, izvor al bucuriei si al iertarii mele. Amin.

Cu multa prietenie si iubire, Dumitru.

,

Dragile si dragii mei,

Cu ajutorul Sfintei Treimi, a Maicii si a Fiintelor de Lumina am mai scris un text, care poate fi si rugaciune, care ne ajuta mult in vindecarea suferintei si a vietii noastre. Va urez sa-l cititi in liniste si cu o inima care cauta iubirea, si neindoielnice bucurii si haruri se vor revarsa in sufletul vostru. O lectura frumoasa si o reflectie adancita de iubire:

VINDECAREA SUFERINTEI si A VIETII

30.06.2013

Copil iubit al bucuriei Mele, Eu, Iisus Hristos - Domnul Dumnezeul Tau, Frate si al tau vesnic bun Prieten - Sunt Cel care ti-a dat viata, si te-am adus in lume ca tu sa te cunosti pe tine insuti, asa cum esti – copilul mult indragit al Parintelui Ceresc, Cel Care a zamislit toate universurile de Lumina si Iubire, si Care pentru a ta Fericire si Mantuire (Indumnezeire) se roaga neincetat;

Fiinta a dorului meu nesfarit, Eu am venit durerea s-o ti-o curm, si iti cer, doar, sa-Ma lasi sa intru in inima ta ca sa-Mi pot revarsa iubirea Mea cea pura, si astfel sa primesti vindecarea suferintei tale; nu te impotrivi, lasa-Ma sa-ti umplu inima cu Dumnezeirea Fiintei Mele si astfel vei cunoaste Fericirea cea adevarata;

Copil al Meu, nascut pentru a cunoaste si trai bucuria, nu mai plange, caci Eu iti cunosc chinul si necazul. Ridica-ti ochii inspre Mine ca sa-Mi vezi Chipul care straluceste din iubirea ce ti-o port. Sufletul tau este in mana Mea, de ce nu lasi Linistea si Bucuria Mea sa-ti patrunda in inima ? caci numai astfel vei gasii pacea si ocrotirea deplina;

Rod al Pacii si Iubirii mele, sufletul tau este indurerat, elibereaza-te de ranile care ti-au cuprins fiinta, intrucat, de acum, Eu sunt Acela ce se ingrijeste de tine si de neajunsurile vietii tale, si acestea toate Eu le preschimb in sanatate si bucurie pentru tine;

Eu, Iisus Hristos, Mantuitorul tau, am venit in lume ca tu sa Ma cunosti, sa Ma chemi si sa-Mi ceri ajutorul in toate clipele tale, in oricare din incercarile tale zilnice, si astfel din sufletul tau durerea s-o risipesc si in locul ei sa pun Bucuria izbavitoare;

Fiinta plasmuita din Iubirea mea, alunga-ti tristetea din inima caci Eu langa tine sunt, si nicio durere nu-ti mai poate umbri sufletul si inima; dar tu trebuie sa inveti sa lupti pentru Fericire si Iubire, si secretul acestei lupte este sa stii ca prin Mine si cu Mine toate le vei birui;

Copilul Meu cel minunat, uita de inversunarea inimii tale si lasa-Ma sa te imbratizez ca sa te pot elibera din temnita durerii in care te-ai adancit;

Dragul Meu fiu/fiica, risipeste-ti mania si furia, nu le lasa sa te distruga, invata de la Mine Iertarea si Pacea care elibereaza sufletul;

Fiinta a nemuriri, nu-ti mai lega inima de cele trecatoare ale lumii si ale trupului, invata sa-ti iubesti mai mult sufletul, pe Mine si pe Maica Mea, Pe Duhul si Parintele Cel Sfant al Iubirii si Luminii;

Tu, Inger al meu de o neasemuita frumusete, cand iti alegi fiinta alaturi de care vrei sa imparti bucuriile si incercarile vieti, sa fii cu multa luare aminte, sa nu o cauti doar dupa frumusetea trupului sau dupa avutia celor pamantesti, ci sa privesti la puritatea inimii si la echilibrul si statornicia in bine a mintii sale; si sa ai rabdare, caci de vei fi rabdator in iubirea pentru Mine un astfel de suflet curat Eu il voi trimite catre tine, si impreuna, apoi, sa cresteti in Lumina si indumnezeire;

Copilul Meu cel scump, Eu si Parintele Meu, Parintele tuturor lumilor de Iubire si Bucurie, ti-am dat-O in dar pe Maica Mea, ca sa te invete blandetea si compasiunea, pentru a te ajuta sa renunti la indiferenta si agresivitatea care te vatama cumplit;

Fiinta a iubirii, nu te grabi sa le voiesti pe toate dupa inima si mintea ta de acum, ci invata rabdarea si puterea prin Maica Mea, caci Ea este cel mai frumos si sublim cadou pe care umanitatea l-a daruit vreodata Cerului. Deschide-ti inima catre Maica mea, caci prin Ea toate cele ale sufletului si ale vietii mult mai lesne le vei capata si vei stii ce iti este cu adevarat de folos;

Nu te razvrati frumosul meu copil, de ce ti-ai umplut inima si mintea cu atat de multa mandrie, neascultare si orgoliu ? de ce nu privesti la puterea si intelepciunea Smereniei

Mele ? numai Smerenia Mea te face puternic cu adevarat, pe cata vreme toate celelalte vor surpa temelia fiintei tale si intr-o zi vei gasii in tine o fiinta slaba, tematoare, plina de neimpliniri;

Tu, vlastar al iubirii mele, nepretuit esti tu pentru Mine, si nepretuita este viata pe care Eu am pus-o in tine, invat-o insa s-o iubesti chiar daca uneori greutatile ei par de netrecut si parca nu se mai termina. Eu iti stiu incercarile si iti cunosc puterea care zace in tine si de accea iti spun: da-mi viata ta Mie, caci prin Mine vei gasi si Puterea si Libertatea, si vei cunoaste Slava Parintelui Meu Ceresc;

De ce te incapatanezi, copilul meu drag, sa Ma cuprinzi si sa inveti despre Mine prin tot felul de cunoasteri ezoterice si dogme ? Oare nu ti-am spus eu ca doar printr-o inima curata, plina de simplitate, smerenie si iubire tu Ma vei gasii? De ce nu privesti catre istoria sufletelor pure, caci acolo vei afla ca Eu ma Infatisez doar acelora care s-au golit pe sine de toate rautatile si orgoliile, si atunci cand i-am vazut cu sufletele curate Eu m-am daruit lor;

Chip deplin al blandetii si Iubirii mele, tu pastreaza-ti inima intotdeauna curata si blanda, sa-i iubesti pe toti semenii tai, insa fii mereu in stare de veghe, nu iti deschide inima si mintea oricui, toata fiinta ta sa fie intr-o stare de prezenta si atentie cotinuua, caci unii iti vor voii raul cand vor afla de iubirea ce Mi-o porti, iar altii, cu sufletul plin de viclenie, vor ravnii la darurile si pacea ta si vor voii sa te distruga;

Dar, tu, care ai fost zamislit din Puterea mea, trebuie sa stii ca nimic din ce exista in cer si pe pamant nu te poate naruii, caci Eu am pus in tine toata intelepciunea, iubirea si forta Mea. Si de aceea iti zic: sa nu accepti ca exista ceva mai puternic decat tine sau lucruri pe care tu sa nu le poti infaptui, cata vreme Ma iubesti cu adevarat, caci tu ai fost inzestrat cu tot ce iti trebuie pentru a cunoaste biruinta. Tu esti reflectia Chipului Meu, si toate cele ce iti sunt date inspre ale cunoaste si experimenta,inspre a le trece cu intelepciune si ale stapani - sunt pe masura fiintei tale;

Prunc al Bucuriei Mele, tu sa cauti doar cele ce vin de la Mine, nu alerga dupa cele ale lumii caci multa dezamagire acestea iti vor pricinui. Nu te osandi la strangerea nemasurata de bunuri materiale si nu alerga inspre gloria acestei lumi, caci pe toate le vei pierde si vei pricepe de indata cat de gol esti daca nu te vei umple inca de pe acum cu Iubirea si Slava Mea si a Cerului;

Incantare a ochilor mei, lasa drumul ratacirii care vrea sa te piarda si paseste pe drumul care te poarta inspre Iubirea Mea; cu multa bagare de seama sa fii caci multa durere se ascunde sub placerea cea de scurta durata, si fiinte ce nu-ti vor binele iti vor spune ca tocmai aceste placeri trecatoare ale trupului si ego-ului reprezinta adevarul si eternitatea. Eu ma cred in tine si in iscusinta inimii si mintii tale, si stiu ca te vei gandi la mine gand vei face alegerile Tale, si eu te voi calauzi inspre Adeavar si Libertate;

O, daca ai stii cat de mult te iubesc, Eu, Iisus Hristos, Dumnezeul Manturii tale, de aceea iti spun: nu-ti mai hrani sufletul cu niciun un gram de ura si inversunare, ci invata libertatea si puterea pe care ti-o da iubirea Mea;

Tu, copil al meu, te-am zamislit ca sa cunosti cerurile si indumnezeirea, de ce iti mai pierzi inca timpul in necredinta si in bucurii inselatoare ? Aduna-te in credinta izbavitoare care este Fiinta si invatatura Mea, si toate cele desavarsite le vei cunoaste;

Stii tu copilul meu, de cate ori Eu si Maica Mea am plans Noi pentru tine ? cat de mult am stat langa inima ta bolnava ca sa ti-o putem insanatosi ? dar nici acum nu-i tarziu, accepta iubirea Noastra si intreg destinul tau se va vindeca;

Dar, tu, fiinta a libertatii, sa stii ca Iubirea Noastra cu greu va putea sa intre in inima ta, daca tu vei mai pastra inca rautate, ura, frustrare, neiertare, viclenie, suparare, judecata, hotie, barfa si minciuna. Eu nu pot locui in inima ta cand inca mai exista aceste emotii si ganduri care te distrug. Tu trebuie sa alegi: pe Mine, si vei cunoaste adevarata bucurie, iubire si libertate. Sau vrei sa hranesti in continuare emotiile si gandurile amintite si atunci ma vei izgoni pe Mine din inima ta ? si, cu durere trebuie sa-ti spun, ca toate necazurile lumii se vor napusti asupra ta;

Minunat copil al Iubirii Mele, multa grija, frica, framantare si temere ai adunat in suflet, de ce nu te lasi in mainile Mele, caci Eu ma voi ingriji de tine si toate aceste ti le voi preface in libertate si bucurie, caci Eu Sunt Domnul Cerurilor si al tuturor Universurilor de Lumina si Iubire, crezi tu ca-mi este Mie cu neputinta sa-ti aduc Pacea, Libertatea si Bucuria ?

Pana cand fiinta a bucuriei, vei lasa in inima ta invidie, gelozie si egoism, nu ti-am spus de atatea ori ca acestea iti otravesc viata si inima? Hai acum, vino in bratele Iubirii Mele si aici vei invata sa te bucuri de bucuria celui de langa tine, vei invata sa imparti si vei intelege ca nimeni nu-ti apartine, ci ca voi toti sunteti copiii Mei si prin Mine traiti in libertate si armonie;

O,daca ai stii cat de mult te iubesc copil al cerului, dar tu stii ca nu-mi place deloc inima cea sireata si rea,neadevarul, ipocrizia, lenea, necumpatarea instinctelor trupului si proasta lor folosire. Te rog sa te golesti de toate acestea ca Eu sa pot revarsa inlauntrul tau Fiinta mea de Adeavar, Iubire si Bucurie;

Fiinta scumpa a deplinei armonii, sa stii ca Iubirea si Adevarul le vei gasi in Mine si Maica Mea, de aceea nu lasa inima sa se prinda prea mult de cele ale lumii si de alte invataturi straine de cele lasate de mine in cele patru Sfinte Evanghelii, caci toate celelalte te vor dezamagii, si vor voii sa te piarda si iti vor pricinui multa durere;

Copilul meu, asculta ce vreau sa-ti spun: invata sa iubesti si sa pretuiesti viata, dar sa pastrezi echilibrul in toate si de nimic sa nu te atasezi peste masura. De indata ce vei vedea ca un lucru sau o fiinta o iubesti mai mult decat pe Mine si Parintele tau Ceresc, atunci sa stii ca ti-ai pierdut libertatea si linistea;

Si sa nu crezi, copilul meu, ca prin Iubirea catre Mine si Parintele Suprem vei iubii mai putin viata si pe cei apropiati tie. Nu fiinta draga, caci doar prin Noi tu vei invata sa iubesti cu adevarat si in deplina sanatate, bucurie si libertate;

Eu stiu, copil frumos al iubirii Mele, ca timpul tau este pretios si porti multe din grijile lumii, dar nu uita sa te rogi catre Mine, Parintele Meu si Maica Mea, caci doar rugaciunea catre Noi iti va face viata mai usoara si inlesnite vor fi greutatile vietii tale;

Iubit copil, Eu iti ocrotesc viata si fiinta, dar aminteste-ti zi de zi sa Ma inviti in inima si viata ta. Eu iti respect libertatea si de aceea iti spun ca de nu Ma vei chema, Eu - desi sunt Atotputernic, caci la toate Cerurile si fapturile Eu le-am dat viata - putine voi putea face pentru tine, intrucat voi fi nevoit sa astept ca glasul tau sa ma strige din Iubire; iar

de nu ma vei chema, Eu va trebui sa raman in afara inimii si vietii tale, si, neindoielnic, atunci, suferinta lumii se va abate peste tine;

Chip minunat de iubire esti tu printre stele, de aceea iti spun alege-ma pe Mine, Iisus Hristos, si pe Maica Mea Cea Sfanta, si toate cele inalte, sfinte si frumoase ale cerului si ale pamantului ale tale vor fi;

Eu inchei aici aceste randuri catre tine si iti spun ca niciodata nu trebuie sa uiti ca mereu esti sub veghea mea, ca Eu niciodata nu te parasesc, si chiar daca tu inca nu ai ajuns sa ma cunosti si sa ma iubesti, Eu insa te cunosc pe tine si viata ta, si mult, mult, mult te iubesc, caci tu esti Bucuria mea, a Maicii Mele, si a Parintelui Suprem;

Ramai acum invaluit in nemarginita Iubire ce ti-o port, Bucuria Mea sa te insoteasca in toate clipele existentei Tale, Smerenia Mea sa-ti dea putere sa-ti controlezi toate gandurile si emotiile, Voia Mea cea Sfanta sa calauzeasca voia ta inspre inaltul Cerului, iar Intelepciunea Mea sa te indrume pe calea luminii, a pacii, a armoniei si a izbavirii fiintei tale. Fii tu, asadar, multumirea si bucuria Tatalui Meu din Ceruri, Cel care nespus plange dupa tine, copilul Sau mult iubit.

Amin.

Cu multa iubire si prietenie, Dumitru.

NASTEREA LUI IISUS HRISTOS

sau

Nasterea Luminii, a Iubirii si Bucuriei in lumea oamenilor

In fiecare an, in ziua de 25 decembrie, nu sarbatorim doar nasterea lui Mesia – Eliberatoul poporului evreu din robia sufletului legat in (si de) intuneric si Intemeietorului Religiei Crestine. Desi este neinchipuit de mult si de o uriasa insemnatate, totusi mai este ceva, neegalabil ca Frumuste, Intelepciune, Creatie si Iubire, caci Iisus Hristos vine in lume si Se daruieste pe Sine ca Mantuitor a intregii lumi si a Cosmosului in integralitatea sa. Prin nasterea lui Iisus nu doar fiintei umane i se da sansa sa renasca intr-o alta conditie existentiala, ci Universul material in totalitatea sa este refacut, reparat si reorganizat intr-o noua armonie. Prin Iisus se reinstaureaza Biruinta spiritului asupra materiei, dar, este ceva si mai mult, si anume ca insasi materia poate deveni Lumina, ca trupul poate fi spirit prin alchimizarea indusa de focul transformator al Iubirii, Bucuriei si Smereniei.

Asadar aceasta sfanta zi are o semnificatie mult mai adanca decat prilejul festiv unei zile religioase speciale. De fapt magia acestei zile consta ca ea nu inceteaza niciodata, caci este o lucrare continua a bucuriei, iubirii si smereniei inlauntrul conditiei omenesti, si care nu se sfarseste in veacurile lumii materiei decat atunci cand fiinta noastra si totii semenii vor deveni (sau isi vor redobandi statutul ceresc) de Fiinte de Lumina, stralucitoare printr-o neasemuita Frumustete, Iubire si Intelepciune prin SFANTA TREIME si MAICA SFANTA . Acest proces transformator este cu putinta atat prin darurile aduse in lume de Iisus Hristos, dar si prin intelegerea adanca darurilor primite de catre El de la Inteleptii, Magii Orientului: ***Aurul, Tamaia si Smirna.***

Da, caci de vom cugeta in adancimea intelesurilor vom descoperii ca:

1. **Aurul** reprezinta capacitatea omului de a primi, prin Iisus Hristos, Imparatia Cerului, mijlocita prin Lumina si Lucrarile Duhului Sfant. Orice om care primeste Lumina Duhului Sfant incepe un proces de alchimizare launtrica prin care isi preface fiinta intr-o *materie* spirituala care nu va mai cunoaste rugina, alterarea sau stricaciune de vreun fel. Caci sufletul care a cunoscut cu adevarat Lumina Duhului Sfant nu mai poate fi stricat sau coruput de nimic de ceea ce este josnic, viclean, intunecat sau tributar lumii intunericului si raului**.** ***Iar Aurul fiintei noastre este Iubirea Infinita, cunoscuta prin iubirea de vrajmas.***
2. **Tamaia**, prin Fiinta (Cuvantul si Sfanta Invatatura) lui Iisus Hristos ofera sufletului nostru putinta de a se elibera de rau, de a se dezlega de toate entitatile malefice, de a invinge lumea intunericului si de a ne apara impotriva fiintelor razvratite impotriva Binelui, Luminii si Iubirii; si nespusa Bucurie va fi in faptura omeneasca care a ales sa slujasca Fiintei Mantuirorului, ***si astfel Tamaia primita si oferita in dar se preface intr-o Bucurie continua a fiintei care si-a recapatat conditia cereasca eliberata complet de lumea raului si a intunericului;***
3. **Smirna,** nu este altceva decat posibilitatea data fiintei umane de a se lupta impotriva neputinelor trupului care il descompun, a instinctelor denaturate, a lacomiei si egoismului specific sufletului legat in mod prost si atat de nesabuit de trupul materiei. Insa prin puterea smirnei avem sansa de a-l preface dintru spatiu primitor al celor rele si degradabile - intr-un templu al Duhului Sfant, acolo unde totul se repara intr-un sens superior si se transfigureaza intr-un izvor de viata, intelepciune si putere sfanta. **Si iata**

ca Smirna, nu este altceva decat Smerenia ascultatoare de Sfintele Legii Vindecatoare si Salvatoare, cea care are posibilitate transformarii trupului fizic intr-un corp de Lumina Sfanta, iar prin aceasta prefacere intreaga materie se modifica, isi recapata conditia sa dintru inceputurilor timpurilor, adica **LUMINA.**

Si, pe scurt, mai spunem ca aceste trei daruri oferite de catre cei Intelepti ai Rasaritului prefigureaza ca intreaga umanitate (dincolo de religii, neamuri sau rase) este asteptata la Iisus Hristos; ca in mod constient sau subconstient omenirea se indreapta inspre Intemeietorul Lumiilor Nevazute si vazute caci doar El, (prin Sfantul Nume si Sfanta Invatatura) are puterea de a sa transforme lumea materiei intr-o lume a Luminii, adica In Iubire Nesfarsita si Nemarginita. **Si numai El, Mantuirorul Lumilor, are Puterea de a transforma darurile lumii materiei si darurile lumii oamenilor in daruri ale spiritului si ale indumnezeirii oamenilor.**

Si suntem nevoiti, prin si din iubire, sa aducem un omagiu de Recunostiinta si de Dragoste Celei care a facut cu putinta Nasterea lui Dumnezeu in lumea oamneilor – **Sfanta Maica a Lui Dumnezeu – FECIOARA MARIA.** Caci fara neasemuita ei Iubire, fara Smerenia Sa desavarsita, fara Puturea ei sufleteasca (daruita din Inaltul cerului), venirea lui Dumnezeu Fiul in lume nu ar fi fost realizabila.

Iar acum, in incheiere, adresesez o invitatie tuturor*, ca fiecare dintre noi sa primeasca Nasterea lui Iisus ca o nastere a propriului suflet in spatiul eteric al Luminii, sa fim si noi precum cei trei Intelepti ai Rasaritului, caci ne-am hotarat si noi sa oferim lui Iisus darurile fiintei noastre pentru ale preface in Iubire biruitoare, in Bucurie vindectoare, in Smerenie mantuitoare si Inaltatoare in Cerurile Sfinte, in Curaj absolut(eliberator de orice frica, angoasa sau neliniste) prin Sfantul Nume, Sfanta Invatatura si Sfanta Cruce.*

Si cum stiu ca ati priceput cu totii, intrucat nu vorbim despre lucruri periferice ale existentiei, ci tocmai despre ceea ce este temelia si centrul vietii noastre, atunci am dobandit aceasta liniste si bucurie luntrica caci am convingerea ca sunteti in intelegerea faptului minunat ca miza este absolut extraordinara: si anume despre Nasterea intru **Fericirea si Iubirea Perpetua**, si tocmai de acea va urez **UN CRACIUN AL BUCURIEI, AL LUMINII, IUBIRII SI INTELEPCIUNII**. Si acesta conditiei a inimii si situarii voastre in lume sa va insoteasca in toata existenta voastra, in toate zilele si clipele aici pe pamant si in Cerurile Inalte, ***acolo unde exista doar Fericirea continua, intrun timp al prezentului care care a adunat la sine atat trecutul cat si devenirea viitorului.***

Si la MULTI ANI !!! tuturor acelora ca purtati Sfantul nume de Cristina, Cristiana, Cristi, Cristian sau derivatele lor.

Va imbratisez pe toti cu multa prietenie si iubire, Dumitru.

TIMP AL CUMPANIRII, TIMP AL INNOIRII SUFLETULUI

In aceasta ultima zi din 2014, cum firesc ar trebuie sa fie pentru fiecare dintre noi la sfarsit de an, este timpul asezarii sufletului in reflectie adanca inspre cumpanirea si discernerea celor petrecute in viata noastra. Este vremea, daca nu cumva am facut-o si zilinic, sa cantarim mai cu temei si cu mai multa luare aminte, pentru a trage folos pentru suflet, asupra experientelor existentei noastre. Sa incercam, asadar, a pricepe mai bine atat cele ce au trecut peste noi, aparent fara voia noastra si fara sa le fi chemat, cat si peste cele ce, cu buna stiinta, noi le-am determinat. Sa ne aflam odihna si linistea inimii si a mintii, caci este de o mare trebuinta*: si sa privim peste suferintele (mai mici sau mai mari), dar si peste vindecarile primite in dar; peste tulburarile fiintei, dar si peste linistea dobandita prin rugaciune; peste grele incercari ale vietii, dar si peste biruinte ale inimii prin Sfanta Credinta in Iisus si Maica; peste neresusite dureroase, dar si peste indraznete victorii, caci am cutezat sa iubim mai mult Frumosul, Binele si Iubirea din noi si din ceilalti; peste lasitati, dar si peste momente de un Sfant Curaj, cand calauza ne-a fost Sfantul Nume – IISUS HRISTOS; peste deznadejdi tulburatoare, dar si peste o incapatanare frumoasa si miraculoasa in puterea sperantei; peste inrobiri ale sufletului, dar si peste eliberari survenite printr-o intelepciune tainuita parca in inima noastra; peste izbanda temporara a necredintei, dar si peste recuperarea miraculoasa a incredintarii ca suntem copiii Parintelui Ceresc care a creat universul material vazut si tóate lumile nevazute ale iubirii si luminii, ce nu au inceput si sunt fara de sfarsit; peste dureri incrancenate, datorita lipsei de vointa si de schimbare, dar si peste explozia unei nesfarsite Bucurii care a tasnit dinlauntrul nostru cand crednita noastra a devenit convingere autentica; peste disperari sfasietoare, dar si peste minunea reconstructiei prin decoperirea credintei, a iubirii, a bucuriei; peste slabiciuni constiente, dar si peste puteri care ne-au nedumirit prin vigoarea lor, caci nu stiam ca in adancul nostru zac astfel de forte; peste certuri, dar si peste vindecatoare impacari, prin Sfanta Lunima; peste curajul de a renunta la pasiuni si prietenii care ne framantau sufletul si ne tineau departe de lumina si bucurie; , dar si peste noi relatii care fie ne-au calauzit inspre zonele linistii, si ale bucurie, fie inspre ispite ale sufletului;...si lista experientelor poate continua, caci infinite sunt trairile inimii si ale vietii;*

Stim ca asa este, caci cu totii ne-am regasit in stari contradictorii, cu totii am cunoscut oscilatia fiintei, cu totii am trait schimbari bruste sau mai lente a unor situatii care pareau imobilizate in

timp. Am trecut de la biruinte la escuri, si de la nemultumiri catre marete bucurii. Este uman, este firesc pentru fiecare dintre noi, *caci suntem plamaditi din lumina, insa ne atrage si intunericul; suntem copii ai iubirii, dar ne lasam cuprinsi si de furie si neiubire; suntem vlastare ale bucuriei insa iute cadem in amaraciune; suntem creati pentru a cunoaste si dobandii Sfintele Inaltimi ale Fiintei, dar cadem in instincte denaturate ale trupului,ne adancim in ego-ul nostru si astfel impingem singuri catre o lume subumana, o lume a intunericului; am fost adusi in lume pentru a traii imensa bucurie a rascumpararii din intuneric prin Iisus Hristos Mantuitorul tuturor neamurilor si a intregului Cosmos, dar amagiti de stralucirea ispitelor desarte si otravite cadem in deznadeje si tristete, si uitam sensul existentei noastre pe pamant, si, nefericiti, riscam astfel pierderea mantuirii; ni s-au dat si ni s-au sadit puteri launtrice pentru a devenii Sfintii lui Dumnezeu – prin Sfantul Nume si Sfanta Invatatura a lui Christos -, insa, inca, ne mai pierdem in lasitati, minciuni, orgolii si slabiciuni dezumanizante; suntem chemati la implinirea celui mai maret ideal –* **indumnezierea omului,** *dar printr-o ciudata incrancenare a inimii si a mintii ne simtim mai atrasi de bani, de placeri nocive ale trupului care nu implinesc in niciun fel rostul si natura noastra; vrem faima cu orice pret si ne pierdem si sufletul pentru a o obtine, insa nu facem mai nimic pentru fiinta noastra superioara, cea eliberata de proastele legaturi si paucaturi ale trupului si sufletului; iar cei slabi si dezorientati cauta paradisuri otravite precum drogurile si vindecari ale suferintei prin alcool, desi avem tainuite in noi cela mai frunoase, nobile si inalte bucurii*,...si vom spune din nou: *aceasta este conditia umana, ce putem face ???*

Dar eu iti spun: multe, enorm de multe lucruri, se pot face, si sunt la indemana fiintei noastre, ca noi sa iesim din aceasta miscare osciliatorie intre bine si rau, intre lumina si intuneric, intre frumos si urat, intre iubire si neiubire. Stiu ca nu suntem si ca este greu sa fim statornici in Bucurie, Credinta, Iubire, Intelepciune si Curaj. Insa, intreb eu: *ce ai facut tu pentru biruinta Luminii in tine si viata ta ? cat de puternica a fost lupta pe care ai purtat-o impotriva slabiciunii si raului din tine si din ceilalti? Ti-ai adus aminte in grelele si dureroasele incercari ca tu ai fost creat pentru a invinge? Te-ai bizuit pe tine sau pe Dumnezeu in bataliile vietii ? Cine ti-a fost calauza in cruntele incercari: Sfantul Nume- Iisus Hristos si Sfanta Imvatatura, sau propriile slabciuni si capricii ?...* si lista intrebarilor mele poate continua...

Undeva am esuat atunci cand am pierdut lupta cu Lumina si Iubirea, si totusi frumoase impliniri

si-au gasit spatiu in destinul nostru. **Insa aceasta pendulare a fiintei intre bucurie si durere, intre lumina si intuneric, intre bine si rau, trebuie sa inceteze, sau cel putin sa ne inradacinam fiinta cat mai bine in Sfanta Lumina, Bucurie si Intelepciune, si doar pe alocuri, pentru scurte momente, sa ma resimitim adieri si dureri ale caderii.** *Caci, DA, este un mare prilej, un timp prielnic, precum in fiecare zi ne este dat sa-l avem, pentru a lua decizii intelepte pentru noi si astfel sa-i ajutam si pe cei care ii iubim. Iar la decizia inteleapta ajungem si o invatam printr-un efort constant inspre Lumina si Credinta, inspre Puterea Sfanta de a lupta impotriva raului din noi si din afara noastra; sa ne strunim asadar vointa catre o lume superioara unde nu mai incape egoismul, lasitatile, tradarile, orgoliile, invidiile, minciuna, neiertarile si tot ceea ce ne impinge inspre caderea fiintei din mare Lumina, Bucurie, Iubire, Credinta si Sfanta Vindecare.*

Iar acum, - daca am avea exercitiul de a fi obiectivi in propria subiectivitate (sau daca am avea curajul luciditatii si sinceritati sufletului, a adevaratei clarvederi) - vom intelege ca in toate momentele vindecarii, ale binelui, luminii, bucuriei si maretiei sufletului, **ca numitorul comun in toate biruintele vietii - cand cu stiinta sau dintr-o intelepciune nestiuta a inimii, ne-am apropiat, ne-am insusit, ne-am insufletit din Fiinta lui Iisus Hristos si din plida Sa de Iubire, Curaj, Indrazneala, Bucurie, Smerenie.**

Si, din nou, daca am prelungii acest exercitiu al onestitatii launtrice vom vedea ca *ceasurile sau clipele cand am cazut in neiubire, in deznadejde, in frica, in durere, in egoism,...s-a intamplat pentru ca am intors spatele lui Dumnezeu, i-am inchis portile si L-am alungat din inimile si vietile noastre, iar numitorul comun a acestot neresusite se numeste indepartarea de Iisus Hristos si Sfintele Legi Vindecatoare si Eliberatoare.*

Ne recunoastem fiecare in propriile slabiciuni, egoisme si caderi. *Dar cei de facut acum ?* caci suntem in pragul deznodamantului acestui an; *greseala a fost savarsita, caderea s-a infaptuit, pacatul inimii s-a comis ? suferinta si-a facut loc in viata noastra... sa credem oare ca epilogul a fost deja scris, ca pentru sufletul nostru nu exista putinta schimbarii si innoirii ? si*, deci, *sa cadem in tristete sau disperare ?* O, nicidecum, sa fuga de la noi acest gand, sa nu-l primim in inima caci este al celui fara de lumina**. Insa sa nu mai intarziem nici macar o clipa, sa nu asteptam ziua care vine, si nici anul care ne pandeste si e grabit sa ne primeasca, caci**

ACUM trebuie sa strigam catre CEL care ne-a dat viata si ne iubeste atat de mult - Parintele Ceresc al Lumilor de Lumina si Iubire, caci bratele Sale sunt mereu deschise catre noi. *Sa numai zabovim, sa mergem catre El, catre Dumnezeu Tatal si Duhul Sau Cel Sfant; catre Dumnezeu Fiul (Fratele, Prietenul si Dumnezeul nostru) si Maica Sa (Maica a lui Dumnezeu, dar si Maica a tuturor acelor care iI striga numele si iI invoca ajutorul). DA, sa mergem catre EI, caci doar EI au puterea de a sterge durerile noastre pentru a le preface in vindecare; sa alunge din inima orice frica si deznadejde pentru a ne insufletii catre un mare Curaj si o puternica Credinta; doar Ei ne pot da iertarea Lor si numai Sfanta Treime si Maica pot mijloci pentru noi iertarea binecuvantata din partea acelora carora noi le-am gresit. Insa sa nu mergem oricum la EI, caci - desi neinchipuit si neasemuit de mult EI ne iubesc - nu vom putea simtii si primii Iubirea, Vindecare, Bucuria si Curajul Lor,* **daca in inmile noastre nu am inceput inca lupta impotriva raului si egoismului din noi, contra instinctelor denaturate si a minciuni in care ne complacem; impotriva caderilor din lumina, oricare ar fi ele....**

Si repet, nu am zis ca Iisus si Maica ne asteapta desvarsiti, deja plini de lumina. Nu, sa nu mai pierdem nicio clipa si sa mergem catre Ei asa cum suntem acum, nu conteaza deloc cum arata sufletul si viata noastra. Suntem invitati catre EI cu tot ce avem in vietile si sufletul nostru: cu dureri, cu razvratiri, cu slabicuni, dorinte de razbunare, cu orgolii imense, cu tradari si lasitati,... **sa alergam catre Sfanta Treime si Maica si sa incercam sa avem in noi o dorinta vie de transformare si de innoire a vietii prin Sfanta Lumina si Intelepciune revelate si marturisite prin Iisus Hristos.**

Poate ca imi veti spune: *dar acesta este un loc comun al discurului tau, tot ne spui aceste lucruri ?* Da, asa este, le-am tot spus, si le voi mai zice inca. Insa, tu, care imi citesti aceste randuri, *ai data viata acestor indemnuri ?* **nu pentru mine si nici pentru Dumnezeu, ci pentru tine si pentru cei care te iubesc.** Poate ca nu vrei pentru tine sa devii mai bun, mai puternic in credinta, in curaj si iubire, dar, atunci, s-o faci pentru cei care te iubesc si pentru aceia care ii

iubesti; si vei vedea cum te va cuprinde si pe tine acest dor nebun de Dumnezeu si de Sfanta Sa Pace, de Intelepciune si Iubire. Si asa vei invata sa te iubesti cu adevarat si pe tine, caci, ca iubirea sa-ti patrunda adanc in suflet, trebuie s-o verifici prin iubirea pe care o ai pentru cel de langa tine. ***Si, in mod fundamental, esential, fara niciun echivoc, daca tu vrei sa invati iubirea ori pe altcineva vrei sa-l/s-o ridici catre Iubire si Credinta atunci sa stii ca singura ei temelie si putere consta in Iubirea pentru Dumnezeu si Sfintele Sale Legi.*** De imi vei ignora sfatul, cu regret te instiintez, ca nici tu si nici cei pe care tu vrei sa-i inveti, nu veti cunoaste Iubirea, Puterea Sfanta, Bucuria, Intepelciunea si Credinta. Iar daca tu nu stii de unde sa incepi, cum s-o faci, exerseaza acest drum si indruma-i pe cei de langa tine catre Lumina lui Dumnezeu si nesfarsita Sa Iubire; si de vei strabate aceasta cale atunci fiinta ta isi va potolii setea de a stii si de a invata din izvorul de iubire, putere, curaj si intelepciune. Ca sa nu gresesti - vreau sa ma asigur ca ai priceput cu adevarat indemnul meu - in efortul dobandiri, a invatarii Iubirii si in calauzirea celorlalti, nu o face dupa capul tau, ci asculta de Legile Sfinte si de cei care deja au parcurs drumul catre Iubirea, Intelepciunea si Lumina Sfanta.

Acum, intrucat stii incotro si cum sa umblii pe caile vietii, si ai o puternica motivare si un sfant temei, numaidecat sa pornesti lupta impotriva necredintei si raului adapostit in fiecare dintre noi. Paseste pe acesta carare stramta care te elibereaza si te incununeaza cu Sfinte Puterii si Sfinte Haruri, si nespusa Bucurie, Iubire si Libertate se vor darui destinului tau.
Si nu uita niciodata: nu esti singur, insotit mereu esti de Ingerii, Iubirea si Paza Bunului Dumnezeu. Chiar daca tu inca nu vezi si nu observi aceasta insotire, dar te asigur ca esti in permanent vazut, protejat si iubit. Depinde numai de noi sa intelegem, sa percepem, sa dam o putere si mai mare ajutorului nevazut care ni se ofera in toate caile vietii noastre.

Inchei spunandu-ti ca ACUM este timpul sa innoim totul, si tot ceea a fost rau ni se va sterge, iar suferinta ni se va preface in temelie pentru bucurie si libertate. Sa ne daruim unui nou inceput*, catre o existenta pe care o plasmuim din Iubire prin Dumnezeul Cerurilor – Dumnezeu Tatal; s-o intarim si s-o luminam prin Curajul, Puterea si Smerenia Fiului Sau Iisus Hristos; iar ceea ce am facut deja bun sa se intareasca si sa se inmulteasca prin Duhul Sfant; inima sa ne fie templu de Iubire si Putere Sfanta prin Insasi Maica Cea Sfanta a lui Dumnezeu, Care ne ajuta neincetat; sa umblam cu usurinta si cu Bucurie pe Calea cea*

stramta prin ajutorul Sfintilor lui Dumnezeum care ne arata si ne sustin meru pe Calea Izbavirii noastre, caci ei au facut-o mai lesne de strabatut pentru noi; iar Ingerii Domnului vor canta Imnul Bucuriei Celei Sfinte fiindca astazi, TU, te-ai hotarat pentru Sfanta Iubire de Dumnezeu si pentru triumful unui destin al Luminii, al Frumusetii, Intelepciuni, Iubirii, Curajului, Binelui, Pacii si Bucuriei.

Asa sa ne ajute Bunul Dumnezeu pe noi toti. Amin.

LA MULTI ANI 2015 !!!

Cu prietenie si iubire, Dumitru.